

Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiuo dokumente pateikiamomis nuorodomis

► **B** EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/429

2016 m. kovo 9 d.

dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“)

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 84, 2016 3 31, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u>	2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625	L 95	1	2017 4 7
► <u>M2</u>	2018 m. liepos 25 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2018/1629	L 272	11	2018 10 31

pataisytas:

- **C1** Klaidų ištaisymas, OL L 57, 2017 3 3, p. 65 (2016/429)
- **C2** Klaidų ištaisymas, OL L 137, 2017 5 24, p. 40 (2017/625)
- **C3** Klaidų ištaisymas, OL L 48, 2021 2 11, p. 3 (2016/429)

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES)
2016/429**

2016 m. kovo 9 d.

dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“)

(Tekstas svarbus EEE)

I DALIS

BENDROSIOS TAISYKLĖS

1 SKYRIUS

Dalykas, tikslas, taikymo sritis ir terminų apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas ir tikslas

1. Šiuo reglamentu nustatomos gyvūnų ligų, kurios perduodamos gyvūnams arba žmonėms, prevencijos ir kontrolės taisyklės.

Tose taisyklėse numatyta:

- a) prioritetų, susijusių su Sąjungai susirūpinimą keliančiomis ligomis, nustatymas ir tų ligų suskirstymas į kategorijas ir su gyvūnų sveikata susijusios atsakomybės nustatymas (I dalis: 1–17 straipsniai);
- b) ankstyvas ligų nustatymas, pranešimų apie jas ir ataskaitų teikimas, priežiūra, likvidavimo programos ir neužkrėstos teritorijos statusas (II dalis: 18–42 straipsniai);
- c) informuotumas apie ligas, pasirengimas joms ir ligų kontrolė (III dalis: 43–83 straipsniai);
- d) ūkių ir vežėjų registravimas ir patvirtinimas, gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų perkėlimas ir vežimas bei atsekamumas Sąjungoje (IV dalis: 84–228 straipsniai ir VI dalis: 244–248 ir 252–256 straipsniai);
- e) gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų įvežimas į Sąjungą ir tokių siuntų eksportas iš Sąjungos (V dalis: 229–243 straipsniai ir VI dalis: 244–246 ir 252–256 straipsniai);
- f) gyvūnų augintinių perkėlimas į valstybę narę iš kitos valstybės narės ar trečiosios šalies arba teritorijos nekomerciniais tikslais (VI dalis: 244–256 straipsniai);
- g) neatidėliotinos priemonės, kurių reikia imtis su liga susijusios neatidėliotinos padėties atveju (VII dalis: 257–262 straipsniai).

▼B

2. 1 dalyje nurodytomis taisyklėmis:

a) siekiama užtikrinti:

- i) geresnę gyvūnų sveikatą siekiant paremti tausią žemės ūkio ir akvakultūros gamybą Sąjungoje;
- ii) veiksmingą vidaus rinkos veikimą;
- iii) mažesnį neigiamą poveikį gyvūnų sveikatai, visuomenės sveikatai ir aplinkai, kylantį dėl:
 - tam tikrų ligų,
 - priemonių, kurių imtasi siekiant užkirsti kelią ligoms ir jas kontroliuoti;

b) atsižvelgiama į:

- i) gyvūnų sveikatos ryšį su:
 - visuomenės sveikata,
 - aplinka, įskaitant biologinę įvairovę ir vertingus genetinius išteklius, taip pat klimato kaitos poveikiu,
 - maisto ir pašarų sauga,
 - gyvūnų gerove, įskaitant apsaugojimą nuo išvengiamo skausmo, įtampos ar kančios,
 - atsparumu antimikrobinėms medžiagoms,
 - aprūpinimo maistu saugumu;
- ii) taikant ligų kontrolės ir prevencijos priemones kylančias ekonomines, socialines bei kultūrines pasekmes ir poveikį aplinkai;
- iii) atitinkamus tarptautinius standartus.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas:

- a) laikomiems ir laukiniams gyvūnams;
- b) genetinės medžiagos produktams;
- c) gyvūniniams produktams;
- d) šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams, nedarant poveikio Reglamente (EB) Nr. 1069/2009 nustatytoms taisyklėms;
- e) patalpoms, transporto priemonėms, įrangai ir visiems kitiems infekcijos plitimo keliams ir medžiagoms, susijusioms arba galimai susijusioms su užkrečiamųjų gyvūnų ligų plitimu.

2. Šis reglamentas taikomas užkrečiamosioms ligoms, įskaitant zoonozes, nedarant poveikio taisyklėms, nustatytoms:

- a) Sprendimu Nr. 1082/2013/ES;
- b) Reglamentu (EB) Nr. 999/2001;

▼B

- c) Direktyva 2003/99/EB;
- d) Reglamentu (EB) Nr. 2160/2003.

*3 straipsnis***IV, V ir VI dalių taikymo sritis**

1. IV dalies I antraštinė dalis (84–171 straipsniai) taikoma:
 - a) sausumos gyvūnams ir gyvūnams, kurie nėra sausumos gyvūnai, bet kurie gali perduoti ligas, kuriomis serga sausumos gyvūnai;
 - b) genetinės medžiagos produktams, gautiems iš sausumos gyvūnų;
 - c) gyvūniniams produktams, gautiems iš sausumos gyvūnų.
 2. IV dalies II antraštinė dalis (172–226 straipsniai) taikoma:
 - a) vandens gyvūnams ir gyvūnams, kurie nėra vandens gyvūnai, bet kurie gali perduoti ligas, kuriomis serga vandens gyvūnai;
 - b) gyvūniniams produktams, gautiems iš vandens gyvūnų.
 3. IV dalies III antraštinė dalis (227 ir 228 straipsniai) taikoma:
 - a) kitiems gyvūnams;
 - b) genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams, gautiems iš kitų a punkte nurodytų gyvūnų.
 4. IV ir V dalys netaikomos šio straipsnio 6 dalyje nurodytam gyvūnų augintinių perkėlimui nekomerciniais tikslais arba gyvūnų augintinių perkėlimui nekomerciniais tikslais valstybėje narėje.
 5. Gyvūnų augintinių perkėlimas, išskyrus perkėlimą nekomerciniais tikslais, turi atitikti IV ir V dalyse nustatytus gyvūnų sveikatos reikalavimus.
- Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl adaptacijų, kurios yra būtinos siekiant užtikrinti, kad IV ir V dalys būtų tinkamai taikomos gyvūnams augintiniams, visų pirma siekiant atsižvelgti į tai, kad gyvūnus augintinius laiko gyvūnų augintinių laikytojai savo namų ūkiuose.
6. VI dalis taikoma tik gyvūnų augintinių perkėlimui nekomerciniais tikslais, kuris atitinka 245 ir 246 straipsniuose nustatytus reikalavimus, susijusius su didžiausiu gyvūnų, kuriuos savininkas gali vežti kartu, skaičiumi ir didžiausiu dienų, skiriančių gyvūnų perkėlimą nuo savi-ninko kelionės skaičiumi.

*4 straipsnis***Terminų apibrėžtys**

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) gyvūnai – stuburiniai ir bestuburiai gyvūnai;
- 2) sausumos gyvūnai – paukščiai, sausumos žinduoliai, bitės ir kamanės;

▼B

- 3) vandens gyvūnai – toliau nurodytų rūšių visų vystymosi stadijų, įskaitant ikrus, spermą ir gametas, gyvūnai:
 - a) žuvis, priklausančios *Agnatha* antklasiui ir *Chondrichthyes*, *Sarcopterygii* bei *Actinopterygii* klasėms;
 - b) vandens moliuskai, priklausantys *Mollusca* tipui;
 - c) vandens vėžiagyviai, priklausantys *Crustacea* potipiui;
- 4) kiti gyvūnai – kitų rūšių gyvūnai, išskyrus tuos, kurie patenka į sausumos arba vandens gyvūnų apibrėžtį;
- 5) laikomi gyvūnai – žmonių laikomi gyvūnai įskaitant, vandens gyvūnų atveju, akvakultūros gyvūnus;
- 6) akvakultūra – vandens gyvūnų laikymas, kai gyvūnai yra vieno arba kelių fizinių arba juridinių asmenų nuosavybė visą veisimo ar auginimo laikotarpį iki pat produkcijos surinkimo ir jos surinkimo metu, išskyrus žmonėms vartoti skirtų laukinių vandens gyvūnų rinkimą arba sugavimą, kai jie po to iki skerdimo laikinai laikomi be maisto;
- 7) akvakultūros gyvūnai – bet kokie akvakultūros sąlygomis laikomi vandens gyvūnai;
- 8) laukiniai gyvūnai – laikomiems gyvūnams nepriskiriami gyvūnai;
- 9) naminiai paukščiai – nelaisvėje veisiami arba laikomi paukščiai:
 - a) skirti:
 - i) mėšai;
 - ii) maistiniams kiaušiniams;
 - iii) kitiems produktams;
 - b) skirti medžiojamųjų paukščių ištekliams atnaujinti;
 - c) skirti a ir b punktuose nurodytų rūšių gamybai naudojamiems paukščiams veisti;
- 10) nelaisvėje laikomi paukščiai – paukščiai, išskyrus naminius paukščius, laikomi nelaisvėje dėl kitų nei 9 punkte nurodytų priežasčių, įskaitant paukščius, kurie laikomi pasirodymams, lenktynėms, parodoms, varžyboms, veisti ar parduoti;
- 11) gyvūnas augintinis – vienos iš I priede išvardytų rūšių laikomas gyvūnas, kuris laikomas asmeniniais nekomerciniais tikslais;
- 12) gyvūno augintinio laikytojas – fizinis asmuo, kuris gali būti ir gyvūno augintinio savininkas, laikantis gyvūną augintinį;
- 13) gyvūno augintinio savininkas – fizinis asmuo, nurodytas kaip savininkas 247 straipsnio c punkte, 248 straipsnio 2 dalies c punkte, 249 straipsnio 1 dalies c punkte ir 250 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytuose identifikavimo dokumentuose;

▼B

- 14) perkėlimas nekomerciniais tikslais – bet koks gyvūno augintinio perkėlimas, kai jo savininkas jį vežasi kartu ir
 - a) kurio tikslas nėra parduoti atitinkamą gyvūną augintinį arba kitokiu būdu perduoti nuosavybės į jį teises; ir
 - b) kuris yra gyvūno augintinio savininko kelionės dalis:
 - i) jo tiesiogine atsakomybe arba
 - ii) tais atvejais, kai gyvūnas augintinis fiziškai atskiriamas nuo gyvūno augintinio savininko – įgalioto asmens atsakomybe;
- 15) įgaliotas asmuo – fizinis asmuo, kuris turi gyvūno augintinio savininko rašytinį įgaliojimą nekomerciniais tikslais perkelti gyvūną augintinį gyvūno augintinio savininko vardu;
- 16) liga – gyvūnų infekcijų ir užkrėtimų, kuriuos sukelia vienas ar keli ligos sukėlėjai, pasireiškimas, kai klinikinių arba pataloginių požymių yra arba nėra;
- 17) ligos sukėlėjas – gyvūnams arba žmonėms perduodamas patogenas, galintis sukelti gyvūnų ligą;
- 18) į sąrašą įtrauktos ligos – ligos, įtrauktos į sąrašą pagal 5 straipsnio 1 dalį;
- 19) ligos pobūdis – 7 straipsnio a punkte nurodyti ligos kriterijai;
- 20) į sąrašą įtrauktos rūšys – gyvūnų rūšys ar gyvūnų rūšių grupės, įtrauktos į sąrašą pagal 8 straipsnio 2 dalį, arba – naujų ligų atveju – gyvūnų rūšys ar gyvūnų rūšių grupės, atitinkančios į sąrašą įtrauktoms rūšims taikomus kriterijus, nustatytus 8 straipsnio 2 dalyje;
- 21) pavojus – gyvūno arba produkto ligos sukėlėjas arba būklė, galintys daryti neigiamą poveikį žmonių arba gyvūnų sveikatai;
- 22) rizika – neigiamo poveikio gyvūno arba visuomenės sveikatai atsiradimo tikimybė ir galimas jo biologinių bei ekonominių padarinių mastas;
- 23) biologinis saugumas – visos valdymo ir fizinės priemonės, kuriomis siekiama sumažinti riziką:
 - a) ligoms patekti į gyvūnų populiacijas, jose vystytis ir iš jų plisti arba
 - b) ligoms patekti į ūkius, zonas, laikymo vietas, transporto priemones arba kitas patalpas ar vietas, juose vystytis ir iš jų plisti;
- 24) veiklos vykdytojas – bet kuris už gyvūnus ar produktus, taip pat ir ribotos trukmės laikotarpiu, atsakingas fizinis arba juridinis asmuo, neįskaitant gyvūnų augintinių laikytojų ir veterinarijos gydytojų;
- 25) vežėjas – savo arba trečiojo asmens naudai gyvūnus vežantis veiklos vykdytojas;
- 26) gyvūnų specialistas – fizinis arba juridinis asmuo, kurio profesija susijusi su gyvūnais arba jų produktais, tačiau kuris nėra veiklos vykdytojas ar veterinarijos gydytojas;

▼B

27) ūkis – bet kokios patalpos, statinys arba, ūkininkavimo lauko sąlygomis atveju, bet kokia aplinka arba vieta, kuriuose laikinai arba nuolat laikomi gyvūnai arba genetinės medžiagos produktai, išskyrus:

- a) namų ūkius, kuriuose laikomi gyvūnai augintiniai;
- b) veterinarijos gydyklas ar klinikas;

28) genetinės medžiagos produktai:

- a) sperma, oocitai ir embrionai, skirti dirbtiniam dauginimui;
- b) periniai kiaušiniai;

29) gyvūniniai produktai:

- a) gyvūniniai maisto produktai, įskaitant medų ir kraują;
- b) žmonėms vartoti skirti gyvi dvigeldžiai moliuskai, gyvi dygiaodžiai, gyvi gaubtagyviai ir gyvi jūros pilvakojai ir
- c) gyvūnai, skirti būti paruošti, kad juos būtų galima gyvus tiekti galutiniam vartotojui, išskyrus nurodytuosius b punkte;

30) šalutiniai gyvūniniai produktai – žmonėms vartoti neskirti gyvūnų kūnai arba jų dalys, gyvūniniai produktai arba kiti iš gyvūnų gauti produktai, išskyrus genetinės medžiagos produktus;

31) šalutinių gyvūninių produktų gaminiai – iš šalutinių gyvūninių produktų, vieną ar daugiau kartų apdorotų, transformuotų arba perdirbtų, pagaminti gaminiai;

32) produktai:

- a) genetinės medžiagos produktai;
- b) gyvūniniai produktai;
- c) šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai;

▼M1

33) oficiali kontrolė – bet kokio pobūdžio kontrolė, atlikta pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą ►[C2](#) (ES) 2017/625 ◄⁽¹⁾;

⁽¹⁾ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas ►[C2](#) (ES) 2017/625 ◄ dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas) (►[C2](#) OL L 95, 2017 4 7, p. 1 ◄).

▼B

- 34) sveikatos būklė – būklė, atsižvelgiant į į sąrašą įtrauktas ligas, susijusias su konkrečia į sąrašą įtraukta rūšimi, kai tai susiję su:
- a) gyvūnu;
 - b) gyvūnais, kurie laikomi:
 - i) epidemiologiniame vienetu;
 - ii) ūkyje;
 - iii) zonoje;
 - iv) laikymo vietoje;
 - v) valstybėje narėje;
 - vi) trečiojoje šalyje arba teritorijoje;
- 35) zona:
- a) sausumos gyvūnų atveju – valstybės narės, trečiosios šalies arba teritorijos rajonas, kurio geografinės ribos tiksliai apibrėžtos, kuriame nustatyta tam tikra jame esančių gyvūnų subpopuliacijos sveikatos būklė, kiek tai susiję su konkrečia liga ar konkrečiomis ligomis, dėl kurių taikomos atitinkamos priežiūros, ligų kontrolės ir biologinio saugumo priemonės;
 - b) vandens gyvūnų atveju – ištisa hidrologinė sistema, kurioje nustatyta tam tikra joje esančių gyvūnų sveikatos būklė, kiek tai susiję su konkrečia liga ar konkrečiomis ligomis, sudaranti teritoriją, kuri yra viena iš šių zonų:
 - i) visas vandens baseinas, nuo ištakų iki žiočių arba ežero;
 - ii) daugiau nei vienas vandens baseinas;
 - iii) vandens baseino dalis nuo ištakų iki kliūties, kuri užkerta kelią patekti konkrečiai ligai arba ligoms;
 - iv) pakrantės dalis, kurios geografinės ribos tiksliai apibrėžtos;
 - v) žiotys, kurių geografinės ribos tiksliai apibrėžtos;
- 36) vandens baseinas – gamtinių elementų, pavyzdžiui, kalvų ar kalnų, atskirta sausumos ploto ar baseino dalis, į kurią suteka visi nuotėkio vandenys;
- 37) laikymo vieta – viename ar daugiau ūkių, o vandens gyvūnų atveju viename ar daugiau akvakultūros ūkių, kuriuose įdiegta bendra biologinio saugumo valdymo sistema, laikoma gyvūnų subpopuliacija, kurios atveju nustatyta tam tikra sveikatos būklė, kiek tai susiję su konkrečia liga ar konkrečiomis ligomis, dėl kurių taikomos atitinkamos priežiūros, ligų kontrolės ir biologinio saugumo priemonės;
- 38) karantinas – gyvūnų laikymas izoliuotai be tiesioginio ar netiesioginio sąlyčio su epidemiologiniam vienetui nepriklausančiais gyvūnais, siekiant užtikrinti, kad viena ar daugiau nurodytų ligų neplistų, kol izoliuoti gyvūnai stebimi nustatytą laikotarpį ir, jei to reikia, tiriama bei gydomi;
- 39) epidemiologinis vienetas – grupė gyvūnų, kurių atveju tikimybė patirti ligos sukėlėjo poveikį yra vienoda;
- 40) protrūkis – oficialiai patvirtintas į sąrašą įtrauktos ligos arba naujos ligos pasireiškimas vienam arba daugiau gyvūnų ūkyje ar kitoje vietoje, kurioje gyvūnai laikomi arba jie yra;

▼B

- 41) apribojimų taikymo zona – zona, kurioje ribojamas tam tikrų gyvūnų perkėlimas arba produktų vežimas ir taikomos kitos ligų kontrolės priemonės, siekiant užkirsti kelią tam tikrai ligai plisti į teritorijas, kuriose apribojimai netaikomi; prireikus apribojimų taikymo zona gali apimti apsaugos ir priežiūros zonas;
- 42) apsaugos zona – zona, esanti aplink protrūkio vietą (įskaitant pačią protrūkio vietą), kurioje taikomos ligų kontrolės priemonės, siekiant užkirsti kelią ligai plisti iš tos zonos;
- 43) priežiūros zona – aplink apsaugos zoną nustatyta zona, kurioje taikomos ligų kontrolės priemonės siekiant užkirsti kelią ligai plisti iš apsaugos zonos;
- 44) periniai kiaušiniai – naminių paukščių arba nelaisvėje laikomų paukščių kiaušiniai, skirti perinti;
- 45) kanopiniai gyvūnai – III priede išvardyti gyvūnai;
- 46) genetinės medžiagos produktų ūkis:
 - a) spermos atveju – ūkis, kuriame surenkama, gaunama, perdirbama arba saugoma sperma;
 - b) oocitų ir embrionų atveju – grupės veterinaro prižiūrima specialistų grupė ar struktūra, kompetentinga atlikti oocitų ir embrionų surinkimą, gavybą, perdirbimą ir saugojimą;
 - c) perinių kiaušinių atveju – perykla;
- 47) perykla – ūkis, kuriame surenkami, saugomi, inkubatoriuose laikomi ir perinami kiaušiniai ir kuris tiekia:
 - a) perinius kiaušinius;
 - b) vienadienius viščiukus ar ką tik išsiritusius kitų rūšių paukščiukus;
- 48) atskirtas ūkis – nuolatinis geografinės ribos turintis, savanoriškai įkurtas ir gyvūnų perkėlimo tikslu patvirtintas ūkis, kuriame:
 - a) laikomi arba veisiami gyvūnai parodoms arba švietimo, rūšių išsaugojimo ar mokslinių tyrimų tikslais;
 - b) gyvūnai yra izoliuoti ir atskirti nuo supančios aplinkos ir
 - c) gyvūnams taikomos gyvūnų sveikatos priežiūros ir biologinio saugumo priemonės;
- 49) surinkimo operacija – laikomų sausumos gyvūnų surinkimas iš daugiau nei vieno ūkio trumpesniam laikotarpiui nei atitinkamos rūšies gyvūnams nustatytas laikymo laikotarpis;
- 50) laikymo laikotarpis – minimalus laikotarpis, reikalingas siekiant užtikrinti, kad į ūkį įvežto gyvūno sveikatos būklė yra ne blogesnė nei to ūkio gyvūnų sveikatos būklė;

▼M1

- 51) TRACES – sistemos komponentas, integruotas į IMSOC, kaip nurodyta Reglamento ►C2 (ES) 2017/625 ◄ 131–136 straipsniuose;

▼B

- 52) maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkis – maisto įmonė, patvirtinta laikantis 179 straipsnio;

▼M1

- 53) valstybinis veterinarijos gydytojas – valstybinis veterinarijos gydytojas, kaip apibrėžta Reglamento ►C2 (ES) 2017/625 ◄ 3 straipsnio 32 punkte;

▼B

- 54) valstybinis veterinarijos gydytojas trečiojoje šalyje ar teritorijoje – veterinarijos gydytojas trečiojoje šalyje ar teritorijoje, atitinkantis valstybinį veterinarijos gydytoją, kaip nurodyta 53 punkte;

▼M1

- 55) kompetentinga institucija – valstybės narės centrinė veterinarijos tarnyba, atsakinga už oficialios kontrolės organizavimą ir bet kokią kitą oficialią veiklą pagal šį reglamentą ir Reglamentą ►C2 (ES) 2017/625 ◄, arba bet kuri kita institucija, kuriai deleguota ta atsakomybė;

▼B

- 56) trečiosios šalies ar teritorijos kompetentinga institucija – institucija trečiojoje šalyje ar teritorijoje, atitinkanti kompetentingas institucijas, nurodytas 55 punkte.

*2 SKYRIUS****Į sąrašą įtrauktos ligos bei naujos ligos ir į sąrašą įtrauktos rūšys****5 straipsnis***Ligų įtraukimas į sąrašą**

1. Šiame reglamente numatytos konkrečiai ligai skirtos ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės taikomos:

a) šioms į sąrašą įtrauktoms ligoms:

- i) snukio ir nagų ligai;
- ii) klasikiniam kiaulių marui;
- iii) afrikiniam kiaulių marui;
- iv) labai patogeniškam paukščių gripui;
- v) afrikinei arklių ligai ir

b) į sąrašą įtrauktoms ligoms, nurodytoms II priede pateiktame sąraše.

2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto sąrašo pakeitimų.

3. Liga įtraukiama į šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą sąrašą, jei ji buvo įvertinta pagal 7 straipsnį ir atitinka:

a) visus šiuos kriterijus:

- i) iš mokslinių duomenų galima spręsti, kad liga yra užkrečiama;
- ii) Sąjungoje yra rūšių, kurių gyvūnai yra imlūs ligai arba yra jos pernešėjai ir židiny;
- iii) liga sukelia neigiamų padarinių gyvūnų sveikatai arba dėl savo zoonozinio pobūdžio kelia pavojų visuomenės sveikatai;
- iv) esama ligos diagnostikos priemonių;
- v) rizikos mažinimo priemonės ir, kai taikytina, ligos priežiūra yra veiksmingos ir proporcingos ligos keliamai rizikai Sąjungoje ir

▼B

b) bent vieną iš šių kriterijų:

- i) liga sukelia arba gali sukelti didelių neigiamų padarinių gyvūnų sveikatai Sąjungoje, arba dėl savo zoonozinio pobūdžio kelia arba gali kelti didelį pavojų visuomenės sveikatai;
- ii) ligos sukėlėjas įgijo atsparumą gydymui ir kelia didelį pavojų visuomenės ir (arba) gyvūnų sveikatai Sąjungoje;
- iii) liga sukelia arba gali sukelti didelių neigiamų ekonominių pasekmių, darančių poveikį žemės ūkio ar akvakultūros gamybai Sąjungoje;
- iv) liga gali sukelti krizę arba ligos sukėlėjas gali būti panaudotas bioterorizmo tikslu arba
- v) liga daro arba gali padaryti didelį neigiamą poveikį aplinkai Sąjungoje, įskaitant biologinei įvairovei.

4. Kai liga nebeatitinka šio straipsnio 3 dalyje numatytų kriterijų, Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl tos ligos išbraukimo iš šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto sąrašo.

5. Komisija peržiūri kiekvienos ligos įtraukimą į sąrašą atsižvelgdama į naujai gautus reikšmingus mokslinius duomenis.

6 straipsnis

Naujos ligos

1. Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės taikomos naujoms ligoms, kaip numatyta šiame reglamente.

2. Liga, kuri nėra į sąrašą įtraukta liga, laikoma nauja liga (toliau – nauja liga), jei ji gali atitikti 5 straipsnio 3 dalyje numatytus ligų įtraukimo į sąrašą kriterijus ir:

- a) yra atsiradusi dėl žinomo ligos sukėlėjo raidos arba pokyčių;
- b) yra žinoma liga, plintanti naujoje geografinėje teritorijoje, gyvūnų rūšyje arba populiacijoje;
- c) yra pirmą kartą diagnozuota Sąjungoje arba
- d) ją sukėlė nenustatytas arba anksčiau nenustatytas ligos sukėlėjas.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais imasi priemonių, būtinų dėl naujos ligos, atitinkančios šio straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su liga, dėl kurios gali kilti nauja labai didelio poveikio rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

▼B

5. Bet kokios su nauja liga susijusios veiklos vykdytojų pareigos, kaip nustatyta šiame reglamente, taikomos tik tuo atveju, jei Komisija pagal šio straipsnio 3 dalį priėmė įgyvendinimo aktą dėl tos ligos arba jei ligai taikomas nenumatytų atvejų planas pagal 43 straipsnį.

*7 straipsnis***Ligų įtraukimui į sąrašą taikomi vertinimo parametrai**

Kad nustatytų, ar liga atitinka jos įtraukimo į sąrašą sąlygas pagal 5 straipsnio 2 dalį, Komisija naudoja šiuos vertinimo parametrus:

- a) ligos pobūdis, atsižvelgiant į šiuos veiksnius:
 - i) su liga susijusias gyvūnų rūšis;
 - ii) sergamumo ta liga ir gaištamumo nuo jos rodiklius gyvūnų populiacijose;
 - iii) zoonozines ligos savybes;
 - iv) atsparumą gydymui, įskaitant atsparumą antimikrobinėms medžiagoms;
 - v) ligos išlikimą gyvūnų populiacijoje arba aplinkoje;
 - vi) ligos perdavimo tarp gyvūnų ir atitinkamais atvejais tarp gyvūnų ir žmonių būdus ir greitį;
 - vii) tai, ar ligos atvejų pasitaiko Sąjungoje, ir jų pasiskirstymą Sąjungoje ir, jei ligos atvejų Sąjungoje nepasitaiko, jos patekimo į Sąjungą riziką;
 - viii) egzistuojančias ligos diagnostikos ir kontrolės priemones;
- b) ligos poveikis:
 - i) žemės ūkio ir akvakultūros gamybai ir kitoms ekonomikos sritims, kiek tai susiję su:
 - ligos paplitimo Sąjungoje lygiu,
 - gamybos nuostoliais dėl ligos,
 - kitais nuostoliais;
 - ii) žmonių sveikatai, kiek tai susiję su:
 - perduodamumu tarp gyvūnų ir žmonių,
 - perduodamumu tarp žmonių,
 - ligos pasireiškimo žmonėse formų sunkumu,
 - žmonėms skirtų veiksmingų prevencijos priemonių ar medicininio gydymo prieinamumu;
 - iii) gyvūnų gerovei;
 - iv) biologinei įvairovei ir aplinkai;
- c) jos potencialas sukelti krizę ir galimas jos panaudojimas bioterrorizmo tikslais;

▼B

- d) toliau išvardytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių įgyvendinamumas, prieinamumas ir veiksmingumas:
 - i) diagnostikos priemonių ir pajėgumų;
 - ii) skiepijimo;
 - iii) medicininio gydymo;
 - iv) biologinio saugumo priemonių;
 - v) gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo apribojimų;
 - vi) gyvūnų žudymo;
 - vii) gaišenų ir kitų atitinkamų šalutinių gyvūninių produktų šalinimo;
- e) ligų prevencijos ir kontrolės priemonių poveikis, kiek tai susiję su:
 - i) tiesioginėmis ir netiesioginėmis sąnaudomis, kurias patiria nukentėję sektoriai ir visa ekonomika;
 - ii) jų priimtinumą visuomenei;
 - iii) užsikrėtusių laikomų ir laukinių gyvūnų subpopuliacijų gerove;
 - iv) aplinka ir biologine įvairove.

*8 straipsnis***Rūšių įtraukimas į sąrašą**

1. Į sąrašą įtrauktoms rūšims taikomos šiame reglamente numatytos konkrečiai ligai skirtos į sąrašą įtrauktoms ligoms taikomos taisyklės ir pagal šį reglamentą priimtos taisyklės.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas šio straipsnio 1 dalyje nurodytų rūšių, atitinkančių šio straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus, sąrašas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Į tą sąrašą įtraukiamos tos gyvūnų rūšys arba gyvūnų rūšių grupės, kurios kelia didelę konkrečių į sąrašą įtrauktų ligų plitimo riziką, remiantis šiais kriterijais:

- a) gyvūnų populiacijos, kuriai kyla rizika, imlumu ligai;
- b) atitinkamų gyvūnų inkubacinio laikotarpio ir infekcinio laikotarpio trukmė;
- c) tų gyvūnų pajėgumu pernešti tas konkrečias ligas.

3. Gyvūnų rūšys ar gyvūnų rūšių grupės įrašomos į sąrašą, jeigu tų rūšių gyvūnai užsikrečia konkrečia į sąrašą įtraukta liga arba kelia tos ligos plitimo riziką, nes:

- a) jie yra imlūs konkrečiai į sąrašą įtrauktai ligai arba iš mokslinių duomenų galima spręsti, kad toks imlumas yra tikėtinas, arba

▼B

b) jie perneša tą ligą arba yra jos židiny, arba iš mokslinių duomenų galima spręsti, kad toks vaidmuo yra tikėtinas.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais gyvūnų rūšis ar gyvūnų rūšių grupės išbraukia iš sąrašo, kai:

a) atitinkama į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios atitinkama gyvūnų rūšis ar gyvūnų rūšių grupė buvo įtraukta į sąrašą, yra išbraukiama iš ligų sąrašo arba

b) iš mokslinių duomenų galima spręsti, kad atitinkama gyvūnų rūšis ar gyvūnų rūšių grupė nebeatitinka 3 dalyje nustatytų kriterijų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9 straipsnis

Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės, kurios turi būti taikomos skirtingų kategorijų į sąrašą įtrauktoms ligoms

1. Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės į sąrašą įtrauktoms ligoms taikomos taip:

a) į sąrašą įtrauktų ligų, kurių atveju Sąjungoje paprastai nepasitaiko ir kuriuos vos tik nustatčius būtina nedelsiant imtis likvidavimo priemonių, atžvilgiu, jei tinka, taikomos šios taisyklės:

i) budrumo ligų atžvilgiu ir parengties joms taisyklės, kaip numatyta III dalies I antraštinėje dalyje (43–52 straipsniai);

ii) ligų kontrolės priemonės, numatytos III dalies II antraštinės dalies 1 skyriuje (53–71 straipsniai) ir

iii) skirstymo į laikymo vietas taisyklės, numatytos 37 straipsnio 1 dalyje.

Tų į sąrašą įtrauktų ligų atveju taip pat tam tikrais atvejais taikomos b punkte nurodytos priemonės ir, jei tinka, d ir e punktuose nurodytos priemonės;

b) į sąrašą įtrauktų ligų, kurios turi būti kontroliuojamos visose valstybėse narėse, siekiant jas išnaikinti visoje Sąjungoje, atžvilgiu, jei tinka, taikomos šios taisyklės:

i) 31 straipsnio 1 dalyje numatytų privalomų likvidavimo programų taisyklės;

ii) neužkrėstoms valstybėms narėms ir zonoms taikomos taisyklės, numatytos 36 straipsnyje;

iii) skirstymo į laikymo vietas taisyklės, numatytos 37 straipsnio 2 dalyje, ir

iv) 72–75 straipsniuose, 77–79 straipsniuose ir 81 bei 83 straipsniuose numatytos ligų kontrolės priemonės.

Tų į sąrašą įtrauktų ligų atžvilgiu, jei tinka, taip pat taikomos d ir e punktuose nurodytos priemonės;

▼B

c) į sąrašą įtrauktų ligų, kurios yra aktualios kai kurioms valstybėms narėms ir dėl kurių reikia imtis priemonių, kad jos neplistų į oficialiai neužkrėstas Sąjungos dalis arba į tas Sąjungos dalis, kuriose įgyvendinamos atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos likvidavimo programos, atžvilgiu, jei tinka, taikomos šios taisyklės:

- i) savanoriško likvidavimo taisyklės, numatytos 31 straipsnio 2 dalyje;
- ii) neužkrėstoms valstybėms narėms ir zonoms taikomos taisyklės, numatytos 36 straipsnyje;
- iii) skirstymo į laikymo vietas taisyklės, numatytos 37 straipsnio 2 dalyje, ir
- iv) 76, 77, 78, 80, 82 ir 83 straipsniuose numatytiems ligų kontrolės priemonėms taikomos taisyklės.

Tų į sąrašą įtrauktų ligų atžvilgiu, jei tinka, taip pat taikomos d ir e punktuose nurodytos priemonės.

d) į sąrašą įtrauktų ligų, dėl kurių reikalingos priemonės, kad patekusios į Sąjungą arba dėl perkėlimo ar vežimo tarp valstybių narių jos neišplistų, atžvilgiu, jei tinka, taikomos šios taisyklės:

- i) perkėlimo bei vežimo Sąjungoje taisyklės, numatytos IV dalies I antraštinės dalies 3–6 skyriuose (124–169 straipsniai), II antraštinės dalies 2 ir 3 skyriuose (191–225 straipsniai) ir VI dalies 2 ir 3 skyriuose (247–251 straipsniai), ir
- ii) įvežimo į Sąjungą ir eksporto iš Sąjungos taisyklės, numatytos V dalyje (229–243 straipsniai).

Į sąrašą įtrauktos ligos, nurodytos a, b ir c punktuose, taip pat laikomos į sąrašą įtrauktomis ligomis pagal šį punktą, taip pat ir nurodytosios e punkte, kai atitinkamos ligos keliama rizika gali būti veiksmingai ir proporcingai sumažinta priemonėmis, susijusiomis su gyvūnų perkėlimu ir produktų vežimu;

e) į sąrašą įtrauktų ligų, dėl kurių reikia vykdyti priežiūrą Sąjungoje, atžvilgiu, jei tinka, taikomos šios taisyklės:

- i) pranešimo ir ataskaitų teikimo taisyklės, numatytos II dalies 1 skyriuje (18–23 straipsniai), ir
- ii) priežiūros taisyklės, numatytos II dalies 2 skyriuje (24–30 straipsniai).

Į sąrašą įtrauktos ligos, nurodytos a, b ir c punktuose, taip pat laikomos į sąrašą įtrauktomis ligomis pagal šį punktą.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas 1 dalyje nurodytų ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių taikymas atitinkamoms į sąrašą įtrauktoms ligoms, remdamasi IV priede nustatytais kriterijais, be kita ko, atsižvelgdama į naujai gautus aktualius mokslinius duomenis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais keičiamas 2 dalyje nurodytų ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių taikymas atitinkamoms į sąrašą įtrauktoms ligoms, kai atitinkama liga nebeatitinka atitinkamame IV priedo skirsnyje nustatytų kriterijų, be kita ko, atsižvelgdama į naujai gautus aktualius mokslinius duomenis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios gali kilti nauja labai didelio poveikio rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

3 SKYRIUS

Su gyvūnų sveikata susijusi atsakomybė

1 skirsnis

Veiklos vykdytojai, gyvūnų specialistai ir gyvūnų augintinių laikytojai

10 straipsnis

Su gyvūnų sveikata susijusi atsakomybė ir biologinio saugumo priemonės

1. Veiklos vykdytojai:

a) laikomų gyvūnų ir produktų, už kuriuos jie atsakingi, atveju atsako už:

- i) laikomų gyvūnų sveikatą;
- ii) apdairų ir atsakingą veterinarinių vaistų naudojimą, nedarant poveikio veterinarijos gydytojų vaidmeniui ir atsakomybei;
- iii) kuo didesnę ligų plitimo rizikos sumažinimą;
- iv) geros gyvulininkystės praktikos laikymąsi;

b) kai tinkama, imasi tokių biologinio saugumo priemonių, susijusių su laikomais gyvūnais ir produktais, už kuriuos yra atsakingi, kurios laikomos tinkamomis:

- i) laikomų gyvūnų ir produktų rūšims ir kategorijoms;
- ii) gamybos rūšiai; ir
- iii) susijusiai rizikai, atsižvelgiant į:

- geografinę padėtį ir klimato sąlygas ir
- vietos aplinkybes ir praktiką;

c) tam tikrais atvejais imasi biologinio saugumo priemonių, susijusių su laukiniais gyvūnais.

2. Gyvūnų specialistai imasi veiksmų, kad būtų kuo labiau sumažinta ligų plitimo rizika dėl jų sąlyčio su gyvūnais ir produktais jiems vykdamt profesinę veiklą.

▼B

3. 1 dalies a punktas taip pat taikomas gyvūnų augintinių laikytojams.

4. 1 dalies b punkte nurodytos biologinio saugumo priemonės įgyvendinamos taikant, atsižvelgiant į atvejį:

a) fizinės apsaugos priemonės, kurios gali apimti:

- i) atskyrimą atitinkamai aptvaru, tvora, stogu, tinklu;
- ii) valymą, dezinfekavimą ir vabzdžių bei graužikų kontrolę;
- iii) vandens gyvūnų atveju, tam tikrais atvejais:
 - su vandens tiekimu ir nuotekų šalinimu susijusias priemones,
 - natūralias ar dirbtines kliūtis, skiriančias nuo aplinkinių vandens telkinių, kurios neleidžia vandens gyvūnams patekti į atitinkamą ūkį arba už jo ribų, įskaitant priemones nuo užliejimo ar nuo vandens iš aplinkinių vandens telkinių įsiskverbimo;

b) valdymo priemonės, kurios gali apimti:

- i) įvežimo (patekimo) į ūkį ir išvežimo (išvykimo) iš jo procedūras, taikomas gyvūnams, produktams, transporto priemonėms ir asmenims;
- ii) įrangos naudojimo procedūras;
- iii) perkėlimo sąlygas, remiantis susijusia rizika;
- iv) gyvūnų ar produktų perkėlimo į ūkį sąlygas;
- v) naujai perkeltų ar sergančių gyvūnų karantiną, izoliavimą ar atskyrimą;
- vi) negyvų gyvūnų ir kitų šalutinių gyvūninių produktų saugaus šalinimo sistemą.

5. Taikydami šiame reglamente numatytas ligų prevencijos ir kontrolės priemones, veiklos vykdytojai, gyvūnų specialistai ir gyvūnų augintinių laikytojai bendradarbiauja su kompetentinga institucija ir veterinarijos gydytojais.

6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi šio straipsnio vienodam taikymui reikalingi būtiniausi reikalavimai.

Tokie įgyvendinimo aktai atspindi 1 dalies b punkte nurodytus dalykus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

11 straipsnis

Žinios apie gyvūnų sveikatą

1. Veiklos vykdytojai ir gyvūnų specialistai turi turėti pakankamų žinių apie:

- a) gyvūnų ligas, įskaitant ligas, kuriomis gali užsikrėsti žmonės;
- b) biologinio saugumo principus;
- c) gyvūnų sveikatos, gyvūnų gerovės ir žmonių sveikatos sąveiką;

▼B

- d) jų prižiūrimų gyvūnų rūšies gerą gyvulininkystės praktiką;
 - e) atsparumą gydymui, įskaitant atsparumą antimikrobinėms medžiagoms, ir jo pasekmes.
2. Pagal 1 dalį reikalaujamų įgyti žinių turinys ir lygis priklauso nuo:
- a) laikomų gyvūnų arba produktų, už kuriuos atitinkami veiklos vykdytojai ir gyvūnų specialistai atsakingi, rūšių ir kategorijų ir jų profesinio sąlyčio su tais gyvūnais arba produktais pobūdžio;
 - b) gamybos rūšies;
 - c) atliekamų užduočių.
3. 1 dalyje numatytos žinios įgyjamos vienu iš šių būdų:
- a) per profesinę patirtį ar mokymąsi;
 - b) per esamas žemės ūkio arba akvakultūros sektoriaus programas, aktualias gyvūnų sveikatos požiūriu;
 - c) per formalųjį švietimą;
 - d) per kitokią patirtį ar kitokį mokymąsi, kurie suteikia tokio paties lygio žinių kaip nurodyta a, b ar c punktuose.
4. Veiklos vykdytojai, parduodantys būsimus gyvūnus augintinius arba kitaip perduodantys nuosavybės teises į juos, turi pateikti būsimam gyvūno augintinio laikytojui pagrindinę informaciją apie 1 dalyje nurodytus klausimus, kuri yra aktuali atitinkamo gyvūno augintinio atveju.

2 skirsnis**Veterinarijos gydytojai ir vandens gyvūnų sveikatos specialistai***12 straipsnis***Veterinarijos gydytojų ir vandens gyvūnų sveikatos specialistų atsakomybė**

1. Vykdydami veiklą, priklausančią šio reglamento taikymo sričiai, veterinarijos gydytojai:
- a) imasi visų tinkamų priemonių, kad būtų užkirstas kelias ligoms patekti, vystytis ir plisti;
 - b) imasi veiksmų, kad būtų užtikrintas ankstyvas ligų nustatymas, tinkamai jas diagnozuodami ir atlikdami diferencinę diagnozę, siekiant patvirtinti arba paneigti ligą;
 - c) aktyviai dalyvauja veikloje, susijusioje su:
 - i) informuotumo apie gyvūnų sveikatą ir informuotumo apie gyvūnų sveikatos, gyvūnų gerovės ir žmonių sveikatos sąveiką didinimu;
 - ii) ligų prevencija;
 - iii) ankstyvu ligų nustatymu ir greitu reagavimu į jas;
 - iv) informuotumo apie atsparumą gydymui, įskaitant atsparumą antimikrobinėms medžiagoms, ir jo pasekmes didinimu;

▼B

d) taikydami šiame reglamente numatytas ligų prevencijos ir kontrolės priemonės, bendradarbiauja su kompetentinga institucija, veiklos vykdytojais, gyvūnų specialistais ir gyvūnų augintinių laikytojais.

2. Vandens gyvūnų sveikatos specialistai gali vykdyti su vandens gyvūnais susijusią veiklą, kuri pagal šį reglamentą priskirta veterinarijos gydytojams, jei atitinkama valstybė narė jiems leidžia ją vykdyti pagal nacionalinę teisę. Tokiu atveju tiems vandens gyvūnų sveikatos specialistams taikoma 1 dalis.

3. Veterinarijos gydytojai ir vandens gyvūnų sveikatos specialistai palaiko ir plėtoja savo profesinę kompetenciją, susijusią su jų veiklos sritimis, kurios patenka į šio reglamento taikymo sritį.

3 skirsnis

Valstybės narės*13 straipsnis***Valstybių narių atsakomybė**

1. Siekiant užtikrinti kompetentingos už gyvūnų sveikatą atsakingos institucijos pajėgumą imtis būtinų ir tinkamų priemonių ir vykdyti šiuo reglamentu nustatytą veiklą, kiekviena valstybė narė tinkamu administraciniu lygmeniu užtikrina, kad kompetentinga institucija turėtų:

- a) kvalifikuotą personalą, patalpas, įrangą, finansinius išteklius ir veiksmingą struktūrą, apimančią visą valstybės narės teritoriją;
- b) prieigą prie laboratorijų, kuriose dirba kvalifikuotas personalas ir kurios turi patalpas, įrangą ir finansinius išteklius, reikalingus siekiant užtikrinti greitą ir tikslią į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų diagnozę ir diferencinę diagnozę;
- c) tinkamai apmokytus veterinarijos gydytojus, dalyvaujančius 12 straipsnyje nurodytoje veikloje.

2. Valstybės narės skatina veiklos vykdytojus ir gyvūnų specialistus įgyti, palaikyti ir plėtoti 11 straipsnyje nurodytas tinkamas gyvūnų sveikatos žinias, pasitelkdamos atitinkamas programas žemės ūkio arba akvakultūros sektoriuose arba formalųjį švietimą.

*14 straipsnis***Kompetentingos institucijos deleguojama oficiali veikla**

1. Kompetentinga institucija veterinarijos gydytojams, kurie nėra valstybiniai veterinarijos gydytojai, gali deleguoti šią vienos ar kelių rūšių veiklą:

- a) praktinį pagal likvidavimo programas nustatytų priemonių taikymą, numatytą 32 straipsnyje;
- b) padėti kompetentingai institucijai vykdyti 26 straipsnyje numatytą priežiūrą arba teikti jai pagalbą, susijusią su 28 straipsnyje numatytais priežiūros programomis;

▼B

c) veiklą, susijusią su:

i) informuotumu apie ligas, pasirengimu joms ir ligų kontrole, kaip numatyta III dalyje, susijusią su:

— mėginių ėmimu ir tyrimų bei epidemiologinių tyrimų atlikimu, įtarus ligos atvejį pagal 54 straipsnį, 55 straipsnio 1 dalies b–g punktus bei 57, 73, 74, 79 ir 80 straipsnius ir remiantis tais straipsniais priimtais įgyvendinimo ir deleguotaisiais aktais,

— veiklos, susijusios su ligų kontrolės priemonėmis įvykus ligos protrūkiui, vykdymu, ►C1 kai tai susiję su 61 straipsnyje, 65 straipsnio 1 dalies a, b, e, f ir i punktuose, 70 straipsnio 1 dalyje, 79 ir 80 straipsniuose bei 81 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir ◄ remiantis tais straipsniais priimtuose įgyvendinimo ir deleguotuosiuose aktuose išvardyta veikla,

— skubiu skiepėjimu pagal 69 straipsnį;

ii) registravimu, patvirtinimu, atsekamumu ir perkėlimu bei vežimu, kaip numatyta IV dalyje;

iii) gyvūnų augintinių identifikavimo dokumentų išdavimu ir užpildymu, kaip numatyta 247 straipsnio c punkte, 248 straipsnio 2 dalies c punkte, 249 straipsnio 1 dalies c punkte ir 250 straipsnio 2 dalies c punkte;

iv) identifikavimo priemonių taikymu ir naudojimu, kaip nurodyta 252 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje.

2. Valstybės narės gali numatyti, kad fiziniams ar juridiniams asmenims gali būti leidžiama vykdyti 1 dalies a ir b punktuose bei c punkto i, ii ir iv papunkčiuose nurodytą veiklą, kai tai susiję su konkrečiai apibrėžtomis užduotimis, kurioms atlikti tie asmenys turi pakankamų specialiųjų žinių. Tokiu atveju tiems asmenims taikoma šio straipsnio 1 dalis ir jiems tenka 12 straipsnyje nustatyta atsakomybė.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl kitos veiklos, kuri, be numatytosios šio straipsnio 1 dalyje, gali būti papildomai deleguota veterinarijos gydytojams, ir atitinkamais atvejais nustatyti privalomas tokio delegavimo aplinkybes bei sąlygas.

Komisija, priimdama tuos deleguotuosius aktus, atsižvelgia į tos veiklos pobūdį ir atitinkamus tarptautinius standartus.

15 straipsnis

Visuomenės informavimas

Kai yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad gyvūnai ar produktai, kilę iš Sąjungos arba pateikti iš už Sąjungos ribų, gali kelti riziką, kompetentinga institucija imasi reikiamų veiksmų visuomenei informuoti apie rizikos pobūdį ir priemones, kurių imtasi arba kurių bus imtasi, siekiant užkirsti kelią tai rizikai arba ją kontroliuoti, atsižvelgiant į tos rizikos pobūdį, rimtumą, mastą ir visuomenės interesą būti informuotai.

▼B

4 skirsnis

Laboratorijos, įstaigos ir kiti fiziniai ir juridiniai asmenys, dirbantys su ligų sukėlėjais, vakcinomis ir kitais biologiniais produktais

16 straipsnis

Laboratorių, įstaigų ir kitų su ligų sukėlėjais, vakcinomis ir kitais biologiniais produktais dirbančių subjektų pareigos

1. Laboratorijos, įstaigos ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys, dirbantys su ligų sukėlėjais mokslinių tyrimų, švietimo, diagnostikos arba vakcinų ir kitų biologinių produktų gamybos tikslais, atsižvelgdami į bet kokius atitinkamus tarptautinius standartus, jei tokie nustatyti:

- a) imasi tinkamų biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo priemonių siekdami išvengti ligų sukėlėjų išplitimo ir jų paskesnio sąlyčio su gyvūnais, esančiais ne laboratorijoje ar kitame objekte, kuriame tais tikslais dirbama su ligų sukėlėjais;
- b) užtikrina, kad ligų sukėlėjų, vakcinų ir kitų biologinių produktų vežimas iš vienos laboratorijų ar įstaigų į kitas nekeltų į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų plitimo rizikos.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų prevencijai ir kontrolei skirtų saugos priemonių, nustatytų laboratorijoms, įstaigoms ir kitiems fiziniams arba juridiniams asmenims, dirbantiems su ligų sukėlėjais, vakcinomis ir kitais biologiniais produktais; tai yra:

- a) biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo priemonių;
- b) ligų sukėlėjų, vakcinų ir kitų biologinių produktų vežimo reikalavimų.

17 straipsnis

Gyvūnų sveikatos laboratorijos

1. Oficialiosios gyvūnų sveikatos srityje veikiančios laboratorijos, kurioms priskiriamos Sąjungos etaloninės laboratorijos, nacionalinės etaloninės laboratorijos ir oficialiosios gyvūnų sveikatos laboratorijos, vykdydamos savo užduotis ir pareigas bendradarbiauja Sąjungos gyvūnų sveikatos laboratorijų tinkle.

2. 1 dalyje nurodytos laboratorijos bendradarbiauja koordinuojant Sąjungos etaloninėms laboratorijoms, siekdamos užtikrinti, kad šiame reglamente numatyta ligų priežiūra, pranešimai ir ataskaitos apie jas, likvidavimo programos, neužkrėstos teritorijos statuso apibrėžtis, taip pat gyvūnų perkėlimas ir produktų vežimas Sąjungoje, jų įvežimas į Sąjungą ir eksportas į trečiąsias šalis ar teritorijas būtų grindžiami pažangiausiomis, užtikrintomis ir patikimomis laboratorinėmis analizėmis, tyrimais ir diagnozėmis.

▼B

3. Oficialiųjų laboratorijų teikiamiems rezultatams ir ataskaitoms taikomi profesinės paslapties bei konfidencialumo principai ir pareiga pranešti jas paskyrusiai kompetentingai institucijai, nepriklausomai nuo fizinio ar juridinio asmens, paprašiusio laboratorinių analizių, tyrimų ar diagnozių.

4. Tuo atveju, kai oficialioji laboratorija vienoje valstybėje narėje atlieka iš kitos valstybės narės kilusių gyvūnų mėginių diagnostines analizes, ta oficialioji laboratorija valstybės narės, iš kurios mėginiai gauti, kompetentingai institucijai praneša:

- a) nedelsdama – apie bet kokius rezultatus, kuriais remiantis įtariama 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga arba kuriais tokia liga nustatyta;
- b) be reikalo nedelsdama – apie bet kokius rezultatus, kuriais remiantis įtariama 9 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga (išskyrus 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas ligas), arba kuriais tokia liga nustatyta.

II DALIS

PRANEŠIMAS APIE LIGAS IR ATASKAITŲ TEIKIMAS, PRIEŽIŪRA, LIKVIDAVIMO PROGRAMOS, NEUŽKRĖSTOS TERITORIJOS STATUSAS

1 SKYRIUS

Pranešimas apie ligas ir ataskaitų teikimas

18 straipsnis

Pranešimas valstybėse narėse

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojai ir kiti atitinkami fiziniai ar juridiniai asmenys:

- a) nedelsdami praneštų kompetentingai institucijai, jei yra priežasčių įtarti gyvūnų užsikrėtimo 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga atvejį, arba jei nustatomas gyvūnų užsikrėtimo tokia liga atvejis;
- b) kuo greičiau praneštų kompetentingai institucijai, jei yra priežasčių įtarti gyvūnų užsikrėtimo 9 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga (išskyrus 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas ligas) atvejį, arba jei nustatomas gyvūnų užsikrėtimo tokia liga atvejis;
- c) praneštų veterinarijos gydytojui apie anomalaus gaištamumo atvejus ir kitus pavojingų ligų simptomus arba apie be aiškos priežasties labai sumažėjusią produkcijos apimtį, kad būtų atliekamas tolesnis tyrimas, įskaitant mėginių ėmimą laboratoriniams tyrimams, kai to reikia atsižvelgiant į padėtį.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad 1 dalies c punkte numatyti pranešimai gali būti teikiami kompetentingai institucijai.

▼B

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, ar susiklostė 1 dalies c punkte aprašytos aplinkybės, kuriomis reikia teikti pranešimą;
- b) išsamių taisyklių, taikomų 1 dalies c punkte numatytam tolesniam tyrimui.

*19 straipsnis***Pranešimas Sąjungoje**

1. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie 9 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, apie kurias reikia pranešti nedelsiant, protrūkius, siekiant užtikrinti, kad būtų laiku įgyvendintos būtinos rizikos valdymo priemonės, atsižvelgiant į ligos pobūdį.

2. 1 dalyje numatyta pranešime pateikiama ši su ligos protrūkiu susijusi informacija:

- a) ligos sukėlėjas ir atitinkamais atvejais potipis;
- b) atitinkamos datos, visų pirma įtarimo apie protrūkį ir jo patvirtinimo datos;
- c) protrūkio rūšis ir vieta;
- d) bet kokie susiję protrūkiai;
- e) su protrūkiu susiję gyvūnai;
- f) dėl protrūkio taikomos ligų kontrolės priemonės;
- g) galima arba žinoma į sąrašą įtrauktos ligos kilmė;
- h) naudoti diagnostikos metodai.

*20 straipsnis***Ataskaitų teikimas Sąjungoje**

1. Valstybės narės Komisijai ir kitoms valstybėms narėms teikia ataskaitas, kuriose pateikia informaciją apie 9 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas:

- a) apie kurių protrūkį nebūtina nedelsiant pranešti pagal 19 straipsnio 1 dalį;
- b) apie kurių protrūkį būtina nedelsiant pranešti pagal 19 straipsnio 1 dalį, tačiau reikia pateikti papildomą informaciją Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie:
 - i) priežiūrą, vykdomą laikantis pagal 30 straipsnį priimtame įgyvendinimo akte nustatytų taisyklių;
 - ii) likvidavimo programą, vykdomą laikantis pagal 35 straipsnį priimtame įgyvendinimo akte nustatytų taisyklių.

2. 1 dalyje numatytose ataskaitose pateikiama informacija apie:

- a) nustatytas 1 dalyje nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas;

▼ B

- b) priežiūros rezultatus, kai to reikalaujama pagal 29 straipsnio d punkto ii papunktį arba 30 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį priimtose taisyklėse;
- c) priežiūros programų rezultatus, kai to reikalaujama pagal 28 straipsnio 3 dalį ir pagal 29 straipsnio d punkto ii papunktį arba 30 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį priimtose taisyklėse;
- d) likvidavimo programas, kai to reikalaujama pagal 34 straipsnį ir pagal 35 straipsnį priimtame įgyvendinimo akte nustatytoje taisyklėse.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, kuriomis papildomi 2 dalyje nustatyti reikalavimai ir teikiamos ataskaitos kitais klausimais, susijusiais su priežiūros ir likvidavimo programomis, kai to reikia siekiant užtikrinti efektyvų šiame reglamente nustatytų ligų prevencijos taisyklių ir kontrolės taisyklių taikymą.

*21 straipsnis***Regionai, iš kurių teikiami pranešimai ir ataskaitos**

Valstybės narės nustato regionus, iš kurių teikiami pranešimai ir ataskaitos 19 ir 20 straipsniuose numatytų pranešimų ir ataskaitų teikimo tikslu.

*22 straipsnis***Kompiuterinė informacinė sistema pranešimams apie ligas ir ataskaitoms dėl ligų Sąjungoje teikti**

Komisija įdiegia ir valdo kompiuterinę informacinę sistemą, kad būtų užtikrintas mechanizmų ir priemonių, skirtų 19, 20 ir 21 straipsniuose numatytiems pranešimų ir ataskaitų teikimo reikalavimams įgyvendinti, veikimas.

*23 straipsnis***Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su pranešimų bei ataskaitų teikimu Sąjungoje ir kompiuterine informacine sistema**

Komisija įgyvendinimo aktais nustato taisykles dėl 19–22 straipsniuose numatytų pranešimų ir ataskaitų teikimo reikalavimų ir kompiuterinės informacinės sistemos, susijusios su:

- a) tomis 9 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, apie kurias valstybės narės turi nedelsdamos pranešti, taip pat su būtinomis priemonėmis, susijusiomis su pranešimu, vadovaujantis 19 straipsniu;
- b) informacija, kurią turi pateikti valstybės narės teikdamos 20 straipsnyje numatytas ataskaitas;
- c) 22 straipsnyje numatytos kompiuterinės informacinės sistemos diegimo ir naudojimo tvarka ir pereinamojo laikotarpio priemonėmis, skirtomis duomenims ir informacijai perkelti iš dabartinių sistemų į naująją sistemą ir jos veikimui visu pajėgumu užtikrinti;

▼B

- d) duomenų, kurie turi būti įvedami į 22 straipsnyje numatytą kompiuterinę informacinę sistemą, formatu ir struktūra;
- e) 19 ir 20 straipsniuose nurodytų pranešimų ir ataskaitų teikimo terminais ir dažnumu; pranešimai ir ataskaitos teikiami tokiais laikotarpiais ir tokiu dažnumu, kad būtų užtikrintas skaidrumas ir laiku taikomos būtinos rizikos valdymo priemonės, atsižvelgiant į ligos pobūdį ir protrūkio tipą;
- f) regionų, iš kurių teikiami pranešimai ir ataskaitos, kaip numatyta 21 straipsnyje, įtraukimu į sąrašą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 SKYRIUS

Priežiūra

24 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareiga vykdyti priežiūrą

Siekdami nustatyti į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų atvejus, veiklos vykdytojai:

- a) stebi gyvūnų, už kuriuos yra atsakingi, sveikatą ir elgesį;
- b) stebi įprastų gamybos rodiklių pokyčius ūkiuose arba gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų, už kuriuos yra atsakingi, pokyčius, kurie, kaip gali būti įtariama, buvo sukelti į sąrašą įtrauktos ligos arba naujos ligos;
- c) nustato gyvūnų, už kuriuos yra atsakingi, anomalų gaištamumą ir kitus juose pasireiškusius pavojingų ligų simptomus.

25 straipsnis

Gyvūnų sveikatos patikrinimai

1. Veiklos vykdytojai užtikrina, kad ūkiuose, už kuriuos jie atsakingi, veterinarijos gydytojas tikrintų gyvūnų sveikatą, kai to reikia dėl atitinkamo ūkio keliamos rizikos, atsižvelgiant į:

- a) ūkio rūšį;
- b) ūkyje laikomų gyvūnų rūšis ir kategorijas;
- c) epidemiologinę padėtį zonoje ar regione, susijusią su į sąrašą įtrauktomis ir naujomis ligomis, kurioms ūkyje laikomi gyvūnai yra imlūs;
- d) kitą atitinkamą priežiūrą ar oficialią kontrolę, taikomas laikomiems gyvūnams ir tam tikros rūšies ūkiams.

▼B

Tokių gyvūnų sveikatos patikrinimų dažnumas yra proporcingas atitinkamo ūkio keliama rizikai.

Jie gali būti derinami su apsilankymais kitais tikslais.

2. 1 dalyje numatyti gyvūnų sveikatos patikrinimai vykdomi ligų prevencijos tikslu, visų pirma:

- a) patariant atitinkamam veiklos vykdytojiui biologinio saugumo ir kitais gyvūnų sveikatos klausimais, atsižvelgiant į ūkio rūšį ir ūkyje laikomų gyvūnų rūšis ir kategorijas;
- b) nustatant požymius, patvirtinančius į sąrašą įtrauktų ligų arba naujų ligų atvejus, ir informuojant apie tokius požymius;

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi šio straipsnio vienodam taikymui reikalingi būtiniausi reikalavimai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*26 straipsnis***Kompetentingos institucijos pareiga vykdyti priežiūrą**

1. Kompetentinga institucija vykdo priežiūrą, siekdama nustatyti 9 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytą į sąrašą įtrauktų ligų ir atitinkamų naujų ligų atvejus.
2. Priežiūra vykdoma tokiu būdu, kad būtų užtikrinta, kad būtų laiku nustatomi 9 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytą į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų atvejai renkant, lyginant ir analizuojant atitinkamą informaciją apie dėl ligos susidariusią padėtį.
3. Kompetentinga institucija, kai įmanoma ir tikslinga, naudoja pagal 24 straipsnį veiklos vykdytojų vykdomos priežiūros rezultatais ir per gyvūnų sveikatos patikrinimus, atliekamus pagal 25 straipsnį, gautą informaciją.
4. Kompetentinga institucija užtikrina, kad priežiūra atitiktų 27 straipsnyje numatytus reikalavimus ir pagal 29 straipsnio a punktą priimtas taisykles.
5. Kompetentinga institucija užtikrina, kad vykdant 1 dalyje numatytą priežiūrą gauta informacija būtų renkama ir naudojama veiksmingai ir efektyviai.

*27 straipsnis***Priežiūros metodika, dažnumas ir intensyvumas**

26 straipsnyje numatytos priežiūros planas, būdai, diagnostikos metodai, dažnumas, intensyvumas, tikslinė gyvūnų populiacija ir mėginių ėmimo būdai turi būti tinkami ir proporcingi priežiūros tikslams, atsižvelgiant į:

- a) ligos pobūdį;
- b) susijusius rizikos veiksnius;

▼B

- c) sveikatos būklę:
 - i) valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriose vykdoma priežiūra;
 - ii) valstybėse narėse ir trečiosiose šalyse arba teritorijose, kurios ribojasi su ta valstybe nare, jos zona ar laikymo vieta arba iš kurių gyvūnai ir produktai į jas įvežami;
- d) veiklos vykdytojų pagal 24 straipsnį vykdomą priežiūrą, įskaitant 25 straipsnyje nurodytus gyvūnų sveikatos patikrinimus, arba kitų valdžios institucijų vykdytą priežiūrą.

*28 straipsnis***Sąjungos priežiūros programos**

1. Kompetentinga institucija vykdo 26 straipsnio 1 dalyje numatytą priežiūrą pagal priežiūros programą, kai liga yra svarbi Sąjungai pagal 29 straipsnio c punktą.
2. Nustatydamos priežiūros programą pagal 1 dalį, valstybės narės pateikia ją Komisijai.
3. Valstybės narės, įgyvendinančios priežiūros programą pagal 1 dalį, teikia Komisijai reguliarias tos programos įgyvendinimo rezultatų ataskaitas.

*29 straipsnis***Įgaliojimų delegavimas**

Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) priežiūros plano, būdų, diagnostikos metodų, dažnumo, intensyvumo, tikslinės gyvūnų populiacijos ir mėginių ėmimo būdų, kaip numatyta 27 straipsnyje;
- b) 9 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ir atitinkamais atvejais naujų ligų oficialaus patvirtinimo kriterijų ir tų ligų atvejų apibrėžčių;
- c) kriterijų, kuriais remiantis nustatoma ligos, kuriai numatoma taikyti Sąjungai svarbią priežiūros programą, svarba 30 straipsnio 1 dalies a punkto tikslais, atsižvelgiant į ligos pobūdį ir susijusius rizikos veiksnius;
- d) 28 straipsnio 1 dalyje numatytoms priežiūros programoms taikomų reikalavimų, susijusių su:
 - i) priežiūros programų turiniu;
 - ii) informacija, kurią reikia įtraukti teikiant priežiūros programas pagal 28 straipsnio 2 dalį ir reguliarias ataskaitas pagal 28 straipsnio 3 dalį;
 - iii) priežiūros programų taikymo laikotarpiu.

▼B*30 straipsnis***Igyvendinimo įgaliojimai**

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi su priežiūra ir priežiūros programomis, numatytais 26 ir 28 straipsniuose ir pagal 29 straipsnį priimtose taisyklėse, susiję reikalavimai dėl:

a) nustatymo, kurioms 9 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytoms į sąrašą įtrauktoms ligoms reikia taikyti priežiūros programas pagal 28 straipsnį, įskaitant tokių programų geografinę apimtį;

b) formato ir tvarkos teikiant:

i) tas priežiūros programas Komisijai ir kitoms valstybėms narėms susipažinti;

ii) priežiūros rezultatų ataskaitas Komisijai.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi kriterijai, kurie turi būti naudojami vertinant 28 straipsnyje nurodytas priežiūros programas.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*3 SKYRIUS***Likvidavimo programos***31 straipsnis***Privalomos ir pasirenkamos likvidavimo programos**

1. Valstybės narės, kurių visa teritorija arba jų zonos ar laikymo vietos nėra neužkrėstos viena ar keliomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, nurodytais 9 straipsnio 1 dalies b punkte, arba nėra žinoma, kad jos nėra užkrėstos tomis ligomis:

a) nustato tos į sąrašą įtrauktos ligos likvidavimo arba neužkrėtimo ta liga įrodymo programą, kuri turi būti vykdoma atitinkamose ta liga užkrėstose gyvūnų populiacijose ir apimti atitinkamas jų teritorijos dalis arba atitinkamas jų zonas ar laikymo vietas (toliau – privaloma likvidavimo programa), kuri taikoma iki tol, kol patenkinamos sąlygos suteikti neužkrėstos teritorijos statusą atitinkamoje valstybės narės teritorijoje arba zonoje, kaip numatyta 36 straipsnio 1 dalyje, arba laikymo vietoje, kaip numatyta 37 straipsnio 2 dalyje;

b) pateikia Komisijai patvirtinti privalomos likvidavimo programos projektą.

▼B

2. Valstybės narės, kurios nėra neužkrėstos viena ar keliomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, nurodytomis 9 straipsnio 1 dalies c punkte, arba nežinoma, kad jos nėra neužkrėstos tokiomis ligomis, ir kurios nusprendžia nustatyti tos į sąrašą įtrauktos ligos likvidavimo programą, kuri turi būti vykdoma atitinkama liga užkrėstose gyvūnų populiacijose ir apimti atitinkamas jų teritorijos dalis arba jų zonas ar laikymo vietas (toliau – pasirenkama likvidavimo programa), tos programos projektą pateikia Komisijai patvirtinti, kai atitinkama valstybė narė prašo Sąjungoje pripažinti gyvūnų sveikatos atitinkamos ligos atžvilgiu garantijas, susijusias su gyvūnų perkėlimu ar produktų vežimu.

Tokia pasirenkama likvidavimo programa taikoma iki tol, kol:

- a) patenkinamos sąlygos suteikti neužkrėstos teritorijos statusą atitinkamoje valstybės narės teritorijoje arba zonoje, kaip numatyta 36 straipsnio 1 dalyje, arba laikymo vietoje, kaip numatyta 37 straipsnio 2 dalyje, arba
- b) nustatoma, kad sąlygos suteikti neužkrėstos teritorijos statusą nebegali būti patenkinamos, o programa nebeatitinka savo tikslo, arba
- c) atitinkama valstybė narė atšaukia programą.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina:

- a) privalomų likvidavimo programų projektus, pateiktus jai patvirtinti pagal 1 dalį;
- b) pasirenkamų likvidavimo programų projektus, pateiktus jai patvirtinti pagal 2 dalį,

jeigu įvykdomos šiame skyriuje nustatytos sąlygos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios gali kilti labai didelio poveikio rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus šio straipsnio 3 dalies a punkte numatytus įgyvendinimo aktus laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

Komisija dėl tinkamai pagrįstų priežasčių gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina atitinkamos valstybės narės pasiūlytą pakeitimą arba atšaukia pagal šio straipsnio 3 dalies a ir b punktus patvirtintų likvidavimo programų patvirtinimą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:

- a) ligų kontrolės strategijų, tarpinių ir galutinių tikslų konkrečių ligų atžvilgiu ir likvidavimo programų taikymo laikotarpio;

▼B

- b) nuostatų, kuriomis leidžiama nukrypti nuo reikalavimo pateikti tvirtinti likvidavimo programas, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalies b punkte ir jo 2 dalyje, kai toks patvirtinimas nėra būtinas priėmus su tomis programomis susijusias taisykles pagal 32 straipsnio 2 dalį ir 35 straipsnį;
- c) informacijos, kurią valstybės narės turi pateikti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, susijusios su nuostatomis, kuriomis leidžiama nukrypti nuo reikalavimo pateikti tvirtinti likvidavimo programas, kaip numatyta šios dalies b punkte.

Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamos pagal šios dalies b punktą priimtose taisyklės arba nutraukiamas jų taikymas.

32 straipsnis

Pagal privalomas ir pasirenkamas likvidavimo programas nustatytos priemonės

1. Likvidavimo programas sudaro bent šios priemonės:
 - a) ligų kontrolės priemonės, skirtos ligos sukėlėjui likviduoti ūkiuose, laikymo vietose ir zonose, kuriose pasireiškia liga, ir užkirsti kelią pakartotinai užsikrėsti;
 - b) pagal 26–30 straipsniuose nustatytas taisykles vykdytina priežiūra, siekiant įrodyti:
 - i) a punkte numatytų ligų kontrolės priemonių veiksmingumą;
 - ii) kad teritorija neužkrėsta į sąrašą įtraukta liga;
 - c) ligų kontrolės priemonės, kurių reikia imtis, jei priežiūros rezultatai yra teigiami.
2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl toliau nurodytų elementų, skirtų likvidavimo programų veiksmingumui užtikrinti:
 - a) 1 dalies a punkte numatytų ligų kontrolės priemonių;
 - b) ligų kontrolės priemonių, kurių reikia imtis siekiant išvengti pakartotinio tikslinės gyvūnų populiacijos užkrėtimo atitinkama liga ūkiuose, zonose ir laikymo vietose;
 - c) priežiūros plano, būdų, diagnostikos metodų, dažnumo, intensyvumo, tikslinės gyvūnų populiacijos ir mėginių ėmimo būdų;
 - d) ligų kontrolės priemonių, kurių reikia imtis tuo atveju, kai su į sąrašą įtraukta liga susijusios priežiūros rezultatai yra teigiami, kaip numatyta 1 dalies c punkte;
 - e) skiepavimo kriterijų, kai tai tikslinga ir tinkama atitinkamos ligos ar rūšies atveju.

▼B*33 straipsnis***Komisijai patvirtinti pateiktų privalomų ir pasirenkamų likvidavimo programų turinys**

Valstybės narės į privalomų ir pasirenkamų likvidavimo programų patvirtinimo paraiškas, pateiktas Komisijai pagal 31 straipsnio 1 ir 2 dalis, įtraukia šią informaciją:

- a) į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios nustatyta atitinkama privaloma ar pasirenkama likvidavimo programa, epidemiologinės padėties aprašą;
- b) geografinės ir administracinės teritorijos arba laikymo vietos, kurioje vykdoma likvidavimo programa, aprašą ir ribų nustatymą;
- c) ligos kontrolės priemonių, nustatytų pagal likvidavimo programą, kaip numatyta 32 straipsnio 1 dalyje ir pagal 32 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse, aprašą;
- d) likvidavimo programoje dalyvaujančių šalių struktūros, priežiūros ir vaidmenų aprašą;
- e) numatomą likvidavimo programos trukmę;
- f) tarpinius tikslus ir ligos kontrolės strategijas, nustatytus likvidavimo programai įgyvendinti.

*34 straipsnis***Ataskaitų teikimas**

Valstybės narės, įgyvendinančios likvidavimo programas, Komisijai teikia:

- a) ataskaitas, leidžiančias Komisijai stebėti vykdomų likvidavimo programų tarpinių tikslų, nurodytų 33 straipsnio f punkte, įgyvendinimą;
- b) galutinę ataskaitą, baigus vykdyti atitinkamą likvidavimo programą.

*35 straipsnis***Įgyvendinimo įgaliojimai**

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos su informacijos, formato ir procedūriniais reikalavimais, numatytais 31-34 straipsniuose, susijusios taisyklės dėl:

- a) privalomų ir pasirenkamų likvidavimo programų projektų teikimo tvirtinti;
- b) veiklos rezultatų rodiklių;
- c) ataskaitų teikimo Komisijai ir kitoms valstybėms narėms dėl privalomų ar pasirenkamų likvidavimo programų įgyvendinimo rezultatų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4 SKYRIUS

Neužkrėstos teritorijos statusas

36 straipsnis

Neužkrėstos valstybės narės ir zonos

1. Valstybė narė gali kreiptis į Komisiją dėl neužkrėstos teritorijos statuso patvirtinimo, pagal kurį visa jos teritorija arba viena ar kelios jos zonos laikomos vienos ar kelių atitinkamų gyvūnų rūšių atveju neužkrėstomis viena ar keliomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, nurodytomis 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose, jei tenkinamos viena ar kelios toliau išvardytos sąlygos:

- a) bet kur atitinkamos valstybės narės teritorijoje arba atitinkamoje paraiškoje nurodytoje zonoje ar zonose nėra nė vienos iš gyvūnų rūšių, įtrauktų į sąrašą dėl paraiškoje dėl neužkrėstos teritorijos statuso nurodytos ligos;
- b) žinoma, kad ligos sukėlėjas nesugebėtų išgyventi visoje valstybės narės teritorijoje arba atitinkamoje paraiškoje nurodytoje zonoje ar zonose, atsižvelgiant į 39 straipsnio a punkto ii papunktyje nurodytus kriterijus;
- c) tuo atveju, jei į sąrašą įtrauktos ligos plinta tik per užkrato pernešėjus, nenustatytas nė vienas užkrato pernešėjas arba yra žinoma, kad jie nesugebėtų išgyventi visoje valstybės narės teritorijoje arba atitinkamoje paraiškoje nurodytoje zonoje ar zonose, atsižvelgiant į 39 straipsnio a punkto ii papunktyje nurodytus kriterijus;
- d) tai, kad teritorija neužkrėsta į sąrašą įtraukta liga, įrodyta:
 - i) likvidavimo programa, atitinkančia 32 straipsnio 1 dalyje nustatytas taisykles ir pagal to straipsnio 2 dalį priimtas taisykles, arba
 - ii) istoriniais ir priežiūros duomenimis.

2. Valstybių narių paraiškose dėl neužkrėstos teritorijos statuso pateikiami įrodymai, rodantys, kad tenkinamos 1 dalyje nustatytos sąlygos neužkrėstos teritorijos statusui suteikti.

3. Valstybė narė tam tikrais konkrečiais atvejais gali kreiptis į Komisiją dėl neužkrėstos teritorijos statuso patvirtinimo, ir visų pirma dėl neskiepijimo statuso patvirtinimo, pagal kurį visa jos teritorija arba viena ar kelios jos zonos laikomos neužkrėstomis viena ar keliomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, nurodytomis 9 straipsnio 1 dalies a punkte, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) tai, kad teritorija neužkrėsta į sąrašą įtraukta liga, įrodyta:
 - i) likvidavimo programa, atitinkančia 32 straipsnio 1 dalyje nustatytas taisykles ir pagal to straipsnio 2 dalį priimtas taisykles, arba
 - ii) istoriniais ir priežiūros duomenimis;

▼B

b) įrodyta, kad dėl skiepijimo nuo ligos atsirastų išlaidų, kurios viršytų išlaidas, susijusias su neužkrėstos teritorijos išlaikymu neskiepijant.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina ir prireikus iš dalies keičia valstybių narių paraiškas dėl neužkrėstos teritorijos statuso arba neskiepijimo statuso, jei tenkinamos 1 ir 2 dalyse ir, atitinkamais atvejais, 3 dalyje nurodytos sąlygos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*37 straipsnis***Laikymo vietos**

1. Valstybė narė gali kreiptis į Komisiją dėl neužkrėstos teritorijos statuso pripažinimo, pagal kurį jos laikymo vietos laikomos neužkrėstomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, nurodytomis 9 straipsnio 1 dalies a punkte, ir dėl neužkrėstos teritorijos statuso, suteikto tokiai laikymo vietai, išsaugojimo jos teritorijoje kilus vienos ar kelių tų į sąrašą įtrauktų ligų protrūkiui, jei:

- a) laikymo vietos lygmeniu gali būti veiksmingai užkertamas kelias paraiškoje nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai arba į sąrašą įtrauktoms ligoms patekti, atsižvelgiant į ligos pobūdį;
- b) paraiškoje nurodytoje laikymo vietoje įdiegta viena bendra biologinio saugumo valdymo sistema, skirta visiems ją sudarantiems ūkiams užtikrinti neužkrėstos teritorijos statusą, ir
- c) paraiškoje nurodytą laikymo vietą patvirtino kompetentinga institucija gyvūnų perkėlimo ir jų produktų vežimo tikslais:
 - i) pagal 99 ir 100 straipsnius – laikymo vietas, kuriose laikomi sausumos gyvūnai ir jų produktai;
 - ii) pagal 183 ir 184 straipsnius – laikymo vietas, kuriose laikomi akvakultūros gyvūnai ir jų produktai.

2. Valstybė narė gali kreiptis į Komisiją dėl neužkrėstos teritorijos statuso pripažinimo, pagal kurį jos laikymo vietos laikomos neužkrėstomis viena ar keliomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, nurodytomis 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose, jei:

- a) laikymo vietos lygmeniu gali būti veiksmingai užkertamas kelias paraiškoje nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai arba į sąrašą įtrauktoms ligoms patekti, atsižvelgiant į ligos pobūdį;
- b) tenkinamos viena ar daugiau šių sąlygų:
 - i) įvykdytos 36 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos;
 - ii) paraiškoje nurodyti laikymo vietoje esantys ūkiai pradėjo arba tęsė savo veiklą ir yra įdiegę bendrą biologinio saugumo valdymo sistemą, skirtą užtikrinti, kad ta laikymo vieta būtų neužkrėsta;

▼B

- c) paraiškoje nurodytoje laikymo vietoje taikoma viena bendra biologinio saugumo valdymo sistema, skirta siekiant visiems ją sudarantiems ūkiams užtikrinti neužkrėstos teritorijos statusą, ir
- d) paraiškoje nurodytą laikymo vietą patvirtino kompetentinga institucija gyvūnų perkėlimo ir jų produktų vežimo tikslais:
 - i) pagal 99 ir 100 straipsnius – laikymo vietas, kuriose laikomi sausumos gyvūnai ir jų produktai;
 - ii) pagal 183 ir 184 straipsnius – laikymo vietas, kuriose laikomi akvakultūros gyvūnai ir jų produktai.

3. Valstybių narių paraiškose dėl neužkrėstos teritorijos statuso pripažinimo laikymo vietoms pagal 1 ir 2 dalis pateikiami įrodymai, rodantys, kad tenkinamos tose dalyse nustatytos sąlygos.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais:

- a) pripažįsta ir prireikus iš dalies keičia laikymo vietoms suteiktą neužkrėstos teritorijos statusą, jei tenkinamos 1 arba 2 dalyje ir 3 dalyje nustatytos sąlygos;
- b) nustato, dėl kurių iš 9 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų galima įkurti neužkrėstas laikymo vietas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 264 straipsnį dėl nuostatų, kuriomis papildomos šio straipsnio nuostatos dėl:

- a) neužkrėstos teritorijos statuso pripažinimo laikymo vietoms reikalavimų, kaip numatyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, atsižvelgiant į 9 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų pobūdį, kiek tai susiję bent su:
 - i) priežiūros rezultatais ir kitais įrodymais, būtinais siekiant įrodyti, kad laikymo vieta neužkrėsta;
 - ii) biologinio saugumo priemonėmis;
- b) išsamių taisyklių, kurias taiko kompetentinga institucija siekdama laikymo vietoms patvirtinti neužkrėstos teritorijos statusą, kaip numatyta 1 ir 2 dalyse, ir
- c) taisyklių, susijusių su laikymo vietomis teritorijoje, kuri yra daugiau nei vienoje valstybėje narėje.

▼B*38 straipsnis***Neužkrėstų valstybių narių, zonų arba laikymo vietų sąrašai**

Kiekviena valstybė narė, jei taikoma, sudaro ir nuolat atnauja sąrašą, kuriame nurodytos neužkrėstos teritorijos statusą turinti jos teritorija ar zonos, kaip numatyta 36 straipsnio 1 ir 3 dalyse, ir neužkrėstos teritorijos statusą turinčios jos laikymo vietos, kaip numatyta 37 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

Valstybės narės tuos sąrašus skelbia viešai. Komisija padeda valstybėms narėms pateikti tuose sąrašuose esančią informaciją visuomenei savo interneto tinklalapyje pateikdama nuorodas į valstybių narių interneto puslapius, kuriuose pateikiama informacija.

*39 straipsnis***Igaliojimų, susijusių su neužkrėstos teritorijos statuso suteikimu valstybėms narėms ir zonoms, delegavimas**

Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:

- a) išsamių taisyklių dėl neužkrėstos teritorijos statuso suteikimo valstybėms narėms ir jų zonoms, atsižvelgiant į skirtingų ligų pobūdį, kiek tai susiję su:
 - i) kriterijais, taikytiniais pagrįsti valstybių narių tvirtinimams, kad nėra į sąrašą įtrauktų rūšių arba jos nesugebėtų išgyventi jų teritorijoje, ir įrodymais, kurių reikia tokiems tvirtinimams pagrįsti, kaip numatyta 36 straipsnio 1 dalies a punkte;
 - ii) kriterijais, taikytiniais pagrįsti tvirtinimams, kad ligos sukėlėjas arba užkrato pernešėjas nesugebėtų išgyventi, ir įrodymais, kurių reikia tokiems tvirtinimams pagrįsti, kaip numatyta 36 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose;
 - iii) kriterijais ir sąlygomis, taikytiniais nustatant, kad atitinkama teritorija neužkrėsta liga, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalies d punkte;
 - iv) priežiūros rezultatais ir kitais įrodymais, kurių reikia siekiant pagrįsti, kad teritorija neužkrėsta;
 - v) biologinio saugumo priemonėmis;
 - vi) apribojimais ir sąlygomis, susijusiais su skiepijimu neužkrėstose valstybėse narėse ir jų zonose;
 - vii) zonų, kuriomis atskiriamos neužkrėstos zonos arba zonos, kuriose taikoma likvidavimo programa, nuo apribojimų taikymo zonų, nustatymu (toliau – apsaugos zonos);
 - viii) zonomis, esančiomis daugiau nei vienos valstybės narės teritorijoje;

▼B

- b) nuostatų, kuriomis leidžiama nukrypti nuo reikalavimo, kad Komisija patvirtintų neužkrėstos teritorijos statusą, pagal kurią teritorija laikoma neužkrėsta viena ar keliomis 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, kaip nustatyta 36 straipsnio 1 dalyje, jei toks patvirtinimas nebūtinas, nes egzistuoja išsamios neužkrėstos teritorijos nustatymo taisyklės, nustatytos pagal šio straipsnio a punktą priimtose taisyklėse;
- c) informacijos, kurią valstybės narės turi pateikti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, siekdamos pagrįsti neužkrėstos teritorijos statuso paskelbimą, nepriėmus įgyvendinimo akto pagal 36 straipsnio 4 dalį, kaip numatyta šio straipsnio b punkte.

*40 straipsnis***Igyvendinimo įgaliojimai**

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi išsamūs reikalavimai, susiję su informacija, kurią valstybės narės turi pateikti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, siekdamos pagrįsti neužkrėstos teritorijos statuso paskelbimą teritorijose, zonose ir laikymo vietose pagal 36–39 straipsnius, taip pat formatais ir tvarka, naudojamais:

- a) teikiant paraiškas pripažinti neužkrėstos teritorijos statusą visai atitinkamos valstybės narės teritorijai arba jos zonoms ir laikymo vietoms;
- b) valstybių narių ir Komisijos keitimuisi informacija apie neužkrėstas valstybės nars arba jų zonas ir laikymo vietas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*41 straipsnis***Neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymas**

1. Valstybės narės išlaiko savo teritorijoms arba jų zonoms ar laikymo vietoms suteiktą neužkrėstos teritorijos statusą tik tol, kol:
 - a) toliau tenkinamos neužkrėstos teritorijos statuso suteikimo sąlygos, nustatytos 36 straipsnio 1 dalyje ir 37 straipsnio 1 ir 2 dalyse, ir toliau laikomasi pagal šio straipsnio 3 dalį ir 39 straipsnį nustatytų taisyklių;
 - b) vykdoma priežiūra, atsižvelgiant į 27 straipsnyje numatytus reikalavimus, siekiant įsitikinti, kad atitinkama teritorija, zona ar laikymo vieta tebėra neužkrėsta į sąrašą įtraukta liga, kaip patvirtinta arba pripažinta jai suteikus neužkrėstos teritorijos statusą;
 - c) taikomi tam tikrų rūšių, įtrauktų į sąrašą dėl į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios patvirtintas arba pripažintas neužkrėstos teritorijos statusas, gyvūnų perkėlimo ir atitinkamais atvejais iš jų gautų produktų vežimo į atitinkamą teritoriją, zoną ar laikymo vietą apribojimai pagal IV ir V dalyse nustatytas taisykles;

▼B

d) taikomos kitos biologinio saugumo priemonės, siekiant užkirsti kelią į sąrašą įtrauktai ligai, dėl kurios patvirtintas arba pripažintas neužkrėstos teritorijos statusas, patekti.

2. Valstybė narė nedelsdama informuoja Komisiją, jei nebetenkinamos 1 dalyje nurodytos neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymo sąlygos.

3. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl šių neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymo sąlygų:

a) 1 dalies b punkte numatytos priežiūros;

b) 1 dalies d punkte numatytų biologinio saugumo priemonių.

*42 straipsnis***Neužkrėstos teritorijos statuso sustabdymas, atšaukimas ir sugrąžinimas**

1. Kai valstybė narė sužino arba turi priežasčių įtarti, kad pažeistos kurios nors sąlygos, pagal kurias ji išlaiko jai suteiktą neužkrėstos valstybės narės arba jos zonos ar laikymo vietos statusą, ji nedelsdama:

a) atitinkamais atvejais, atsižvelgdama į riziką, sustabdo arba apriboja tam tikrų rūšių, įtrauktų į sąrašą dėl į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios patvirtintas arba pripažintas neužkrėstos teritorijos statusas, gyvūnų perkėlimą į kitas valstybės nares, zonas ar laikymo vietas, kuriose sveikatos būklė tos į sąrašą įtrauktos ligos atžvilgiu yra geresnė;

b) tam tikrais atvejais siekdama užkirsti kelią į sąrašą įtrauktai ligai, dėl kurios patvirtintas arba pripažintas neužkrėstos teritorijos statusas, plisti taiko III dalies II antraštinėje dalyje numatytas ligų kontrolės priemones.

2. 1 dalyje numatytos priemonės nebetaikomos, jei atlikus tolesnį tyrimą patvirtinama, kad:

a) įtariamas pažeidimas nebuvo įvykdytas arba

b) įtariamas pažeidimas neturėjo didelio poveikio ir atitinkama valstybė narė gali užtikrinti, kad vėl laikomasi jai suteikto neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymo sąlygų.

3. Jei atitinkamos valstybės narės atliktas tolesnis tyrimas patvirtina į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios jai suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas, protrūkį arba tai, kad padaryti kiti svarbūs 41 straipsnio 1 dalyje nurodytų neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymo sąlygų pažeidimai arba kai yra didelė tikimybė, jog tai nutiko, valstybė narė nedelsdama apie tai informuoja Komisiją.

4. Iš atitinkamos valstybės narės gavusi informaciją, kad nebetenkinamos neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymo sąlygos, Komisija nepagrįstai nedelsdama priima įgyvendinimo aktus, kuriais atšaukia pagal 36 straipsnio 4 dalį valstybei narei ar zonai suteiktą neužkrėstos teritorijos statuso patvirtinimą arba pagal 37 straipsnio 4 dalį laikymo vietai suteiktą neužkrėstos teritorijos statuso pripažinimą.

▼B

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma labai skubėti, kai šio straipsnio 3 dalyje nurodyta į sąrašą įtraukta liga sparčiai plinta ir dėl to kelia labai didelio poveikio gyvūnų ar visuomenės sveikatai, ekonomikai ar visuomenei riziką, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje numatytos procedūros.

6. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse išdėstytos neužkrėstos teritorijos statuso sustabdymo, atšaukimo ir sugrąžinimo taisyklės.

III DALIS

BUDRUMAS LIGŲ ATŽVILGIU, PASIRENGIMAS JOMS IR LIGŲ KONTROLĖ

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BUDRUMAS LIGŲ ATŽVILGIU IR PASIRENGIMAS JOMS

1 SKYRIUS

Nenumatytų atvejų planai ir imituojamosios pratybos

43 straipsnis

Nenumatytų atvejų planai

1. Valstybės narės, tinkamai pasikonsultavusios su ekspertais ir atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, rengia ir atnauja nenumatytų atvejų planus ir prireikus išsamių instrukcijų vadovus, kuriuose nustatomos priemonės, kurių reikia imtis atitinkamoje valstybėje narėje pasireiškus 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai arba, priklausomai nuo atvejo, naujai ligai, siekiant užtikrinti aukštą budrumo ligų atžvilgiu bei pasirengimo joms lygį ir gebėjimą greitai reaguoti.

2. Į tuos nenumatytų atvejų planus ir, kai taikoma, išsamių instrukcijų vadovus įtraukiami bent šie aspektai:

- a) nustatyta vadovavimo grandinė kompetentingoje institucijoje ir su kitomis valdžios institucijomis, siekiant užtikrinti greitą ir veiksmingą sprendimų priėmimo procesą valstybės narės, regionų ir vietos lygiais;
- b) nustatytas kompetentingos institucijos ir kitų susijusių valdžios institucijų bei atitinkamų suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimo pagrindas, siekiant užtikrinti, kad būtų imamasi nuoseklių ir koordinuotų veiksmų;
- c) numatyta galimybė naudotis:
 - i) patalpomis;
 - ii) laboratorijomis;

▼B

- iii) įranga;
 - iv) personalu;
 - v) neatidėliotinos pagalbos fondais;
 - vi) visa kita tinkama medžiaga ir ištekliais, būtinais siekiant greitai ir veiksmingai likviduoti 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas arba naujas ligas;
- d) numatyta galimybė naudotis toliau išvardytais centrais ir grupėmis, turinčiais reikiamos kompetencijos, kad padėtų kompetentingai institucijai:
- i) veikiančiu centriniu ligų kontrolės centru;
 - ii) regioniniais ir vietos ligų kontrolės centrais, jei būtina dėl administracinės ir geografinės atitinkamos valstybės narės padėties;
 - iii) nuolatinėmis ekspertų grupėmis;
- e) 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų kontrolės priemonių, numatytų II antraštinės dalies 1 skyriuje, įgyvendinimas;
- f) nuostatos dėl skubaus skiepavimo, jei jo prireikia;
- g) pagal 64 straipsnio 1 dalį kompetentingos institucijos nustatytų apribojimų taikymo zonų geografinių ribų nustatymo principai;
- h) prireikus, veiksmų koordinavimas su kaimyninėmis valstybėmis narėmis ir kaimyninėmis trečiosiomis šalimis ir teritorijomis.

*44 straipsnis***Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su nenumatytais atvejais planais**

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos reikiamos priemonės, susijusios su 43 straipsnio 1 dalyje nurodytų nenumatytų atvejų planų įgyvendinimu valstybėse narėse.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*45 straipsnis***Imituojamosios pratybos**

1. Kompetentinga institucija užtikrina, kad su 43 straipsnio 1 dalyje numatytais nenumatytais atvejais susijusios imituojamosios pratybos būtų vykdomos reguliariai arba tinkamais intervalais, siekiant:

- a) užtikrinti aukštą budrumo ligų atžvilgiu bei pasirengimo joms lygį ir gebėjimą greitai reaguoti atitinkamoje valstybėje narėje;
- b) patikrinti tų nenumatytų atvejų planų veikimą.

2. Jei įmanoma ir tikslinga, imituojamosios pratybos vykdomos glaudžiai bendradarbiaujant su kaimyninių valstybių narių ir kaimyninių trečiųjų šalių bei teritorijų kompetentingomis institucijomis.

▼B

3. Paprašius valstybės narės Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateikia vykdytų imituojamųjų pratybų pagrindinių rezultatų ataskaitą.

4. Jei tikslinga ir būtina, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos valstybėse narėse vykdomų imituojamųjų pratybų praktinio įgyvendinimo taisyklės, susijusios su:

- a) imituojamųjų pratybų dažnumu;
- b) imituojamosiomis pratybomis, susijusiomis su daugiau nei viena į sąrašą įtraukta liga, nurodyta 9 straipsnio 1 dalies a punkte.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 SKYRIUS

Veterinarinių vaistų naudojimas ligų prevencijos ir kontrolės tikslais

46 straipsnis

Veterinarinių vaistų naudojimas ligų prevencijos ir kontrolės tikslais

1. Valstybės narės gali imtis priemonių, susijusių su veterinarinių vaistų naudojimu į sąrašą įtrauktų ligų atveju, siekdamos užtikrinti veiksmingiausią tų ligų prevenciją ar kontrolę, jei tokios priemonės yra tikslingos arba būtinos.

Tos priemonės gali apimti:

- a) veterinarinių vaistų naudojimo draudimus ir apribojimus;
- b) privalomą veterinarinių vaistų naudojimą.

2. Valstybės narės, spręsdamos, ar naudoti ir koku būdu naudoti veterinarinius vaistus kaip konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos prevencijos ir kontrolės priemonę, atsižvelgia į toliau išdėstytus kriterijus:

- a) ligos pobūdį;
- b) į sąrašą įtrauktos ligos paplitimą:
 - i) atitinkamoje valstybėje narėje;
 - ii) Sąjungoje;
 - iii) tam tikrais atvejais kaimyninėse trečiosiose šalyse ir teritorijose;
 - iv) trečiosiose šalyse ir teritorijose, iš kurių gyvūnai ir produktai įvežami į Sąjungą;
- c) atitinkamų veterinarinių vaistų prieinamumą ir veiksmingumą bei su jais susijusią riziką;
- d) diagnostinių tyrimų, skirtų infekcijai nustatyti atitinkamais veterinariniais vaistais gydomuose gyvūnuose, prieinamumą;

▼B

e) atitinkamų veterinarinių vaistų naudojimo ekonominį ir socialinį poveikį, taip pat poveikį gyvūnų gerovei ir aplinkai, palyginti su kitomis esamomis ligų prevencijos ir kontrolės strategijomis.

3. Siekdamas apsaugoti gyvūnų ir visuomenės sveikatą, valstybės narės imasi tinkamų prevencinių priemonių, susijusių su veterinarinių vaistų naudojimu mokslinių tyrimų arba jų kūrimo ir bandymo kontroliuojamomis sąlygomis tikslais.

*47 straipsnis***Įgaliojimų, susijusių su veterinarinių vaistų naudojimu, delegavimas**

1. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl to, kurios priemonės galėtų būti tikslingos ir būtinos priemonės, kaip nustatyta 46 straipsnyje, kiek tai susiję su:

- a) veterinarinių vaistų naudojimo draudimais ir apribojimais;
- b) veterinarinių vaistų naudojimo konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos atveju konkrečiomis sąlygomis;
- c) rizikos mažinimo priemonėmis, skirtomis užkirsti kelią į sąrašą įtrauktoms ligoms plisti per veterinariniais vaistais gydomus gyvūnus arba produktus iš tokių gyvūnų;
- d) priežiūra, vykdoma konkrečių į sąrašą įtrauktų ligų atveju panaudojus vakcinas ir kitus veterinarinius vaistus.

2. Komisija, nustatydamą šio straipsnio 1 dalyje numatytas taisykles, atsižvelgia į 46 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus.

3. Jei su kylančia rizika susijusiais atvejais yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti, pagal šio straipsnio 1 dalį priimtoms taisyklėms taikoma 265 straipsnyje numatyta procedūra.

*3 SKYRIUS****Antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankai****48 straipsnis***Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų įsteigimas**

1. Dėl 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, kurių atveju skiepijimas neuždraustas pagal 47 straipsnį priimtu deleguotuoju aktu, Komisija gali įsteigti Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus, skirtus vieno ar daugiau toliau nurodytų biologinių produktų atsargoms laikyti ir pakeisti, ir būti už juos atsakinga:

- a) antigenų;
- b) vakcinų;

▼B

- c) vakcinų gamybai skirto pirminio pasėlio;
 - d) diagnostikos reagentų.
2. Komisija užtikrina, kad 1 dalyje numatytuose Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankuose:
- a) laikoma pakankamai tinkamų rūšių antigenų, vakcinų, vakcinų gamybai skirto pirminio pasėlio ir diagnostikos reagentų atsargų, skirtų atitinkamai konkrečiai į sąrašą įtrauktai ligai, atsižvelgiant į valstybių narių reikmes, numatytas 43 straipsnio 1 dalyje nurodytuose nenumatytų atvejų planuose;
 - b) reguliariai papildomos ir laiku keičiamos antigenų, vakcinų, vakcinų gamybai skirto pirminio pasėlio ir diagnostikos reagentų atsargos;
 - c) atsargos laikomos ir vežamos laikantis tinkamų biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo reikalavimų, nustatytų 16 straipsnio 1 dalyje ir pagal 16 straipsnio 2 dalį priimtus deleguotuosius aktus;
3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
- a) Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų atsargų valdymo, laikymo ir pakeitimo, kaip numatyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse;
 - b) tų bankų veiklai taikomų biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo reikalavimų, laikantis 16 straipsnio 1 dalyje numatytų reikalavimų ir atsižvelgiant į pagal 16 straipsnio 2 dalį priimtus deleguotuosius aktus.

*49 straipsnis***Prieiga prie Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų**

1. Gavusi prašymą Komisija pasirūpina 48 straipsnio 1 dalyje nurodytų biologinių produktų pristatymu iš Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų, jei atsargų yra, į:
- a) visų pirma, valstybes nares ir
 - b) trečiąsias šalis arba teritorijas, jei toks pristatymas visų pirma skirtas užkirsti kelią ligai plisti į Sąjungą.
2. Jei atsargų kiekis yra ribotas, Komisija pirmenybę pasinaudoti atsargomis, kurios turi būti pristatytos pagal 1 dalį, teikia remdamasi:
- a) ligos aplinkybėmis, kuriomis pateiktas prašymas;
 - b) nacionalinio antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų banko egzistavimu prašančiojoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje ar teritorijoje;
 - c) galiojančiomis Sąjungos privalomo skiepijimo, nustatyto pagal 47 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, priemonėmis.

50 straipsnis

Igyvendinimo įgaliojimai, susiję su Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankais

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankams taikomos taisyklės ir, kiek tai susiję su 48 straipsnio 1 dalyje nurodytais biologiniais produktais, nurodo:

- a) kurie iš tų biologinių produktų turi būti įtraukti į Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus ir dėl kurių iš 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų;
- b) tų biologinių produktų, kurie turi būti įtraukti į Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus, rūšis ir saugomą kiekį dėl kiekvienos konkrečios 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios įsteigtas atitinkamas bankas;
- c) tų biologinių produktų tiekimo, laikymo ir pakeitimo reikalavimus;
- d) tų biologinių produktų pristatymą iš Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų į valstybes nares ir trečiąsias šalis bei teritorijas;
- e) procedūrinius ir techninius reikalavimus dėl tų biologinių produktų įtraukimo į Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus ir prašymo suteikti prieigą prie jų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios gali kilti labai didelio poveikio rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje numatytos procedūros.

51 straipsnis

Informacijos, susijusios su Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankais, konfidencialumas

Komisija informaciją apie 48 straipsnio 1 dalyje nurodytų biologinių produktų, laikomų Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankuose, kiekį ir potipius laiko įslaptinta ir ji yra neskelbiama.

52 straipsnis

Nacionaliniai antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankai

1. Valstybės narės, kurios įsteigė nacionalinius antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus dėl 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, dėl kurių įsteigti Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankai, užtikrina, kad jų nacionaliniai antigenų,

▼B

vakcinų ir diagnostikos reagentų bankai atitiktų biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo reikalavimus, nustatytus 16 straipsnio 1 dalies a punkte ir pagal 16 straipsnio 2 dalį ir 48 straipsnio 3 dalies b punktą priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. Valstybės narės teikia Komisijai naujausią informaciją apie:

- a) 1 dalyje nurodytų nacionalinių antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų egzistavimą arba įsteigimą;
- b) antigenų, vakcinų, vakcinų gamybai skirtų pirminio pasėlio atsargų ir diagnostikos reagentų rūšis ir jų kiekį tokiuose bankuose;
- c) bet kokius tokių bankų veiklos pokyčius.

Komisija tą informaciją laiko įslaptinta ir ji yra neskelbiama.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl 2 dalyje numatytos informacijos turinio, jos teikimo dažnumo ir formato.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

LIGŲ KONTROLĖS PRIEMONĖS

1 SKYRIUS

Ligų kontrolės priemonės, taikomos 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų atveju

1 skirsnis

Ligų kontrolės priemonės, taikomos kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę į sąrašą įtraukta liga

53 straipsnis

Veiklos vykdytojų ir kitų susijusių atitinkamų fizinių ir juridinių asmenų pareigos

1. Įtarimo, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, atveju valstybės narės ne tik laikosi pranešimo pareigos, nustatytos 18 straipsnio 1 dalyje, bet ir, kol kompetentinga institucija imsis ligų kontrolės priemonių pagal 54 straipsnio 1 dalį ir 55 straipsnio 1 dalį, imasi priemonių užtikrinti, kad veiklos vykdytojai ir kiti susiję atitinkami fiziniai ir juridiniai asmenys imtųsi tinkamų 55 straipsnio 1 dalies c, d ir e punktuose numatytų ligų kontrolės priemonių, siekdami išvengti tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimo iš užkrėstų gyvūnų, ūkių ir vietų, už kuriuos jie yra atsakingi, ir perdavimo kitiems neužkrėstiems gyvūnams ar žmonėms.

▼B

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje numatytos ligų kontrolės priemonės.

*54 straipsnis***Kompetentingos institucijos atliekamas tyrimas įtarus į sąrašą įtrauktą ligą**

1. Kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, kompetentinga institucija nedelsiant atlieka tyrimą, kad būtų patvirtintas arba paneigtas tos į sąrašą įtrauktos ligos atvejis.

2. 1 dalyje numatyto tyrimo tikslais kompetentinga institucija prireikus užtikrina, kad:

- a) valstybiniai veterinarijos gydytojai atliktų tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos, laikomų gyvūnų reprezentatyviosios imties klinikinį tyrimą;
- b) valstybiniai veterinarijos gydytojai paimtų tų į sąrašą įtrauktų rūšių laikomų gyvūnų tinkamus mėginius ir kitus mėginius tyrimams atlikti laboratorijose, kurias tuo tikslu paskyrė kompetentinga institucija;
- c) tokios paskirtos laboratorijos atliktų tyrimus, siekiant patvirtinti arba paneigti atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos atvejį.

3. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje numatytiems kompetentingų institucijų atliekamiems tyrimams taikomos taisyklės.

*55 straipsnis***Kompetentingų institucijų taikomos preliminarios ligų kontrolės priemonės**

1. Jei kompetentingai institucijai kyla įtarimų, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, ji, laikydamasi nacionalinių reikalavimų dėl galimybės patekti į privačias gyvenamąsias vietas, taiko toliau nurodytas preliminarias ligų kontrolės priemones, kol bus gauti 54 straipsnio 1 dalyje numatyto tyrimo rezultatai ir bus pradėtos taikyti ligų kontrolės priemonės, numatytos 61 straipsnio 1 dalyje:

- a) vykdo atitinkamo ūkio, maisto ir pašarų įmonės arba šalutinių gyvūninių produktų ūkio ar kitų vietų, kuriose įtariamas ligos atvejis, įskaitant vietas, kuriose įtariama liga galėjo kilti, oficialią priežiūrą;

▼B

- b) sudaro inventoriaus sąrašą, į kurį įtraukia:
- i) atitinkamame ūkyje, maisto ir pašarų įmonėje arba šalutinių gyvūninių produktų ūkyje ar kitoje vietoje laikomus gyvūnus;
 - ii) tame ūkyje, maisto ir pašarų įmonėje arba šalutinių gyvūninių produktų ūkyje ar kitoje vietoje laikomus produktus, jei jie susiję su tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimu;
- c) užtikrina, kad būtų taikomos tinkamos biologinio saugumo priemonės, skirtos išvengti to į sąrašą įtrauktos ligos sukėlėjo plitimo ir perdavimo kitiems gyvūnams arba žmonėms;
- d) jei to reikia siekiant užkirsti kelią ligos sukėlėjui toliau plisti, užtikrina, kad tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl tos konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos, laikomi gyvūnai būtų izoliuoti ir neturėtų sąlyčio su laukiniais gyvūnais;
- e) kiek tai būtina siekiant užkirsti kelią į sąrašą įtrauktai ligai toliau plisti, riboja judėjimą laikomų gyvūnų ir produktų bei atitinkamais atvejais žmonių, transporto priemonių, medžiagų ar kitų priemonių, per kurias ligos sukėlėjas galėjo paplisti ūkyje, maisto ir pašarų įmonėse arba šalutinių gyvūninių produktų ūkyje ar iš jų ar iš kitos vietos, kurioje, kaip įtariama, pasireiškė ta į sąrašą įtraukta liga;
- f) atsižvelgdama į šio skyriaus 4 skirsnyje numatytas ligų kontrolės priemones imasi kitų būtinų ligų kontrolės priemonių, susijusių su:
- i) 54 straipsnio 1 dalyje numatyto kompetentingos institucijos vykdomo tyrimo atlikimu ir šios dalies a–d punktuose numatytų ligų kontrolės priemonių taikymu kituose ūkiuose, maisto ir pašarų įmonėse arba šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar kitose vietose;
 - ii) priklausomai nuo ligos pobūdžio, nustatymu tinkamų laikinų apribojimų taikymo zonų;
- g) inicijuoja 57 straipsnio 1 dalyje numatytą epidemiologinį tyrimą.

2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos taisyklės, kiek tai susiję su konkrečiomis ir išsamiomis ligų kontrolės priemonėmis, kurių reikia imtis dėl 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, atsižvelgiant į susijusią riziką:

- a) atitinkamiems tam tikrų rūšių arba kategorijų gyvūnams;
- b) atitinkamai tam tikros rūšies gamybai.

▼B*56 straipsnis***Preliminarių ligų kontrolės priemonių peržiūra ir jų taikymo išplėtimas**

55 straipsnio 1 dalyje numatytas ligų kontrolės priemonės:

- a) prireikus peržiūri kompetentinga institucija, atsižvelgdama į:
 - i) 54 straipsnio 1 dalyje numatyto tyrimo rezultatus;
 - ii) 57 straipsnio 1 dalyje numatyto epidemiologinio tyrimo rezultatus;
- b) jei reikia, jų taikymas išplečiamas įtraukiant kitas vietas, kaip nurodyta 55 straipsnio 1 dalies a punkte.

2 skirsnis**Epidemiologinis tyrimas***57 straipsnis***Epidemiologinis tyrimas**

1. Patvirtinus, kad gyvūnai užsikrėtę 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, kompetentinga institucija atlieka epidemiologinį tyrimą.
2. 1 dalyje numatyto epidemiologinio tyrimo tikslas:
 - a) nustatyti tikėtiną į sąrašą įtrauktos atitinkamos ligos kilmę ir jos plitimo būdus;
 - b) apskaičiuoti tikėtiną laikotarpį, kurį reikės ta į sąrašą įtraukta liga;
 - c) nustatyti ūkius ir juose esančius epidemiologinius vienetus, maisto ir pašarų įmones arba šalutinių gyvūninių produktų ūkius ar kitas vietas, kuriose tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl įtariamos į sąrašą įtrauktos ligos, gyvūnai galėjo būti užkrėsti;
 - d) gauti informacijos apie laikomų gyvūnų, asmenų, produktų, transporto priemonių, medžiagų ar kitų priemonių, per kuriuos ligos sukėlėjas galėjo plisti atitinkamą laikotarpį prieš pranešant apie įtariamą arba patvirtintą į sąrašą įtrauktą ligą, judėjimą;
 - e) gauti informacijos apie galimą į sąrašą įtrauktos ligos plitimą supančioje aplinkoje, įskaitant ligos užkrato pernešėjų nustatymą ir paplitimą.

▼B**3 skirsnis****Patvirtinimas, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę liga***58 straipsnis***Kompetentingos institucijos oficialus 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos patvirtinimas**

1. Kompetentinga institucija oficialiai patvirtina 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą į sąrašą įtrauktą ligą remdamasi šia informacija:

- a) 54 straipsnio 2 dalyje numatytų klinikinių ir laboratorinių tyrimų rezultatais;
- b) preliminariais arba galutiniais 57 straipsnio 1 dalyje numatyto epidemiologinio tyrimo rezultatais;
- c) kitais turimais epidemiologiniais duomenimis.

2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytam oficialiam patvirtinimui taikytinų reikalavimų.

*59 straipsnis***Preliminarių ligų kontrolės priemonių panaikinimas, kai į sąrašą įtrauktos ligos atvejis paneigiamas**

Kompetentinga institucija toliau taiko 55 straipsnio 1 dalyje ir 56 straipsnyje numatytas preliminarias ligų kontrolės priemones, kol paneigiamas atitinkamos 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos atvejis, remiantis 58 straipsnio 1 dalyje arba pagal 58 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodyta informacija.

4 skirsnis**Ligų kontrolės priemonės, taikomos patvirtinus, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę liga***60 straipsnis***Skubios ligų kontrolės priemonės, kurių turi imtis kompetentinga institucija**

Pagal 58 straipsnio 1 dalį oficialiai patvirtinus 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laikomi gyvūnai, protrūkį, kompetentinga institucija nedelsiant:

- a) paskelbia užkrėstą ūkį, maisto arba pašarų įmonę, šalutinių gyvūninių produktų ūkį ar kitą vietą oficialiai užkrėstais ta į sąrašą įtraukta liga;
- b) nustato apribojimų taikymo zoną, tinkamą tai į sąrašą įtrauktai ligai;
- c) įgyvendina 43 straipsnio 1 dalyje nurodytą nenumatytų atvejų planą, kad būtų užtikrintas visapusiškas ligų kontrolės priemonių koordinavimas.

61 straipsnis

Užkrėsti ūkiai ir kitos vietos

1. Kilus 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laikomi gyvūnai, protrūkiui kompetentinga institucija, laikydama nacionalinių reikalavimų dėl galimybės patekti į privačias gyvenamąsias vietas, ūkyje, maisto arba pašarų įmonėje, šalutinių gyvūninių produktų ūkyje ar kitoje vietoje, nurodytoje 60 straipsnio a punkte, nedelsiant imasi vienos ar kelių toliau išvardytų ligų kontrolės priemonių, siekdama užkirsti kelią tai į sąrašą įtrauktai ligai toliau plisti, kaip antai:

- a) asmenų, gyvūnų, produktų, transporto priemonių arba kitų medžiagų, kurios gali būti užkrėstos ir prisidėti prie į sąrašą įtrauktos ligos plitimo, judėjimo apribojimų nustatymas;
- b) gyvūnų, kurie gali būti užsikrėtę į sąrašą įtraukta liga ar prisidėti prie jos plitimo, žudymas ir naikinimas arba skerdimas;
- c) produktų, pašarų ar kitų medžiagų naikinimas, perdirbimas, transformavimas ar apdorojimas arba įrangos, transporto priemonių, augalų ar augalų produktų, arba vandens, kurie gali būti užkrėsti, apdorojimas, jei reikia, siekiant užtikrinti, kad ligos sukėlėjas ar ligos sukėlėjo užkrato pernešėjas būtų sunaikintas;
- d) laikomų gyvūnų skiepijimas arba gydymas kitais veterinariniais vaistais pagal 46 straipsnio 1 dalį bei 69 straipsnį ir laikantis pagal 47 straipsnį priimtų deleguotųjų aktų;
- e) gyvūnų ir produktų, kurie gali būti užsikrėtę į sąrašą įtraukta liga ir prisidėti prie jos plitimo, izoliavimas, karantinas arba gydymas;
- f) valymas, dezinfekavimas, vabzdžių ir graužikų kontrolė arba kitos būtinos biologinio saugumo priemonės, taikytinos užkrėstame ūkyje, maisto arba pašarų įmonėje, šalutinių gyvūninių produktų ūkyje ar kitose vietose, kad būtų sumažinta į sąrašą įtrauktos ligos plitimo rizika;
- g) tinkamų pakankamo kiekio mėginių, reikalingų 57 straipsnio 1 dalyje numatytam epidemiologiniam tyrimui užbaigti, ėmimas;
- h) laboratorinis mėginių tyrimas;
- i) bet kurios kitos tinkamos priemonės.

2. Nustatydama, kurių iš 1 dalyje numatytų priemonių tikslinga imtis, kompetentinga institucija atsižvelgia į:

- a) ligos pobūdį;
- b) gamybos rūšį ir epidemiologinius vienetų užkrėstame ūkyje, maisto arba pašarų įmonėje, šalutinių gyvūninių produktų ūkyje ar kitoje vietoje.

▼B

3. Kompetentinga institucija leidžia atkurti gyvūnų populiaciją atitinkamame ūkyje ar kitoje vietoje tik tuo atveju, jei:

- a) sėkmingai įgyvendintos visos tinkamos 1 dalyje numatytos ligų kontrolės priemonės ir atlikti laboratoriniai tyrimai;
- b) praėjo pakankamai laiko, kad būtų išvengta užkrėsto ūkio, maisto arba pašarų įmonės, šalutinių gyvūninių produktų ūkio ar kitos vietos pakartotinio užkrėtimo į sąrašą įtraukta liga, kuri sukėlė 1 dalyje nurodytą protrūkį.

*62 straipsnis***Epidemiologiškai susiję ūkiai ir vietos**

1. Kompetentinga institucija išplečia 61 straipsnio 1 dalyje numatytų ligų kontrolės priemonių taikymą kitiems ūkiams ir juose esantiems epidemiologiniams vienetams, maisto arba pašarų įmonėms, šalutinių gyvūninių produktų ūkiams, kitoms vietoms arba transporto priemonėms, į kuriuos, iš kurių arba per kuriuos, remiantis 57 straipsnio 1 dalyje numatyto epidemiologiniu tyrimu arba klinikinių ar laboratorinių tyrimų rezultatais, arba kitais epidemiologiniais duomenimis, įtartas 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios buvo imtasi tokių priemonių, plitimas.

2. Jei 57 straipsnio 1 dalyje numatytas epidemiologinis tyrimas patvirtina, kad 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos galima kilmė yra kita valstybė narė arba jei tikėtina, kad ta į sąrašą įtraukta liga išplito į kitą valstybę narę, kompetentinga institucija nedelsdama informuoja tą valstybę narę ir Komisiją.

3. Įvykus 2 dalyje nurodytiems atvejams, skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja atlikdamos tolesnį epidemiologinį tyrimą ir į taikydamos ligų kontrolės priemones.

*63 straipsnis***Įgaliojimų, susijusių su ligų kontrolės priemonėmis užsikrėtusiuose ir epidemiologiškai susijusiuose ūkiuose ir kitose vietose, delegavimas**

Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, taikomų ligų kontrolės priemonėms, kurių pagal 61 ir 62 straipsnius turi imtis kompetentinga institucija užkrėstuose ir epidemiologiškai susijusiuose ūkiuose, maisto ar pašarų įmonėse arba šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ir kitose vietose dėl bet kurios 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, įskaitant taisykles, reglamentuojančias, kurios iš 61 straipsnio 1 dalyje nurodytų ligų kontrolės priemonių taikytinos kiekvienos į sąrašą įtrauktos ligos atveju.

Tos išsamios taisyklės apima šiuos aspektus:

- a) 61 straipsnio 1 dalies a–e punktuose numatytoms ligų kontrolės priemonėms taikomos sąlygos ir reikalavimai;
- b) 61 straipsnio 1 dalies f punkte numatytų valymo, dezinfekavimo, vabzdžių bei graužikų kontrolės arba kitų būtinų biologinio saugumo priemonių taikymo procedūros, nurodant atvejus, kai tais tikslais tikslinga naudoti biocidinius produktus;

▼B

- c) 61 straipsnio 1 dalies g ir h punktuose numatytų mėginių ėmimui ir laboratoriniams tyrimams taikomos sąlygos ir reikalavimai;
- d) 61 straipsnio 3 dalyje numatyto gyvūnų populiacijos atkūrimo išsamios sąlygos ir reikalavimai;
- e) 62 straipsnyje numatytos būtinos ligų kontrolės vykdymo priemonės, taikytinos epidemiologiškai susijusiuose ūkiuose, kitose vietose ir transporto priemonėse.

*64 straipsnis***Kompetentingos institucijos nustatytos apribojimų taikymo zonos**

1. Kompetentinga institucija nustato 60 straipsnio b punkte nurodytą apribojimų taikymo zoną aplink užkrėstą ūkį, maisto arba pašarų įmonę, šaltinių gyvūninių produktų ūkį ar kitą vietą, kurioje laikomuose gyvūnuose pasireiškė 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos protrūkis, atitinkamais atvejais atsižvelgdama į:

- a) ligos pobūdį;
- b) apribojimų taikymo zonos geografinę padėtį;
- c) apribojimų taikymo zonos ekologinius ir hidrologinius veiksnius;
- d) meteorologines sąlygas;
- e) užkrato pernešėjų apribojimų taikymo zonoje paplitimą, pasiskirstymą ir tipą;
- f) 57 straipsnio 1 dalyje numatyto epidemiologinio tyrimo bei kitų atliktų tyrimų rezultatus ir epidemiologinius duomenis;
- g) laboratorinių tyrimų rezultatus;
- h) taikomas ligų kontrolės priemones;
- i) kitus atitinkamus epidemiologinius veiksnius.

Atitinkamais atvejais apribojimų taikymo zona apima nustatyto dydžio ir išdėstymo apsaugos ir priežiūros zoną.

2. Kompetentinga institucija nuolat vertina ir peržiūri padėtį ir atitinkamais atvejais siekdama užkirsti kelią 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai plisti:

- a) keičia apribojimų taikymo zonos ribas;
- b) nustato papildomas apribojimų taikymo zonas.

3. Tuo atveju, kai 1 dalyje numatytos apribojimų taikymo zonos yra daugiau nei vienos valstybės narės teritorijoje, tų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja jas nustatydamos.

4. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis nustatomos ir keičiamos apribojimų taikymo zonos, įskaitant apsaugos arba priežiūros zonas.

65 straipsnis

Ligų kontrolės priemonės apribojimų taikymo zonos

1. Siekdama užkirsti kelią 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai toliau plisti, kompetentinga institucija užtikrina, kad laikantis nacionalinių reikalavimų dėl galimybės patekti į privačias gyvenamąsias vietas, atitinkamoje apribojimų taikymo zonoje būtų imtasi vienos ar daugiau toliau išvardytų ligų kontrolės priemonių:

- a) ūkių, maisto arba pašarų įmonių, šalutinių gyvūninių produktų ūkių ar kitų vietų, kuriose laikomi tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl tos konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos, gyvūnai, nustatymas;
- b) patikrinimai ūkiuose, maisto arba pašarų įmonėse, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar kitose vietose, kuriose laikomi tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl tos konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos, gyvūnai, ir prireikus tyrimai, mėginių ėmimas ir paimtų mėginių laboratorinių tyrimų atlikimas;
- c) judėjimo sąlygų, taikomų asmenų, gyvūnų, produktų, pašarų, transporto priemonių ir kitų medžiagų, kurios gali būti užkrėstos arba prisidėti prie tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimo apribojimų taikymo zonoje ir iš jos bei judėjimui ir vežimui per apribojimų taikymo zonas nustatymas;
- d) biologinio saugumo reikalavimai, taikomi:
 - i) gyvūninių produktų gamybai, perdirbimui ir paskirstymui;
 - ii) šalutinių gyvūninių produktų surinkimui ir šalinimui;
 - iii) genetinės medžiagos produktų surinkimui, laikymui ir tvarkymui;
- e) laikomų gyvūnų skiepijimas ir gydymas kitais veterinariniais vaistais pagal 46 straipsnio 1 dalį ir laikantis pagal 47 straipsnį priimtų deleguotųjų aktų;
- f) valymas, dezinfekavimas, vabzdžių bei graužikų kontrolė arba kitos būtinos biologinio saugumo priemonės;
- g) maisto įmonės paskyrimas arba atitinkamais atvejais patvirtinimas gyvūnų iš apribojimų taikymo zonos skerdimo arba gyvūninių produktų iš tos zonos apdorojimo tikslais;
- h) gyvūnų perkėlimo ir genetinės medžiagos produktų arba gyvūninių produktų vežimo identifikavimo ir atsekamumo reikalavimai;
- i) kitos būtinos biologinio saugumo ir rizikos mažinimo priemonės, skirtos sumažinti tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimo riziką.

2. Kompetentinga institucija:

- a) imasi visų reikiamų priemonių, siekdama išsamiai informuoti apribojimų taikymo zonoje esančius asmenis apie galiojančius apribojimus ir ligų kontrolės priemonių pobūdį;

▼B

b) nustato būtinas veiklos vykdytojų pareigas, siekdama užkirsti kelią atitinkamai į sąrašą įtrauktai ligai toliau plisti.

3. Nustatydamą, kurių iš 1 dalyje numatytų ligų kontrolės priemonių reikia imtis, kompetentinga institucija atsižvelgia į:

- a) ligos pobūdį;
- b) gamybos rūšį;
- c) tų ligų kontrolės priemonių įgyvendinamumą, prieinamumą ir veiksmingumą.

*66 straipsnis***Veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su perkėlimu ir vežimu apribojimų taikymo zonose**

1. Veiklos vykdytojai 64 straipsnio 1 dalyje numatytose apribojimų taikymo zonose laikomus gyvūnus perkelia ir produktus veža tik gavę kompetentingos institucijos leidimą ir laikydamiesi visų tos institucijos duotų nurodymų.

2. Veiklos vykdytojai, laikantys gyvūnus ir produktus 64 straipsnio 1 dalyje numatytoje apribojimų taikymo zonoje, praneša kompetentingai institucijai apie numatomą laikomų gyvūnų perkėlimą ir produktų vežimą atitinkamoje apribojimų taikymo zonoje arba iš jos. Jeigu kompetentinga institucija yra nustačiusi pareigas pranešti pagal 65 straipsnio 2 dalies b punktą, atitinkami veiklos vykdytojai teikia pranešimus laikydamiesi tų įpareigojimų.

*67 straipsnis***Igaliojimų, susijusių su ligų kontrolės priemonėmis apribojimų taikymo zonose, delegavimas**

Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, taikomų ligų kontrolės priemonėms, kurių reikia imtis apribojimų taikymo zonose, kaip numatyta 65 straipsnio 1 dalyje, dėl kiekvienos 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, įskaitant taisykles, reglamentuojančias, kurios iš 65 straipsnio 1 dalyje nurodytų ligų kontrolės priemonių taikytinos kiekvienos į sąrašą įtrauktos ligos atveju.

Tos išsamios taisyklės apima šiuos aspektus:

- a) 65 straipsnio 1 dalies a, c, d, e, g, h ir i punktuose numatytoms ligų kontrolės priemonėms taikomas sąlygas ir reikalavimus;
- b) 65 straipsnio 1 dalies f punkte numatytų valymo, dezinfekavimo, vabzdžių bei graužikų kontrolės arba kitų būtinų biologinio saugumo priemonių taikymo procedūras, nurodant atvejus, kai tais tikslais tikslinga naudoti biocidinius produktus;
- c) būtiną priežiūrą, kurią reikia vykdyti baigus taikyti ligų kontrolės priemones ir atlikus 65 straipsnio 1 dalies b punkte numatytus laboratorinius tyrimus;

▼B

- d) kitas konkrečias ligų kontrolės priemonės, kad būtų apribotas 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų konkrečių į sąrašą įtrauktų ligų plitimas.

*68 straipsnis***Ligų kontrolės priemonių taikymas apribojimų taikymo zonose ir deleguotieji aktai**

1. Kompetentinga institucija taiko šiame skirsnyje numatytas ligų kontrolės priemonės, kol įvykdomos šios sąlygos:

- a) įgyvendinamos ligų kontrolės priemonės, tinkamos 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai, kuriai jos taikomos;
- b) atliktas galutinis valymas, dezinfekavimas, pritaikytos vabzdžių bei graužikų kontrolės arba kitos būtinos biologinio saugumo priemonės, jei to reikia dėl:
 - i) 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios taikomos ligų kontrolės priemonės;
 - ii) užsikrėtusių laikomų gyvūnų rūšių;
 - iii) gamybos rūšies;
- c) atsižvelgiant į 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą į sąrašą įtrauktą ligą, dėl kurios taikytos ligų kontrolės priemonės, ir atitinkamo ūkio arba vietos rūšį, apribojimų taikymo zonoje vykdyta tinkama priežiūra, kuria įrodomas tos į sąrašą įtrauktos ligos likvidavimas.

2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, taikomų ligų kontrolės priemonėms, kurių turi imtis kompetentinga institucija, kaip numatyta 1 dalyje, susijusių su:

- a) galutinėmis procedūromis, susijusiomis su valymu, dezinfekavimu, vabzdžių bei graužikų kontrole ar kitomis būtinomis biologinio saugumo priemonėmis, ir, atitinkamais atvejais, su biocidinių produktų naudojimu tais tikslais;
- b) priežiūros planu, būdais, metodais, dažnumu, intensyvumu, tiksline gyvūnų populiacija ir mėginių ėmimo būdais, siekiant atkurti neužkrėstos teritorijos statusą po ligos protrūkio;
- c) gyvūnų populiacijos atkūrimu atitinkamoje apribojimų taikymo zonoje, baigus taikyti šio straipsnio 1 dalyje numatytas ligų kontrolės priemones, atsižvelgiant į 61 straipsnio 3 dalyje numatytas gyvūnų populiacijos atkūrimo sąlygas.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, taikomų ligų kontrolės priemonėms, kurių turi imtis kompetentinga institucija, kaip numatyta 1 dalyje, susijusių su kitomis ligų kontrolės priemonėmis, būtinomis siekiant atkurti neužkrėstos teritorijos statusą.

▼B*69 straipsnis***Skubus skiepijimas**

1. Atitinkamais atvejais, siekiant vykdyti veiksmingą 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios taikomos ligų kontrolės priemonės, kontrolę, kompetentinga institucija gali:

a) parengti skiepijimo planą;

b) nustatyti skiepijimo zonas.

2. Priimdama sprendimą dėl skiepijimo plano ir skiepijimo zonų nustatymo, kaip numatyta 1 dalyje, kompetentinga institucija atsižvelgia į:

a) skubaus skiepijimo reikalavimus, nustatytus 43 straipsnyje numatytoose nenumatytų atvejų planuose;

b) vakcinų naudojimo reikalavimus, numatytus 46 straipsnio 1 dalyje ir pagal 47 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

3. Šio straipsnio 1 dalies b punkte numatytos skiepijimo zonos atitinka reikalavimus, taikomus rizikos mažinimo priemonėms, kuriomis siekiama užkirsti kelią į sąrašą įtrauktoms ligoms plisti, ir priežiūrai, kaip nustatyta pagal 47 straipsnio 1 dalies c ir d punktus priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

5 skirsnis**Laukiniai gyvūnai***70 straipsnis***Laukiniai gyvūnai**

1. Kai nukentėjusios valstybės narės kompetentinga institucija įtaria arba oficialiai patvirtina, kad laukiniai gyvūnai užsikrėtę 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, ji:

a) vykdo laukinių gyvūnų populiacijos priežiūrą, jei tai tikslinga atsižvelgiant į tą konkrečią į sąrašą įtrauktą ligą;

b) imasi būtinų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių.

2. Šio straipsnio 1 dalies b punkte numatytos ligų prevencijos ir kontrolės priemonės gali apimti vieną ar daugiau priemonių, nustatytų 53–69 straipsniuose ir jose atsižvelgiama į ligos pobūdį bei užsikrėtusius laukinius gyvūnus ir ligų perdavimo gyvūnams ir žmonėms riziką.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) pagal šio straipsnio 1 dalies a punktą vykdomos priežiūros kriterijų ir procedūrų oficialaus į sąrašą įtrauktos ligos, nurodytos 9 straipsnio 1 dalies a punkte, patvirtinimo atveju, vadovaujantis 27 straipsniu;

▼B

- b) išsamių taisyklių, kuriomis papildomos ligų prevencijos ir kontrolės priemonės, kurių turi būti imtasi pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą, oficialaus į sąrašą įtrauktos ligos, nurodytos 9 straipsnio 1 dalies a punkte, patvirtinimo atveju.

Priimdama tuos deleguotuosius aktus, Komisija atsižvelgia į ligos pobūdį ir gyvūnų rūšis, kurios įtrauktos į sąrašą dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos.

6 skirsnis

Valstybių narių taikomos papildomos ligų kontrolės priemonės, Komisijos vykdomas koordinavimas ir laikinos specialios ligų kontrolės taisyklės

71 straipsnis

Papildomos ligų kontrolės priemonės, priemonių koordinavimas ir laikinos specialios ligų kontrolės taisyklės, susijusios su 1–5 skirsniais (53–70 straipsniai)

1. Be priemonių, numatytų 55 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalyje, 62 straipsnyje, 65 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 68 straipsnio 1 dalyje ir pagal 63 straipsnį, 67 straipsnį ir 68 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, valstybės narės gali imtis papildomų ligų kontrolės priemonių, jei tokios priemonės atitinka šiame reglamente nustatytas taisykles ir yra būtinos bei proporcingos, siekiant kontroliuoti 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos plitimą, atsižvelgdamos į:

- a) konkrečias epidemiologines aplinkybes;
- b) atitinkamų ūkių, kitų vietų ir gamybos rūšių;
- c) susijusių gyvūnų rūšių ir kategorijas;
- d) ekonomines arba socialines sąlygas.

2. Valstybės narės nedelsdamos informuoja Komisiją apie:

- a) ligų kontrolės priemones, kurių ėmėsi jų kompetentinga institucija, kaip numatyta 58, 59, 61, 62, 64 ir 65 straipsniuose, 68 straipsnio 1 dalyje, 69 straipsnyje, 70 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir pagal 63, 67 straipsnius, 68 straipsnio 2 dalį ir 70 straipsnio 3 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;
- b) papildomas ligų kontrolės priemones, kurių jos ėmėsi, kaip numatyta 1 dalyje.

3. Komisija peržiūri su liga susijusią padėtį ir ligų kontrolės priemones, kurių ėmėsi kompetentinga institucija, bei papildomas ligų kontrolės priemones, kurių ėmėsi atitinkama valstybė narė pagal šį skyrių, ir gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos specialios ligų kontrolės priemonės, taikomos ribotą laikotarpį ir epidemiologinę padėtį atitinkančiomis sąlygomis, kai:

- a) tos ligų kontrolės priemonės laikomos netinkamomis, atsižvelgiant į epidemiologinę padėtį;

▼B

- b) paaiškėja, kad 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga plinta nepaisant ligų kontrolės priemonių, kurių imtasi pagal šį skyrį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su liga, dėl kurios gali kilti nauja labai didelio poveikio rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

2 SKYRIUS

Ligų kontrolės priemonės, taikomos 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų atveju

1 skirsnis

Ligų kontrolės priemonės, taikomos kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę liga

72 straipsnis

Veiklos vykdytojų ir kitų susijusių atitinkamų fizinių ir juridinių asmenų pareigos, susijusios su 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis

1. Įtarimo, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, atveju valstybės narės ne tik laikosi pareigos pranešti, nustatytos 18 straipsnio 1 dalyje, bet ir, kol kompetentinga institucija imsis ligų kontrolės priemonių pagal 74 straipsnio 1 dalį, imasi priemonių užtikrinti, kad veiklos vykdytojai ir kiti susiję atitinkami fiziniai ir juridiniai asmenys imtųsi 74 straipsnio 1 dalies a punkte ir pagal 74 straipsnio 4 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nurodytų ligų kontrolės priemonių, siekiant užkirsti kelią tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimui iš užkrėstų gyvūnų, ūkių ir kitų vietų, už kuriuos jie yra atsakingi, ir perdavimui kitiems neužkrėstiems gyvūnams ar žmonėms.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje numatytos ligų kontrolės priemonės.

73 straipsnis

Kompetentingos institucijos atliekamas tyrimas įtarus 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą į sąrašą įtrauktą ligą

1. Kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, kompetentinga institucija nedelsdama atlieka tyrimą, kad būtų patvirtintas arba paneigtas tos į sąrašą įtrauktos ligos atvejis.

▼B

2. 1 dalyje numatyto tyrimo tikslais kompetentinga institucija užtikrina, kad:

- a) valstybiniai veterinarijos gydytojai atliktų tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos, laikomų gyvūnų reprezentatyviojo ėminio klinikinį tyrimą;
- b) valstybiniai veterinarijos gydytojai paimtų tų į sąrašą įtrauktų rūšių laikomų gyvūnų tinkamus mėginius ir kitus mėginius tyrimams atlikti laboratorijose, kurias tuo tikslu paskyrė kompetentinga institucija;
- c) tokios paskirtos laboratorijos atliktų tyrimus, siekiant patvirtinti arba paneigti atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos atvejį.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje numatytiems tyrimams taikomos taisyklės.

74 straipsnis

Preliminarios ligų kontrolės priemonės, kompetentingos institucijos taikomos 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų atžvilgiu

1. Jei kompetentingai institucijai kyla įtarimų, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, ji, laikydamasi nacionalinių reikalavimų dėl galimybės patekti į privačias gyvenamąsias vietas, taiko toliau nurodytas preliminarias ligų kontrolės priemones, kol bus gauti 73 straipsnio 1 dalyje numatyto tyrimo rezultatai ir bus pradėtos taikyti ligų kontrolės priemonės, numatytos 79 straipsnyje:

- a) taiko ligų kontrolės priemones, kad būtų apribotas tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimas iš užkrėstos teritorijos, ūkio, maisto ar pašarų įmonės, šalutinių gyvūninių produktų ūkio arba kitos vietos;
- b) prireikus inicijuoja epidemiologinį tyrimą, atsižvelgdama į tokiam 57 straipsnio 1 dalyje nustatytam tyrimui nustatytas taisykles.

2. Be 1 dalyje nurodytų priemonių, kompetentinga institucija gali toje dalyje nurodytais atvejais imtis papildomų preliminarinių ligų kontrolės priemonių, jei tos priemonės atitinka šio reglamento nuostatas ir Sąjungos teisę.

3. 1 ir 2 dalyse numatytos preliminarios ligų kontrolės priemonės yra tinkamos ir proporcingos atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos keliamai rizikai, ir nustatomos atsižvelgiant į:

- a) ligos pobūdį;
- b) užsikrėtusius laikomus gyvūnus;
- c) sveikatos būklę valstybėje narėje, zonoje, laikymo vietoje arba ūkyje, kuriuose įtariama į sąrašą įtraukta liga;

▼B

d) 55 straipsnio 1 dalyje, 56 straipsnyje ir pagal 55 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose numatytas preliminarias ligų kontrolės priemones.

4. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl taisyklių, taikomų 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų atžvilgiu, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos taisyklės, atsižvelgiant į 3 dalyje nurodytus veiksnius, kiek tai susiję su:

- a) preliminaromis ligų kontrolės priemonėmis, kurių reikia imtis siekiant užkirsti kelią į sąrašą įtrauktai ligai plisti, kaip numatyta 1 dalies a punkte;
- b) 1 dalies a punkte numatytų preliminarų ligų kontrolės priemonių taikymu kitiems ūkiams, juose esantiems epidemiologiniams vienetams, maisto arba pašarų įmonėms ir šaltinių gyvūninių produktų ūkiams ar kitoms vietoms;
- c) laikinų apribojimų taikymo zonų, kurios yra tinkamos atsižvelgiant į ligos pobūdį, nustatymu.

75 straipsnis

Preliminarų ligų kontrolės priemonių, taikomų 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų atžvilgiu, peržiūra ir jų taikymo išplėtimas

74 straipsnio 1 dalyje numatytas ligų kontrolės priemones:

- a) prireikus peržiūri kompetentinga institucija, atsižvelgdama į 73 straipsnio 1 dalyje numatyto tyrimo ir atitinkamais atvejais 74 straipsnio 1 dalies b punkte numatyto epidemiologinio tyrimo rezultatus;
- b) jei reikia, jų taikymas išplečiamas įtraukiant kitas vietas, kaip nurodyta 74 straipsnio 4 dalies b punkte.

76 straipsnis

Veiklos vykdytojų ir kitų susijusių fizinių bei juridinių asmenų pareigos ir priemonės, kurių turi imtis kompetentinga institucija, įtarus 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas

1. Įtarimo dėl 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos valstybėje narėje, pasirinkusioje įgyvendinti ligos likvidavimo programą, apimančią atitinkamas jos teritorijos dalis arba jos zonas ar laikymo vietas, kaip numatyta 31 straipsnio 2 dalyje, atveju ta valstybė narė imasi priemonių užtikrinti, kad veiklos vykdytojai ir kiti susiję atitinkami fiziniai ir juridiniai asmenys imtųsi 72 straipsnio 1 dalyje tinkamų priemonių, kol kompetentinga institucija imsis ligų kontrolės priemonių pagal šio straipsnio 2 dalį.

▼B

2. Jei 1 dalyje nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos likvidavimą pasirinkusios valstybės narės kompetentingai institucijai kyla įtarimų, kad laikomi gyvūnai serga atitinkama liga, ji:

- a) nedelsdama atlieka tyrimą, kad pagal 73 straipsnio 1 ir 2 dalis būtų patvirtintas arba paneigtas tos į sąrašą įtrauktos ligos atvejis;
- b) taiko 74 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytas preliminarines ligų kontrolės priemones, kol bus gauti a punkte numatyto tyrimo rezultatai ir bus pradėtos taikyti ligų kontrolės priemonės pagal 80 straipsnio 1 dalį.

3. Kompetentinga institucija pagal 75 straipsnį peržiūri 2 dalies b punkte nurodytas preliminarines ligų kontrolės priemones ir išplečia jų taikymą.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys taip pat taikomos valstybėms narėms arba zonoms, kurioms suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas, siekiant išlaikyti tą statusą, pagal 36 straipsnį, arba laikymo vietoms pagal 37 straipsnio 2 dalį.

5. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos taisyklės dėl:

- a) 1 dalyje numatytų ligų kontrolės priemonių;
- b) 2 dalies a punkte numatyto tyrimo;
- c) preliminarinių ligų kontrolės priemonių, kurių reikia imtis siekiant užkirsti kelią į sąrašą įtrauktai ligai plisti, kaip numatyta 2 dalies b punkte.

2 skirsnis

Patvirtinimas, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę liga

77 straipsnis

Kompetentingos institucijos oficialus ligos patvirtinimas

1. Kompetentinga institucija oficialiai patvirtina 9 straipsnio 1 dalies b arba c punkte nurodytą į sąrašą įtrauktą ligą, remdamasi šia informacija:

- a) 73 straipsnio 2 dalyje numatytų klinikinių ir laboratorinių tyrimų rezultatais;
- b) tam tikrais atvejais 74 straipsnio 1 dalies b punkte numatyto epidemiologiniu tyrimu;
- c) kitais turimais epidemiologiniais duomenimis.

2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl 1 dalyje nurodytam oficialiam patvirtinimui taikytinų reikalavimų.

▼B

78 straipsnis

Preliminarių ligų kontrolės priemonių panaikinimas, kai ligos pasireiškimas paneigiamas

Kompetentinga institucija toliau taiko 74 straipsnio 1 dalyje, 75 straipsnyje ir 76 straipsnio 2 dalies b punkte numatytas preliminaras ligų kontrolės priemones, kol paneigiamas atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos atvejis pagal 77 straipsnio 1 dalį ir taisykles, priimtas pagal 77 straipsnio 2 dalį.

3 skirsnis

Ligų kontrolės priemonės, taikomos patvirtinus, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę liga

79 straipsnis

Ligų kontrolės priemonės, kompetentingos institucijos taikomos 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų atžvilgiu

Pagal 77 straipsnio 1 dalį oficialiai patvirtinus 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laikomi gyvūnai, protrūkį, kompetentinga institucija valstybėje narėje, zonoje arba laikymo vietoje, atsižvelgdama į tą protrūkį:

- a) dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos taiko 31 straipsnio 1 dalyje numatytoje privalomoje likvidavimo programoje nustatytas ligų kontrolės priemones, arba
- b) jei valstybei narei arba zonai ar laikymo vietai suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas pagal atitinkamai 36 straipsnį arba 37 straipsnį:
 - i) imasi vienos ar daugiau iš 53–69 straipsniuose nustatytų priemonių, proporcingų atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos keliamai rizikai, ir
 - ii) prireikus inicijuoja privalomą likvidavimo programą dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos.

80 straipsnis

Ligų kontrolės priemonės, kurių kompetentinga institucija turi imtis 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų atžvilgiu

1. Pagal 77 straipsnio 1 dalį oficialiai patvirtinus 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laikomi gyvūnai, protrūkį valstybėje narėje, pasirinkusioje įgyvendinti ligos likvidavimo programą, apimančią atitinkamas jos teritorijos dalis arba jos zonas ar laikymo vietas, kaip numatyta 31 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgdama į tą į sąrašą įtrauktą ligą ir į tą protrūkį, kompetentinga institucija taiko ligų kontrolės priemones, nustatytas pasirenkamoje likvidavimo programoje.

▼B

2. Be 1 dalyje numatytų ligų kontrolės priemonių, kompetentinga institucija gali imtis papildomų priemonių, kurios gali apimti vieną ar daugiau priemonių, nustatytų 53–69 straipsniuose ir jos yra proporcingos atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos keliamai rizikai ir nustatomos atsižvelgiant į:

- a) ligos pobūdį;
- b) užsikrėtusius laikomus gyvūnus;
- c) ekonominį ir socialinį poveikį.

3. Pagal 77 straipsnio 1 dalį oficialiai patvirtinus 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laikomi gyvūnai, protrūkį valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriai suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas pagal 36 straipsnį arba 37 straipsnį, siekiant išlaikyti tą statusą, kompetentinga institucija imasi vienos ar daugiau priemonių, nustatytų 53–69 straipsniuose. Tos priemonės turi būti proporcingos atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos keliamai rizikai ir nustatomos atsižvelgiant į:

- a) ligos pobūdį;
- b) užsikrėtusius laikomus gyvūnus;
- c) ekonominį ir socialinį poveikį.

4 skirsnis

Laukiniai gyvūnai*81 straipsnis***Ligų kontrolės priemonės, taikomos dėl 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, kuriomis užsikrėtę laukiniai gyvūnai**

Jei nukentėjusios valstybės narės kompetentinga institucija įtaria arba oficialiai patvirtina 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laukiniai gyvūnai, protrūkį, ji visoje atitinkamoje jos teritorijoje arba rajone ar zonoje, atsižvelgdama į tą protrūkį:

- a) dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos taiko ►C3 31 straipsnio 1 dalyje ◄ numatytoje privalomoje likvidavimo programoje nustatytas ligų kontrolės priemonės, arba
- b) inicijuoja privalomą likvidavimo programą tais atvejais, kai dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos 31 straipsnio 1 dalyje numatyta likvidavimo programa dar netaikoma dėl to, kad anksčiau tos ligos nenustatyta arba ja nebuvo užkrėsta ir jei laukiniams gyvūnams skirtos priemonės yra reikalingos siekiant kontroliuoti tos ligos plitimą ir užkirsti jam kelią.

*82 straipsnis***Ligų kontrolės priemonės, taikomos dėl 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, kuriomis užsikrėtę laukiniai gyvūnai**

1. Jei kompetentinga institucija įtaria arba oficialiai patvirtina, kad laukiniai gyvūnai užsikrėtę 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, ir nukentėjusi valstybė narė pasirinko atitinkamą ligą likviduoti, taip pat jei 31 straipsnio 2 dalyje numatytoje

▼B

pasirenkamoje tos į sąrašą įtrauktos ligos likvidavimo programoje yra numatytos laukiniams gyvūnams skirtos priemonės, kompetentinga institucija toje pasirenkamoje likvidavimo programoje nustatytas ligų kontrolės priemonės taiko visoje atitinkamoje valstybės narės teritorijoje, rajone ar zonoje, atsižvelgdama į tą įtarimą ar oficialų patvirtinimą.

2. Be 1 dalyje numatytų ligų kontrolės priemonių, kompetentinga institucija gali imtis papildomų priemonių, kurios gali apimti vieną ar daugiau priemonių, nustatytų 53–69 straipsniuose ir jos turi būti proporcingos atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos keliamai rizikai ir nustatomos atsižvelgiant į:

- a) ligos pobūdį;
- b) užsikrėtusius laukinius gyvūnus ir ligos perdavimo gyvūnams ir žmonėms riziką; ir
- c) ekonominį bei socialinį poveikį ir poveikį aplinkai.

3. Oficialiai patvirtinus 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laukiniai gyvūnai, protrūkį valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriai suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas pagal 36 arba 37 straipsnį, siekiant išlaikyti tą statusą, kompetentinga institucija imasi vienos ar daugiau priemonių, nustatytų 53–69 straipsniuose. Tos priemonės turi būti proporcingos į sąrašą įtrauktos ligos keliamai rizikai ir nustatomos atsižvelgiant į:

- a) ligos pobūdį;
- b) užsikrėtusius laukinius gyvūnus ir ligos perdavimo gyvūnams ir žmonėms riziką;
- c) liga užsikrėtusių laukinių gyvūnų atvejo aktualumą laikomų gyvūnų sveikatos būklei; ir
- d) ekonominį bei socialinį poveikį ir poveikį aplinkai.

5 skirsnis

Komisijos vykdomas koordinavimas ir laikinos specialios ligų kontrolės taisyklės

83 straipsnis

Komisijos vykdomas priemonių koordinavimas ir laikinos specialios ligų kontrolės taisyklės, susijusios su 1–4 skirsniais

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie:
 - a) ligų kontrolės priemones, kurių pagal 77 straipsnio 1 dalį, 78, 79 bei 81 straipsnius ir pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal 77 straipsnio 2 dalį, jų kompetentingos institucijos ėmėsi dėl 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos;
 - b) ligų kontrolės priemones, kurių pagal 77 straipsnio 1 dalį, 78 straipsnį, 80 straipsnio 1 dalį bei 82 straipsnį ir pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal 77 straipsnio 2 dalį, jų kompetentingos institucijos ėmėsi dėl 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos.

▼B

2. Komisija peržiūri su liga susijusią padėtį ir ligų kontrolės priemones, kurių ėmėsi kompetentinga institucija pagal šį skyrį, ir gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais ribotą laikotarpį nustato specialias ligų kontrolės priemones taikomas taisyklės dėl 9 straipsnio 1 dalies b arba c punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, epidemiologinę padėtį atitinkančiomis sąlygomis, kai:

- a) tos ligų kontrolės priemonės, kurių ėmėsi atitinkama kompetentinga institucija, laikomos netinkamomis, atsižvelgiant į konkrečią epidemiologinę padėtį;
- b) paaiškėja, kad ta į sąrašą įtraukta liga plinta nepaisant ligų kontrolės priemonių, kurių tam tikrais atvejais imtasi pagal šį skyrį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su 9 straipsnio 1 dalies b arba c punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios gali kilti nauja labai didelio poveikio rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

IV DALIS

REGISTRAVIMAS, PATVIRTINIMAS, ATSEKAMUMAS IR PERKĖLIMAS BEI VEŽIMAS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

SAUSUMOS GYVŪNAI, GENETINĖS MEDŽIAGOS PRODUKTAI IR GYVŪNINIAI PRODUKTAI IŠ SAUSUMOS GYVŪNŲ

1 SKYRIUS

Registravimas, patvirtinimas, duomenų saugojimas ir registrai

1 skirsnis

Ūkių ir tam tikrų rūšių veiklos vykdytojų registravimas

84 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareiga registruoti ūkius

1. Siekdami pagal 93 straipsnį įregistruoti savo ūkius, kuriuose laikomi sausumos gyvūnai arba surenkami, gaminami, perdirbami arba laikomi genetinės medžiagos produktai, jų veiklos vykdytojai, prieš pradėdami vykdyti tokią veiklą:

- a) informuoja kompetentingą instituciją apie tokius ūkius, už kuriuos jie yra atsakingi;

▼B

b) pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:

- i) atitinkamo veiklos vykdytojo pavadinimą arba vardą bei pavardę ir adresą;
- ii) ūkio patalpų vietą ir aprašą;
- iii) laikomų sausumos gyvūnų arba genetinės medžiagos produktų, kuriuos jie ketina laikyti ūkyje, kategorijas, rūšis ir skaičių arba kiekį bei ūkio pajėgumus;
- iv) ūkio rūšį ir
- v) kitus su ūkiu susijusius aspektus, kurie yra svarbūs nustatant jo keliamą riziką.

2. 1 dalyje nurodytų ūkių veiklos vykdytojai informuoja kompetentingą instituciją apie:

- a) pokyčius atitinkamame ūkyje, susijusius su 1 dalies b punkte nurodytais aspektais;
- b) atitinkamo veiklos vykdytojo arba ūkio veiklos nutraukimą.

3. Ūkiai, kurie turi būti patvirtinti pagal 94 straipsnio 1 dalį, nepri-
valo pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos.

85 straipsnis

**Nuo veiklos vykdytojų pareigos registruoti ūkius nukrypti
leidžiančios nuostatos**

Nukrypdomos nuo 84 straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo tam tikrų kategorijų ūkiams, kurie kelia nereikšmingą riziką, kaip numatyta įgyvendinimo akte, priimtame pagal 86 straipsnio 2 dalį. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tokias išimtis.

86 straipsnis

**Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su veiklos vykdytojų pareiga
registruoti ūkius**

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl informacijos, kurią turi pateikti veiklos vykdytojai ūkių registravimo tikslu, kaip numatyta 84 straipsnio 1 dalyje, įskaitant terminus, per kuriuos tokia informacija turi būti pateikta.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl tam tikrų rūšių ūkių, kuriems, kaip nustatyta 85 straipsnyje, valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo, atsižvelgiant į:

- a) atitinkamame ūkyje laikomų sausumos gyvūnų ir genetinės medžiagos produktų rūšis, kategorijas ir skaičių bei to ūkio pajėgumus;
- b) ūkio rūšį ir

▼B

c) laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą ar genetinės medžiagos produktų vežimą į ūkį ir iš jo.

3. Šiame straipsnyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*87 straipsnis***Laikomų kanopinių gyvūnų vežėjų registravimo pareigos ir deleguotieji aktai**

1. Siekiant, kad pagal 93 straipsnį būtų įregistruoti laikomų kanopinių gyvūnų vežėjai, vežantys tuos gyvūnus iš vienos valstybės narės į kitą arba iš valstybės narės į trečiąją valstybę, prieš pradėdami vykdyti tokią veiklą jie:

- a) informuoja kompetentingą instituciją apie savo veiklą;
- b) pateikia tai kompetentingai institucijai šią informaciją:
 - i) atitinkamo vežėjo pavadinimą arba vardą bei pavardę ir adresą;
 - ii) laikomų kanopinių gyvūnų, kuriuos planuojama vežti, kategorijas, rūšis ir skaičių;
 - iii) transporto rūšį;
 - iv) transporto priemonės.

2. 1 dalyje nurodyti vežėjai informuoja kompetentingą instituciją apie:

- a) pokyčius, susijusius su 1 dalies b punkte nurodytais aspektais;
- b) vežimo veiklos nutraukimą.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomos šio straipsnio 1 dalyje numatytos taisyklės, kuriomis kitų rūšių vežėjų, kurių vežimo veikla kelia konkrečią ir didelę riziką tam tikrų rūšių ar kategorijų gyvūnams, reikalaujama pateikti tinkamą informaciją jų veiklos registravimo tikslais.

*88 straipsnis***Nuo laikomų kanopinių gyvūnų vežėjų registravimo pareigos nukrypti leidžiančios nuostatos**

Nukrypdomos nuo 87 straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo tam tikrų kategorijų vežėjams, kurių vežimo veikla kelia nereikšmingą riziką, kaip numatyta įgyvendinimo akte, priimtame pagal 89 straipsnio 2 dalį. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tokias išimtis.

*89 straipsnis***Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su vežėjų registravimo pareiga**

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl informacijos, kurią turi pateikti vežėjai savo veiklos registravimo tikslais, kaip numatyta 87 straipsnio 1 ir 3 dalyse, įskaitant terminus, per kuriuos tokia informacija turi būti pateikta.

▼B

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl tam tikrų rūšių vežėjų, kuriems, kaip nustatyta 86 straipsnyje, valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo, atsižvelgiant į:

- a) atstumus, kuriuos jie veža atitinkamus kanopinius gyvūnus, ir
- b) jų vežamų kanopinių gyvūnų kategorijas, rūšis ir skaičius.

3. Šiame straipsnyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*90 straipsnis***Nuo ūkio nepriklausomai surinkimo operacijas atliekančių veiklos vykdytojų registravimo pareiga**

1. Kad būtų įregistruoti pagal 93 straipsnį, laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių nuo ūkio nepriklausomai surinkimo operacijas atliekantys veiklos vykdytojai, įskaitant tuos, kurie gyvūnus perka ir parduoda, prieš pradėdami vykdyti savo veiklą pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:

- a) atitinkamo veiklos vykdytojo pavadinimą arba vardą bei pavardę ir adresą;
- b) informaciją apie laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių, su kuriais yra susijusi jų veikla, rūšis ir kategorijas.

2. 1 dalyje nurodyti veiklos vykdytojai informuoja kompetentingą instituciją apie:

- a) pokyčius, susijusius su 1 dalyje nurodytais aspektais;
- b) atitinkamo veiklos vykdytojo veiklos nutraukimą.

*91 straipsnis***Nuo surinkimo operacijas atliekančių veiklos vykdytojų registravimo pareigos nukrypti leidžiančios nuostatos**

Nukrypdamos nuo 90 straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo surinkimo operacijas atliekantiems tam tikrų kategorijų veiklos vykdytojams, kurie kelia nereikšmingą riziką, kaip numatyta įgyvendinimo akte, priimtame pagal 92 straipsnio 2 dalį. Valsstybės narės informuoja Komisiją apie tokias išimtis.

*92 straipsnis***Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su surinkimo operacijas atliekančių veiklos vykdytojų registravimo pareiga**

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl informacijos, kurią turi pateikti veiklos vykdytojai registravimo tikslu, kaip numatyta 90 straipsnio 1 dalyje, įskaitant terminus, per kuriuos tokia informacija turi būti pateikta.

▼B

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl tam tikrų rūšių veiklos vykdytojų, kuriems, kaip nustatyta 91 straipsnyje, valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo, jei tokių veiklos vykdytojų veikla kelia nereikšmingą riziką ir atsižvelgiant į laikomų sausumos gyvūnų, su kuriais yra susijusi jų veikla, rūšis, kategorijas ir skaičių.

3. Šiame straipsnyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*93 straipsnis***Kompetentingos institucijos pareiga, susijusi su registravimu**

Kompetentinga institucija registruoja:

- a) ūkius 101 straipsnio 1 dalyje numatyta registre, jei atitinkamas veiklos vykdytojas pateikė informaciją, kurios reikalaujama pagal 84 straipsnio 1 dalį;
- b) vežėjus 101 straipsnio 1 dalyje numatyta registre, jei atitinkamas vežėjas pateikė informaciją, kurios reikalaujama pagal 87 straipsnio 1 ir 3 dalis;
- c) nuo ūkio nepriklausomai surinkimo operacijas atliekančius veiklos vykdytojus 101 straipsnio 1 dalyje numatyta registre, jei atitinkamas veiklos vykdytojas pateikė informaciją, kurios reikalaujama pagal 90 straipsnio 1 dalį.

Kompetentinga institucija kiekvienam pirmos pastraipos a–c punktuose nurodytam ūkiui, vežėjui ir veiklos vykdytojui priskiria unikalų registracijos numerį.

*2 skirsnis***Tam tikrų rūšių ūkių patvirtinimas***94 straipsnis***Tam tikrų rūšių ūkių patvirtinimas ir delegotieji aktai**

1. Toliau nurodytų rūšių ūkių veiklos vykdytojais pateikia kompetentingai institucijai patvirtinimo paraišką pagal 96 straipsnio 1 dalį ir nepradeda savo veiklos tol, kol jų ūkis nepatvirtintas pagal 97 straipsnio 1 dalį:

- a) ūkių, kuriuose vykdomos kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių surinkimo operacijos ir iš kurių tie gyvūnai perkeliama į kitą valstybę narę arba kurie priima gyvūnus iš kitos valstybės narės;
- b) galvijų, kiaulių, avių, ožkų ir arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų ūkių, iš kurių tų gyvūnų genetinės medžiagos produktai vežami į kitą valstybę narę;

▼B

- c) peryklų, iš kurių periniai kiaušiniai arba naminiai paukščiai perkeliami į kitą valstybę narę;
- d) ūkių, kuriuose laikomi naminiai paukščiai, iš kurių ne skersti skirti naminiai paukščiai ar periniai kiaušiniai perkeliami į kitą valstybę narę;
- e) kitos rūšies laikomų sausumos gyvūnų ūkių, kurie kelia didelę riziką ir kuriuos reikia patvirtinti pagal taisykles, nustatytas pagal 3 dalies b punktą priimtame deleguotajame akte.

2. Veiklos vykdytojai sustabdo 1 dalyje nurodyto ūkio veiklą, jei:

- a) kompetentinga institucija atšaukia ar sustabdo jo patvirtinimą pagal 100 straipsnio 2 dalį arba
- b) jei atitinkamam ūkiui buvo suteiktas sąlyginis patvirtinimas pagal 99 straipsnio 3 dalį, tačiau jis neįvykdo 99 straipsnio 3 dalyje nurodytų likusių reikalavimų ir jam nesuteikiamas galutinis patvirtinimas pagal 97 straipsnio 1 dalį.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo tam tikrų rūšių ūkių, nurodytų 1 dalies a–d punktuose, veiklos vykdytojams taikomo reikalavimo teikti patvirtinimo paraišką kompetentingai institucijai, jei tie ūkiai kelia nereikšmingą riziką;
- b) tam tikrų rūšių ūkių, kurie turi būti patvirtinti pagal 1 dalies e punktą;
- c) specialių taisyklių, taikomų siekiant nutraukti 1 dalies b punkte nurodytų genetinės medžiagos produktų ūkių veiklą.

4. Priimdama 3 dalyje numatytus deleguotuosius aktus, Komisija tuos aktus grindžia šiais kriterijais:

- a) ūkyje laikomų sausumos gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų rūšimis ir kategorijomis;
- b) ūkyje laikomų rūšių skaičiumi ir laikomų sausumos gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų skaičiumi;
- c) ūkio bei gamybos rūšimi ir
- d) laikomų sausumos gyvūnų perkėlimu ar genetinės medžiagos produktų vežimu į tos rūšies ūkius ir iš jų.

95 straipsnis

Atskirtų ūkių statuso patvirtinimas

Ūkių veiklos vykdytojai, siekiantys, kad būtų suteiktas atskirto ūkio statusas:

- a) pateikia patvirtinimo paraišką kompetentingai institucijai pagal 96 straipsnio 1 dalį;

▼B

- b) perkelia laikomus gyvūnus į jų ūkį arba iš jo, laikydamiesi 137 straipsnio 1 dalyje ir pagal 137 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose numatytų reikalavimų, tik po to, kai kompetentinga institucija jų ūkiui suteikia to statuso patvirtinimą pagal 97 ir 99 straipsnius.

*96 straipsnis***Veiklos vykdytojų pareiga teikti informaciją siekiant gauti patvirtinimą ir įgyvendinimo aktai**

1. Pateikdami 94 straipsnio 1 dalyje ir 95 straipsnio a punkte numatytą savo ūkio patvirtinimo paraišką, veiklos vykdytojai pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:

- a) atitinkamo veiklos vykdytojo pavadinimą arba vardą bei pavardę ir adresą;
- b) atitinkamo ūkio vietą ir jo patalpų aprašą;
- c) patvirtinimui aktualių ūkyje laikomų sausumos gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų kategorijas, rūšis ir skaičius;
- d) ūkio rūšį;
- e) kitus ūkio aspektus, susijusius su jo ypatumais, kurie yra svarbūs nustatant jo keliamą riziką, jei ji yra.

2. 1 dalyje nurodytų ūkių veiklos vykdytojai informuoja kompetentingą instituciją apie:

- a) pokyčius ūkiuose, susijusius su 1 dalies a, b arba c punkte nurodytais aspektais;
- b) atitinkamo veiklos vykdytojo arba ūkio veiklos nutraukimą.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl informacijos, kurią pagal 1 dalį turi nurodyti veiklos vykdytojai, pateikdami savo ūkio patvirtinimo paraišką, ir terminai, per kuriuos turi būti pateikta 1 dalyje ir 2 dalies b punkte nurodyta informacija.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*97 straipsnis***Ūkių patvirtinimo suteikimas bei patvirtinimo sąlygos ir deleguotieji aktai**

1. Kompetentingos institucijos suteikia ūkių patvirtinimą, kaip numatyta 94 straipsnio 1 dalyje ir 95 straipsnio a punkte, tik tuo atveju, jei tokie ūkiai:

- a) atitinkamais atvejais atitinka šiuos reikalavimus, susijusius su:
 - i) karantinu, izoliavimu ir kitomis biologinio saugumo priemonėmis, atsižvelgiant į 10 straipsnio 1 dalies b punkte ir pagal 10 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse numatytus reikalavimus;

▼B

- ii) 24 straipsnyje ir, tam tikrais atvejais pagal atitinkamo ūkio rūšį ir susijusią riziką, 25 straipsnyje numatytais priežiūros reikalavimais;
 - iii) 102 ir 103 straipsniuose ir pagal 106 bei 107 straipsnius priimtose taisyklėse numatytu duomenų saugojimu;
- b) turi patalpas ir įrangą:
- i) kurios yra tinkamos ligų patekimo ir plitimo rizikai sumažinti iki priimtino lygio, atsižvelgiant į atitinkamo ūkio rūšį;
 - ii) kurių pajėgumai yra tinkami laikomų sausumos gyvūnų skaičiui ar atitinkamų genetinės medžiagos produktų kiekiui;
- c) nekelia nepriimtinos ligų plitimo rizikos, atsižvelgiant į taikomas rizikos mažinimo priemones;
- d) turi tinkamai parengtų darbuotojų atitinkamo ūkio veiklai vykdyti;
- e) yra įdiegę sistemą, kuria naudodamasis atitinkamas veiklos vykdytojas gali kompetentingai institucijai įrodyti, kad laikomasi a–d punktuose nustatytų reikalavimų.
2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:
- a) karantino, izoliavimo ir kitų 1 dalies a punkto i papunktyje nurodytų biologinio saugumo priemonių;
 - b) 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodytos priežiūros;
 - c) 1 dalies b punkte nurodytų patalpų ir įrangos;
 - d) 1 dalies d punkte numatytos darbuotojų ir veterinarijos gydytojų atsakomybės, kompetencijos ir specializuoto mokymo, genetinės medžiagos produktų ūkių ir ūkių, kuriuose vykdomos kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių surinkimo operacijos, veiklos atveju;
 - e) kompetentingos institucijos vykdomos genetinės medžiagos produktų ūkių ir ūkių, kuriuose vykdomos kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių surinkimo operacijos, būtinos priežiūros.
3. Nustatydama taisykles, kurios turi būti išdėstytos pagal 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija tas taisykles grindžia šiais veiksniais:
- a) kiekvienos rūšies ūkio keliama rizika;
 - b) patvirtinimui aktualių laikomų sausumos gyvūnų rūšimis ir kategorijomis;
 - c) atitinkama gamybos rūšimi;
 - d) įprastais tam tikros rūšies ūkiuose taikomais perkėlimo modeliais ir tuose ūkiuose laikomų rūšių ir kategorijų gyvūnų perkėlimo modeliais.

98 straipsnis

Ūkių patvirtinimo apimtis

Ūkio patvirtinime, suteiktame pagal 97 straipsnio 1 dalį pateikus paraišką pagal 94 straipsnio 1 dalį arba 95 straipsnio a punktą, kompetentinga institucija aiškiai nurodo:

- a) kurių rūšių ūkiams, nurodytiems 94 straipsnio 1 dalyje bei 95 straipsnyje ir pagal 94 straipsnio 3 dalies b punktą priimtose taisyklėse, tas patvirtinimas taikomas;
- b) kurių rūšių ir kategorijų laikomiems sausumos gyvūnams ar tų rūšių gyvūnų genetinės medžiagos produktams tas patvirtinimas taikomas.

99 straipsnis

Kompetentingos institucijos patvirtinimo suteikimo tvarka

1. Kompetentinga institucija nustato tvarką, kurios turi laikytis veiklos vykdytojai, teikdami savo ūkių patvirtinimo paraiškas pagal 94 straipsnio 1 dalį, 95 straipsnį arba 96 straipsnio 1 dalį.

2. Gavusi veiklos vykdytojo pateiktą patvirtinimo paraišką kompetentinga institucija atlieka patikrinimą vietoje pagal 94 straipsnio 1 dalį arba 95 straipsnio a punktą.

3. Jei 97 straipsnyje ir šio straipsnio 1 bei 2 dalyse nurodyti reikalavimai yra įvykdyti, kompetentinga institucija suteikia patvirtinimą.

4. Jei ūkis neatitinka visų 97 straipsnyje nurodytų patvirtinimo reikalavimų, kompetentinga institucija gali suteikti sąlyginį ūkio patvirtinimą, jei remiantis atitinkamo veiklos vykdytojo pateikta paraiška ir vėliau atliktu patikrinimu vietoje, kaip numatyta šio straipsnio 2 dalyje, paaiškėja, kad ūkis atitinka visus pagrindinius reikalavimus, kuriais pakankamai užtikrinama, kad ūkis nekelia didelės rizikos.

5. Jei kompetentinga institucija suteikė sąlyginį patvirtinimą pagal šio straipsnio 4 dalį, ji suteikia galutinį patvirtinimą tik tuo atveju, jei per tris mėnesius nuo sąlyginio patvirtinimo suteikimo atlikus kitą ūkio patikrinimą vietoje arba iš dokumentų, veiklos vykdytojo pateiktų per tris mėnesius nuo tos datos, paaiškėja, kad ūkis atitinka visus 97 straipsnio 1 dalyje ir pagal 97 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse numatytus patvirtinimo reikalavimus.

Jei atlikus pirmoje pastraipoje nurodytą patikrinimą vietoje arba iš dokumentų paaiškėja, kad padaryta akivaizdi pažanga, tačiau ūkis vis dar neatitinka visų tų reikalavimų, kompetentinga institucija gali pratęsti sąlyginį patvirtinimą. Tačiau sąlyginis patvirtinimas iš viso gali būti suteiktas ne ilgesniam nei šešių mėnesių laikotarpiui.

▼B*100 straipsnis***Kompetentingos institucijos suteiktų patvirtinimų peržiūra, sustabdymas ir atšaukimas**

1. Kompetentinga institucija, atitinkamu dažnumu atsižvelgiant į susijusią riziką, peržiūri pagal 97 ir 99 straipsnius suteiktus ūkių patvirtinimus.

2. Jei kompetentinga institucija nustato, kad ūkyje esama rimtų trūkumų, susijusių su 97 straipsnio 1 dalyje ir pagal 97 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nustatytų reikalavimų laikymusi, o to ūkio veiklos vykdytojas negali tinkamai užtikrinti, kad tie trūkumai bus pašalinti, kompetentinga institucija inicijuoja procedūras, kad ūkio patvirtinimas būtų atšauktas.

Tačiau jei veiklos vykdytojas gali užtikrinti, kad tuos trūkumus pašalins per pagrįstą laikotarpį, kompetentinga institucija gali ūkio patvirtinimą ne atšaukti, o tik sustabdyti.

3. Pagal 2 dalį atšauktas patvirtinimas vėl suteikiamas arba sustabdytas patvirtinimas atnaujinamas tik tuo atveju, jei kompetentinga institucija įsitikina, kad ūkis visiškai atitinka visus šiame reglamente nustatytus reikalavimus, taikytinus tos rūšies ūkiui.

3 skirsnis**Kompetentingos institucijos registrai***101 straipsnis***Kompetentingos institucijos sudarytini registrai**

1. Kiekviena kompetentinga institucija sudaro ir nuolat atnaušina registrus, į kuriuos įtraukiami:

- a) visi jos pagal 93 straipsnį registruoti ūkiai ir veiklos vykdytojai;
- b) visi jos pagal 97 ir 99 straipsnius patvirtinti ūkiai.

Ji sudaro sąlygas tam, kad pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodyti registrai būtų prieinami Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jeigu juose esanti informacija yra aktuali laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui ir jų genetinės medžiagos produktų vežimui iš vienos valstybės narės į kitą.

Ji sudaro sąlygas tam, kad patvirtintų ūkių registras, kaip nurodyta pirmos pastraipos b punkte, būtų prieinamas visuomenei, jeigu jame esanti informacija yra aktuali laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui ir jų genetinės medžiagos produktų vežimui iš vienos valstybės narės į kitą.

2. Prireikus ir atitinkamais atvejais kompetentinga institucija gali derinti 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytą registravimą ir 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytus patvirtinimus su registravimu kitais tikslais.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl į 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose numatytus registrus įtrauktinos išsamios informacijos ir viešos prieigos prie 1 dalies pirmos pastraipos b punkte numatyto registro.

▼B

4 skirsnis

Duomenų saugojimas*102 straipsnis***Ūkių, išskyrus genetinės medžiagos produktų ūkius, veiklos vykdytojų duomenų saugojimo pareigos**

1. Ūkių, kuriems taikomas registravimo reikalavimas pagal 93 straipsnį arba patvirtinimo reikalavimas pagal 97 straipsnio 1 dalį, veiklos vykdytojai kaupia ir saugo bent duomenis apie:

- a) savo ūkyje laikomų sausumos gyvūnų rūšis, kategorijas, skaičių ir, kai taikoma, identifikavimo duomenis;
- b) laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą į savo ūkį ir iš jo ir tinkamai nurodo:
 - i) jų kilmės arba paskirties vietą;
 - ii) tokio perkėlimo ir vežimo datą;
- c) dokumentus, kuriuos privaloma pridėti prie laikomų sausumos gyvūnų, kurie perkeliami į jų ūkį ar iškeliami iš jo, pagal 112 straipsnio b punktą, 113 straipsnio 1 dalies b punktą, 114 straipsnio 1 dalies c punktą, 115 straipsnio b punktą, 117 straipsnio b punktą, 143 straipsnio 1 ir 2 dalis, 164 straipsnio 2 dalį ir pagal 118 bei 120 straipsnius ir 144 straipsnio 1 dalies b ir c punktus priimtas taisykles;
- d) jų ūkyje laikomų sausumos gyvūnų gaištamumą;
- e) biologinio saugumo priemonės, priežiūrą, gydymą, tyrimų rezultatus ir prireikus kitą svarbią informaciją apie:
 - i) ūkyje laikomų sausumos gyvūnų rūšis ir kategorijas;
 - ii) gamybos rūšį;
 - iii) ūkio rūšį ir dydį;
- f) gyvūnų sveikatos patikrinimų, kuriuos atlikti reikalaujama pagal 25 straipsnio 1 dalį, rezultatus.

Duomenys kaupiami ir saugomi popierine arba elektronine forma.

2. Atitinkama valstybė narė gali netaikyti reikalavimo saugoti visus arba kai kuriuos 1 dalyje išvardytus duomenis ūkiams, kurie kelia nedidelę į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų plitimo riziką.

3. Ūkių veiklos vykdytojai saugo 1 ir 2 dalyse numatytus duomenis atitinkamame savo ūkyje ir:

- a) paprašius nedelsdami juos pateikia kompetentingai institucijai;

▼B

b) juos saugo kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

4. Nukrypstant nuo 3 dalies, veiklos vykdytojams gali būti netaikoma pareiga saugoti kai kuriuos arba visus 1 dalyje numatytus duomenis tais atvejais, kai atitinkamas veiklos vykdytojas:

a) turi prieigą prie 109 straipsnyje nurodytos kompiuterinės duomenų bazės, skirtos atitinkamai gyvūnų rūšiai, ir toje duomenų bazėje jau pateikta į duomenų įrašus įtrauktina informacija; ir

b) turi naujausią informaciją, įvestą tiesiogiai į kompiuterinę duomenų bazę.

*103 straipsnis***Genetinės medžiagos produktų ūkių duomenų saugojimo pareigos**

1. Genetinės medžiagos produktų ūkių veiklos vykdytojai kaupia ir saugo bent duomenis apie:

a) genetinės medžiagos produktų gamybai naudotų gyvūnų donorų veislę, amžių, identifikavimo duomenis ir sveikatos būklę;

b) surinktų, pagamintų ar perdirbtų genetinės medžiagos produktų surinkimo, perdirbimo ir laikymo laiką ir vietą;

c) genetinės medžiagos produktų identifikavimo duomenis ir, jei žinoma, išsamią informaciją apie jų paskirties vietą;

d) dokumentus, kuriuos privaloma pridėti prie į atitinkamą ūkį atvežamų ar iš jo išvežamų genetinės medžiagos produktų pagal 162 straipsnį ir 164 straipsnio 2 dalį ir pagal 160 straipsnio 3 ir 4 dalis priimtas taisykles;

e) atitinkamais atvejais – klinikinių ir laboratorinių tyrimų rezultatus;

f) naudotus laboratorinius metodus.

2. Atitinkama valstybė narė gali netaikyti reikalavimo saugoti visus arba kai kuriuos 1 dalyje išvardytus duomenis ūkiams, kurie kelia nedidelę į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų plitimo riziką.

3. Genetinės medžiagos produktų ūkių veiklos vykdytojai saugo 1 ir 2 dalyse numatytus duomenis savo ūkyje ir:

a) paprašius nedelsdami juos pateikia kompetentingai institucijai;

b) juos saugo kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

▼B*104 straipsnis***Vežėjų duomenų saugojimo pareigos**

1. Vežėjai kaupia ir saugo bent duomenis apie:
 - a) ūkius, į kuriuos jie užsuko;
 - b) jų vežamų laikomų sausumos gyvūnų kategorijas, rūšis ir skaičių;
 - c) naudotų transporto priemonių valymą, dezinfekavimą ir dezinsekciją bei deratizaciją;
 - d) prie atitinkamų gyvūnų pridedamų dokumentų duomenis, įskaitant jų numerius.

Duomenys kaupiami ir saugomi popierine arba elektronine forma.

2. Atitinkama valstybė narė gali netaikyti reikalavimo saugoti visus arba kai kuriuos 1 dalyje išvardytus duomenis vežėjams, kurie kelia nedidelę į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų plitimo riziką.

3. Vežėjai saugo 1 ir 2 dalyse numatytus duomenis:
 - a) tokiu būdu, kad paprašius juos būtų galima nedelsiant pateikti kompetentingai institucijai;
 - b) kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

*105 straipsnis***Surinkimo operacijas atliekančių veiklos vykdytojų pareiga saugoti duomenis**

1. Surinkimo operacijas atliekantys veiklos vykdytojai, kuriems taikomas registravimo reikalavimas pagal 93 straipsnį, kaupia ir saugo bent šią informaciją:

- a) laikomų sausumos gyvūnų, už kuriuos jie yra atsakingi, rūšys, kategorijos, skaičius ir identifikavimo duomenys;
- b) laikomų sausumos gyvūnų, už kuriuos jie yra atsakingi, perkėlimas, atitinkamai nurodant:
 - i) jų kilmės ir paskirties vietą;
 - ii) tokio perkėlimo ir vežimo datas;
- c) dokumentai, kuriuos privaloma pridėti prie perkeliamų laikomų sausumos gyvūnų, už kuriuos jie yra atsakingi, pagal 112 straipsnio b punktą, 113 straipsnio 1 dalies b punktą, 114 straipsnio 1 dalies c punktą, 115 straipsnio b punktą, 117 straipsnio b punktą, 143 straipsnio 1 ir 2 dalis, 164 straipsnio 2 dalį ir pagal 118 bei 120 straipsnius ir 144 straipsnio 1 dalies b ir c punktus priimtas taisykles;

▼B

- d) laikomų sausumos gyvūnų, už kuriuos jie yra atsakingi, gaištamumas ir
- e) biologinio saugumo priemonės, priežiūra, gydymas, tyrimų rezultatai ir prireikus kita svarbi informacija apie laikomų sausumos gyvūnų, už kuriuos jie yra atsakingi, rūšis ir kategorijas.

Duomenys kaupiami ir saugomi elektronine forma.

2. Atitinkama valstybė narė gali netaikyti reikalavimo saugoti visus arba kai kuriuos 1 dalyje išvardytus duomenis veiklos vykdytojams, kurių veikla kelia nedidelę į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų plitimo riziką.

3. Veiklos vykdytojai:

- a) 1 dalyje nurodytus duomenis paprašius pateikia kompetentingai institucijai;
- b) saugo tuos duomenis kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

106 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su duomenų saugojimu, delegavimas

1. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kuriomis papildomi 102, 103, 104 ir 105 straipsniuose numatyti duomenų saugojimo reikalavimai, susijusių su:

- a) informacija, saugotina kartu su 102, 103, 104 ir 105 straipsnių 1 dalyse numatyta informacija;
- b) papildomais duomenų saugojimo reikalavimais, taikomais genetinės medžiagos produktams, surinktiems, pagamintiems ar perdirbtiems genetinės medžiagos produktų ūkyje po to, kai tas ūkis nutraukė savo veiklą.

2. Nustatydama taisykles, kurios turi būti išdėstytos 1 dalyje numatytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija tas taisykles grindžia šiais veiksniais:

- a) kiekvienos rūšies ūkio ar veiklos keliama rizika;
- b) atitinkamame ūkyje laikomų ar į tą ūkį arba iš jo vežamų sausumos gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų rūšimis ir kategorijomis;
- c) ūkyje vykdomos gamybos rūšimi ar veiklos rūšimi;
- d) įprastais perkėlimo modeliais ir atitinkamų gyvūnų kategorijomis;
- e) laikomų sausumos gyvūnų skaičiumi ar genetinės medžiagos produktų, už kuriuos yra atsakingas atitinkamas veiklos vykdytojas, kiekiu.

▼B*107 straipsnis***Igyvendinimo įgaliojimai, susiję su duomenų saugojimo reikalavimų taikymo išimtimis**

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl tam tikrų rūšių ūkių ir veiklos vykdytojų, kuriems valstybės narės gali netaikyti 102, 103, 104 ir 105 straipsniuose numatytų duomenų saugojimo reikalavimų, kiek tai susiję su:

- a) ūkiais, kuriuose laikomas nedidelis skaičius laikomų sausumos gyvūnų ar nedidelis genetinės medžiagos produktų kiekis ar skaičius, arba juos tvarkančiais ar vežančiais veiklos vykdytojais;
- b) laikomų sausumos gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų rūšimis ar kategorijomis.

Priimdama tuos įgyvendinimo aktus, Komisija tuos aktus grindžia 106 straipsnio 2 dalyje nustatytais kriterijais.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*2 SKYRIUS****Laikomų sausumos gyvūnų ir genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimai****1 skirsnis***Laikomi sausumos gyvūnai***108 straipsnis***Valstybių narių atsakomybė nustatyti laikomų sausumos gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistemą**

1. Valstybės narės nustato sistemą, skirtą identifikuoti ir registruoti tų rūšių laikomiems sausumos gyvūnams, dėl kurių šiame reglamente ir pagal jį priimtose taisyklėse tokios sistemos yra reikalaujama. Tokioje sistemoje atitinkamais atvejais numatyta fiksuoti tokių gyvūnų perkėlimo atvejus.

2. Nustatydamos 1 dalyje nurodytą sistemą, valstybės narės atsižvelgia į:

- a) atitinkamų laikomų sausumos gyvūnų rūšis ar kategorijas;
- b) tos rūšies ar kategorijos gyvūnų keliamą riziką.

3. 1 dalyje numatytą sistemą sudaro šie elementai:

- a) priemonės laikomiems sausumos gyvūnams identifikuoti individualiai ar grupėmis;
- b) identifikavimo, perkėlimo ir kiti dokumentai, skirti 110 straipsnyje nurodytiems laikomiems sausumos gyvūnams identifikuoti ir atsekti;

▼B

c) ūkiuose saugomi naujausi duomenys, kaip numatyta 102 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose;

d) 109 straipsnio 1 dalyje numatyta kompiuterinė laikomų sausumos gyvūnų duomenų bazė.

4. 1 dalyje numatyta sistema sukurama taip, kad būtų:

a) užtikrintas veiksmingas šiame reglamente numatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymas;

b) sudarytos palankesnės sąlygos laikomų sausumos gyvūnų, jų perkėlimo valstybėse narėse ir iš vienos valstybės narės į kitą bei jų įvežimo į Sąjungą atsekamumui;

c) užtikrinta veiksminga tos sistemos elementų sąveika, integracija ir suderinamumas;

d) užtikrinta, kad sistema yra tiek, kiek tai tikslinga, pritaikyta prie:

i) 22 straipsnyje numatytos kompiuterinės informacinės sistemos, skirtos pranešimams ir ataskaitoms Sąjungoje teikti;

ii) TRACES;

e) užtikrintas nuoseklus požiūris į skirtingų rūšių gyvūnus, kuriems ta sistema taikoma.

5. Valstybės narės prireikus gali:

a) naudotis visa 1 dalyje numatyta sistema ar jos dalimi kitais tikslais nei nurodytieji 4 dalies a ir b punktuose;

b) sujungti 110 straipsnyje nurodytus identifikavimo, perkėlimo ir kitus dokumentus su 143 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 151 straipsnio 1 dalyje ir pagal 144 straipsnio 1 dalies b ir c punktus bei 151 straipsnio 3 ir 4 dalis priimtose taisyklėse numatytais gyvūnų sveikatos sertifikatais ar pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentais;

c) paskirti kitą instituciją arba įgalioti kitą įstaigą ar fizinį asmenį praktinio šio straipsnio 1 dalyje numatytos identifikavimo ir registravimo sistemos taikymo užtikrinimui, įskaitant identifikavimo dokumentų išdavimą ir pavyzdžių rengimą, kaip numatyta 110 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose.

109 straipsnis

Valstybių narių pareiga sukurti ir tvarkyti kompiuterinę laikomų sausumos gyvūnų duomenų bazę

1. Valstybės narės sukuria ir tvarko kompiuterinę duomenų bazę, kurioje saugoma bent:

a) ši informacija, susijusi su laikomais galvijais:

i) jų individuali identifikacija, kaip numatyta 112 straipsnio a punkte;

▼B

- ii) ūkiai, kuriuose jie laikomi;
 - iii) jų perkėlimas į tuos ūkius ir iš jų;
- b) ši informacija, susijusi su laikomomis avimis ir ožkomis:
- i) jų identifikavimo informacija, kaip numatyta 113 straipsnio 1 dalies a punkte, ir ūkiuose, kuriuose jie laikomi, esančių gyvūnų skaičius;
 - ii) ūkiai, kuriuose jie laikomi;
 - iii) jų perkėlimas į tuos ūkius ir iš jų;
- c) ši informacija, susijusi su laikomomis kiaulėmis:
- i) jų identifikavimo informacija, kaip numatyta 115 straipsnyje, ir ūkiuose, kuriuose jie laikomi, esančių gyvūnų skaičius;
 - ii) ūkiai, kuriuose jie laikomi;
 - iii) jų perkėlimas į tuos ūkius ir iš jų;
- d) ši informacija, susijusi su laikomais arklinių šeimos gyvūnais:
- i) 114 straipsnyje numatytas unikalus jų kodas;
 - ii) tam tikrais atvejais, 114 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas identifikavimo metodas, pagal kurį atitinkamas gyvūnas susiejamas su iii papunktyje nurodytu identifikavimo dokumentu;
 - iii) atitinkami identifikavimo duomenys iš 114 straipsnio 1 dalies c punkte numatyto identifikavimo dokumento, kaip nustatyta pagal 118 ir 120 straipsnius priimtose taisyklėse;
 - iv) ūkiai, kuriuose įprastai laikomi tie gyvūnai;
- e) informacija, susijusi su kitų rūšių laikomais sausumos gyvūnais nei nurodytieji šios dalies a, b, c ir d punktuose, tais atvejais, kai tai numatyta pagal 2 dalį priimtose taisyklėse.
2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl informacijos, susijusios su kitų rūšių gyvūnais nei nurodytieji šio straipsnio 1 dalies a, b, c ir d punktuose, registravimo toje dalyje numatytoje kompiuterinėje duomenų bazėje, jei būtina, dėl konkrečios ir didelės tų rūšių gyvūnų keliamos rizikos ir siekiant:
- a) užtikrinti veiksmingą šiame reglamente numatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymą;
 - b) sudaryti palankesnes sąlygas laikomų sausumos gyvūnų, jų perkėlimo iš vienos valstybės narės į kitą ir jų įvežimo į Sąjungą atsekamumui.

▼B*110 straipsnis***Kompetingos institucijos pareiga, susijusi su identifikavimo, perkėlimo ir kitais dokumentais, skirtais laikomiems sausumos gyvūnams identifikuoti ir atsekti**

1. Kiekviena kompetentinga institucija:
 - a) išduoda laikomų sausumos gyvūnų identifikavimo dokumentus, kai tų dokumentų reikalaujama pagal 114 straipsnio 1 dalies c punktą, 117 straipsnio b punktą ir pagal 118 bei 120 straipsnius priimtas taisykles;
 - b) išduoda galvijų identifikavimo dokumentus, kaip reikalaujama 112 straipsnio b punkte, išskyrus atvejus, kai valstybės narės keičiasi elektroniniais duomenimis su kitomis valstybėmis narėmis naudojamos elektroninę keitimosi informacija sistemą nuo tos datos, kai Komisija pripažįsta, kad ta sistema veikia visu pajėgumu;
 - c) parengia perkėlimo ir kitų dokumentų, skirtų laikomiems sausumos gyvūnams identifikuoti ir atsekti, kai to reikalaujama pagal 113 straipsnio 1 dalies b punktą, 115 straipsnio b punktą ir 117 straipsnio b punktą ir pagal 118 bei 120 straipsnius priimtas taisykles, pavyzdžius.
2. 1 dalies b punktas nedaro poveikio valstybių narių teisei priimti nacionalines taisykles dėl pasų išdavimo gyvūnams, neskirtiems perkelti iš vienos valstybės narės į kitą.

*111 straipsnis***Galimybė visuomenei gauti informaciją apie identifikavimo priemones**

Kiekviena kompetentinga institucija informuoja Komisiją ir viešai paskelbia informaciją apie:

- a) pagal 109 straipsnio 1 dalį valstybių narių įsteigtus kompiuterinių duomenų bazių kontaktinius centrus;
- b) institucijas ar įstaigas, atsakingas už identifikavimo, perkėlimo ir kitų dokumentų išdavimą pagal 110 straipsnį, atsižvelgiant į 108 straipsnio 5 dalies c punktą;
- c) identifikavimo priemones, kurios turi būti naudojamos kiekvienos rūšies ir kategorijos laikomiems sausumos gyvūnams pagal 112 straipsnio a punktą ir 113 straipsnio 1 dalies a punktą, 114 straipsnio 1 dalį, 115 straipsnio a punktą, 117 straipsnio a punktą ir pagal 118 bei 120 straipsnius priimtas taisykles;
- d) nustatytą formą, kurią naudojant turi būti išduodami 110 straipsnyje nurodyti identifikavimo ir kiti dokumentai.

▼B*112 straipsnis***Veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su laikomų galvijų identifikavimu**

Galvijus laikantys veiklos vykdytojai:

- a) užtikrina, kad tie laikomi gyvūnai būtų individualiai identifikuoti fizine identifikavimo priemone;
- b) užtikrina, kad kompetentinga institucija, paskirta institucija ar įgaliota kilmės įstaiga tais atvejais, kai tie laikomi gyvūnai perkeliama iš vienos valstybės narės į kitą, išduotų tų gyvūnų identifikavimo dokumentą, išskyrus atvejus, kai įvykdytos 110 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytos sąlygos;
- c) užtikrina, kad tas identifikavimo dokumentas būtų:
 - i) atitinkamo veiklos vykdytojo saugomas, teisingai užpildomas bei atnaujinamas ir
 - ii) pridedamas perkeliant tuos laikomus sausumos gyvūnus, kai tokio dokumento reikalaujama pagal b punktą;
- d) perduoda informaciją apie tų laikomų gyvūnų perkėlimą iš atitinkamo ūkio ir į jį ir apie visus gimimo ir nugaišimo atvejus tame ūkyje į kompiuterinę duomenų bazę, numatytą 109 straipsnio 1 dalyje.

*113 straipsnis***Veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su laikomų avių ir ožkų identifikavimu**

1. Laikomas avis ir ožkas laikantys veiklos vykdytojai:

- a) užtikrina, kad kiekvienas iš tų laikomų gyvūnų būtų identifikuotas fizine identifikavimo priemone;
- b) užtikrina, kad atitinkamoje valstybėje narėje perkeliant tuos laikomus gyvūnus iš ūkio, kuriame jie laikomi, būtų pridedamas teisingai užpildytas perkėlimo dokumentas, grindžiamas kompetentingos institucijos pagal 110 straipsnį parengtu pavyzdžiu;
- c) perduoda informaciją apie tų laikomų gyvūnų perkėlimą iš ūkio ir į jį į kompiuterinę duomenų bazę, numatytą 109 straipsnio 1 dalyje.

2. Valstybės narės gali netaikyti veiklos vykdytojams reikalavimo užtikrinti, kad perkeliant laikomas avis ir ožkas jų teritorijoje, prie jų būtų pridėti perkėlimo dokumentai, su sąlyga, kad:

- a) atitinkamame perkėlimo dokumente pateikta informacija yra įtraukta į 109 straipsnio 1 dalyje numatytą kompiuterinę duomenų bazę;
- b) laikomų avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistema užtikrinamas toks pat atsekamumo lygis kaip perkėlimo dokumentais.

114 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su laikomų arklinių šeimų gyvūnų identifikavimu ir registravimu

1. Laikomus arklinių šeimų gyvūnus laikantys veiklos vykdytojai užtikrina, kad tie gyvūnai būtų individualiai identifikuoti naudojant:

- a) unikalų kodą, kuris įtrauktas į 109 straipsnio 1 dalyje numatytą kompiuterinę duomenų bazę;
- b) fizinę identifikavimo priemonę arba kitą metodą, pagal kurį laikomas gyvūnas aiškiai susiejamas su šios dalies c punkte numatytu identifikavimo dokumentu, kurį pagal 110 straipsnį išdavė kompetentinga institucija;
- c) teisingai užpildytą identifikavimo dokumentą, galiojantį visą gyvūno gyvenimo laikotarpį.

2. Laikomus arklinių šeimų gyvūnus laikantys veiklos vykdytojai užtikrina, kad informacija apie tuos gyvūnus būtų perduota į kompiuterinę duomenų bazę, numatytą 109 straipsnio 1 dalyje.

115 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su laikomų kiaulių identifikavimu ir registravimu

Laikomas kiaules laikantys veiklos vykdytojai:

- a) užtikrina, kad kiekvienas iš tų laikomų gyvūnų būtų identifikuotas fizine identifikavimo priemone;
- b) užtikrina, kad atitinkamoje valstybėje narėje perkeliant tuos laikomus gyvūnus iš ūkio, kuriame jie laikomi, būtų pridėtas teisingai užpildytas perkėlimo dokumentas, grindžiamas kompetentingos institucijos pagal 110 straipsnio 1 dalies b punktą parengtu pavyzdžiu;
- c) perduoda informaciją apie ūkį, kuriame laikomi tie gyvūnai, į kompiuterinę duomenų bazę, numatytą 109 straipsnio 1 dalyje.

116 straipsnis

Su laikomų kiaulių perkėlimu susijusios nukrypti leidžiančios nuostatos

Nukrypdomos nuo 115 straipsnio b punkto valstybės narės gali netaikyti veiklos vykdytojams reikalavimo užtikrinti, kad atitinkamoje valstybėje narėje perkeliant laikomas kiaules būtų pridėti teisingai užpildyti perkėlimo dokumentai, grindžiami kompetentingos institucijos parengtu pavyzdžiu, jei:

- a) informacija, pateikta tokiuose perkėlimo dokumentuose, yra įtraukta į pagal 109 straipsnio 1 dalį tos valstybės narės sukurtą kompiuterinę duomenų bazę;

▼B

- b) laikomų kiaulių identifikavimo ir registravimo sistema užtikrinamas toks pat atsekamumo lygis kaip tokiais perkėlimo dokumentais.

117 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareiga, susijusi su laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules ir arklinių šeimos gyvūnus, identifikavimu

Veiklos vykdytojai užtikrina, kad laikomi sausumos gyvūnai, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules ir arklinių šeimos gyvūnus, kai to reikalaujama pagal 118 ir 120 straipsnius priimtose taisyklėse, atitiktų šiuos reikalavimus:

- a) jie būtų identifikuoti individualiai arba grupėmis;
- b) juos perkeliant būtų pridedami teisingai užpildyti ir atnaujinti identifikavimo, perkėlimo ar kiti dokumentai, skirti gyvūnams identifikuoti ir atsekti, kaip taikytina atitinkamų rūšių gyvūnams.

118 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su identifikavimu ir registravimu, delegavimas

1. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:
 - a) išsamių reikalavimų, taikomų 112 straipsnio a punkte, 113 straipsnio 1 dalies a punkte, 114 straipsnio 1 dalyje, 115 straipsnio a punkte ir 117 straipsnio a punkte numatytoms laikomų sausumos gyvūnų identifikavimo priemonėms ir metodams, įskaitant jų taikymą ir naudojimą;
 - b) taisyklių dėl informacijos, įtrauktinos į:
 - i) 109 straipsnio 1 dalies a–d punktuose numatytas kompiuterines duomenų bazines;
 - ii) 112 straipsnio b punkte, 113 straipsnio 1 dalies b punkte, 114 straipsnio 1 dalies c punkte ir 115 straipsnio b punkte numatytus identifikavimo ir perkėlimo dokumentus;
 - c) taisyklių dėl keitimosi elektroniniais duomenimis tarp valstybių narių kompiuterinių duomenų bazių, kaip nurodyta 110 straipsnio 1 dalies b punkte.
2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) išsamių reikalavimų, taikomų identifikavimo priemonėms ir metodams, kurios yra alternatyvios šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytoms priemonėms ir metodams, taip pat išimčių ir specialių nuostatų dėl tam tikrų kategorijų gyvūnų arba tokių išimčių aplinkybių ir sąlygų;

▼B

- b) konkrečių nuostatų, taikomų 112 straipsnio b punkte, 113 straipsnio 1 dalies b punkte, 114 straipsnio 1 dalies c punkte, 115 straipsnio b punkte ir 117 straipsnio b punkte numatytiems identifikavimo ar perkėlimo dokumentams, kurie turi būti pridedami perkeliant gyvūnus;
 - c) prireikus – išsamių reikalavimų, taikomų laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules ir arklinių šeimos gyvūnus, identifikavimui ir registravimui, atsižvelgiant į atitinkamų rūšių keliamą riziką, siekiant:
 - i) užtikrinti veiksmingą šiame reglamente numatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymą;
 - ii) sudaryti palankesnes sąlygas laikomų sausumos gyvūnų, jų perkėlimo valstybėse narėse ir iš vienos valstybės narės į kitą bei jų įvežimo į Sąjungą atsekamumui;
 - d) taisyklių dėl informacijos, įtrauktinos į:
 - i) 109 straipsnio 1 dalies e punkte numatytas kompiuterines duomenų bazes;
 - ii) 117 straipsnio b punkte numatytus identifikavimo ir perkėlimo dokumentus;
 - e) taisyklių dėl 112–117 straipsniuose nurodytų laikomų sausumos gyvūnų identifikavimo ir registravimo juos įvežus į Sąjungą.
3. Nustatydamą taisykles, kurios turi būti išdėstytos šiame straipsnyje numatytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija tas taisykles grindžia 119 straipsnio 2 dalyje numatytais kriterijais.

*119 straipsnis***Igaliojimų, susijusių su nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo atsekamumo reikalavimų, delegavimas**

1. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl veiklos vykdytojams taikomų nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 112, 113, 114 ir 115 straipsniuose numatytų identifikavimo ir registravimo reikalavimų:

- a) tais atvejais, kai vienas ar keli iš 108 straipsnio 3 dalyje išvardytų elementų nėra būtini siekiant laikytis 108 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose numatytų reikalavimų; ir
- b) kai kitomis valstybėse narėse taikomomis atsekamumo priemonėmis užtikrinama, kad nenukentėtų atitinkamų gyvūnų atsekamumo lygis,

taip pat pereinamojo laikotarpio priemonės, kurių reikia norint praktiškai taikyti tokias nukrypti leidžiančias nuostatas.

2. Nustatydamą taisykles, kurios turi būti išdėstytos 1 dalyje numatytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija tas taisykles grindžia šiais kriterijais:

- a) laikomų sausumos gyvūnų rūšimis ir kategorijomis;

▼B

- b) tiems laikomiems sausumos gyvūnams kylančia rizika;
- c) gyvūnų skaičiumi atitinkamuose ūkiuose;
- d) ūkiuose, kuriuose laikomi tie sausumos gyvūnai, vykdoma gamybos rūšimi;
- e) atitinkamų tam tikrų rūšių ir kategorijų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo modeliais;
- f) nuostatomis dėl atitinkamų tam tikrų rūšių laikomų sausumos gyvūnų apsaugos ir išsaugojimo;
- g) kitų laikomų sausumos gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistemos, nurodytos 108 straipsnio 3 dalyje, atsekamumo elementų veiksmingumu.

*120 straipsnis***Su laikomų sausumos gyvūnų atsekamumu susiję įgyvendinimo įgaliojimai**

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais priima taisykles:
 - a) dėl vienodos prieigos prie kompiuterinėse duomenų bazėse esančių duomenų ir 109 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų kompiuterinių duomenų bazių techninių specifikacijų ir veiklos taisyklių;
 - b) dėl keitimosi elektroniniais duomenimis tarp valstybių narių kompiuterinių duomenų bazių techninių sąlygų ir tvarkos ir duomenų keitimosi sistemų visiško pajėgumo pripažinimo, kaip nurodyta 110 straipsnio 1 dalies b punkte.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais priimamos taisyklės:
 - a) dėl 108 straipsnio 1 dalyje numatytos skirtingų rūšių ar kategorijų laikomiems sausumos gyvūnams skirtos identifikavimo ir registravimo sistemos vienodo taikymo, siekiant užtikrinti efektyvų jos veikimą;
 - b) dėl vienodo 108 straipsnio 5 dalies c punkto taikymo 108 straipsnio 5 dalyje nurodytoms įgaliotoms įstaigoms ar fiziniams asmenims ir dėl jų skyrimo sąlygų;
 - c) dėl identifikavimo priemonių ir metodų techninių specifikacijų ir procedūrų, formato, dizaino ir veiklos taisyklių, įskaitant:
 - i) identifikavimo priemonių ir metodų taikymo laikotarpius;
 - ii) identifikavimo priemonių ir metodų panaikinimą, modifikavimą ar pakeitimą kitomis priemonėmis ir metodais ir tokių veiksmų terminus; ir
 - iii) identifikavimo kodo konfigūraciją;
 - d) dėl 112 straipsnio b punkte, 113 straipsnio 1 dalies b punkte, 114 straipsnio 1 dalies c punkte, 115 straipsnio b punkte ir 117 straipsnio b punkte numatytų identifikavimo ir perkėlimo dokumentų techninių specifikacijų, formato ir su jais susijusių veiklos taisyklių;

▼B

- e) dėl vienodos prieigos prie kompiuterinėse duomenų bazėse esančių duomenų ir 109 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų kompiuterinių duomenų bazių techninių specifikacijų ir veiklos taisyklių;
 - f) dėl veiklos vykdytojų arba kitų fizinių ar juridinių asmenų atliekamo informacijos perdavimo ir laikomų sausumos gyvūnų registravimo kompiuterinėse duomenų bazėse terminų, pareigų ir tvarkos;
 - g) tam tikrais atvejais – dėl gyvūnų elektroninio identifikavimo gairių ir tvarkos;
 - h) dėl pagal 119 straipsnio 1 dalį priimtose taisyklėse numatytų išimčių taikant identifikavimo ir registravimo reikalavimus praktinio taikymo.
3. Šiame straipsnyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis**Genetinės medžiagos produktai***121 straipsnis***Laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių ir arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimai**

1. Genetinės medžiagos produktus gaminantys, perdirbantys ar laikantys veiklos vykdytojai laikomų galvijų, ožkų, avių, kiaulių ir arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktus ženklina taip, kad būtų galima aiškiai atsekti:

- a) gyvūnus donorus;
 - b) surinkimo datą; ir
 - c) genetinės medžiagos produktų ūkius, kuriuose jie buvo surinkti, pagaminti, perdirbti ir laikomi.
2. 1 dalyje numatytas ženklinimas atliekamas taip, kad būtų užtikrintas:
- a) veiksmingas šiame reglamente numatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymas;
 - b) genetinės medžiagos produktų, jų vežimo valstybėse narėse ir iš vienos valstybės narės į kitą bei jų įvežimo į Sąjungą atsekamumas.

*122 straipsnis***Igaliojimų, susijusių su genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimais, delegavimas**

1. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl laikomų galvijų, ožkų, avių, kiaulių ir arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimų, kuriais papildomos 121 straipsnyje nustatytos taisyklės.

▼B

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, ožkas, avis, kiaules ir arklinių šeimos gyvūnus, genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimų, jei būtina, siekiant užtikrinti:

- a) veiksmingą šiame reglamente numatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymą;
- b) tų genetinės medžiagos produktų, jų vežimo valstybėse narėse ir iš vienos valstybės narės į kitą bei jų įvežimo į Sąjungą atsekamumą.

3. Priimdama 1 dalyje numatytus deleguotuosius aktus, Komisija tuos aktus grindžia šiais veiksniais:

- a) laikomų sausumos gyvūnų, iš kurių gauti genetinės medžiagos produktai, rūšimis;
- b) gyvūnų donorų sveikatos būkle;
- c) su tokiais genetinės medžiagos produktais susijusia rizika;
- d) genetinės medžiagos produktų rūšimi;
- e) genetinės medžiagos produktų surinkimo, gamybos, perdirbimo ar laikymo rūšimi;
- f) atitinkamų rūšių ir kategorijų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo ir jų genetinės medžiagos produktų vežimo modeliais;
- g) nuostatomis dėl tam tikrų rūšių laikomų sausumos gyvūnų apsaugos ir išsaugojimo;
- h) kitais veiksniais, kurie gali padėti užtikrinti genetinės medžiagos produktų atsekamumą.

123 straipsnis

Su genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimais susiję įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl:

- a) techninių reikalavimų ir specifikacijų, taikomų 121 straipsnio 1 dalyje numatytam ženklavimui;
- b) veiklos reikalavimų, taikomų pagal 122 straipsnio 1 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose numatytam atsekamumui.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

3 SKYRIUS

Laikomų sausumos gyvūnų perkėlimas Sąjungoje

1 skirsnis

Bendrieji perkėlimo reikalavimai

124 straipsnis

Bendrieji laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo reikalavimai

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų prevencinių priemonių siekdami užtikrinti, kad dėl laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo sveikatos būklei paskirties vietoje nekiltų rizikos, susijusios su:

a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;

b) naujomis ligomis.

2. Veiklos vykdytojai perkelia laikomus sausumos gyvūnus iš savo ūkių ir priima tokius gyvūnus tik tuo atveju, jei atitinkami gyvūnai atitinka šias sąlygas:

a) jie yra iš ūkių, kurie yra:

i) registruoti kompetentingos institucijos pagal 93 straipsnį; arba

ii) kompetentingos institucijos patvirtinti pagal 97 straipsnio 1 dalį ir 98 straipsnį, kai to reikalaujama pagal 94 straipsnio 1 dalį ar 95 straipsnį, arba

iii) jiems leista taikyti 84 straipsnyje nustatytą nuo registravimo reikalavimo nukrypti leidžiančią nuostatą;

b) jie atitinka 112, 113, 114, 115 ir 117 straipsniuose ir pagal 118 ir 120 straipsnius priimtose taisyklėse nustatytus identifikavimo ir registravimo reikalavimus.

125 straipsnis

Su vežimu susijusios ligų prevencinės priemonės

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų ir būtinų prevencinių priemonių siekdami užtikrinti, kad:

a) vežant laikomus sausumos gyvūnus jų sveikatos būklei nekiltų rizikos;

b) vežant laikomus sausumos gyvūnus žmonės ir gyvūnai negalėtų užsikrėsti 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;

c) įranga ir transporto priemonės būtų valomos ir dezinfekuojamos, taip pat jų atžvilgiu atliekama vabzdžių ir graužikų kontrolė ir imamasi kitų tinkamų biologinio saugumo priemonių, atsižvelgiant į su atitinkamomis vežimo operacijomis susijusią riziką.

▼B

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) įrangos ir transporto priemonių valymo ir dezinfekavimo, taip pat jų atžvilgiu atliekamos vabzdžių ir graužikų kontrolės ir biocidinių produktų naudojimo taisyklių tikslais sąlygų ir reikalavimų;
- b) kitų šio straipsnio 1 dalies c punkte numatytų atitinkamų biologinio saugumo priemonių.

2 skirsnis

Perkėlimas iš vienos valstybės narės į kitą*126 straipsnis***Bendrieji laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo iš vienos valstybės narės į kitą reikalavimai**

1. Veiklos vykdytojai perkelia laikomus sausumos gyvūnus į kitą valstybę narę tik tuo atveju, jei atitinkami gyvūnai atitinka šiuos reikalavimus:

- a) jie neturi ligos simptomų;
- b) jie yra iš registruoto ar patvirtinto ūkio:
 - i) kuriame nėra anomalaus gaištamumo atvejų, kurių priežastis nenustatyta;
 - ii) kuriam pagal 55 straipsnio 1 dalyje, 61 straipsnio 1 dalies a punkte, 62 straipsnyje, 65 straipsnio 1 dalies c punkte, 74 straipsnio 1 dalyje ir 79 straipsnyje nustatytas taisyklės ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius, 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį priimtas taisyklės ar 257 ir 258 straipsniuose numatytas neatidėliotinas priemonės ir pagal 259 straipsnį priimtas taisyklės netaikomi su tam tikrų rūšių gyvūnais, kurie turi būti perkelti, susiję perkėlimo apribojimai, išskyrus atvejus, kai pagal tas taisykles buvo leista taikyti nuo perkėlimo apribojimų nukrypti leidžiančias nuostatas;
 - iii) kuris pagal 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, 64 ir 65 straipsniuose, 74 straipsnio 1 dalyje ir 79 straipsnyje nustatytas taisyklės ir pagal 67 straipsnį, 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį priimtas taisyklės ar 257 ir 258 straipsniuose numatytas neatidėliotinas priemonės ir pagal 259 straipsnį priimtas taisyklės nėra apribojimų taikymo zonoje, išskyrus atvejus, kai pagal tas taisykles buvo leista taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas;
- c) pakankamą laikotarpį iki numatomos perkėlimo į kitą valstybę narę dienos jie neturėjo sąlyčio su laikomais sausumos gyvūnais, kuriems taikomi b punkto ii ir iii papunkčiuose nurodyti perkėlimo apribojimai, ar į sąrašą įtrauktų rūšių laikomais sausumos gyvūnais, kurių sveikatos būklė prastesnė, taip kuo labiau sumažinant ligos plitimo galimybę ir atsižvelgiant į šiuos veiksnius:
 - i) atitinkamų į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų inkubacinį laikotarpį ir perdavimo būdus;

▼B

- ii) atitinkamo ūkio rūšį;
 - iii) perkeliamų laikomų sausumos gyvūnų rūšį ir kategoriją;
 - iv) kitus epidemiologinius veiksnius;
- d) jie atitinka 3–8 skirsniuose (130–154 straipsniai) numatytus atitinkamus reikalavimus.

2. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad į kitą valstybę narę perkeliami laikomi sausumos gyvūnai būtų siunčiami tiesiai į savo paskirties vietą toje kitoje valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai privaloma sustoti poilsio vietoje dėl gyvūnų gerovės priežasčių.

*127 straipsnis***Paskirties vietoje esančių veiklos vykdytojų pareigos**

1. Ūkių ir skerdyklų, į kuriuos laikomi sausumos gyvūnai priimami iš kitos valstybės narės, veiklos vykdytojai:

- a) patikrina, kad:
 - i) būtų pateiktos 112 straipsnio a punkte, 113 straipsnio 1 dalies a punkte, 114 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, 115 straipsnio a punkte ir 117 straipsnio a punkte ir pagal 118 bei 120 straipsnius priimtose taisyklėse numatytos identifikavimo priemonės arba metodai;
 - ii) būtų pateikti ir teisingai užpildyti 112 straipsnio b punkte, 113 straipsnio 1 dalies b punkte, 114 straipsnio 1 dalies c punkte, 117 straipsnio b punkte ir pagal 118 bei 120 straipsnius priimtose taisyklėse numatyti identifikavimo dokumentai;
- b) būtų pateikti 143 straipsnyje ir pagal 144 straipsnio 1 dalies b ir c punktus priimtose taisyklėse numatyti gyvūnų sveikatos sertifikatai arba 151 straipsnyje bei pagal 151 straipsnio 3 ir 4 dalis priimtose taisyklėse numatyti pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentai;
- c) patikrinę priimtus laikomus sausumos gyvūnus informuoja paskirties vietos kompetentingą instituciją apie pažeidimus, susijusius su:
 - i) priimtais laikomais sausumos gyvūnais;
 - ii) a punkto i papunktyje nurodytomis identifikavimo priemonėmis arba metodais;
 - iii) a punkto ii papunktyje ir b punkte nurodytais dokumentais.

2. Bet kokio 1 dalies c punkte nurodyto pažeidimo atveju veiklos vykdytojas izoliuoja su tuo pažeidimu susijusius gyvūnus tol, kol paskirties vietos kompetentinga institucija priima sprendimą jų atžvilgiu.

128 straipsnis

Draudimas, taikomas laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui ligų likvidavimo tikslais už valstybės narės teritorijos ribų

Veiklos vykdytojai perkelia laikomus sausumos gyvūnus, kurie pagal 31 straipsnio 1 arba 2 dalyje numatytą likvidavimo programą skirti paskersti ligų likvidavimo tikslais, į kitą valstybę narę tik tuo atveju, kai paskirties valstybė narė ir, tam tikrais atvejais, valstybė narė, kurios teritorija yra kertama perkeliant, iš anksto tam duoda leidimą.

129 straipsnis

Bendrieji veiklos vykdytojams taikytini reikalavimai, susiję su laikomų sausumos gyvūnų, skirtų eksportuoti iš Sąjungos į trečiąsias šalis ar teritorijas, perkėlimu kertant kitų valstybių narių teritoriją

Veiklos vykdytojai užtikrina, kad laikomi sausumos gyvūnai, kurie skirti eksportuoti į trečiąją šalį ar teritoriją ir perkeliama kertant kitos valstybės narės teritoriją, atitiktų 124, 125, 126 ir 128 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

3 skirsnis

Konkretūs reikalavimai, susiję su kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių perkėlimu į kitas valstybes nares

130 straipsnis

Laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių perkėlimas į kitas valstybes nares

Veiklos vykdytojai perkelia laikomus kanopinius gyvūnus ir naminius paukščius iš ūkio vienoje valstybėje narėje į kitą valstybę narę tik tuo atveju, jei atitinkami gyvūnai atitinka šias sąlygas, susijusias su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis:

- a) perkėlimo metu jie neturi 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų klinikinių simptomų ar požymių;
- b) jiems taikytas toms į sąrašą įtrauktoms ligoms taikytinas laikymo laikotarpis, atsižvelgiant į laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių, kurie turi būti perkelti, rūšį ir kategoriją;
- c) per laikotarpį, taikytiną toms į sąrašą įtrauktoms ligoms ir tam tikros rūšies ir kategorijos kanopiniams gyvūnams ar naminiams paukščiams, kurie turi būti perkelti, į kilmės ūkį nebuvo perkelta laikomų kanopinių gyvūnų ar naminių paukščių, kai tuo tikslu reikalavimas nustatytas pagal 131 arba 135 straipsnį priimtose taisyklėse;
- d) daroma prielaida, kad jie nekelia didelės tų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos paskirties vietoje, remiantis:
 - i) sveikatos būkle, susijusia su atitinkamomis perkeliamų laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių rūšių ar kategorijų ligomis, atsižvelgiant į sveikatos būklę paskirties vietoje;

▼B

- ii) laboratorinių ar kitokių tyrimų, būtinų siekiant pateikti atitinkamam perkėlimui reikalingas garantijas dėl sveikatos būklės, rezultatais;
- iii) skiepavimo ar kitų ligų prevencijos ar rizikos mažinimo priemonių, kuriomis siekiama apriboti atitinkamos ligos plitimą į paskirties vietas arba vietas, kurios yra kertamos perkeliant, taikymu.

*131 straipsnis***Igaliojimų, susijusių su laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių perkėlimu į kitas valstybes nares, delegavimas**

1. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:
 - a) 130 straipsnio b punkte nurodytų laikymo laikotarpių;
 - b) 130 straipsnio c punkte numatyto laikotarpio, kuris būtinas siekiant prieš perkeliant apriboti laikomų kanopinių gyvūnų ar naminių paukščių perkėlimą į ūkius;
 - c) papildomų reikalavimų, kuriais siekiama užtikrinti, kad laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai nekeltų didelės 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos, kaip numatyta 130 straipsnio d punkte;
 - d) kitų būtinų riziką mažinančių priemonių, kuriomis papildomi 130 straipsnyje nustatyti reikalavimai.
2. Nustatydama taisykles, kurios turi būti išdėstytos 1 dalyje numatytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija tas taisykles grindžia šiais kriterijais:
 - a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, susijusiomis su į sąrašą įtrauktos rūšies ar kategorijos laikomais kanopiniais gyvūnais ar naminiais paukščiais, kurie turi būti perkelti;
 - b) sveikatos būkle, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, kilmės ir paskirties ūkiuose, laikymo vietose, zonose ir valstybės narėse;
 - c) atitinkamo ūkio ir gamybos rūšimi kilmės ir paskirties vietose;
 - d) atitinkamo perkėlimo pobūdžiu;
 - e) laikomų kanopinių gyvūnų ar naminių paukščių, kurie turi būti perkelti, rūšimis ir kategorijomis;
 - f) laikomų kanopinių gyvūnų ar naminių paukščių, kurie turi būti perkelti, amžiumi;
 - g) kitais epidemiologiniais veiksniais.

▼B*132 straipsnis***Į kitą valstybę narę perkelti laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai, skirti skersti**

1. Skerdyklų, į kurias priimami laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai iš kitos valstybės narės, veiklos vykdytojai tuos gyvūnus paskerdžia kuo greičiau po jų pristatymo ir ne vėliau kaip per laikotarpį, kuris turi būti nustatytas pagal 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje numatyto skerdimo laikotarpio.

*4 skirsnis***Surinkimo operacijos, susijusios su laikomais kanopiniais gyvūnais ir naminiais paukščiais***133 straipsnis***Surinkimo operacijoms taikoma nukrypti leidžianti nuostata**

1. Kiek tai susiję su laikomais kanopiniais gyvūnais ir naminiais paukščiais, nukrypdami nuo 126 straipsnio 2 dalies, veiklos vykdytojai gali vykdyti ne daugiau kaip tris surinkimo operacijas atliekant perkėlimą iš kilmės valstybės narės į kitą valstybę narę.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos surinkimo operacijos atliekamos tik pagal 97 straipsnio 1 dalį ir 99 straipsnio 3 ir 4 dalis tuo tikslu patvirtintame ūkyje.

Tačiau kilmės valstybė narė gali leisti jos teritorijoje atlikti surinkimo operaciją transporto priemonėje, surenkant laikomus kanopinius gyvūnus ar naminius paukščius tiesiai iš jų kilmės ūkių, jei tie gyvūnai nėra vėl iškraunami per tą operaciją ir prieš:

- a) pristatant į ūkį ar galutinę paskirties vietą arba
- b) paskesnę surinkimo operaciją, atliekamą pagal 97 straipsnio 1 dalį ir 99 straipsnio 4 ir 5 dalis tuo tikslu patvirtintame ūkyje.

*134 straipsnis***Surinkimo operacijoms taikomi ligų prevencijos reikalavimai**

Surinkimo operacijas atliekantys veiklos vykdytojai užtikrina, kad:

- a) surinktų laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių sveikatos būklė būtų tokia pati; jei taip nėra, laikoma, kad visi tokie surinkti gyvūnai yra prastesnės sveikatos būklės;

▼B

- b) laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai būtų surenkami ir perkelti į galutinę jų paskirties vietą kitoje valstybėje narėje kuo greičiau po jų iškėlimo iš kilmės ūkio ir ne vėliau kaip per laikotarpį, kuris turi būti nustatytas pagal 135 straipsnio c punktą priimtuose deleguotuosiuose aktuose;
- c) būtų imamasi būtinų biologinio saugumo priemonių siekiant užtikrinti, kad surinkti laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai:
 - i) neturėtų sąlyčio su laikomais kanopiniais gyvūnais ar naminiais paukščiais, kurių sveikatos būklė prastesnė;
 - ii) nekeltų didelės rizikos laikomiems kanopiniams gyvūnams ar naminiams paukščiams surinkimo operacijos vietoje užsikrėsti 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;
- d) laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai būtų identifikuoti, kai to reikalaujama pagal šį reglamentą, ir būtų pridėti šie dokumentai:
 - i) 112 straipsnio b punkte, 113 straipsnio 1 dalies b punkte, 114 straipsnio 1 dalies c punkte, 115 straipsnio b punkte bei 117 straipsnio b punkte ir pagal 118 bei 120 straipsnius priimtose taisyklėse numatytais atvejais – identifikavimo ir perkėlimo dokumentai, išskyrus atvejus, kai pagal 113 straipsnio 2 dalį ir 119 straipsnį numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos;
 - ii) 143 straipsnyje ir 144 straipsnio 1 dalies c punkte numatytais atvejais – gyvūnų sveikatos sertifikatai, išskyrus atvejus, kai pagal 144 straipsnio 1 dalies a punktą priimtose taisyklėse numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos;
 - iii) 151 straipsnyje numatytais atvejais – pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentas.

*135 straipsnis***Įgaliojimų, susijusių su surinkimo operacijomis, delegavimas**

Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:

- a) konkrečių taisyklių, taikomų surinkimo operacijoms, jei kartu su 134 straipsnio b ir c punktuose numatytais priemonėmis papildomai taikomos kitos rizikos mažinimo priemonės;
- b) kriterijų, pagal kuriuos kilmės valstybės narės gali leisti atlikti surinkimo operacijas transporto priemonėse, kaip numatyta 133 straipsnio 2 dalyje;
- c) laikotarpio nuo laikomų kanopinių gyvūnų ar naminių paukščių išvežimo iš jų kilmės ūkio iki jų išvežimo iš surinkimo operacijos vietos į jų galutinę paskirties vietą kitoje valstybėje narėje, kaip nurodyta 134 straipsnio b punkte;
- d) išsamių taisyklių, susijusių su 134 straipsnio c punkte numatytais biologinio saugumo priemonėmis.

▼B

5 skirsnis

Laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus laikomus kanopinius gyvūnus ir naminius paukščius, perkėlimas į kitas valstybes nares*136 straipsnis***Laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus laikomus kanopinius gyvūnus ir naminius paukščius, perkėlimas į kitas valstybes nares ir deleguotieji aktai**

1. Veiklos vykdytojai perkelia laikomus sausumos gyvūnus, išskyrus laikomus kanopinius gyvūnus ar naminius paukščius, iš ūkio vienoje valstybėje narėje į kitą valstybę narę tik tuo atveju, jei atitinkami gyvūnai nekelia didelės 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos paskirties vietoje.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis būtų užtikrinta, kad laikomi sausumos gyvūnai, išskyrus laikomus kanopinius gyvūnus ar naminius paukščius, nekeltų didelės 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje.

3. Nustatydama išsamias taisykles, kurios turi būti išdėstytos 2 dalyje numatytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija tas taisykles grindžia šiais kriterijais:

- a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, susijusiomis su į sąrašą įtrauktos rūšies ar kategorijos laikomais sausumos gyvūnais, kurie turi būti perkelti;
- b) sveikatos būkle, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, kilmės ūkiuose, laikymo vietose, zonose ir valstybėse narėse bei paskirties vietoje;
- c) ūkių ir gamybos rūšimis kilmės vietoje ir paskirties vietoje;
- d) perkėlimo tipais, kiek tai susiję su galutiniu gyvūnų naudojimu paskirties vietoje;
- e) laikomų sausumos gyvūnų, kurie turi būti perkelti, rūšimis ir kategorijomis;
- f) laikomų sausumos gyvūnų, kurie turi būti perkelti, amžiumi;
- g) kitais epidemiologiniais veiksniais.

▼B

6 skirsnis

Nukrypimas nuo laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui skirtų rizikos mažinimo priemonių ir jų papildymas*137 straipsnis***Atskirtuose ūkiuose laikyti skirti laikomi sausumos gyvūnai ir deleguotieji aktai**

1. Veiklos vykdytojai perkelia laikomus sausumos gyvūnus į atskirtą ūkį tik tuo atveju, jei atitinkami gyvūnai atitinka šias sąlygas:

- a) jie yra kilę iš kito atskirto ūkio;
- b) jie nekelia didelės rizikos paskirties atskirtame ūkyje esantiems į sąrašą įtrauktų rūšių ar kategorijų gyvūnams užsikrėsti 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, išskyrus atvejus, kai tuos gyvūnus perkelti leidžiama mokslo tikslais.

2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:

- a) išsamių taisyklių, taikomų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui į atskirtus ūkius, be numatyto šio straipsnio 1 dalyje;
- b) konkrečių taisyklių, taikomų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui į atskirtus ūkius, jei taikomomis rizikos mažinimo priemonėmis užtikrinama, kad dėl tokio perkėlimo nekiltų didelės rizikos tame atskirtame ūkyje ir aplinkiniuose ūkiuose laikomų sausumos gyvūnų sveikatai.

*138 straipsnis***Mokslo tikslams skirtų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimas ir deleguotieji aktai**

1. Gavusi kilmės vietos kompetentingos institucijos sutikimą, paskirties vietos kompetentinga institucija gali leisti mokslo tikslams perkelti laikomus sausumos gyvūnus į paskirties valstybės narės teritoriją, kai tas perkėlimas neatitinka reikalavimų, nurodytų 1–5 skirsniuose (124–136 straipsniuose), išskyrus 124 ir 125 straipsnius, 126 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį ir 127 straipsnį.

2. Paskirties vietos kompetentinga institucija leidžia taikyti 1 dalyje numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas tik šiomis sąlygomis:

- a) paskirties ir kilmės vietų kompetentingos institucijos:
 - i) susitarė dėl tokio perkėlimo sąlygų;
 - ii) užtikrina, kad būtų taikomos būtinos rizikos mažinimo priemonės, kad dėl to perkėlimo pakeliui esančiose vietose ir paskirties vietoje nekiltų rizikos sveikatos būklei dėl 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų; ir

▼B

- iii) tam tikrais atvejais pranešė valstybių narių, kurių teritorijos yra kertamos perkeliant gyvūnus, kompetentingoms institucijoms apie leistą taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą ir kokiomis sąlygomis leista ją taikyti; ir
- b) tų gyvūnų tą perkėlimą prižiūri kilmės ir paskirties vietų kompetentingos institucijos ir, tam tikrais atvejais, valstybių narių, kurios teritorija yra kertama perkeliant gyvūnus, kompetentingos institucijos.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, susijusių su nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, kurias leidžia taikyti kompetentingos institucijos, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytos taisyklės.

*139 straipsnis***Su naudojimu pramogai, sporto ir kultūros renginiais, darbu pasienyje ir ganymu susijusios nukrypti leidžiančios nuostatos**

1. Paskirties vietos kompetentinga institucija gali leisti laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui Sąjungoje iš vienos valstybės narės į kitą taikyti nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo reikalavimų, nurodytų 2–5 skirsniuose (126–136 straipsniuose), išskyrus 126 straipsnio 1 dalies a ir b ir c punktus bei 127 ir 128 straipsnius, jei tokio perkėlimo tikslas yra:

- a) naudojimas pramogai pasienyje;
- b) pasienyje rengiamos parodos ir sporto, kultūros bei panašūs renginiai;
- c) laikomų sausumos gyvūnų ganymas kelių valstybių narių teritorijose esančiose ganyklose arba
- d) darbas valstybių narių pasienyje naudojant laikomus sausumos gyvūnus.

2. Kilmės ir paskirties valstybės narės susitaria dėl nukrypti leidžiančių nuostatų, kurias paskirties vietos kompetentinga institucija leidžia taikyti laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui 1 dalyje numatytais tikslais, ir imamasi tinkamų rizikos mažinimo priemonių siekiant užtikrinti, kad dėl tokio perkėlimo nekiltų didelės rizikos.

3. 2 dalyje nurodytos valstybės narės informuoja Komisiją apie leistas taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas, numatytas 1 dalyje.

4. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, susijusių su nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, kurias leidžia taikyti paskirties vietos kompetentinga institucija, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje numatytos taisyklės.

▼B*140 straipsnis*

Įgaliojimų, susijusių su cirkais, parodomis, sporto renginiais ir naudojimu pramogai, zoologijos sodais, gyvūnų augintinių parduotuvėmis, gyvūnų prieglaudomis ir didmeninės prekybos įmonėmis, delegavimas

Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) konkrečių reikalavimų, kuriais papildomos 2–5 skirsniuose (126–136 straipsniuose) nustatytos taisyklės, taikomos laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui naudoti šiais tikslais:
 - i) cirkuose, zoologijos soduose, gyvūnų augintinių parduotuvėse, gyvūnų prieglaudose ir didmeninės prekybos įmonėse;
 - ii) parodose ir sporto, kultūros bei panašiuose renginiuose;
- b) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 2–5 skirsnių (126–136 straipsnių), išskyrus 126 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktus bei 127 ir 128 straipsnius, taikomų šio straipsnio a punkte nurodytų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui.

141 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su konkrečių rūšių ar kategorijų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo laikinų taisyklių priėmimu

1. Komisija, papildydama šiame skyriuje nustatytas taisykles ar nustatydamą joms alternatyvias taisykles, gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos laikinos taisyklės konkrečių rūšių ar kategorijų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui, jei:

- a) 130 straipsnyje, 132 straipsnio 1 dalyje, 133 ir 134 straipsniuose, 136 straipsnio 1 dalyje, 137 straipsnio 1 dalyje, 138 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 139 straipsnyje ir pagal 131 straipsnio 1 dalį, 132 straipsnio 2 dalį, 135 straipsnį, 136 straipsnio 2 dalį, 137 straipsnio 2 dalį, 138 straipsnio 3 dalį, 139 straipsnio 4 dalį ir 140 straipsnį priimtose taisyklėse numatytais perkėlimo reikalavimais nėra veiksmingai mažinama rizika, kylanti perkeliant tokius gyvūnus, arba
- b) paaiškėja, kad 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga plinta nepaisant perkėlimo reikalavimų, nustatytų pagal 1–6 skirsnius (124–142 straipsnius).

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su ligomis, dėl kurių gali kilti labai didelio poveikio rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus atsižvelgdama į 142 straipsnyje nurodytus veiksnius ir laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje numatytos procedūros.

▼B*142 straipsnis***Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti priimant šiame skirsnyje numatytus deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus**

Nustatydamą taisykles, kurios turi būti išdėstytos 137 straipsnio 2 dalyje, 138 straipsnio 3 dalyje, 139 straipsnio 4 dalyje ir 140 bei 141 straipsniuose numatytuose deleguotuosiuose ir įgyvendinimo aktuose, Komisija tas taisykles grindžia šiais veiksniais:

- a) su tose nuostatose nurodytu perkėlimu susijusi rizika;
- b) sveikatos būklė, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis kilmės vietose, vietose, kurios kertamos perkeliant, ir paskirties vietose;
- c) dėl 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų į sąrašą įtrauktos gyvūnų rūšys;
- d) kilmės vietose, vietose, kurios kertamos perkeliant, ir paskirties vietose taikomos biologinio saugumo priemonės;
- e) konkrečios laikomų sausumos gyvūnų laikymo ūkiuose sąlygos;
- f) konkretūs tam tikros rūšies ūkiuose taikomi perkėlimo modeliai ir atitinkamų tam tikros rūšies ir kategorijos laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo modeliai;
- g) kiti epidemiologiniai veiksniai.

*7 skirsnis***Gyvūnų sveikatos sertifikavimas***143 straipsnis***Veiklos vykdytojų pareiga užtikrinti, kad prie gyvūnų būtų pridėtas gyvūnų sveikatos sertifikatas**

1. Veiklos vykdytojai perkelia toliau nurodytų rūšių ir kategorijų laikomus sausumos gyvūnus į kitą valstybę narę tik jei prie atitinkamų gyvūnų yra pridėtas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 149 straipsnio 1 dalį išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas:

- a) kanopinius gyvūnus;
- b) naminius paukščius;
- c) atskirtame ūkyje laikyti skirtus laikomus sausumos gyvūnus, išskyrus kanopinius gyvūnus ir naminius paukščius;
- d) šios dalies a, b ir c punktuose nenurodytus laikomus sausumos gyvūnus, kai to reikalaujama pagal 144 straipsnio 1 dalies c punktą priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

▼B

2. Tais atvejais, kai laikomus sausumos gyvūnus leidžiama iškelti iš 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, 56 straipsnyje ir 64 straipsnio 1 dalyje numatytos apribojimų taikymo zonos ir jiems taikomos 55 straipsnio 1 dalyje, 65 straipsnio 1 dalyje ir 74 straipsnio 1 dalyje, 79 straipsnyje ar 80 straipsnyje arba pagal 55 straipsnio 2 dalį, 67 straipsnį, 71 straipsnio 3 dalį ir 74 straipsnio 4 dalį, 83 straipsnio 3 dalį ar 259 straipsnį priimtose taisyklėse numatytos ligų kontrolės priemonės ir atitinkami gyvūnai yra tam tikrų rūšių, kurioms taikomos tos ligų kontrolės priemonės, veiklos vykdytojai tokius laikomus sausumos gyvūnus perkelia valstybėje narėje ar iš vienos valstybės narės į kitą, tik tais atvejais, kai prie perkeltinų gyvūnų yra pridėtas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 149 straipsnio 1 dalį išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas.

Kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad tokio sertifikato nereikia išduoti siekiant perkelti laikomus sausumos gyvūnus atitinkamoje valstybėje narėje, kai ta institucija mano, jog alternatyvia sistema užtikrinama, kad tokių gyvūnų siunta būtų atsekama ir kad tie gyvūnai atitiktų tokiam perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus.

3. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytas gyvūnų sveikatos sertifikatas būtų pridėtas prie laikomų sausumos gyvūnų nuo jų kilmės vietos iki jų galutinės paskirties vietos, išskyrus atvejus, kai pagal 147 straipsnį priimtose taisyklėse numatytos konkrečios priemonės.

144 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su veiklos vykdytojų pareiga užtikrinti, kad prie gyvūnų būtų pridėtas gyvūnų sveikatos sertifikatas, delegavimas

1. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 143 straipsnio 1 dalyje numatytų gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimų, taikomų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui, dėl kurio nekyla didelės ligų plitimo rizikos dėl:

i) perkeliamų laikomų sausumos gyvūnų rūšių ar kategorijų ir 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, dėl kurių šios rūšys yra įtrauktos į sąrašą;

ii) tų rūšių ir kategorijų laikomų sausumos gyvūnų laikymo būdų ir gamybos rūšių;

iii) numatytos laikomų sausumos gyvūnų paskirties arba

iv) laikomų sausumos gyvūnų paskirties vietos, įskaitant tuos atvejus, kai jų paskirties vieta yra toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra ir jų kilmės vieta, bet siekiant pasiekti jų paskirties vietą jie kerta kitos valstybės narės teritoriją;

▼B

b) specialių taisyklių dėl 143 straipsnio 1 dalyje numatytų gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimų, jei atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalyje numatytus veiksnius imamasi konkrečių su priežiūra ar biologiniu saugumu susijusių rizikos mažinimo priemonių, kuriomis užtikrinama, kad:

- i) perkeliamus laikomus sausumos gyvūnus būtų galima atsekti;
- ii) perkeliama laikomi sausumos gyvūnai atitiktų būtinus perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus, kaip numatyta 1–6 skirsniuose (124–142 straipsniuose);

c) gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimo, taikomo 143 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nenurodytų rūšių ir kategorijų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui tais atvejais, kai siekiant užtikrinti, kad toks perkėlimas atitiktų 1–6 skirsniuose (124–142 straipsniuose) numatytus perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus, privaloma atlikti gyvūnų sveikatos sertifikavimą.

2. Nustatydama 1 dalies b punkte numatytas specialias taisykles, Komisija atsižvelgia į:

- a) kompetentingos institucijos atliktą biologinio saugumo priemonių, kurias, kaip numatyta 10 straipsnio 1 dalies b punkte ir pagal 10 straipsnio 6 dalį priimtose taisyklėse, taiko veiklos vykdytojai, įvertinimą;
- b) kompetentingos institucijos pajėgumą, kiek tai gali būti būtina ir tinkama, imtis šiame reglamente reikalaujamų priemonių ir vykdyti veiksmus, kaip numatyta 13 straipsnio 1 dalyje;
- c) 11 straipsnyje nurodytų žinių apie gyvūnų sveikatą lygį ir 13 straipsnio 2 dalyje numatytą su jomis susijusį skatinimą;
- d) 25 straipsnyje numatytų gyvūnų sveikatos patikrinimų atlikimą arba kitą atitinkamą priežiūrą ar oficialią kontrolę;
- e) kompetentingos institucijos pareigų pagal Sąjungos pranešimų ir ataskaitų teikimo sistemą vykdymą, kaip numatyta 19–22 straipsniuose ir pagal 20 straipsnio 3 dalį ir 23 straipsnį priimtose taisyklėse;
- f) 26 straipsnyje numatytos priežiūros taikymą ir 28 straipsnyje bei pagal 29 ir 30 straipsnius priimtose taisyklėse numatytų priežiūros programų taikymą.

3. Nustatydama 1 dalies c punkte numatytus gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimus, Komisija atsižvelgia į 1 dalies a punkto i–iv papunkčiuose nurodytus veiksnius.

▼B*145 straipsnis***Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys**

1. 143 straipsnyje nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate pateikiama ši informacija:
 - a) kilmės ūkis ar vieta, paskirties ūkis ar vieta ir, tam tikrais atvejais, ūkiai, skirti atitinkamų laikomų sausumos gyvūnų surinkimo operacijoms ar poilsui;
 - b) transporto priemonės ir vežėjas;
 - c) laikomų sausumos gyvūnų aprašas;
 - d) laikomų sausumos gyvūnų skaičius;
 - e) laikomų sausumos gyvūnų identifikavimas ir registravimas, kai to reikalaujama pagal 112, 113, 114, 115 ir 117 straipsnius ir pagal 118 ir 120 straipsnius priimtas taisyklės, išskyrus atvejus, kai pagal 119 straipsnį numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, ir
 - f) informacija, reikalinga norint įrodyti, kad laikomi sausumos gyvūnai atitinka 1–6 skirsniuose (124–142 straipsniuose) numatytus atitinkamus perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus.
2. Gyvūnų sveikatos sertifikate galima pateikti ir kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.

*146 straipsnis***Igaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su gyvūnų sveikatos sertifikatų turiniu**

1. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:
 - a) išsamių 145 straipsnio 1 dalyje numatyto gyvūnų sveikatos sertifikatų turinio taisyklių, taikomų skirtingų rūšių ir kategorijų laikomiems sausumos gyvūnams ir pagal 147 straipsnį priimtose taisyklėse numatytais konkrečių perkėlimo tipų atvejais;
 - b) papildomos informacijos, pateiktinos 145 straipsnio 1 dalyje numatytame gyvūnų sveikatos sertifikate.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdžių taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*147 straipsnis***Igaliojimų, susijusių su laikomų sausumos gyvūnų konkrečiais perkėlimo tipais, delegavimas**

Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl konkrečių priemonių, kuriomis nukrypstama nuo veiklos vykdytojų pareigos užtikrinti, kad prie gyvūnų būtų pridėtas 143 straipsnyje ir

▼B

pagal 144 straipsnį priimtose taisyklėse numatytas gyvūnų sveikatos sertifikatas, kiek tai susiję su šiais laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo tipais, arba ši pareiga papildoma:

- a) laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių perkėlimu, kai prieš šiems gyvūnams pasiekiant jų galutinę paskirties vietą atliekamos 133 straipsnyje numatytos jų surinkimo operacijos;
- b) laikomų sausumos gyvūnų perkėlimu, kuriuos privaloma sugrąžinti į jų kilmės vietą arba perkelti į kitą paskirties vietą dėl vienos ar kelių iš šių priežasčių:
 - i) numatyta perkėlimo kelionė buvo netikėtai nutraukta dėl gyvūnų gerovės priežasčių;
 - ii) kelionės metu įvyko nenumatytų eismo ar kitokių įvykių;
 - iii) juos atsisakyta priimti valstybėje narėje ar prie Sąjungos išorės sienų esančioje paskirties vietoje;
 - iv) juos atsisakyta priimti surinkimo ar poilsio vietoje;
 - v) juos atsisakyta priimti trečiojoje šalyje ar teritorijoje;
- c) parodoms ir sporto, kultūros bei panašioms renginiams skirtų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimu ir vėlesniu jų sugrąžinimu į jų kilmės vietą.

*148 straipsnis***Veiklos vykdytojų pareigos bendradarbiauti su kompetentinga institucija gyvūnų sveikatos sertifikavimo tikslais**

Veiklos vykdytojai:

- a) pateikia kompetentingai institucijai visą informaciją, kuri yra būtina 143 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir pagal 146 straipsnio 1 dalį ar 147 straipsnį priimtose taisyklėse numatytam gyvūnų sveikatos sertifikatui užpildyti prieš numatomą perkėlimą;
- b) prirėkus užtikrina, kad būtų atlikti atitinkamų laikomų sausumos gyvūnų dokumentų, tapatybės ir fiziniai patikrinimai, kaip numatyta 149 straipsnio 3 dalyje.

*149 straipsnis***Kompetentingos institucijos atsakomybė, susijusi su gyvūnų sveikatos sertifikavimu**

1. Kompetentinga institucija veiklos vykdytojo prašymu išduoda gyvūnų sveikatos sertifikatą, skirtą laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui, kai to reikalaujama pagal 143 straipsnį ar pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal 144 straipsnio 1 dalį, jei laikomasi perkėlimo reikalavimų, nustatytų:

- a) 124 straipsnyje, 125 straipsnio 1 dalyje, 126, 128, 129, 130, 133 ir 134 straipsniuose, 136 straipsnio 1 dalyje, 137 straipsnio 1 dalyje, 138 ir 139 straipsniuose;

▼C1

- b) pagal 125 straipsnio 2 dalį, 131 straipsnio 1 dalį, 135 straipsnį, 136 straipsnio 2 dalį, 137 straipsnio 2 dalį, 138 straipsnio 3 dalį, 139 straipsnio 4 dalį ir 140 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;

▼B

- c) pagal 141 straipsnį priimtuose įgyvendinimo aktuose.

2. Gyvūnų sveikatos sertifikatai turi:

- a) būti patikrinti, patvirtinti spaudu ir pasirašyti valstybinio veterinarijos gydytojo;
- b) galioti pagal 4 dalies c punktą priimtose taisyklėse numatytą laikotarpį, kurį laikomi sausumos gyvūnai, kuriems tas sertifikatas skirtas, ir toliau atitinka jame pateiktas gyvūnų sveikatos garantijas.

3. Prieš pasirašydamas gyvūnų sveikatos sertifikatą atitinkamas valstybinis veterinarijos gydytojas atlieka dokumentų, tapatybės ir fizinius patikrinimus, kaip numatyta pagal 4 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, ir tokiu būdu patikrina, ar laikomi sausumos gyvūnai, kuriems tas sertifikatas skirtas, atitinka šio skyriaus reikalavimus.

4. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl:

- a) skirtingų rūšių ir kategorijų laikomiems sausumos gyvūnams taikomų tam tikrų rūšių dokumentų, tapatybės ir fizinių patikrinimų ir tikrinimų, kuriuos pagal 3 dalį privalo atlikti valstybinis veterinarijos gydytojas, kad patikrintų atitiktį šio skyriaus reikalavimams;
- b) laikotarpio, per kurį valstybinis veterinarijos gydytojas turi atlikti tokius dokumentų, tapatybės ir fizinius patikrinimus ir tikrinimus ir išduoti gyvūnų sveikatos sertifikatus prieš perkeltant laikomų sausumos gyvūnų siuntas;
- c) gyvūnų sveikatos sertifikatų galiojimo trukmės.

150 straipsnis

Elektroniniai gyvūnų sveikatos sertifikatai

Elektroniniai gyvūnų sveikatos sertifikatai, išduodami, tvarkomi ir perduodami naudojantis TRACES, gali pakeisti 149 straipsnio 1 dalyje numatytus pridedamus gyvūnų sveikatos sertifikatus, jei:

- a) tokiuose elektroniniuose gyvūnų sveikatos sertifikatuose pateikiama visa informacija, kurią pagal 145 straipsnį ir pagal 146 straipsnį priimtose taisyklėse reikalaujama pateikti gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdyje;
- b) užtikrinamas atitinkamų laikomų sausumos gyvūnų atsekamumas ir jų gyvūnų sąsaja su elektroniniu gyvūnų sveikatos sertifikatu;

▼B

- c) kilmės ir paskirties valstybių narių, taip pat valstybių narių, kurių teritorija kertama perkeliant, kompetentingos institucijos turi prieigą prie elektroninių dokumentų bet kuriuo vežimo momentu.

*151 straipsnis***Pačių veiklos vykdytojų parengta deklaracija dėl perkėlimo į kitas valstybes nares**

1. Veiklos vykdytojai kilmės vietoje išduoda jų pačių parengtos deklaracijos dokumentą, skirtą laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui iš jų kilmės vietos vienoje valstybėje narėje į jų paskirties vietą kitoje valstybėje narėje, ir užtikrina, kad tas dokumentas būtų pridėtas prie tokių gyvūnų, jei prie jų nereikalaujama pridėti 143 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyto gyvūnų sveikatos sertifikato.

2. 1 dalyje numatytame pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumente pateikiama ši informacija, susijusi su atitinkamais laikomais sausumos gyvūnais:

- a) jų kilmės ir paskirties vietos ir, jeigu taikytina, surinkimo ar poilsio vietos;
- b) transporto priemonės ir vežėjas;
- c) laikomų sausumos gyvūnų aprašas, jų rūšis, kategorija ir skaičius;
- d) identifikavimas ir registravimas, kai to reikalaujama pagal 112, 113, 114 bei 115 straipsnius ir 117 straipsnio a punktą ir pagal 118 bei 120 straipsnius priimtas taisyklės;
- e) informacija, būtina įrodyti, kad laikomi sausumos gyvūnai atitinka 1–6 skirsniuose (124–142 straipsniuose) numatytus perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) išsamių taisyklių dėl šio straipsnio 2 dalyje numatyto pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumento, skirto skirtingų rūšių ir kategorijų gyvūnams, turinio;
- b) informacijos, pateiktinos pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumente kartu su šio straipsnio 2 dalyje numatyta informacija.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl šio straipsnio 2 dalyje numatytų pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentų pavyzdžių. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8 skirsnis

Pranešimas apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą į kitas valstybes nares*152 straipsnis***Veiklos vykdytojų pareiga pranešti apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą į kitas valstybes nares**

Veiklos vykdytojai, išskyrus vežėjus, iš anksto praneša savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai apie numatomą laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą iš tos valstybės narės į kitą valstybę narę, jei:

- a) prie gyvūnų turi būti pridėtas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas, kaip nurodyta 149 ir 150 straipsniuose ir pagal 149 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklėse;
- b) prie gyvūnų turi būti pridėtas gyvūnų sveikatos sertifikatas, skirtas laikomiems sausumos gyvūnams, kurie perkeliama iš apribojimų taikymo zonos ir kuriems taikomos ligų kontrolės priemonės, kaip nurodyta 143 straipsnio 2 dalyje;
- c) gyvūnams taikoma nuo 144 straipsnio 1 dalies a punkte numatyto gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimo nukrypti leidžianti nuostata arba jiems taikomos 144 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos specialios taisyklės;
- d) pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal 154 straipsnio 1 dalį, reikalaujama pateikti pranešimą.

Šio straipsnio pirmos pastraipos tikslais veiklos vykdytojai pateikia savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai visą būtiną informaciją, kad ši galėtų pranešti apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai, kaip nurodyta 153 straipsnio 1 dalyje.

*153 straipsnis***Kompetentingos institucijos atsakomybė pranešti apie perkėlimą į kitas valstybes nares**

1. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą, kaip nurodyta 152 straipsnyje.
2. 1 dalyje nurodytas pranešimas pateikiamas prieš atitinkamą perkėlimą ir, jei tai įmanoma, naudojantis TRACES.
3. Valstybės narės paskiria regionus, atsakingus už 1 dalyje numatytų pranešimų apie perkėlimą valdymą.
4. Nukrypdama nuo 1 dalies, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija gali leisti atitinkamam veiklos vykdytojui naudojantis TRACES iš dalies arba išsamiai pranešti paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą.

▼B

154 straipsnis

Igaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su veiklos vykdytojų ir kompetentingos institucijos pranešimu apie perkėlimą

1. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:
 - a) reikalavimo, kurio laikydamiesi veiklos vykdytojai pagal 152 straipsnį privalo iš anksto pranešti apie tam tikrų rūšių ar kategorijų laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus nurodytuosius to straipsnio a ir b punktuose, perkėlimą iš vienos valstybės narės į kitą, jei tokio tų rūšių ar kategorijų gyvūnų perkėlimo atsekamumas yra būtinas siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 1–6 skirsniuose (124–142 straipsniuose) nustatytų perkėlimui taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų;
 - b) informacijos, kurios reikia siekiant pranešti apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą, kaip numatyta 152 ir 153 straipsniuose;
 - c) pranešimų apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą teikimo procedūrų avarinės situacijos atveju – nutrūkus elektros tiekimui ar dėl kitų priežasčių sutrikus TRACES veikimui;
 - d) reikalavimų valstybėms narėms paskirti regionus, atsakingus už pranešimų apie perkėlimą valdymą, kaip numatyta 153 straipsnio 3 dalyje.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl:
 - a) išsamesnės informacijos, susijusios su pranešimais apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą, kuriuos:
 - i) pagal 152 straipsnį veiklos vykdytojai teikia savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai;
 - ii) pagal 153 straipsnį kilmės valstybės narės kompetentinga institucija teikia paskirties valstybei narei;
 - b) terminų, iki kurių:
 - i) veiklos vykdytojas turi pateikti 152 straipsnyje nurodytą būtiną informaciją kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai;
 - ii) kilmės valstybės narės kompetentinga institucija turi pranešti apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą, kaip nurodyta 153 straipsnio 1 dalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4 SKYRIUS

Laukinių sausumos gyvūnų perkėlimai

155 straipsnis

Laukiniai sausumos gyvūnai

1. Veiklos vykdytojai perkelia laukinius gyvūnus iš buveinės vienoje valstybėje narėje į buveinę ar ūkį kitoje valstybėje narėje tik jeigu:

- a) atitinkami laukiniai gyvūnai iš savo buveinės perkeliama taip, kad dėl to nekiltų didelės 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ar naujų ligų plitimo rizikos pakeliui esančiose vietose ar paskirties vietoje;
- b) laukiniai gyvūnai nėra iš apribojimų taikymo zonoje esančių buveinių, kurioms taikomi perkėlimo apribojimai, susiję su tomis gyvūnų rūšimis, kurioms jie priklauso, dėl 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos ar naujos ligos, kaip numatyta 70 straipsnio 2 dalyje ir pagal 70 straipsnio 3 dalies b punktą, 71 straipsnio 3 dalį ir 83 straipsnio 3 dalį priimtose taisyklėse, arba 257 ir 258 straipsniuose ir pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse numatytos neatidėliotinos priemonės, išskyrus atvejus, kai pagal tas taisykles buvo leista taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas;
- c) prie laukinių gyvūnų pridedamas gyvūnų sveikatos sertifikatas ar kiti dokumentai, jei būtina atlikti gyvūnų sveikatos sertifikavimą siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šios dalies a ir b punktuose ir pagal 156 straipsnio 1 dalies c ir d punktus priimtose taisyklėse numatytų perkėlimui taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų;
- d) kilmės valstybės narės kompetentinga institucija praneša apie perkėlimą paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai, kai gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalaujama pagal 156 straipsnio 1 dalies c punktą priimtose taisyklėse, ir
- e) kilmės valstybės narės kompetentinga institucija ir paskirties valstybės narės kompetentinga institucija susitarė dėl tokio perkėlimo.

2. Jei pagal 156 straipsnio 1 dalies c punktą priimtose taisyklėse reikalaujama atlikti gyvūnų sveikatos sertifikavimą, laukinių sausumos gyvūnų perkėlimui taikomi reikalavimai, numatyti 145 ir 148 straipsniuose, 149 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse bei 150 straipsnyje, ir pagal 146 ir 147 straipsnius ir 149 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklėse.

3. Jei pagal šio straipsnio 1 dalies d punktą reikalaujama pranešti apie perkėlimą, laukinių sausumos gyvūnų perkėlimui taikomi reikalavimai, numatyti 152 ir 153 straipsniuose ir pagal 154 straipsnio 1 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

▼B*156 straipsnis***Igaliojimų, susijusių su laukinių sausumos gyvūnų perkėlimu, delegavimas**

1. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) laukinių sausumos gyvūnų perkėlimui taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų, numatytų 155 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose;
- b) gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų iš laisvės paimtiems laukiniams sausumos gyvūnams, kurie perkeliama į ūkius;
- c) laukinių sausumos gyvūnų perkėlimo tipų ar situacijų, kurių atveju reikalaujama atliekant tokį perkėlimą pridėti gyvūnų sveikatos sertifikatą ar kitą dokumentą, ir dėl su tokių sertifikatų ar kitų dokumentų turiniu susijusių reikalavimų;
- d) kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimo paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai laukinių sausumos gyvūnų perkėlimo iš vienos valstybės narės į kitą atveju ir į tokį pranešimą įtrauktinos informacijos.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės, kuriose nustatomi 155 straipsnyje ir pagal šio straipsnio 1 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose numatyti reikalavimai dėl:

- a) gyvūnų sveikatos sertifikatų ir kitų dokumentų, kuriuos reikalaujama pridėti prie perkeliama laukinių sausumos gyvūnų, kai tai numatyta pagal šio straipsnio 1 dalies c punktą priimtuose deleguotuosiuose aktuose, pavyzdžių;
- b) išsamesnės informacijos, susijusios su kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pateiktu pranešimu, ir tokiems pranešimams taikomų terminų, kai tai numatyta pagal šio straipsnio 1 dalies d punktą priimtose taisyklėse.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*5 SKYRIUS****Genetinės medžiagos produktų vežimas Sąjungoje****1 skirsnis***Bendrieji reikalavimai***157 straipsnis***Bendrieji genetinės medžiagos produktų vežimo reikalavimai**

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų prevencinių priemonių, siekdami užtikrinti, kad dėl genetinės medžiagos produktų vežimo paskirties vietoje laikomų sausumos gyvūnų sveikatos būklei nekiltų rizikos, susijusios su:

- a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;

▼B

b) naujomis ligomis.

2. Veiklos vykdytojai išveža genetinės medžiagos produktus iš savo ūkių ir priima tokius genetinės medžiagos produktus tik jei atitinkami produktai atitinka šias sąlygas:

a) jie yra iš ūkių, kuriuos:

- i) kompetentinga institucija įtraukė į ūkių registrą pagal 93 straipsnio pirmos pastraipos a punktą ir kuriems kilmės valstybė narė netaiko nukrypti leidžiančių nuostatų pagal 85 straipsnį;
- ii) kompetentinga institucija patvirtino pagal 97 straipsnio 1 dalį, kai tokio patvirtinimo reikalaujama pagal 94 straipsnio 1 dalį ar 95 straipsnį;

b) jie atitinka 121 straipsnio 1 dalyje nurodytus atsekamumo reikalavimus ir pagal 122 straipsnio 1 dalį priimtas taisykles.

3. Veiklos vykdytojai laikosi 125 straipsnyje nurodytų laikomų sausumos gyvūnų genetinės medžiagos produktų vežimo reikalavimų.

4. Veiklos vykdytojai neperveža genetinės medžiagos produktų iš ūkio vienoje valstybėje narėje į ūkį kitoje valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai paskirties valstybės narės kompetentinga institucija suteikia aiškų leidimą juos pervežti, jei tuos genetinės medžiagos produktus reikalaujama sunaikinti ligų likvidavimo tikslais pagal 31 straipsnio 1 ar 2 dalyje numatytą likvidavimo programą.

158 straipsnis

Paskirties vietoje esančių veiklos vykdytojų pareigos

1. Paskirties vietoje esančių ūkių veiklos vykdytojai, priimantys genetinės medžiagos produktus iš kitoje valstybėje narėje esančio ūkio:

a) patikrina, ar yra:

- i) 121 straipsnyje ir pagal 122 straipsnį priimtose taisyklėse nurodyti ženklai;
- ii) 161 straipsnyje numatyti gyvūnų sveikatos sertifikatai;

b) patikrinę priimtus genetinės medžiagos produktus informuoja paskirties vietos kompetentingą instituciją apie pažeidimus, susijusius su:

- i) priimtais genetinės medžiagos produktais;
- ii) a punkto i papunktyje nurodytais ženklais;
- iii) a punkto ii papunktyje nurodytais gyvūnų sveikatos sertifikatais.

▼B

2. 1 dalies b punkte nurodyto pažeidimo atveju atitinkamas veiklos vykdytojas genetinės medžiagos produktus laiko atskirai tol, kol kompetentinga institucija priima sprendimą jų atžvilgiu.

2 skirsnis

Laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimas į kitas valstybes nares

159 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimu į kitas valstybes nares

1. Veiklos vykdytojai veža laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktus ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktus į kitą valstybę narę tik tuo atveju, kai tie genetinės medžiagos produktai atitinka šias sąlygas:

- a) jie surinkti, pagaminti, perdirbti ir laikomi pagal 97 straipsnio 1 dalį ir 99 straipsnį tam tikslui patvirtintuose genetinės medžiagos produktų ūkiuose;
- b) jie buvo surinkti iš gyvūnų donorų, kurie atitinka būtinus gyvūnų sveikatos reikalavimus, siekiant užtikrinti, kad per genetinės medžiagos produktus neplistų į sąrašą įtrauktos ligos;
- c) jie buvo surinkti, pagaminti, perdirbti, laikomi ir vežami tokiu būdu, kad būtų užtikrinta, kad per juos neplistų 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos.

2. Veiklos vykdytojai neišveža laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų iš genetinės medžiagos produktų ūkio, kuriam taikomi vežimo apribojimai dėl atitinkamų į sąrašą įtrauktų rūšių pagal:

- a) 55 straipsnio 1 dalies a, c ir e punktus, 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktį, 56 straipsnį, 61 straipsnio 1 dalies a punktą, 62 straipsnio 1 dalį, 65 straipsnio 1 dalį, 74 straipsnio 1 dalį ir 79 bei 80 straipsnius;
- b) pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius bei 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį priimtas taisyklės ir
- c) 257 ir 258 straipsniuose ir pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse numatytas neatidėliotinas priemonės, išskyrus atvejus, kai pagal 258 straipsnį priimtose taisyklėse numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos.

Šioje dalyje numatyti apribojimai netaikomi tais atvejais, kai genetinės medžiagos produktai buvo surinkti prieš atitinkamą protrūkį ir tie produktai buvo laikomi atskirai nuo kitų genetinės medžiagos produktų.

▼B*160 straipsnis***Igaliojimų, susijusių su laikomų galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimų gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimu į kitas valstybes nares, delegavimas**

1. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimų gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimui į kitas valstybes nares, kaip numatyta 159 straipsnyje, tuose aktuose nustatant:

- a) tų laikomų gyvūnų genetinės medžiagos produktų surinkimo, gamybos, perdirbimo ir laikymo patvirtintuose ūkiuose taisykles, kaip nurodyta 159 straipsnio 1 dalies a punkte;
- b) 159 straipsnio 1 dalies b punkte numatytus gyvūnų sveikatos reikalavimus, kurie taikomi laikomiems gyvūnams, iš kurių surinkti genetinės medžiagos produktai, ir kurie susiję su tų gyvūnų izoliavimu ar karantinu;
- c) atliktinus laikomų gyvūnų donorų ir genetinės medžiagos produktų laboratorinius ir kitus tyrimus;
- d) gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus surinkimui, gamybai, perdirbimui, laikymui ar kitoms procedūroms ir vežimui, kaip numatyta 159 straipsnio 1 dalies c punkte.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimų gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimui į kitas valstybes nares, kaip numatyta 159 straipsnyje, tuose aktuose nustatant nuostatas, leidžiančias veiklos vykdytojams nukrypti nuo 159 straipsnyje numatytų taisyklių, atsižvelgiant į tokių genetinės medžiagos produktų keliamą riziką ir taikomas rizikos mažinimo priemones.

*3 skirsnis***Gyvūnų sveikatos sertifikavimas ir pranešimas apie vežimą***161 straipsnis***Veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su gyvūnų sveikatos sertifikavimu, skirtu laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimų gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimui, ir delegotieji aktai**

1. Veiklos vykdytojai veža laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimų gyvūnų genetinės medžiagos produktus ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktus į kitą valstybę narę tik jei pagal 3 dalį prie tokių produktų pridėtas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas.

▼B

2. Tais atvejais, kai laikomų gyvūnų genetinės medžiagos produktus leidžiama išvežti iš apribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos:

- a) ligų kontrolės priemonės, kaip numatyta 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, 56, 64 ir 65 straipsniuose, 74 straipsnio 1 dalyje ir 79 straipsnyje ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 67 straipsnį, 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse, ar
- b) neatidėliotinos priemonės, kaip numatyta 257 ir 258 straipsniuose ir pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse,

ir tie genetinės medžiagos produktai yra tam tikrų gyvūnų rūšių, kurioms taikomos tos ligų kontrolės ar neatidėliotinos priemonės, veiklos vykdytojai veža tokius genetinės medžiagos produktus valstybėje narėje arba iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę tik tuo atveju, kai prie jų pridėtas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas pagal 149 straipsnio 1 dalį, išskyrus atvejus, kai pagal šioje pastraipoje nurodytas taisykles buvo leista taikyti nuo gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimo nukrypti leidžiančias nuostatas.

Kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad tokio sertifikato nereikia išduoti siekiant vežti genetinės medžiagos produktus atitinkamoje valstybėje narėje, kai ta institucija mano, jog esama alternatyvia sistema užtikrinama, kad tokių genetinės medžiagos produktų siunta būtų atsekama, ir kad tie genetinės medžiagos produktai atitiktų tokiam vežimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus.

3. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad 1 dalyje nurodytas gyvūnų sveikatos sertifikatas būtų pridėtas prie genetinės medžiagos produktų nuo jų kilmės vietos iki jų paskirties vietos.

4. Kompetentinga institucija veiklos vykdytojo prašymu išduoda gyvūnų sveikatos sertifikatą, skirtą 1 dalyje nurodytų genetinės medžiagos produktų vežimui, su sąlyga, kad laikomasi IV dalies I ant-raštinės dalies 5 skyriuje nurodytų atitinkamų reikalavimų.

5. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą genetinės medžiagos produktams nustatytą gyvūnų sveikatos sertifikavimą, taikomi 148, 149 ir 150 straipsniai bei pagal 146 ir 147 straipsnius bei 149 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklės, o pačių veiklos vykdytojų parengtai genetinės medžiagos produktų vežimo deklaracijai taikoma 151 straipsnio 1 dalis ir pagal 151 straipsnio 3 dalį priimtose taisyklės.

6. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti dele-guotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalyje numatytų gyvūnų sveikatos sertifikatų reikalavimų, taikomų laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimų gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimui, dėl kurio neįvyksta didelės į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos dėl:

- a) atitinkamų genetinės medžiagos produktų pobūdžio ar gyvūnų, iš kurių gauti tie produktai, rūšies;

▼B

- b) gamybos ir perdirbimo genetinės medžiagos produktų ūkyje metodų;
- c) numatytos genetinės medžiagos produktų paskirties;
- d) alternatyvių rizikos mažinimo priemonių, taikomų tam tikros rūšies ir kategorijos genetinės medžiagos produktams ir genetinės medžiagos produktų ūkiui;
- e) genetinės medžiagos produktų paskirties vietos, kai jų paskirties vieta yra toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra ir jų kilmės vieta, tačiau genetinės medžiagos produktai kerta kitos valstybės narės teritoriją, kad pasiektų paskirties vietą.

*162 straipsnis***Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys**

1. 161 straipsnyje numatytaime gyvūnų sveikatos sertifikate, skirtame genetinės medžiagos produktams, pateikiama bent ši informacija:

- a) genetinės medžiagos produktų kilmės ūkis ir paskirties ūkis ar vieta;
- b) genetinės medžiagos produktų rūšis ir laikomų gyvūnų donorų rūšis;
- c) genetinės medžiagos produktų kiekis ar skaičius;
- d) genetinės medžiagos produktų ženklavimas, kai to reikalaujama pagal 121 straipsnio 1 dalį ir pagal 122 straipsnio 1 dalį priimtas taisyklės;
- e) informacija, kuri yra būtina įrodyti, kad siuntą sudarantys genetinės medžiagos produktai atitinka 157 ir 159 straipsniuose ir pagal 160 straipsnį priimtose taisyklėse numatytus atitinkamoms rūšims taikomus vežimo reikalavimus.

2. 161 straipsnyje numatytaime gyvūnų sveikatos sertifikate, skirtame genetinės medžiagos produktams, galima pateikti ir kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.

3. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl informacijos, pateiktinos gyvūnų sveikatos sertifikate, pagal šio straipsnio 1 dalį.

4. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl gyvūnų sveikatos sertifikavimo, nustatyto skirtingų rūšių ir iš skirtingų rūšių gyvūnų gautiems genetinės medžiagos produktams.

5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos genetinės medžiagos produktams skirtų gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdžių taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

163 straipsnis

Pranešimas apie laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimą į kitas valstybes nares

1. Veiklos vykdytojai:
 - a) iš anksto informuoja savo kilmės valstybės narės kompetentingą instituciją apie numatomą laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimą į kitą valstybę narę, jei:
 - i) prie atitinkamų genetinės medžiagos produktų reikalaujama pridėti gyvūnų sveikatos sertifikatą pagal 161 straipsnio 1 arba 2 dalį;
 - ii) pranešimą apie genetinės medžiagos produktų vežimą pateikti reikalaujama pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal šio straipsnio 5 dalies a punktą, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalį;
 - b) pateikia visą būtiną informaciją, kad kilmės valstybės narės kompetentinga institucija galėtų pranešti apie genetinės medžiagos produktų vežimą paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai pagal 2 dalį.
2. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija prieš atitinkamą vežimą ir, jei įmanoma, naudojantis TRACES, praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimą, kaip nurodyta pagal 5 ir 6 dalis priimtose taisyklėse.
3. Pranešimų valdymui valstybės narės naudojami regionais, paskirtais pagal 153 straipsnio 3 dalį.
4. Veiklos vykdytojų pranešimams apie genetinės medžiagos produktus taikoma 153 straipsnio 4 dalis.
5. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:
 - a) reikalavimo, pagal kurį veiklos vykdytojai privalo iš anksto pranešti apie genetinės medžiagos produktų vežimą iš vienos valstybės narės į kitą, pagal šio straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį, jei tokio vežimo atsekamumas yra būtinas siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 1 ir 2 skirsniuose (157–160 straipsniuose) nustatytų vežimui taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų;
 - b) informacijos apie genetinės medžiagos produktų vežimą, kurią būtina pranešti, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje;
 - c) pranešimų apie genetinės medžiagos produktų vežimą teikimo procedūrų avarinės situacijos atveju – nutrūkus elektros tiekimui ir dėl kitų priežasčių sutrikus TRACES veikimui.

▼B

6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl:

- a) informacijos apie genetinės medžiagos produktų vežimą, kurią veiklos vykdytojai teikia savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai pagal 1 dalį, teikimo;
- b) kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimo paskirties valstybei narei apie genetinės medžiagos produktų vežimą pagal 2 dalį;
- c) terminų, iki kurių:
 - i) veiklos vykdytojas turi pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai;
 - ii) kilmės valstybės narės kompetentinga institucija turi pranešti apie genetinės medžiagos produktų vežimą, kaip nurodyta 2 dalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4 skirsnis

Laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules, arklinių šeimos gyvūnus, genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimas į kitas valstybes nares

164 straipsnis

Laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules, arklinių šeimos gyvūnus, genetinės medžiagos produktai ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktai

1. Veiklos vykdytojai veža laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules, arklinių šeimos gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktus į kitą valstybę narę tik jei tuos produktus vežant nekyla didelės rizikos į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnams paskirties vietoje užsikrėsti 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, atsižvelgiant į sveikatos būklę paskirties vietoje.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, gyvūnų sveikatos sertifikavimo ir pranešimo reikalavimų, taikomų laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules, arklinių šeimos gyvūnus, genetinės medžiagos produktų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimui, atsižvelgiant į šiuos veiksniai:

- a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas, nustatytas atitinkamoms į sąrašą įtrauktoms rūšims;
- b) gyvūnų, iš kurių genetinės medžiagos produktai surinkti, rūšį ir genetinės medžiagos produktų rūšį;

▼B

- c) sveikatos būklę kilmės ir paskirties vietose;
 - d) surinkimo, gamybos, perdirbimo ir laikymo būdą;
 - e) kitus epidemiologinius veiksnius.
3. Jei pagal 2 dalį reikalaujama atlikti gyvūnų sveikatos sertifikavimą ir pranešti apie genetinės medžiagos produktų vežimą:
- a) tokiam sertifikavimui taikomos 161 straipsnio 1–5 dalių, 162 straipsnio 1 ir 2 dalių taisyklės ir pagal 161 straipsnio 6 dalį ir 162 straipsnio 3–5 dalis priimtos taisyklės;
 - b) pranešimui apie vežimą taikomos 163 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse numatytos taisyklės ir pagal 163 straipsnio 5 dalį priimtos taisyklės.

5 skirsnis**Nukrypti leidžiančios nuostatos***165 straipsnis***Mokslo tikslams skirti genetinės medžiagos produktai ir deleguotieji aktai**

1. Gavusi kilmės vietos kompetentingos institucijos sutikimą, paskirties vietos kompetentinga institucija gali leisti mokslo tikslais pervežti genetinės medžiagos produktus į paskirties valstybės narės teritoriją, kai tas vežimas neatitinka 159–164 straipsnių reikalavimų.
2. Kompetentinga institucija leidžia taikyti 1 dalyje numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas tik šiomis sąlygomis:
 - a) paskirties ir kilmės vietų kompetentingos institucijos:
 - i) susitarė dėl siūlomo perkėlimo sąlygų;
 - ii) užtikrina, kad būtų taikomos būtinos rizikos mažinimo priemonės, kad dėl tokio vežimo pakeliui esančiose vietose ir paskirties vietoje nekiltų rizikos sveikatos būklei dėl 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų;
 - iii) tam tikrais atvejais pranešė valstybių narių, kurių teritorijos yra kertamos perkeliant gyvūnus, kompetentingoms institucijoms apie leistą taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą ir kokiomis sąlygomis leista ją taikyti;
 - b) tą vežimą prižiūri kilmės ir paskirties vietų kompetentingos institucijos ir, tam tikrais atvejais, valstybių narių, kurių teritorija yra kertama perkeliant, kompetentingos institucijos.
3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, susijusių su nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, kurias leidžia taikyti kompetentingos institucijos, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytos taisyklės.

▼B

6 SKYRIUS

Gyvūninių produktų gamyba, perdirbimas ir paskirstymas Sąjungoje

166 straipsnis

Veiklos vykdytojų bendrosios pareigos, susijusios su gyvūnų sveikata, ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų prevencinių priemonių, siekdami užtikrinti, kad jokiuose gyvūninių produktų gamybos, perdirbimo ir paskirstymo Sąjungoje etapuose dėl tokių produktų neplistų:

a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, atsižvelgiant į sveikatos būklę gamybos, perdirbimo ar paskirties vietose;

b) naujomis ligomis.

2. Veiklos vykdytojai užtikrina, kad gyvūniniai produktai nebūtų iš tokių ūkių ar maisto įmonių arba nebūtų gauti iš gyvūnų, kurie yra iš ūkių, kuriuose:

a) taikomos 257 ir 258 straipsniuose arba pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse numatytos neatidėliotinos priemonės, išskyrus atvejus, kai pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse numatytos nuo šio straipsnio 1 dalyje numatyto reikalavimo nukrypti leidžiančios nuostatos;

b) taikomi laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo ir gyvūninių produktų vežimo apribojimai, kaip numatyta 32 straipsnio 1 dalies c punkte, 55 straipsnio 1 dalies e punkte, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalies a punkte, 62 straipsnio 1 dalyje, 65 straipsnio 1 dalies c punkte, 70 straipsnio 1 dalies b punkte, 74 straipsnio 1 dalies a punkte, 76 straipsnio 2 dalies b punkte, 76 straipsnio 3 dalyje, 79, 81 straipsniuose ir 82 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius, 70 straipsnio 3 dalį, 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį, 76 straipsnio 5 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse, išskyrus atvejus, kai tose taisyklėse buvo numatytos nuo tų perkėlimo ir vežimo apribojimų nukrypti leidžiančios nuostatos.

3. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl išsamių reikalavimų, kuriais papildomi šie reikalavimai:

a) šio straipsnio 1 dalyje nurodyti reikalavimai dėl prevencinių priemonių, įskaitant rizikos mažinimo priemones, ir

b) šio straipsnio 2 dalyje nurodyti reikalavimai dėl gyvūninių produktų vežimo apribojimų.

4. Priimdama 3 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, Komisija tuos aktus grindžia:

a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyta atitinkama į sąrašą įtraukta liga bei su ja susijusia gyvūnų rūšimi ir

b) susijusia rizika.

167 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareigos, susijusios su gyvūnų sveikatos sertifikatais, ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai veža toliau nurodytus gyvūninius produktus valstybėje narėje ar į kitą valstybę narę tik jei prie atitinkamų produktų pridėtas pagal 3 dalį kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas:

a) gyvūninius produktus:

- i) kuriuos leidžiama išvežti iš apribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos neatidėliotinos priemonės, kaip numatyta pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse;
- ii) gautus iš tam tikrų rūšių gyvūnų, kuriems taikomos tos neatidėliotinos priemonės;

b) gyvūninius produktus:

- i) kuriuos leidžiama išvežti iš apribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos ligų kontrolės priemonės, kaip nurodyta 32 straipsnio 1 dalyje, 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalies a punkte, 62 straipsnio 1 dalyje, 64 straipsnyje, 65 straipsnio 1 dalies c punkte, 70 straipsnio 1 dalies b punkte, 74 straipsnio 1 dalies a punkte ir 79 bei 80 straipsniuose ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius, 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse;
- ii) iš tam tikrų rūšių gyvūnų, kuriems taikomos tos ligų kontrolės priemonės.

Kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad tokio sertifikato nereikia išduoti siekiant vežti gyvūninius produktus atitinkamoje valstybėje narėje, kai ta institucija mano, jog esama alternatyvia sistema užtikrinama, kad tokių produktų siuntos būtų atsekamos ir kad tie produktai atitiktų tokiam vežimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus.

2. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad 1 dalyje nurodytas gyvūnų sveikatos sertifikatas būtų pridėtas prie gyvūninių produktų nuo jų kilmės vietos iki jų paskirties vietos.

3. Kompetentinga institucija atitinkamo veiklos vykdytojo prašymu išduoda gyvūnų sveikatos sertifikatą, skirtą 1 dalyje nurodytų gyvūninių produktų vežimui, su sąlyga, kad laikomasi šiame straipsnyje nurodytų atitinkamų reikalavimų.

4. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems vežamiems gyvūniniams produktams nustatytą gyvūnų sveikatos sertifikavimą taikomi 148, 149 ir 150 straipsniai ir pagal 146 ir 147 straipsnius bei 149 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklės.

▼B

5. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalyje numatytų gyvūnų sveikatos sertifikatų reikalavimų, ir tokių nuostatų taikymo sąlygų; minėti reikalavimai taikomi gyvūninių produktų vežimui, dėl kurio nekyla didelės ligų plitimo rizikos dėl:

- a) atitinkamų gyvūninių produktų rūšių;
- b) gyvūniniams produktams taikomų rizikos mažinimo priemonių, taip sumažinant ligų plitimo riziką;
- c) numatytos gyvūninių produktų paskirties;
- d) gyvūninių produktų paskirties vietos.

168 straipsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys ir deleguotieji bei įgyvendinimo aktai

1. 167 straipsnio 1 dalyje numatyta gyvūnų sveikatos sertifikate, skirtame gyvūniniams produktams, pateikiama bent ši informacija:

- a) kilmės ūkis ar vieta ir paskirties ūkis ar vieta;
- b) atitinkamų gyvūninių produktų aprašas;
- c) gyvūninių produktų kiekis;
- d) gyvūninių produktų identifikavimas, kai to reikalaujama pagal 65 straipsnio 1 dalies h punktą ar pagal 67 straipsnio antros pastraipos a punktą priimtose taisyklėse;
- e) informacija, kuri yra būtina įrodyti, kad gyvūniniai produktai atitinka 166 straipsnio 2 dalyje bei pagal 166 straipsnio 3 dalį priimtose taisyklėse numatytus vežimo apribojimo reikalavimus.

2. 1 dalyje nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate galima pateikti ir kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl informacijos, pateiktinos gyvūnų sveikatos sertifikate, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos gyvūniniams produktams skirtų gyvūnų sveikatos sertifikatų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, pavyzdžių taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B*169 straipsnis***Pranešimas apie gyvūninių produktų vežimą į kitas valstybes nares**

1. Veiklos vykdytojai:
 - a) iš anksto informuoja savo kilmės valstybės narės kompetentingą instituciją apie numatomą gyvūninių produktų vežimą, jei prie atitinkamų siuntų reikalaujama pridėti gyvūnų sveikatos sertifikatą pagal 167 straipsnio 1 dalį;
 - b) pateikia visą būtiną informaciją, kad kilmės valstybės narės kompetentinga institucija galėtų pranešti apie atitinkamą vežimą paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai pagal 2 dalį.
2. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija prieš vežimą ir, jei įmanoma, naudojantis TRACES, praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie gyvūninės kilmės produktų vežimą, kaip nurodyta pagal 5 ir 6 dalis priimtose taisyklėse.
3. Pranešimų valdymui valstybės narės naudojami regionais, paskirtais pagal 153 straipsnio 3 dalį.
4. Veiklos vykdytojų pranešimams apie gyvūninių produktų vežimą taikoma 153 straipsnio 4 dalis.
5. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:
 - a) informacijos, kurios reikia pranešimui apie gyvūninės kilmės produktų vežimą, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje;
 - b) pranešimų apie gyvūninės kilmės produktų vežimą teikimo procedūrų avarinės situacijos atveju – nutrūkus elektros tiekimui ir dėl kitų priežasčių sutrikus TRACES veikimui.
6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl:
 - a) informacijos, kurią veiklos vykdytojai teikia savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai apie gyvūninės kilmės produktų vežimą pagal 1 dalį;
 - b) pranešimo apie gyvūninės kilmės produktų vežimą, kurį kilmės valstybės narės kompetentinga institucija turi teikti paskirties valstybei narei pagal 2 dalį;

▼B

c) terminų, iki kurių:

- i) atitinkamas veiklos vykdytojas turi pateikti 1 dalyje nurodytą būtiną informaciją kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai;
- ii) kilmės valstybės narės kompetentinga institucija turi pranešti apie gyvūninės kilmės produktų vežimą, kaip nurodyta 2 dalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7 SKYRIUS

Nacionalinių priemonių taikymo sritis

170 straipsnis

Nacionalinės priemonės, susijusios su ligų kontrole ir gyvūnų perkėlimu bei genetinės medžiagos produktų vežimu

1. Valstybės narės turi teisę imtis nacionalinių priemonių, skirtų 9 straipsnio 1 dalies d ir e punktuose nurodytoms į sąrašą įtrauktoms ligoms kontroliuoti, kiek tai susiję su sausumos gyvūnų perkėlimu ir jų genetinės medžiagos produktų vežimu savo teritorijose.

2. Tomis nacionalinėmis priemonėmis:

- a) atsižvelgiama į 3 skyriuje (124–154 straipsniuose), 4 skyriuje (155 ir 156 straipsniuose) ir 5 skyriuje (157–165 straipsniuose) nustatytas gyvūnų perkėlimo ir genetinės medžiagos produktų vežimo taisykles ir joms neprieštarujama;
- b) netrukdoma perkelti gyvūnus ir vežti produktus iš vienos valstybės narės į kitą;
- c) neviršijama to, kas tinkama ir būtina, siekiant užkirsti kelią 9 straipsnio 1 dalies d ir e punktuose nurodytoms į sąrašą įtrauktoms ligoms patekti ir plisti.

171 straipsnis

Nacionalinės priemonės, skirtos ligų, išskyrus į sąrašą įtrauktas ligas, poveikiui riboti

Jei tam tikra liga, išskyrus į sąrašą įtrauktas ligas, kelia didelę riziką laikomų sausumos gyvūnų sveikatos būklei valstybėje narėje, atitinkama valstybė narė gali imtis nacionalinių priemonių tai ligai kontroliuoti ir gali apriboti laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą ir genetinės medžiagos produktų vežimą su sąlyga, kad tomis priemonėmis:

- a) netrukdoma gyvūnų perkėlimui ir produktų vežimui iš vienos valstybės narės į kitą;
- b) neviršijama to, kas tinkama ir būtina tai ligai kontroliuoti.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

VANDENS GYVŪNAI IR GYVŪNINIAI PRODUKTAI IŠ VANDENS GYVŪNŲ

I SKYRIUS

Registravimas, patvirtinimas, duomenų saugojimas ir registrai

1 skirsnis

Akvakultūros ūkių registravimas

172 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareiga registruoti akvakultūros ūkius

1. Akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai, siekdami pagal 173 straipsnį įregistruoti savo ūkius, prieš pradėdami vykdyti tokią veiklą:

- a) informuoja kompetentingą instituciją apie akvakultūros ūkius, už kuriuos jie yra atsakingi;
- b) pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:
 - i) atitinkamo veiklos vykdytojo pavadinimą arba vardą bei pavardę ir adresą;
 - ii) ūkio vietą ir jo patalpų aprašą;
 - iii) akvakultūros gyvūnų, kuriuos jie ketina laikyti akvakultūros ūkyje, rūšis, kategorijas ir kiekius (skaičių, tūrį arba svorį), taip pat akvakultūros ūkio pajėgumus;
 - iv) akvakultūros ūkio rūšį ir
 - v) kitus su ūkiu susijusius aspektus, kurie yra svarbūs jo keliamos rizikos nustatymo tikslu.

2. 1 dalyje nurodytų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai iš anksto informuoja atitinkamą kompetentingą instituciją apie:

- a) svarbius pokyčius atitinkamuose akvakultūros ūkiuose, susijusius su 1 dalies b punkte nurodytais aspektais;
- b) atitinkamo veiklos vykdytojo arba akvakultūros ūkio veiklos nutraukimą.

3. Akvakultūros ūkiai, kurie turi būti patvirtinti pagal 176 straipsnio 1 dalį ir 177 straipsnį, neprivalo pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos.

4. Veiklos vykdytojas gali pateikti 1 dalyje numatytos registracijos paraišką, apimančią akvakultūros ūkių grupę, jei tie ūkiai atitinka vieną iš šių sąlygų:

- a) jie yra epidemiologiškai susijusioje vietovėje ir visi veiklos vykdytojai toje vietovėje veikia pagal bendrą biologinio saugumo sistemą;

▼B

- b) už juos atsakingas tas pats veiklos vykdytojas ir juose taikoma bendra biologinio saugumo sistema, ir atitinkamuose ūkiuose esantys akvakultūros gyvūnai yra pavienio epidemiologinio vieneto dalis.

Jei registracijos paraiška apima ūkių grupę, visai akvakultūros ūkių grupei taikomos šio straipsnio 1–3 dalyse ir 173 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nustatytos taisyklės ir pagal 175 straipsnį priimtos taisyklės, kurios taikomos paviniams akvakultūros ūkiams.

*173 straipsnis***Kompetentingos institucijos pareigos registruoti akvakultūros ūkius**

Kompetentinga institucija registruoja:

- a) akvakultūros ūkius 185 straipsnio 1 dalyje numatyta akvakultūros ūkių registre, jei atitinkamas veiklos vykdytojas pateikė informaciją, kurios reikalaujama pagal 172 straipsnio 1 dalį;
- b) akvakultūros ūkių grupes tame registre, jei laikomasi 172 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.

Kompetentinga institucija kiekvienam šiame straipsnyje nurodytam ūkiui ar ūkių grupei paskiria unikalų registracijos numerį.

*174 straipsnis***Nuo veiklos vykdytojų pareigos registruoti akvakultūros ūkius nukrypti leidžiančios nuostatos**

Nukrypdomos nuo 172 straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo tam tikriems akvakultūros ūkiams, kurie kelia nereikšmingą riziką, kaip numatyta įgyvendinimo akte, priimtame pagal 175 straipsnį.

*175 straipsnis***Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo pareigos registruoti akvakultūros ūkius**

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl informacijos, kurią turi pateikti veiklos vykdytojai akvakultūros ūkių registravimo tikslais, kaip numatyta 172 straipsnio 1 dalyje, įskaitant terminus, per kuriuos tokia informacija turi būti pateikta.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato taisykles dėl tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių, kuriems pagal 174 straipsnį valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo, atsižvelgiant į:

- a) atitinkamame akvakultūros ūkyje esančių akvakultūros gyvūnų rūšis, kategorijas ir kiekį (skaičių, tūrį arba svorį) bei to ūkio pajėgumus;

▼B

b) akvakultūros gyvūnų perkėlimą į akvakultūros ūkį ir iš jo.

3. Šiame straipsnyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis

Tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių patvirtinimas*176 straipsnis***Tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių patvirtinimas ir deleguotieji aktai**

1. Toliau nurodytų rūšių akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai pateikia kompetentingai institucijai patvirtinimo paraišką pagal 180 straipsnio 1 dalį:

a) akvakultūros ūkių, kuriuose laikomi akvakultūros gyvūnai yra skirti perkelti iš jų gyvi arba kaip akvakultūros gyvūniniai produktai;

b) kitų akvakultūros ūkių, kurie kelia didelę riziką dėl:

i) juose laikomų akvakultūros gyvūnų rūšių, kategorijų ir skaičiaus;

ii) atitinkamo akvakultūros ūkio rūšies;

iii) akvakultūros gyvūnų perkėlimo į atitinkamą akvakultūros ūkį ir iš jo.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės gali netaikyti reikalavimo pateikti patvirtinimo paraišką toliau nurodytų rūšių ūkių veiklos vykdytojams:

a) akvakultūros ūkiams, kuriuose gaminami nedideli akvakultūros gyvūnų kiekiai tiekti žmonių maistui:

i) tiesiogiai galutiniam vartotojui arba

ii) vietos mažmeninės prekybos įmonėms, kurios tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui;

b) tvenkiniams ir kitiems įrenginiams, kuriuose vandens gyvūnų populiacija laikoma tik mėgėjų žvejybos tikslais, jų ištekliai papildomi akvakultūros gyvūnais, kurie yra laikomi atskirti ir negali pakliūti į laisvę;

c) akvakultūros ūkiams, kuriuose akvakultūros gyvūnai laikomi dekoratyviniais tikslais uždaruose įrenginiuose,

jeigu atitinkamas ūkis nekelia didelės rizikos.

▼B

3. Išskyrus atvejus, kai pagal šio straipsnio 4 dalį taikoma nukrypti leidžianti nuostata, veiklos vykdytojai nepradedą veiklos šio straipsnio 1 dalyje nurodytame akvakultūros ūkyje, kol tas ūkis nepatvirtinamas pagal 181 straipsnio 1 dalį ir jie nutraukia tokią veiklą šio straipsnio 1 dalyje nurodytame akvakultūros ūkyje, jeigu:

- a) kompetentinga institucija atšaukia ar sustabdo jo patvirtinimą pagal 184 straipsnio 2 dalį, arba
- b) jei ūkiui buvo suteiktas sąlyginis patvirtinimas pagal 183 straipsnio 3 dalį, tačiau jis neįvykdė 183 straipsnio 4 dalyje nurodytų likusių reikalavimų ir jam nesuteiktas galutinis patvirtinimas pagal 183 straipsnio 3 dalį.

4. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo veiklos vykdytojams taikomo reikalavimo pateikti paraišką kompetentingai institucijai dėl tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių, nurodytų 1 dalies a punkte, patvirtinimo; tai susiję su kitų nei nurodyta 2 dalies a punkto i ir ii papunkčiuose ūkių rūšimis, kai dėl tų ūkių nekyla didelė rizika;
- b) tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių, kurie turi būti patvirtinti pagal 1 dalies b punktą.

5. Priimdama 4 dalyje numatytus deleguotuosius aktus, Komisija tuos aktus grindžia šiais kriterijais:

- a) akvakultūros ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų rūšimis ir kategorijomis;
- b) akvakultūros ūkio ir gamybos rūšimi ir
- c) įprastais tam tikros rūšies akvakultūros ūkiuose taikomais perkėlimo modeliais ir atitinkamos rūšies ar kategorijos akvakultūros gyvūnų perkėlimo modeliais.

6. Veiklos vykdytojas gali pateikti akvakultūros ūkių grupę apimančią patvirtinimo paraišką, jei laikomasi 177 straipsnio pirmos pastraipos a ir b punktuose numatytų reikalavimų.

177 straipsnis

Kompetentingos institucijos suteikiamas akvakultūros ūkių grupių patvirtinimas

Kompetentinga institucija gali suteikti akvakultūros ūkių grupės patvirtinimą, kaip numatyta 181 straipsnio 1 dalyje, jei atitinkami akvakultūros ūkiai atitinka bet kurią iš šių sąlygų:

- a) jie yra epidemiologiškai susijusioje vietovėje ir visi veiklos vykdytojai veikia toje vietovėje pagal bendrą biologinio saugumo sistemą; tačiau visos jūros pakrantėje arba jūroje esančios įmonės žmonių maistui skirtiems gyviems dvigeldžiams moliuskams priimti, laikyti,

▼B

plauti, valyti, rūšiuoti, vynioti ir pakuoti (vadinamieji „siuntimo centrai“), įmonės, turinčios talpyklas, į kurias tiekiamas švarus jūros vanduo ir dedami gyvi dvigeldžiai moliuskai tokiam laikui, kuris būtinas pašalinti teršalus, kad jie taptų tinkami žmonių maistui (vadinamieji „valymo centrai“) ir panašios įmonės, esančios tokioje epidemiologiškai susijusioje vietovėje, turi būti patvirtintos atskirai;

b) už juos atsakingas tas pats veiklos vykdytojas ir

i) juose taikoma bendra biologinio saugumo sistema, ir

ii) atitinkamuose ūkiuose esantys akvakultūros gyvūnai yra to paties epidemiologinio vieneto dalis.

Jei akvakultūros ūkių grupei suteikiamas vienas patvirtinimas, visai akvakultūros ūkių grupei taikomos 178 ir 180–184 straipsniuose nustatytos taisyklės ir pagal 180 straipsnio 2 dalį ir 181 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklės, kurios taikomos pavieniams akvakultūros ūkiams.

*178 straipsnis***Atskirtų akvakultūros ūkių statuso patvirtinimas**

Akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai, kurie pageidauja, kad jiems būtų suteiktas atskirto ūkio statusas:

a) pateikia patvirtinimo paraišką kompetentingai institucijai pagal 180 straipsnio 1 dalį;

b) perkelia akvakultūros gyvūnus į savo ūkį arba iš jo, laikydamiesi 203 straipsnio 1 dalyje ir pagal 203 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuose aktuose numatytų reikalavimų, tik po to, kai kompetentinga institucija jų ūkiui suteikia to statuso patvirtinimą pagal 181 arba 183 straipsnį.

*179 straipsnis***Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių patvirtinimas**

Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių veiklos vykdytojai:

a) užtikrina, kad būtų gautas reikalingas patvirtinimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004 ⁽¹⁾ 4 straipsnį, ir

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, 2004 4 30, p. 55).

▼B

- b) pagal 180 straipsnio 1 dalį pateikia kompetentingai institucijai paraišką, kad jų ūkiai būtų patvirtinti vandens gyvūnams skersti ar perdirbti ligų kontrolės tikslais pagal 61 straipsnio 1 dalies b punktą, 62 straipsnį, 68 straipsnio 1 dalį, 79 ir 80 straipsnius ir pagal 63 straipsnį ir 70 straipsnio 3 dalį bei 71 straipsnio 3 dalį priimtas taisykles.

*180 straipsnis***Veiklos vykdytojų pareiga pateikti informaciją siekiant gauti patvirtinimą**

1. Pateikdami 176 straipsnio 1 dalyje, 177 straipsnyje, 178 straipsnio a punkte ir 179 straipsnyje numatyto savo ūkio patvirtinimo paraišką veiklos vykdytojai pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:

- a) atitinkamo veiklos vykdytojo pavadinimas arba vardas bei pavardė ir adresas;
- b) atitinkamo ūkio vieta ir jo patalpų aprašas;
- c) ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų, susijusių su patvirtinimu, rūšys, kategorijos ir kiekis (skaičius, tūris arba svoris);
- d) akvakultūros ūkio rūšis;
- e) akvakultūros ūkių grupės patvirtinimo atvejais –išsamūs duomenys, rodantys, kad atitinkama grupė atitinka 177 straipsnyje nustatytas sąlygas;
- f) kiti su atitinkamo akvakultūros ūkio veikimo režimu susiję aspektai, kurie yra svarbūs nustatant jo keliamą riziką;
- g) vandens tiekimas ir vandens nuotekų šalinimas ūkyje;
- h) ūkio biologinio saugumo priemonės.

2. 1 dalyje nurodytų ūkių veiklos vykdytojai iš anksto informuoja kompetentingą instituciją apie:

- a) pokyčius ūkiuose, susijusius su 1 dalyje nurodytais veiksniais;
- b) atitinkamo veiklos vykdytojo arba ūkio veiklos nutraukimą.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl informacijos, kurią pagal 1 dalį turi nurodyti veiklos vykdytojai, pateikdami savo ūkio patvirtinimo paraišką, įskaitant terminus, per kuriuos tokia informacija turi būti pateikta.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B*181 straipsnis***Patvirtinimo suteikimas bei suteikimo sąlygos ir deleguotieji aktai**

1. Kompetentinga institucija suteikia akvakultūros ūkių, nurodytų 176 straipsnio 1 dalyje ir 178 straipsnio a punkte, akvakultūros ūkių grupių, nurodytų 177 straipsnyje, ir maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių, nurodytų 179 straipsnyje, patvirtinimą tik jei tokie ūkiai:

a) atitinkamais atvejais atitinka šiuos reikalavimus, susijusius su:

- i) karantinu, izoliavimu ir kitomis biologinio saugumo priemonėmis, atsižvelgiant į 10 straipsnio 1 dalies b punktą ir pagal 10 straipsnio 6 dalį priimtose taisyklėse numatytus reikalavimus;
- ii) 24 straipsnyje ir, jei tinka pagal atitinkamo ūkio rūšį ir susijusią riziką, 25 straipsnyje numatytais priežiūros reikalavimais;
- iii) 186–188 straipsniuose ir pagal 189 ir 190 straipsnius priimtose taisyklėse numatytu duomenų saugojimu;

b) turi patalpas ir įrangą:

- i) kurios yra tinkamos iki priimtino lygio sumažinti ligų patekimo ir plitimo riziką atsižvelgiant į atitinkamo ūkio rūšį;
- ii) kurių pajėgumai yra pakankami tam tikroms atitinkamų vandens gyvūnų rūšims, kategorijoms ir kiekiui (skaičiui, tūriui ar svoriui);

c) nekelia nepriimtinos ligų plitimo rizikos atsižvelgiant į taikomas rizikos mažinimo priemones;

d) yra įdiegę sistemą, kuria naudodamasis atitinkamas veiklos vykdytojas gali kompetentingai institucijai įrodyti, kad laikomasi a, b ir c punktuose nustatytų reikalavimų.

2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:

a) karantino, izoliavimo ir kitų 1 dalies a punkto i papunktyje nurodytų biologinio saugumo priemonių;

b) 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodytos priežiūros;

c) 1 dalies b punkte nurodytų patalpų ir įrangos.

3. Nustatydamą taisykles, kurios turi būti išdėstytos pagal 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija jas grindžia šiais veiksniais:

a) kiekvienos rūšies ūkio keliama rizika;

b) akvakultūros ar vandens gyvūnų rūšimis ir kategorijomis, kurioms taikomas patvirtinimas;

c) atitinkama gamybos rūšimi;

▼B

- d) įprastais tam tikros rūšies akvakultūros ūkiuose taikomais perkėlimo modeliais ir tuose ūkiuose laikomų rūšių ir kategorijų gyvūnų perkėlimo modeliais.

*182 straipsnis***Ūkių patvirtinimo apimtis**

Akvakultūros ūkio ar maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkio patvirtinime, kuris suteiktas pagal 181 straipsnio 1 dalį, pateikus paraišką pagal 176, 177 straipsnius arba 178 straipsnio a punktą ar 179 straipsnį, kompetentinga institucija aiškiai nurodo:

- a) kokių rūšių akvakultūros ūkiams, nurodytiems 176 straipsnio 1 dalyje ir 178 straipsnio a punkte, akvakultūros ūkių grupėms, nurodytoms 177 straipsnyje, bei maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkiams, nurodytiems 179 straipsnyje, taip pat pagal 176 straipsnio 4 dalies b punktą priimtose taisyklėse, patvirtinimas taikomas;
- b) kokių rūšių ir kategorijų akvakultūros gyvūnams patvirtinimas taikomas.

*183 straipsnis***Kompetentingos institucijos patvirtinimo suteikimo tvarka**

1. Kompetentinga institucija nustato tvarką, kurios veiklos vykdytojai privalo laikytis teikdami savo ūkių patvirtinimo paraiškas pagal 176 straipsnio 1 dalį ir 178 bei 179 straipsnius.
2. Gavusi veiklos vykdytojo pateiktą patvirtinimo paraišką pagal 176 straipsnio 1 dalį, 178 arba 179 straipsnį kompetentinga institucija atlieka patikrinimą vietoje.
3. Jei 181 straipsnyje nurodyti reikalavimai yra įvykdyti, kompetentinga institucija suteikia patvirtinimą.
4. Jei ūkis neatitinka visų 181 straipsnyje nurodytų patvirtinimo reikalavimų, kompetentinga institucija gali suteikti sąlyginį ūkio patvirtinimą tais atvejais, kai remiantis atitinkamo veiklos vykdytojo pateikta paraiška ir vėliau atliktu patikrinimu vietoje, numatytu šio straipsnio 2 dalyje, paaiškėja, kad ūkis atitinka visus pagrindinius reikalavimus, kuriais pakankamai užtikrinama, kad tas ūkis nekelia didelės rizikos.
5. Jei kompetentinga institucija suteikė sąlyginį patvirtinimą pagal šio straipsnio 4 dalį, ji suteikia galutinį patvirtinimą tik tokiu atveju, jei per tris mėnesius nuo sąlyginio patvirtinimo suteikimo atlikus kitą ūkio patikrinimą vietoje arba iš dokumentų, veiklos vykdytojo pateiktų per tris mėnesius nuo tos dienos, paaiškėja, kad ūkis atitinka visus 181 straipsnio 1 dalyje ir pagal 181 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse numatytus patvirtinimo reikalavimus.

Jei atlikus pirmoje pastraipoje nurodytą patikrinimą vietoje arba iš dokumentų paaiškėja, kad padaryta akivaizdi pažanga, tačiau kad ūkis vis dar neatitinka visų tų reikalavimų, kompetentinga institucija gali pratęsti sąlyginį patvirtinimą. Tačiau sąlyginis patvirtinimas iš viso suteikiamas ne ilgesniam nei šešių mėnesių laikotarpiui.

▼B*184 straipsnis***Kompetentingos institucijos suteiktų patvirtinimų peržiūra, sustabdymas ir atšaukimas**

1. Kompetentinga institucija nuolat, atitinkamu dažnumu, atsižvelgiant į susijusią riziką, peržiūri pagal 181 straipsnio 1 dalį suteiktus ūkių patvirtinimus.

2. Jei kompetentinga institucija nustato, kad ūkyje esama rimtų trūkumų, susijusių su 181 straipsnio 1 dalyje ir pagal 181 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytų reikalavimų laikymusi, o to ūkio veiklos vykdytojas negali tinkamai užtikrinti, kad tie trūkumai bus pašalinti, kompetentinga institucija inicijuoja procedūras, kad ūkio patvirtinimas būtų atšauktas.

Tačiau jei veiklos vykdytojas gali užtikrinti, kad tuos trūkumus pašalins per pagrįstą laikotarpį, kompetentinga institucija gali ne atšaukti, o tik sustabdyti ūkio patvirtinimą.

3. Pagal 2 dalį atšauktas patvirtinimas suteikiamas arba sustabdytas patvirtinimas atnaujinamas tik tokiu atveju, jei kompetentinga institucija įsitikina, kad ūkis visiškai atitinka visus šiame reglamente nustatytus reikalavimus, taikytinus tos rūšies ūkiui.

*3 skirsnis***Akvakultūros ūkių ir maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių registras***185 straipsnis***Akvakultūros ūkių ir maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių registras**

1. Kiekviena kompetentinga institucija sudaro ir nuolat atnaušina registrą, į kurį įtraukiami:

- a) visi pagal 173 straipsnį registruoti akvakultūros ūkiai;
- b) visi pagal 181 straipsnio 1 dalį patvirtinti akvakultūros ūkiai;
- c) visi pagal 181 straipsnio 1 dalį patvirtinti maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkiai.

2. 1 dalyje numatytame akvakultūros ūkių registre pateikiama ši informacija:

- a) atitinkamo ūkio veiklos vykdytojo pavadinimas arba vardas bei pavardė ir jo registracijos numeris;
- b) atitinkamo akvakultūros ūkio ar, priklausomai nuo atvejo, akvakultūros ūkių grupės, vieta;
- c) ūkyje vykdomos gamybos rūšis;

▼B

- d) prireikus vandens tiekimas ir nuotekų šalinimas ūkyje;
 - e) ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų rūšys;
 - f) naujausia informacija apie sveikatos būklę registruotame akvakultūros ūkyje ar, priklausomai nuo atvejo, ūkių grupėje, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis.
3. Pagal 181 straipsnio 1 dalį patvirtintų ūkių atveju kompetentinga institucija elektroninėmis priemonėmis viešai skelbia bent šio straipsnio 2 dalies a, c, e ir f punktuose nurodytą informaciją, laikydamosi duomenų apsaugos reikalavimų.
4. Prireikus ir atitinkamais atvejais kompetentinga institucija gali derinti 1 dalyje numatytą registravimą su registravimu kitais tikslais.
5. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:
- a) į šio straipsnio 1 dalyje numatytą akvakultūros ūkių registrą įtrauktinos atitinkamos išsamios informacijos;
 - b) viešos prieigos prie to registro.

4 skirsnis**Duomenų saugojimas ir atsekamumas***186 straipsnis***Akvakultūros ūkių veiklos vykdytojų pareiga saugoti duomenis**

1. Akvakultūros ūkių, kuriems taikomas registravimo reikalavimas pagal 173 straipsnį arba patvirtinimo reikalavimas pagal 181 straipsnio 1 dalį, veiklos vykdytojai kaupia ir saugo bent duomenis apie:
- a) jų ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų kategorijas, rūšis ir kiekius (skaičių, tūrį arba svorį);
 - b) akvakultūros gyvūnų perkėlimą į jų ūkį ir iš jo ir gyvūninių produktų, gautų iš tokių gyvūnų, vežimą į jų ūkį ir iš jo, ir atitinkamai nurodo:
 - i) jų kilmės arba paskirties vietą;
 - ii) tokio perkėlimo ir vežimo datas;
 - c) gyvūnų sveikatos sertifikatus popierine arba elektronine forma, kuriuos pagal 208 straipsnį ir pagal 211 straipsnio 1 dalies a ir c punktus bei 213 straipsnio 2 dalį priimtas taisyklės privaloma pridėti prie akvakultūros gyvūnų, perkeliama į akvakultūros ūkį;
 - d) gaištamumą kiekviename epidemiologiniame vienetu ir kitas su ligomis susijusias problemas akvakultūros ūkyje atsižvelgiant į gamybos rūšį;

▼B

- e) biologinio saugumo priemonės, priežiūrą, gydymą, tyrimų rezultatus ir prireikusi kitą svarbią informaciją apie:
 - i) ūkyje esančių akvakultūros gyvūnų rūšis ir kategorijas;
 - ii) akvakultūros ūkyje vykdomos gamybos rūšį;
 - iii) akvakultūros ūkio rūšį ir dydį;
- f) gyvūnų sveikatos patikrinimų, kuriuos atlikti reikalaujama pagal 25 straipsnio 1 dalį, rezultatus.

Duomenys kaupiami ir saugomi popierine arba elektronine forma.

2. Atitinkama valstybė narė gali netaikyti reikalavimo saugoti visus arba kai kuriuos 1 dalies c, d ir e punktuose išvardytus duomenis akvakultūros ūkiams, kurie kelia nedidelę į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų plitimo riziką, su sąlyga, kad būtų užtikrintas atsekamumas.

3. Akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai saugo 1 dalyje numatytus duomenis atitinkamame savo akvakultūros ūkyje ir:

- a) saugo juos taip, kad galėtų būti užtikrintas vandens gyvūnų kilmės ir paskirties vietų atsekamumas;
- b) paprašius juos pateikia kompetentingai institucijai;
- c) saugo juos kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

Nukrypstant nuo pirmoje pastraipoje nustatyto reikalavimo, kad duomenys turi būti saugomi atitinkamame ūkyje, tais atvejais, kai tame ūkyje fiziškai neįmanoma saugoti duomenų, jie saugomi biure, iš kurio administruojamas verslas.

187 straipsnis

Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių pareiga saugoti duomenis

1. Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių, kurie turi būti patvirtinti pagal 179 straipsnį, veiklos vykdytojai kaupia ir saugo duomenis apie:

- a) bet kokį akvakultūros gyvūnų perkėlimą ir gyvūninių produktų, gautų iš tokių gyvūnų, vežimą į jų ūkį ir iš jo;
- b) vandens nuotekų šalinimą ir susijusias biologinio saugumo priemones.

2. Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių veiklos vykdytojai:

- a) saugo 1 dalyje numatytus duomenis savo ūkyje ir paprašius juos pateikia kompetentingai institucijai;

▼B

- b) saugo tuos duomenis kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

Duomenys kaupiami ir saugomi popierine arba elektronine forma.

*188 straipsnis***Vežėjų pareiga saugoti duomenis**

1. Akvakultūros ūkiams arba į laisvę paleisti skirtų vandens gyvūnų vežėjai kaupia ir saugo duomenis apie:

- a) jų vežamų vandens gyvūnų kategorijas, rūšis ir kiekius (skaičių, tūrį arba svorį);
- b) atitinkamų akvakultūros gyvūnų ir laukinių vandens gyvūnų gaištamumo vežimo metu rodiklius atsižvelgiant į transporto tipą ir vežamų akvakultūros gyvūnų ir laukinių vandens gyvūnų rūšį;
- c) akvakultūros ūkius ir maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkius, į kuriuos užsuko transporto priemonė;
- d) vežimo metu atliktą vandens keitimą, nurodant naujo vandens šaltinius ir vandens išleidimo vietą;
- e) transporto priemonių valymą ir dezinfekavimą.

Duomenys kaupiami ir saugomi popierine arba elektronine forma.

2. Atitinkama valstybė narė gali netaikyti reikalavimo saugoti visus arba kai kuriuos 1 dalyje išvardytus duomenis vežėjams, kurie kelia nedidelę į sąrašą įtrauktų ar naujų ligų plitimo riziką, su sąlyga, kad būtų užtikrintas atsekamumas.

3. Vežėjai saugo 1 dalyje numatytus duomenis:

- a) tokiu būdu, kad paprašius juos būtų galima nedelsiant pateikti kompetentingai institucijai;
- b) kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

*189 straipsnis***Įgaliojimų, susijusių su duomenų saugojimu, delegavimas**

1. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kuriomis papildomi 186, 187 ir 188 straipsniuose numatyti duomenų saugojimo reikalavimai, susiję su informacija, kurią veiklos vykdytojai turi registruoti kartu su 186 straipsnio 1 dalyje, 187 straipsnio 1 dalyje ir 188 straipsnio 1 dalyje numatyta informacija.

▼B

2. Priimdama 1 dalyje numatytus deleguotuosius aktus Komisija atsižvelgia į šiuos veiksniai:

- a) kiekvienos rūšies akvakultūros ūkio ar transporto rūšies keliamą riziką;
- b) atitinkamame akvakultūros ūkyje laikomų ar į tą ūkį arba iš jo vežamų vandens gyvūnų rūšis ir kategorijas;
- c) ūkyje vykdomos gamybos rūšį;
- d) įprastus tam tikros rūšies akvakultūros ūkiuose ar maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkiuose taikomus perkėlimo modelius;
- e) ūkyje laikomų ar į tą ūkį arba iš jo vežamų vandens gyvūnų skaičių, tūrį ar svorį.

*190 straipsnis***Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su duomenų saugojimo reikalavimų taikymo išimtimis**

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių ir veiklos vykdytojų, kuriems valstybės narės gali netaikyti 186 ir 188 straipsniuose numatytų duomenų saugojimo reikalavimų, kiek tai susiję su:

- a) tam tikrų kategorijų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojais ir vežėjais;
- b) akvakultūros ūkiais, kuriuose laikomas nedidelis akvakultūros gyvūnų skaičius, ar vežėjais, kurie veža nedidelį vandens gyvūnų kiekį;
- c) tam tikrų rūšių ir kategorijų vandens gyvūnais.

Priimdama tuos įgyvendinimo aktus, Komisija tuos aktus grindžia 189 straipsnio 2 dalyje numatytais kriterijais.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*2 SKYRIUS****Vandens gyvūnų perkėlimas Sąjungoje****1 skirsnis***Bendrieji perkėlimo reikalavimai***191 straipsnis***Bendrieji vandens gyvūnų perkėlimo reikalavimai**

1. Veiklos vykdytojai imasi tinkamų priemonių, siekdami užtikrinti, kad dėl vandens gyvūnų perkėlimo sveikatos būklei paskirties vietoje nekiltų rizikos, susijusios su:

- a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;
- b) naujomis ligomis.

▼B

2. Veiklos vykdytojai perkelia vandens gyvūnus į akvakultūros ūkį, žmonėms vartoti ar paleidžia juos į laisvę tik tuo atveju, jei atitinkami gyvūnai atitinka šias sąlygas:

- a) jie yra, išskyrus laukinių vandens gyvūnų atveju, iš ūkių, kurie:
 - i) registruoti kompetentingos institucijos pagal 173 straipsnį;
 - ii) tos kompetentingos institucijos patvirtinti pagal 181 ir 182 straipsnius, kai to reikalaujama pagal 176 straipsnio 1 dalį, 177 arba 178 straipsnį arba
 - iii) jiems leista taikyti 173 straipsnyje nustatytą nuo registravimo reikalavimo nukrypti leidžiančią nuostatą;
- b) jiems netaikoma:
 - i) atitinkamų rūšių ir kategorijų gyvūnų perkėlimo apribojimai pagal 55 straipsnio 1 dalyje, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalyje, 62, 64 ir 65 straipsniuose, 70 straipsnio 1 dalies b punkte, 74 straipsnio 1 dalyje, 79 ir 81 straipsniuose nustatytas taisyklės ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius bei 70 straipsnio 3 dalį, 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį priimtas taisyklės arba
 - ii) 257 ir 258 straipsniuose ir pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse nustatytos neatidėliotinos priemonės.

Tačiau veiklos vykdytojai gali tuos vandens gyvūnus perkelti, jei III dalies II antraštinėje dalyje (53–83 straipsniuose) yra numatytos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo apribojimų, taikomų tokiam perkėlimui ar paleidimui į laisvę, arba pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse yra numatytos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo neatidėliotinių priemonių.

3. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių, siekdami užtikrinti, kad iš savo kilmės vietos išvežti vandens gyvūnai būtų tiesiogiai pristatyti į jų galutinę paskirties vietą.

*192 straipsnis***Su vežimu susijusios ligų prevencinės priemonės**

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų ir būtinų ligų prevencijos priemonių siekdami užtikrinti, kad:
 - a) vežant vandens gyvūnus jų sveikatos būklei nekiltų rizikos;
 - b) vežant vandens gyvūnus žmonės ar gyvūnai pakeliui esančiose vietose ir paskirties vietose negalėtų užsikrėsti 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;
 - c) įranga ir transporto priemonės būtų valomos ir dezinfekuojamos, ir imamasi kitų tinkamų biologinio saugumo priemonių atsižvelgiant į su atitinkamomis vežimo operacijomis susijusią riziką;

▼B

d) akvakultūrai arba paleisti į laisvę skirtų vandens gyvūnų vežimo metu vanduo būtų keičiamas ir nuotekos šalinamos tokiose vietose ir tokiomis sąlygomis, kad dėl 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų nekiltų rizikos:

- i) vežamų vandens gyvūnų sveikatos būklei;
- ii) pakeliui į paskirties vietą esančių vandens gyvūnų sveikatos būklei;
- iii) paskirties vietoje esančių vandens gyvūnų sveikatos būklei.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) įrangos ir transporto priemonių valymo ir dezinfekavimo pagal šio straipsnio 1 dalies c punktą ir biocidinių produktų naudojimo tokiais tikslais sąlygų ir reikalavimų;
- b) kitų atitinkamų vežant taikomų atitinkamų biologinio saugumo priemonių, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalies c punkte;
- c) vežimo metu atliekamo vandens keitimo ir nuotekų šalinimo, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalies d punkte.

193 straipsnis

Numatytos paskirties pakeitimas

1. Jokių kitų tikslu nėra naudojami vandens gyvūnai, kurie perkelti sunaikinti ar paskersti pagal šias priemones:

- a) bet kurias 32 straipsnio 1 dalies c punkte, 55 straipsnio 1 dalyje, 56, 61, 62, 64, 65 ir 70 straipsniuose, 74 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 79, 80, 81 ir 82 straipsniuose ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius, 70 straipsnio 3 dalį, 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse numatytas ligų kontrolės priemones;
- b) 257 ir 258 straipsniuose ir pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse numatytas neatidėliotinas priemones.

2. Vandens gyvūnai, perkelti žmonėms vartoti, akvakultūrai, paleisti į laisvę ar bet kokių kitų tikslų, nenaudojami jokių kitų tikslų nei numatyta.

3. Nukrypdoma nuo 2 dalies, paskirties vietos kompetentinga institucija gali leisti pakeisti vandens gyvūnų paskirtį kitu nei iš pradžių numatyta tikslu, su sąlyga, kad dėl naujosios paskirties vandens gyvūnų sveikatos būklei paskirties vietoje nekiltų didesnė rizika nei dėl iš pradžių numatytos paskirties.

194 straipsnis

Paskirties vietoje esančių veiklos vykdytojų pareigos

1. Akvakultūros ūkių ir maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių veiklos vykdytojai, priimdami vandens gyvūnus, ir veiklos vykdytojai, priimdami vandens gyvūnus, skirtus paleisti į laisvę, prieš iškraudami vandens gyvūnus:

a) patikrina, kad, jeigu to reikalaujama, būtų pateiktas vienas iš šių dokumentų:

i) 208 straipsnio 1 dalyje, 209 straipsnyje ir 223 straipsnio 1 dalyje ir pagal 189, 211 ir 213 straipsnius priimtose taisyklėse numatyti gyvūnų sveikatos sertifikatai;

ii) 218 straipsnio 1 dalyje ir pagal 218 straipsnio 3 ir 4 dalis priimtose taisyklėse numatyti pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentai;

b) patikrinę priimtus vandens gyvūnus, informuoja paskirties vietos kompetentingą instituciją apie pažeidimus, susijusius su:

i) priimtais vandens gyvūnais;

ii) a punkto i ir ii papunkčiuose nurodytais dokumentais.

2. 1 dalies b punkte nurodytų pažeidimų atveju veiklos vykdytojas izoliuoja su tuo pažeidimu susijusius vandens gyvūnus tol, kol paskirties vietos kompetentinga institucija priima sprendimą jų atžvilgiu.

195 straipsnis

Bendrieji reikalavimai dėl akvakultūros gyvūnų, skirtų eksportuoti iš Sąjungos į trečiąsias šalis ar teritorijas, perkėlimo kertant valstybių narių teritorijas

Veiklos vykdytojai užtikrina, kad akvakultūros gyvūnai, kurie skirti eksportuoti į trečiąją šalį ar teritoriją ir perkeliama kertant kitos valstybės narės teritoriją, atitiktų 191, 192 ir 193 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

2 skirsnis

Vandens gyvūnai, skirti laikyti akvakultūros ūkiuose arba paleisti į laisvę

196 straipsnis

Anomalaus gaištamumo atvejai ar kiti pavojingų ligų simptomai

1. Veiklos vykdytojai perkelia vandens gyvūnus iš akvakultūros ūkio ar teritorijos laisvėje į kitą akvakultūros ūkį ar paleidžia juos į laisvę tik tokiu atveju, jei atitinkami gyvūnai:

a) neturi ligos simptomų ir

▼B

b) yra kilę iš akvakultūros ūkio ar aplinkos, kuriuose nėra anomalaus gaištamumo atvejų, kurių priežastis nenustatyta.

2. Nukrypdama nuo 1 dalies kompetentinga institucija, remdamasi susijusios rizikos vertinimu, gali leisti toje dalyje nurodytus vandens gyvūnus perkelti ar paleisti į laisvę, jei atitinkami gyvūnai yra kilę iš akvakultūros ūkio dalies ar iš teritorijos laisvėje, kurios yra nepriklausomos nuo epidemiologinio vieneto, kuriame nustatyta anomalaus gaištamumo atvejų ar kitų ligos simptomų.

Jeigu šioje dalyje nurodytas perkėlimas ar paleidimas į laisvę vykdytinas į kitą valstybę narę, kompetentinga institucija leidžia tai atlikti tik tuo atveju, jei paskirties valstybės narės ir, tam tikrais atvejais, valstybių narių, kurių teritorija kertama perkeliant, kompetentingos institucijos yra davusios sutikimą dėl tokio perkėlimo ar paleidimo.

197 straipsnis

Akvakultūros gyvūnų, skirtų perkelti į valstybes nares, zonas ar laikymo vietas, kurios paskelbtos neužkrėstomis ar kuriose taikoma likvidavimo programa, perkėlimas ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl vienos ar kelių 9 straipsnio 1 dalies b arba c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, akvakultūros gyvūnus perkelia į akvakultūros ūkį ar paleidžia į laisvę valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje, kuri paskelbta neužkrėsta tomis į sąrašą įtrauktomis ligomis pagal 36 straipsnio 4 dalį arba 37 straipsnio 4 dalį, tik tuo atveju, jei atitinkami gyvūnai yra kilę iš valstybės narės arba jos zonos ar laikymo vietos, kuri yra paskelbta neužkrėsta tomis ligomis.

2. Veiklos vykdytojai rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl vienos ar kelių 9 straipsnio 1 dalies b arba c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, akvakultūros gyvūnus perkelia į akvakultūros ūkį ar paleidžia į laisvę valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje, kurioje taikoma vienos ar kelių tų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, kaip numatyta 31 straipsnio 1 arba 2 dalyse, tik tuo atveju, jei atitinkami gyvūnai yra kilę iš valstybės narės arba jos zonos ar laikymo vietos, kuri buvo paskelbta neužkrėsta tomis į sąrašą įtrauktomis ligomis.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų, taikomų perkėlimui ar paleidimui į laisvę, dėl kurio nekyla didelės 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos dėl:

a) atitinkamų akvakultūros gyvūnų rūšių, kategorijų ir vystymosi stadijos;

b) kilmės ir paskirties ūkių rūšies;

c) numatomos akvakultūros gyvūnų paskirties;

▼B

- d) akvakultūros gyvūnų paskirties vietos;
- e) apdorojimo, perdirbimo metodų ir kitų specialių rizikos mažinimo priemonių, taikomų kilmės ar paskirties vietoje.

198 straipsnis

Valstybių narių nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su veiklos vykdytojų pareiga perkelti akvakultūros gyvūnus iš vienos valstybės narės, zonos ar laikymo vietos, kurioje taikoma likvidavimo programa, į kitą

Nukrypdomos nuo 197 straipsnio 1 ir 2 dalių valstybės narės gali leisti veiklos vykdytojams perkelti akvakultūros gyvūnus į zoną ar laikymo vietą, kurioje pagal 31 straipsnio 1 ir 2 dalis taikoma 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, iš kitos zonos ar laikymo vietos, kurioje taip pat nustatyta tų pačių į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, jei dėl tokio gyvūnų perkėlimo nekils rizikos sveikatos būklei paskirties valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje.

Jeigu toks perkėlimas vykdytinas į kitą valstybę narę, kompetentinga institucija leidžia jį atlikti tik tuo atveju, jei paskirties valstybės narės ir, tam tikrais atvejais, valstybių narių, kurių teritorija kertama perkeliant, kompetentingos institucijos yra davusios sutikimą dėl tokio perkėlimo.

199 straipsnis

Valstybių narių priemonės, susijusios su vandens gyvūnų paleidimu į laisvę

Valstybės narės gali reikalauti, kad vandens gyvūnai galėtų būti paleisti į laisvę tik tuo atveju, jei jie yra kilę iš valstybės narės arba jos zonos ar laikymo vietos, kuri pagal 36 straipsnio 1 dalį ar 37 straipsnio 1 dalį paskelbta neužkrėsta 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodyta viena ar keliomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, dėl kurių vandens gyvūnų, kurie turi būti perkelti, rūšys yra įtrauktos į sąrašą, neatsižvelgiant į sveikatos būklę vietovėje, kurioje tie vandens gyvūnai turi būti paleisti.

200 straipsnis

Laukinių vandens gyvūnų, skirtų perkelti į valstybes nares arba jų zonas ar laikymo vietas, kurios paskelbtos neužkrėstomis ar kuriose taikoma likvidavimo programa, perkėlimas ir deleguotieji aktai

1. 196, 197 ir 198 straipsniai taikomi perkeliant laukinius vandens gyvūnus, skirtus laikyti akvakultūros ūkyje ar paleisti į laisvę.

2. Perkeldami laukinius vandens gyvūnus iš vienos buveinės į kitą, veiklos vykdytojai imasi tinkamų ir būtinų ligų prevencijos priemonių siekdami užtikrinti, kad:

- a) dėl tokio perkėlimo nekiltų didelės rizikos vandens gyvūnams paskirties vietoje užsikrėsti 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, ir

▼B

- b) prireikus būtų taikomos rizikos mažinimo ar kitos tinkamos biologinio saugumo priemonės siekiant užtikrinti a punkte numatytų sąlygų laikymąsi.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl ligų prevencijos ir rizikos mažinimo priemonių, kurių turi imtis veiklos vykdytojai, kaip numatyta šio straipsnio 2 dalyje. Kol bus priimti tokie deleguotieji aktai, paskirties vietos kompetentinga institucija gali nuspręsti dėl tokių priemonių.

3 skirsnis

Žmonėms vartoti skirti vandens gyvūnai*201 straipsnis*

Žmonėms vartoti skirtų gyvų akvakultūros gyvūnų perkėlimas valstybėse narėse arba jų zonose ar laikymo vietose, kurios paskelbtos neužkrėstomis ar kuriose taikoma likvidavimo programa, ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl 9 straipsnio 1 dalies b arba c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, gyvų akvakultūros gyvūnų, skirtus vartoti žmonėms, perkelia į valstybę narę arba į jos zoną ar laikymo vietą, kuri pagal 36 straipsnio 4 dalį arba 37 straipsnio 4 dalį paskelbta neužkrėsta ar kurioje pagal 31 straipsnio 1 ar 2 dalį nustatyta vienos ar kelių 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, tik tuo atveju, jei tie atitinkami gyvūnai yra kilę iš valstybės narės arba jos zonos ar laikymo vietos, kuri pagal 36 straipsnio 4 dalį ar 37 straipsnio 4 dalį paskelbta neužkrėsta.

2. Nukrypdomos nuo šio straipsnio 1 dalies valstybės narės gali leisti veiklos vykdytojams perkelti gyvų akvakultūros gyvūnų į zoną ar laikymo vietą, kurioje pagal 31 straipsnio 1 ar 2 dalį nustatyta 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, iš kitos tos valstybės narės zonos ar laikymo vietos, kurioje taip pat nustatyta tų pačių ligų likvidavimo programa, jei dėl tokio perkėlimo neįvyksta rizikos sveikatos būklei valstybėje narėje arba jos zonoje ar laikymo vietoje.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo šio straipsnio 2 dalyje numatytų reikalavimų, taikomų gyvų akvakultūros gyvūnų perkėlimui, dėl kurio neįvyksta didelės ligų plitimo rizikos dėl:

- a) atitinkamų akvakultūros gyvūnų rūšių, kategorijų ir vystymosi stadijos;
- b) akvakultūros gyvūnų laikymo būdų ir kilmės bei paskirties akvakultūros ūkiuose vykdomos gamybos rūšies;

▼B

- c) numatomos akvakultūros gyvūnų paskirties;
- d) akvakultūros gyvūnų paskirties vietos;
- e) apdorojimo, perdirbimo metodų ir kitų specialių rizikos mažinimo priemonių, taikomų kilmės ar paskirties vietose.

202 straipsnis

Gyvų laukinių vandens gyvūnų, skirtų perkelti į valstybes nares arba jų zonas ar laikymo vietas, kurios paskelbtos neužkrėstomis ar kuriose taikoma likvidavimo programa, perkėlimas, ir deleguotieji aktai

1. 201 straipsnio 1 ir 2 dalys bei pagal 201 straipsnio 3 dalį priimtos taisyklės taikomos perkeltiant žmonėms vartoti skirtus gyvus laukinius vandens gyvūnus, kurie skirti perkelti į valstybes nares arba jų zonas ar laikymo vietas, kurios pagal 36 straipsnio 4 dalį ar 37 straipsnio 4 dalį paskelbtos neužkrėstomis arba kuriose pagal 31 straipsnio 1 ar 2 dalį taikoma likvidavimo programa, jei pagal tuos straipsnius priimtos priemonės yra būtinos siekiant užtikrinti, kad atitinkami gyvūnai nekeltų didelės rizikos vandens gyvūnams paskirties vietoje užsikrėsti 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis.
2. Šio straipsnio 1 dalis taip pat taikoma gyviems vandens gyvūnams, kurie nepatenka į 4 straipsnio 7 dalyje pateiktą akvakultūros gyvūnų termino apibrėžtį.
3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl reikalavimų, taikomų žmonėms vartoti skirtų laukinių vandens gyvūnų perkėlimui, kuriais papildomos šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos.

4 skirsnis

Nuo 1–3 skirsnių (191–202 straipsnių) nukrypti leidžiančios nuostatos ir papildomos rizikos mažinimo priemonės

203 straipsnis

Atskirtuose akvakultūros ūkiuose laikyti skirti vandens gyvūnai ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai perkelia vandens gyvūnus į atskirtą akvakultūros ūkį tik tuo atveju, jei atitinkami gyvūnai atitinka šias sąlygas:
 - a) jie yra kilę iš kito atskirto akvakultūros ūkio;
 - b) jie nekelia didelės rizikos paskirties atskirtame akvakultūros ūkyje esantiems į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnams užsikrėsti 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, išskyrus atvejus, kai atitinkamas perkėlimas leidžiamas mokslo tikslais.

▼B

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) išsamių taisyklių, taikomų akvakultūros gyvūnų perkėlimui į atskirtus akvakultūros ūkius, kartu su numatytoju šio straipsnio 1 dalyje;
- b) konkrečių taisyklių, taikomų akvakultūros gyvūnų perkėlimui į atskirtus akvakultūros ūkius, jei taikomomis rizikos mažinimo priemonėmis užtikrinama, kad dėl tokio perkėlimo nekiltų didelės rizikos tame atskirtame akvakultūros ūkyje ir aplinkiniuose ūkiuose esančių akvakultūros gyvūnų sveikatai.

*204 straipsnis***Mokslo tikslams skirtų vandens gyvūnų perkėlimas ir deleguotieji aktai**

1. Gavusi kilmės vietos kompetentingos institucijos sutikimą, kilmės vietos kompetentinga institucija gali leisti į paskirties valstybės narės teritoriją mokslo tikslais perkelti vandens gyvūnus, kai tie perkėlimai neatitinka 1–3 skirsniuose (191–202 straipsniuose), išskyrus 191 straipsnio 1 ir 3 dalis, 192, 193 ir 194 straipsnius, nurodytų reikalavimų.

2. 1 dalyje nurodyta kompetentinga institucija leidžia taikyti toje dalyje numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas tik šiomis sąlygomis:

a) paskirties ir kilmės vietų kompetentingos institucijos:

- i) susitarė dėl tokio perkėlimo sąlygų;
- ii) užtikrina, kad būtų taikomos būtinos rizikos mažinimo priemonės, kad dėl atitinkamų vandens gyvūnų perkėlimo pakeliui esančiose vietose ir paskirties vietose nekiltų rizikos sveikatos būklei dėl 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų;
- iii) tam tikrais atvejais pranešė valstybių narių, kurių teritorijos yra kertamos perkeliant, kompetentingoms institucijoms apie leistą taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą ir kokiomis sąlygomis šis leidimas suteiktas;

b) tą perkėlimą prižiūri kilmės ir paskirties vietų kompetentingos institucijos ir, tam tikrais atvejais, valstybių narių, kurių teritorija yra kertama perkeliant, kompetentingos institucijos.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių dėl nukrypti leidžiančių nuostatų, kurias leidžia taikyti kompetentingos institucijos, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytos taisyklės.

▼B*205 straipsnis***Kitoks konkretus vandens gyvūnų panaudojimas, konkretūs reikalavimai ir leidžiančios nukrypti nuostatos bei įgaliojimų delegavimas**

1. Veiklos vykdytojai imasi būtinų prevencinių priemonių siekdami užtikrinti, kad perkeltant konkretiems tikslams arba naudojimui, kaip išvardyta šio straipsnio 2 dalies a punkto i–vi papunkčiuose, vandens gyvūnus nekiltų rizikos vandens gyvūnams paskirties vietoje užsikrėsti 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) konkretauso reikalavimo, kuriuo papildomos 1–3 skirsniuose (191–202 straipsniuose) nustatytos taisyklės ir kuris taikomas perkeltant vandens gyvūnus, skirtus šiems tikslams:

i) zoologijos sodams, gyvūnų augintinių parduotuvėms, didmeninės prekybos įmonėms ir sodo tvenkiniams;

ii) parodoms;

iii) sportinei žvejybai, įskaitant žvejybos masalus;

iv) kultūros bei panašioms renginiams;

v) komerciniams akvariumams arba

vi) sveikatos priežiūros ir kitiems panašioms tikslams;

b) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 1–3 skirsnių (191–202 straipsnių), išskyrus 191 straipsnio 1 ir 3 dalis, 192, 193 ir 194 straipsnius, taikomų šios dalies a punkte nurodytų vandens gyvūnų perkėlimui, jeigu taikomos tinkamos biologinio saugumo nuostatos, kuriomis užtikrinama, kad tas perkėlimas nekeltų didelės rizikos sveikatos būklei paskirties vietoje.

*206 straipsnis***Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su konkrečių rūšių ar kategorijų vandens gyvūnų perkėlimui taikomų laikinų taisyklių priėmimu**

1. Komisija, papildydama šiame skyriuje nustatytas taisykles arba nustatydamą joms alternatyvias taisykles, gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos laikinos taisyklės konkrečių rūšių ar kategorijų vandens gyvūnų perkėlimui, jei:

a) 196 straipsnyje, 197 straipsnio 1 dalyje, 198 ir 199 straipsniuose, 200 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 201 straipsnyje, 202 straipsnio 1 dalyje, 203 straipsnio 1 dalyje, 204 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir pagal 197 straipsnio 3 dalį, 200 straipsnio 3 dalį, 202 straipsnio 3 dalį, 203 straipsnio 2 dalį, 204 straipsnio 3 dalį ir 205 straipsnį priimtose taisyklėse numatytais perkėlimo reikalavimais nėra veiksmingai mažinama rizika, kylanti dėl tų vandens gyvūnų perkėlimo, arba

b) paaiškėja, kad 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga plinta nepaisant perkėlimo reikalavimų, nustatytų pagal 1–4 skirsnius (191–207 straipsnius).

▼B

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios gali kilti labai didelio poveikio rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus atsižvelgdama į 205 straipsnyje nurodytus veiksnius ir laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje numatytos procedūros.

207 straipsnis

Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti priimant šiame skirsnyje numatytus deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus

Nustatydamą taisykles, kurios turi būti išdėstytos 203 straipsnio 2 dalyje, 204 straipsnio 3 dalyje bei 205 ir 206 straipsniuose numatytuose deleguotuosiuose ir įgyvendinimo aktuose, Komisija tas taisykles grindžia šiais veiksniais:

- a) su tose nuostatose nurodytu perkėlimu susijusi rizika;
- b) sveikatos būklė, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis kilmės, paskirties vietose ir vietose, per kurias perkeliama;
- c) dėl 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų į sąrašą įtrauktos vandens gyvūnų rūšys;
- d) kilmės, paskirties vietose ir vietose, per kurias perkeliama, taikomos biologinio saugumo priemonės;
- e) konkrečios akvakultūros gyvūnų laikymo sąlygos;
- f) konkretūs tam tikros rūšies akvakultūros ūkiuose taikomi perkėlimo modeliai ir tam tikros rūšies ar kategorijos atitinkamų vandens gyvūnų perkėlimo modeliai;
- g) kiti epidemiologiniai veiksniai.

5 skirsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikavimas

208 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareiga užtikrinti, kad prie akvakultūros gyvūnų būtų pridėtas gyvūnų sveikatos sertifikatas

1. Veiklos vykdytojai perkelia akvakultūros gyvūnus tik tuo atveju, jei prie jų pridėtas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 216 straipsnio 1 dalį išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas, kai atitinkamų rūšių gyvūnai yra įtraukti į sąrašą dėl 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ir skirti perkelti į valstybę narę arba jos zoną ar laikymo vietą, kuri pagal 36 straipsnio 4 dalį ir 37 straipsnio 4 dalį paskelbta neužkrėsta arba kurioje pagal 31 straipsnio 1 ar 2 dalį nustatyta vienos ar kelių 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa.

▼B

2. Veiklos vykdytojai perkelti akvakultūros gyvūnus tik tuo atveju, jei prie jų pridėtas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 216 straipsnio 1 dalį išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas, kai atitinkamų rūšių gyvūnai yra įtraukti į sąrašą dėl 9 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ir juos leidžiama perkelti iš apribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos vienos ar kelių 9 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų kontrolės priemonės, kaip numatyta 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, 56 ir 64 straipsniuose arba 65 straipsnio 1 dalyje, 74 straipsnio 1 dalyje, 79 straipsnyje ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 67 ir 68 straipsnius, 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį bei 83 straipsnio 2 dalį ir 259 straipsnį priimtose taisyklėse.

3. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad gyvūnų sveikatos sertifikatas būtų pridėtas prie akvakultūros gyvūnų nuo jų kilmės vietos iki jų galutinės paskirties vietos, išskyrus atvejus, kai pagal 214 straipsnį priimtose taisyklėse numatytos konkrečios priemonės.

*209 straipsnis***▼C1**

Veiklos vykdytojų pareiga užtikrinti, kad prie kitų vandens gyvūnų būtų pridėtas gyvūnų sveikatos sertifikatas

▼B

1. Tais atvejais, kai dėl rizikos, susijusios su vandens gyvūnų, išskyrus akvakultūros gyvūnus, perkėlimu, gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalaujama pagal 211 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas taisykles, veiklos vykdytojai perkelti tuos vandens gyvūnus tik tuo atveju, jei prie atitinkamų gyvūnų pridėtas pagal 216 straipsnio 1 dalį kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas.

2. 208 straipsnis taip pat taikomas vandens gyvūnams, išskyrus akvakultūros gyvūnus, skirtiems laikyti akvakultūros ūkyje arba paleisti į laisvę. Jeigu kilmės valstybės narės kompetentinga institucija padaro išvadą, kad dėl atitinkamų vandens gyvūnų kilmės vietos pobūdžio sertifikavimo atlikti neįmanoma, ji gali leisti atlikti jų perkėlimą be gyvūnų sveikatos sertifikato su sąlyga, kad gautas paskirties vietos kompetentingos institucijos sutikimas.

3. Šis straipsnis netaikomas laukiniams vandens gyvūnams, kurie surinkti ar sugauti tiesiogiai tiekti žmonių maistui.

210 straipsnis

Valstybių narių nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo nacionalinio gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimų

Nukrypdomos nuo 208 ir 209 straipsniuose nustatytų gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimų valstybės narės gali leisti taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas tam tikrų vandens gyvūnų be gyvūnų sveikatos sertifikatų siuntų perkėlimui jų teritorijose, jei tose valstybėse narėse yra įdiegta alternatyvi sistema, skirta užtikrinti, kad tokių gyvūnų siuntos būtų atsekamos ir tos siuntos atitiktų 1–4 skirsniuose (191–207 straipsniuose) numatytus tokiam perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus.

▼B

211 straipsnis

Igaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su vandens gyvūnų sveikatos sertifikavimu

1. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimo, taikomo vandens gyvūnų, išskyrus akvakultūros gyvūnus, perkėlimui, kaip nurodyta 209 straipsnio 1 dalyje, tais atvejais, kai gyvūnų sveikatos sertifikavimas yra privalomas siekiant užtikrinti, kad atitinkamas perkėlimas atitiktų toliau nurodytus į sąrašą įtrauktų rūšių atitinkamiems gyvūnams taikomus sveikatos reikalavimus:

i) 1–4 skirsniuose (191–207 straipsniuose) numatytus reikalavimus ir pagal tuos skirsnius priimtas taisykles;

ii) 55 straipsnio 1 dalyje, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalyje, 62 ir 64 straipsniuose, 65 straipsnio 1 dalyje, 74 straipsnio 1 dalyje bei 79 ir 80 straipsniuose ar pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63, 67 ir 68 straipsnius ir 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse numatytas ligų kontrolės priemonės;

iii) pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse numatytas neatidėliotinas priemonės;

b) specialių 208 ir 209 straipsniuose numatyto gyvūnų sveikatos sertifikavimo taisyklių, jei konkrečiomis rizikos mažinimo priemonėmis, kurių imasi kompetentinga institucija, siekiama užtikrinti, kad:

i) perkeliamus vandens gyvūnus būtų galima atsekti;

ii) perkeliama vandens gyvūnai atitiktų 1–4 skirsniuose (191–207 straipsniuose) numatytus gyvūnų sveikatos reikalavimus perkėlimams;

c) nuo 208 ir 209 straipsniuose numatytų gyvūnų sveikatos sertifikato reikalavimų nukrypti leidžiančių nuostatų ir tokių nuostatų taikymo sąlygų; tai taikoma vandens gyvūnų perkėlimui, dėl kurio nekyla didelės ligų plitimo rizikos dėl:

i) atitinkamų vandens gyvūnų rūšių, kategorijų ar vystymosi stadijos;

ii) tų rūšių ir kategorijų akvakultūros gyvūnų laikymo būdų ir gamybos rūšių;

iii) numatomos vandens gyvūnų paskirties arba

iv) vandens gyvūnų paskirties vietos.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės, susijusios su 209 straipsnio 2 dalyje numatyta veiklos vykdytojų pareiga užtikrinti, kad prie akvakultūros ūkiuose laikyti skirtų laukinių vandens gyvūnų būtų pridėtas gyvūnų sveikatos sertifikatas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

212 straipsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys

1. 208, 209 ir 210 straipsniuose nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate pateikiama bent ši informacija:
 - a) kilmės ūkis ar vieta, paskirties ūkis ar vieta ir, jeigu tai aktualu dėl ligų plitimo, ūkiai ar vietos, į kuriuos buvo užsukta pakeliui;
 - b) atitinkamų vandens gyvūnų aprašas, įskaitant rūšį ir kategoriją;
 - c) vandens gyvūnų kiekis (skaičius, tūris ar svoris);
 - d) informacija, būtina įrodyti, kad vandens gyvūnai atitinka 1–4 skirsniuose (191–207 straipsniuose) numatytus atitinkamus perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus.
2. Gyvūnų sveikatos sertifikate galima pateikti ir kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.

213 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su gyvūnų sveikatos sertifikatų turiniu

1. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl 212 straipsnio 1 dalyje numatyto gyvūnų sveikatos sertifikatų turinio:
 - a) išsamių taisyklių dėl 212 straipsnio 1 dalyje numatyto tų gyvūnų sveikatos sertifikatų turinio, taikomų skirtingų rūšių ir kategorijų vandens gyvūnams;
 - b) papildomos informacijos, pateiktinos 212 straipsnio 1 dalyje numatytame gyvūnų sveikatos sertifikate.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdžių taisyklės.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

214 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su vandens gyvūnų perkėlimo į paskirties vietą specialiais tipais, delegavimas

Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl konkrečių priemonių, kuriomis papildomi 208 ir 209 straipsniuose numatyti gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimai ir kurios taikomos toliau nurodytiems vandens gyvūnų perkėlimo tipams:

- a) vandens gyvūnų perkėlimui, kuriuos privaloma grąžinti į jų kilmės vietą arba perkelti į kitą paskirties vietą dėl vienos ar kelių iš šių priežasčių:
 - i) numatyta kelionė buvo netikėtai nutraukta dėl gyvūnų gerovės priežasčių;
 - ii) kelionės metu įvyko nenumatytų eisimo ar kitokių įvykių;

▼B

- iii) juos atsisakyta priimti kitoje valstybėje narėje ar prie Sąjungos išorės sienų esančioje paskirties vietoje;
- iv) juos atsisakyta priimti trečiojoje šalyje ar teritorijoje;
- b) parodoms ir sporto, kultūros bei panašioms renginiams skirtų akvakultūros gyvūnų perkėlimui ir vėlesniam jų grįžimui į jų kilmės vietą.

*215 straipsnis***Veiklos vykdytojų pareigos bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis gyvūnų sveikatos sertifikavimo tikslais**

Veiklos vykdytojai:

- a) pateikia kompetentingai institucijai visą informaciją, kuri yra būtina 208 ir 209 straipsniuose ir pagal 211, 213 ir 214 straipsnius priimtose taisyklėse numatytam gyvūnų sveikatos sertifikatui užpildyti prieš numatomą perkėlimą;
- b) prireikus užtikrina, kad būtų atlikti atitinkamų vandens gyvūnų dokumentų patikrinimai, tapatybės ir fiziniai patikrinimai, kaip numatyta 216 straipsnio 3 dalyje ir pagal 216 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklėse.

*216 straipsnis***Kompetentingos institucijos atsakomybė už gyvūnų sveikatos sertifikavimą ir delegotieji aktai**

1. Kompetentinga institucija veiklos vykdytojo prašymu išduoda gyvūnų sveikatos sertifikatą, skirtą vandens gyvūnų perkėlimui, kai to reikalaujama pagal 208 ir 209 straipsnius ar pagal 211 ir 214 straipsnius priimtose taisyklėse, jei laikomasi šių gyvūnų sveikatos reikalavimų, atitinkamai numatytų:

- a) 191 straipsnyje, 192 straipsnio 1 dalyje, 193, 195 ir 196 straipsniuose, 197 straipsnio 1 dalyje, 198 ir 199 straipsniuose, 200 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 201 straipsnyje, 203 straipsnio 1 dalyje ir 204 straipsnio 1 ir 2 dalyse;
- b) pagal 192 straipsnio 2 dalį, 197 straipsnio 3 dalį, 200 straipsnio 3 dalį, 201 straipsnio 3 dalį, 202 straipsnio 3 dalį, 203 straipsnio 2 dalį, 204 straipsnio 3 dalį ir 205 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;
- c) pagal 206 straipsnį priimtuose įgyvendinimo aktuose.

2. Gyvūnų sveikatos sertifikatai turi:

- a) būti patikrinti, patvirtinti spaudu ir pasirašyti valstybinio veterinarijos gydytojo;
- b) galioti pagal 4 dalies c punktą priimtose taisyklėse numatytą laikotarpį, kurį vandens gyvūnai, kuriems tas sertifikatas skirtas, turi ir toliau atitikti jame pateiktas gyvūnų sveikatos garantijas.

▼B

3. Prieš pasirašydamas gyvūnų sveikatos sertifikatą atitinkamas valstybinis veterinarijos gydytojas prineis atlieka dokumentų, tapatybės ir fizinius patikrinimus, kaip numatyta pagal 4 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, siekdamas patikrinti, ar vandens gyvūnai, kuriems tas sertifikatas skirtas, atitinka šio skyriaus reikalavimus, atsižvelgdamas į atitinkamų vandens gyvūnų rūšis ir kategorijas bei gyvūnų sveikatos reikalavimus.

4. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl:

- a) skirtingų rūšių ir kategorijų vandens gyvūnams taikomų dokumentų, tapatybės ir fizinių patikrinimų ir tikrinimų, kuriuos pagal 3 dalį turi atlikti valstybinis veterinarijos gydytojas, kad patikrintų atitiktį šio skyriaus reikalavimams, tipų;
- b) laikotarpio, per kurį valstybinis veterinarijos gydytojas turi atlikti tokius dokumentų, tapatybės ir fizinius patikrinimus ir tikrinimus ir išduoti gyvūnų sveikatos sertifikatus prieš perkeltant vandens gyvūnų siuntas;
- c) gyvūnų sveikatos sertifikatų galiojimo trukmės.

*217 straipsnis***Elektroniniai gyvūnų sveikatos sertifikatai**

Elektroniniai gyvūnų sveikatos sertifikatai, išduodami, tvarkomi ir perduodami naudojantis TRACES, gali pakeisti 216 straipsnio 1 dalyje numatytus pridedamus gyvūnų sveikatos sertifikatus, kai:

- a) tokiuose elektroniniuose gyvūnų sveikatos sertifikatuose pateikiama visa informacija, kurią pagal 212 straipsnio 1 dalį ir pagal 213 straipsnį priimtose taisyklėse reikalaujama pateikti gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdyje;
- b) tokiais elektroniniais gyvūnų sveikatos sertifikatais užtikrinamas atitinkamų vandens gyvūnų atsekamumas ir jų gyvūnų sąsaja su elektroniniu gyvūnų sveikatos sertifikatu;
- c) tokiais elektroniniais gyvūnų sveikatos sertifikatais užtikrinama kilmės ir paskirties valstybių narių, taip pat valstybės narės, kurios teritorija kertama perkeltant, kompetentingų institucijų prieiga prie elektroninių dokumentų bet kuriuo gabenimo momentu.

*218 straipsnis***Pačių veiklos vykdytojų parengta deklaracija dėl akvakultūros gyvūnų perkėlimo į kitas valstybes nares ir deleguotieji aktai**

1. Kilmės vietos veiklos vykdytojai išduoda jų pačių parengtos deklaracijos dokumentą, skirtą akvakultūros gyvūnų perkėlimui iš jų kilmės vietos vienoje valstybėje narėje į jų paskirties vietą kitoje valstybėje narėje, ir užtikrina, kad tas dokumentas būtų pridėtas prie tokių akvakultūros gyvūnų, jei prie jų nereikalaujama pridėti 208 ir 209 straipsniuose ar pagal 211 ir 214 straipsnius priimtose taisyklėse numatyto gyvūnų sveikatos sertifikato.

▼B

2. 1 dalyje numatyta pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumente pateikiama bent ši informacija, susijusi su atitinkamais akvakultūros gyvūnais:

- a) jų kilmės ir paskirties vietos ir prireikus pakeliui esančios vietos;
- b) transporto priemonės;
- c) akvakultūros gyvūnų aprašas bei jų kategorijos, rūšys ir kiekis (skaičius, tūris ar svoris), atsižvelgiant į atitinkamus gyvūnus;
- d) informacija, būtina įrodyti, kad akvakultūros gyvūnai atitinka 1–4 skirsniuose (191–207 straipsniuose) numatytus perkėlimo reikalavimus.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) išsamių taisyklių dėl šio straipsnio 2 dalyje numatyto pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumento turinio skirtingų rūšių ir kategorijų akvakultūros gyvūnų atveju;
- b) papildomos informacijos, pateiktinos pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumente kartu su šio straipsnio 2 dalyje numatyta informacija.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl 1 dalyje numatyto pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumento pavyzdžio.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6 skirsnis

Pranešimas apie vandens gyvūnų perkėlimą į kitas valstybes nares

219 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareiga, susijusi su pranešimu apie vandens gyvūnų perkėlimą į kitas valstybes nares

1. Veiklos vykdytojai, išskyrus vežėjus, iš anksto praneša savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai apie numatomą vandens gyvūnų perkėlimą iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę, jei:

- a) prie vandens gyvūnų turi būti pridėtas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas, kaip nurodyta 208 ir 209 straipsniuose ►**C1** ir pagal 211 bei 214 straipsnius priimtose taisyklėse; ◀
- b) prie vandens gyvūnų turi būti pridėtas gyvūnų sveikatos sertifikatas, skirtas vandens gyvūnams, ►**C1** kai jie perkeliama iš apribojimų taikymo zonos, kaip nurodyta 208 straipsnio 2 dalyje; ◀

▼B

c) perkeliama akvakultūros gyvūnai ir laukiniai vandens gyvūnai skirti:

i) laikyti ūkyje, kuris turi būti registruotas pagal 173 straipsnį arba patvirtintas pagal 176–179 straipsnius;

ii) paleisti į laisvę;

d) pranešimą pateikti reikalaujama pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal 221 straipsnį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatyto pranešimo tikslais veiklos vykdytojai pateikia jų kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai visą būtiną informaciją, kad ši galėtų pranešti apie perkėlimą paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai pagal 220 straipsnio 1 dalį.

*220 straipsnis***Kompetentingos institucijos atsakomybė už pranešimą apie vandens gyvūnų perkėlimą į kitas valstybes nares**

1. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie vandens gyvūnų perkėlimą, kaip nurodyta 219 straipsnyje, išskyrus atvejus, kai pagal 221 straipsnio 1 dalies c punktą dėl tokio pranešimo buvo leista taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą.

2. 1 dalyje nurodytas pranešimas pateikiamas prieš atitinkamą perkėlimą ir, jei tai įmanoma, naudojantis TRACES.

3. Valstybės narės paskiria regionus, atsakingus už 1 dalyje numatytų pranešimų apie perkėlimą valdymą.

4. Nukrypdamą nuo 1 dalies, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija gali leisti atitinkamam veiklos vykdytojui naudojantis TRACES iš dalies arba išsamiai pranešti paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie vandens gyvūnų perkėlimą.

*221 straipsnis***Igaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su veiklos vykdytojų ir kompetentingos institucijos pranešimu apie vandens gyvūnų perkėlimą**

1. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl:

a) reikalavimo, pagal kurį veiklos vykdytojai pagal 219 straipsnį turi iš anksto pranešti apie tam tikrų rūšių ar kategorijų vandens gyvūnų, išskyrus nurodytuosius 219 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, perkėlimą iš vienos valstybės narės į kitą, jei tokio perkėlimo atsekamumas yra būtinas siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame skyriuje nustatytų gyvūnų sveikatos reikalavimų;

b) informacijos, kuri yra reikalinga siekiant pranešti apie vandens gyvūnų perkėlimą, kaip numatyta 219 straipsnyje ir 220 straipsnio 1 dalyje;

▼B

- c) nuo 219 straipsnio 1 dalies c punkte numatytų pranešimo reikalavimų nukrypti leidžiančių nuostatų, taikomų tam tikrų rūšių ir kategorijų vandens gyvūnams ar tam tikrų tipų perkėlimui, kuris nekelia didelės rizikos;
- d) pranešimų apie vandens gyvūnų perkėlimą teikimo procedūrų avarinės situacijos atveju – nutrūkus elektros tiekimui ar dėl kitų priežasčių sutrikus TRACES veikimui;
- e) reikalavimų valstybėms narėms paskirti regionus, kaip numatyta 220 straipsnio 3 dalyje.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl:

- a) išsamesnės informacijos apie pranešimus, kuriuos:
 - i) pagal 219 straipsnį veiklos vykdytojai teikia kilmės valstybės narės, iš kurios vandens gyvūnai perkeliama, kompetentingai institucijai;
 - ii) pagal 220 straipsnio 1 dalį kilmės valstybės narės kompetentinga institucija teikia paskirties valstybės narės, į kurią vandens gyvūnai perkeliama, kompetentingai institucijai;
- b) terminų, iki kurių:
 - i) veiklos vykdytojai turi pateikti būtiną informaciją, nurodytą 219 straipsnio 2 dalyje, kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai;
 - ii) kilmės valstybės narės kompetentinga institucija turi pranešti apie perkėlimą, kaip nurodyta 220 straipsnio 1 dalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 SKYRIUS

Gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, gamyba, perdirbimas ir paskirstymas Sąjungoje

222 straipsnis

Veiklos vykdytojų bendrosios pareigos, susijusios su gyvūnų sveikata, ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų prevencinių priemonių, siekdami užtikrinti, kad jokiais gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapais dėl tų produktų neplistų:

- a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, atsižvelgiant į sveikatos būklę gamybos, perdirbimo ir paskirties vietose;

- b) naujos ligos.

2. Veiklos vykdytojai užtikrina, kad gyvūniniai produktai iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, nebūtų iš ūkių ar maisto įmonių arba nebūtų gauti iš gyvūnų, kurie yra iš tokių ūkių ar maisto įmonių, kuriuose:

▼B

a) taikomos 257 ir 258 straipsniuose ir pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse numatytos neatidėliotinos priemonės, išskyrus atvejus, kai VII dalyje (257–262 straipsniuose) numatytos nuo tų taisyklių nukrypti leidžiančios nuostatos;

b) taikomi vandens gyvūnų perkėlimo ir gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų vežimo apribojimai, kaip numatyta 32 straipsnio 1 dalies c punkte, 55 straipsnio 1 dalies e punkte, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalies a punkte, 62 straipsnio 1 dalyje, 65 straipsnio 1 dalies c punkte, 70 straipsnio 1 dalies b punkte, 74 straipsnio 1 dalies a punkte, 76 straipsnio 2 dalies b punkte, 76 straipsnio 3 dalyje, 79, 81 straipsniuose ir 82 straipsnio 2 bei 3 dalyse ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius bei 70 straipsnio 3 dalį, 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį, 76 straipsnio 5 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse, išskyrus atvejus, kai tose taisyklėse buvo numatytos nuo tų perkėlimo ir vežimo apribojimų nukrypti leidžiančios nuostatos.

3. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl išsamių reikalavimų, kuriais papildomi šio straipsnio 2 dalyje nurodyti reikalavimai ir kurie taikomi gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, vežimui, kai tai susiję su:

a) ligomis ir su ligomis susijusiomis vandens gyvūnų rūšimis, kurioms taikomos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos neatidėliotinos priemonės ar perkėlimo arba vežimo apribojimai;

b) gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų rūšimis;

c) rizikos mažinimo priemonėmis, kurios kilmės ir paskirties vietose taikomos gyvūniniams produktams iš vandens gyvūnų;

d) numatyta gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų paskirtimi;

e) gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų paskirties vieta.

4. Šis straipsnis netaikomas gyvūniniams produktams iš laukinių vandens gyvūnų, surinktų ar sugautų tiesiogiai tiekti žmonių maistui.

223 straipsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikatai ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai toliau nurodytus gyvūninius produktus iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, veža tik tuo atveju, jei prie tų produktų pridėtas pagal 3 dalį kilmės vietos valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas:

a) gyvūninius produktus iš vandens gyvūnų:

i) kuriuos leidžiama išvežti iš apribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos neatidėliotinos priemonės, numatytos pagal 259 straipsnį priimtose taisyklėse, ir

▼B

- ii) kurie gauti iš vandens gyvūnų, kurių rūšims taikomos tos neatidėliotinos priemonės;
- b) gyvūninius produktus iš vandens gyvūnų:
- i) kuriuos galima išvežti iš apribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos ligų kontrolės priemonės pagal 32 straipsnio 1 dalies c punktą, 55 straipsnio 1 dalies c punktą, 56 straipsnį, ►C1 61 straipsnio 1 dalies a punktą, 62 straipsnio 1 dalį, 65 straipsnio 1 dalies c punktą, ◄ 70 straipsnio 1 dalies b punktą, 74 straipsnio 1 dalies a punktą bei 79 straipsnį ir pagal taisyklės, priimtas pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 straipsnį, 67 straipsnį, 71 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį ir 83 straipsnio 2 dalį, ir
 - ii) kurie gauti iš vandens gyvūnų, kurių rūšims taikomos tos ligų kontrolės priemonės.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, tokio sertifikato nereikalaujama gyvūninių produktų iš laukinių vandens gyvūnų vežimui, kai:
- a) yra taikomos alternatyvios rizikos mažinimo priemonės, kurioms leidimą davė kompetentinga institucija, siekiant užtikrinti, kad dėl to vežimo nekiltų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizika;
 - b) tokių produktų siuntos yra atsekamos.
3. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad 1 dalyje nurodytas gyvūnų sveikatos sertifikatas būtų pridėtas prie gyvūninių produktų nuo jų kilmės vietos iki jų paskirties vietos.
4. Kompetentinga institucija veiklos vykdytojo prašymu išduoda gyvūnų sveikatos sertifikatą, skirtą 1 dalyje nurodytų gyvūninių produktų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, vežimui, su sąlyga, kad laikomasi šiame straipsnyje nurodytų atitinkamų reikalavimų.
5. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems vežamiems gyvūniniams produktams, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, nustatytą gyvūnų sveikatos sertifikavimą taikomi 212 ir 214–217 straipsniai ir pagal 213 straipsnį ir 216 straipsnio 4 dalį priimtos taisyklės.
6. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl reikalavimų ir išsamių taisyklių, taikomų šio straipsnio 1 dalyje nurodytam gyvūnų sveikatos sertifikatui, kuris turi būti pridėtas prie gyvūninių produktų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, atsižvelgiant į:
- a) atitinkamų gyvūninių produktų rūšis;
 - b) atitinkamiems produktams taikomas rizikos mažinimo priemones, kuriomis mažinama ligų plitimo rizika;
 - c) numatytą tų produktų paskirtį;
 - d) tų produktų paskirties vietą.

▼B*224 straipsnis***Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys ir deleguotieji bei įgyvendinimo aktai**

1. Gyvūnų sveikatos sertifikate, skirtame gyvūniniams produktams iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, pateikiama bent ši informacija:

- a) kilmės ūkis ar vieta ir paskirties ūkis ar vieta;
- b) atitinkamų gyvūninių produktų aprašas;
- c) gyvūninių produktų kiekis (skaičius, tūris ar svoris);
- d) gyvūninių produktų identifikavimas, kai to reikalaujama pagal 65 straipsnio 1 dalies h punktą ar pagal 67 straipsnį priimtas taisyklės;
- e) informacija, būtina įrodyti, kad atitinkami produktai atitinka 222 straipsnio 2 dalyje ir pagal 222 straipsnio 3 dalį priimtose taisyklėse numatytus vežimo apribojimo reikalavimus.

2. 1 dalyje nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate galima pateikti kitą informaciją, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.

3. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl informacijos, pateiktinos gyvūnų sveikatos sertifikate, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje, pakeitimo ir papildymo.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos šio straipsnio 1 dalyje numatytų gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdžių taisyklės.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*225 straipsnis***Pranešimas apie gyvūninių produktų vežimą į kitas valstybes nares**

1. Veiklos vykdytojai:

- a) iš anksto informuoja kilmės valstybės narės kompetentingą instituciją apie numatomą gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, vežimą, jei prie atitinkamų siuntų reikalaujama pridėti gyvūnų sveikatos sertifikatą pagal 223 straipsnio 1 dalį;
- b) pateikia visą būtiną informaciją, kad kilmės valstybės narės kompetentinga institucija galėtų pranešti apie atitinkamą vežimą paskirties valstybei narei pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, vežimą pagal 220 straipsnio 1 dalį.

3. Pranešimui apie gyvūninius produktus iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, taikomi 219 ir 220 straipsniai ir pagal 221 straipsnį priimtos taisyklės.

4 SKYRIUS

Nacionalinės priemonės

226 straipsnis

Nacionalinės priemonės, skirtos ligų, išskyrus į sąrašą įtrauktas ligas, poveikiui riboti

1. Jei tam tikra liga, išskyrus 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas, kelia didelę riziką vandens gyvūnų sveikatai valstybėje narėje, atitinkama valstybė narė gali imtis nacionalinių priemonių siekdama užkirsti kelią tai ligai patekti ar kontroliuoti tos ligos plitimą.

Valstybės narės užtikrina, kad tomis nacionalinėmis priemonėmis nebūtų viršijama to, kas tinkama ir būtina siekiant užkirsti kelią atitinkamai ligai patekti į valstybę narę arba kontroliuoti tos ligos plitimą atitinkamoje valstybėje narėje.

2. Valstybės narės iš anksto praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas siūlomas nacionalines priemones, kuriomis gali būti daromas poveikis vandens gyvūnų perkėlimui ir gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų vežimui iš vienos valstybės narės į kitą.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina ir prireikus iš dalies keičia šio straipsnio 2 dalyje nurodytas nacionalines priemones. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. 3 dalyje nurodytas patvirtinimas suteikiamas tik tuo atveju, jei siekiant užkirsti kelią 1 dalyje nurodytai ligai patekti arba kontroliuoti jos plitimą būtina nustatyti gyvūnų perkėlimo ar produktų vežimo iš vienos valstybės narės į kitą apribojimus, atsižvelgiant į bendrą atitinkamos ligos ir priemonių, kurių imtasi, poveikį Sąjungoje.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

KITŲ RŪŠIŲ GYVŪNAI, IŠSKYRUS TUOS, KURIE APIBRĖŽIAMO KAIP SAUSUMOS IR VANDENS GYVŪNAI, IR GENETINĖS MEDŽIAGOS PRODUKTAI BEI GYVŪNINIAI PRODUKTAI IŠ TOKIŲ KITŲ GYVŪNŲ

227 straipsnis

Gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi kitiems gyvūnams ir genetinės medžiagos produktams bei gyvūniniams produktams iš tokių kitų gyvūnų

Jei kiti gyvūnai yra tam tikros rūšies, kuri įtraukta į sąrašą dėl 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, ir tie kiti gyvūnai arba jų genetinės medžiagos produktai ar gyvūniniai produktai kelia riziką visuomenės ar gyvūnų sveikatai Sąjungoje, taikomi vienas ar keli toliau nurodyti reikalavimai:

- a) I antraštinės dalies 1 skyriuje ir II antraštinės dalies 1 skyriuje (84–101 straipsniuose ir 172–175 straipsniuose) numatyti ūkių bei vežėjų registravimo, patvirtinimo, duomenų saugojimo ir registrų reikalavimai;

▼B

- b) 108–111 straipsniuose ir 117 straipsnyje numatyti atsekamumo reikalavimai, taikomi kitiems gyvūnams, ir 122 straipsnyje numatyti atsekamumo reikalavimai, taikomi genetinės medžiagos produktams;
- c) perkėlimo ir vežimo reikalavimai, taikomi:
- i) kitiems gyvūnams, kurie gyvena daugiausia sausumos aplinkoje arba kurie paprastai yra imlūs sausumos gyvūnų ligoms, atsižvelgiant į kriterijus, numatytus 228 straipsnio 3 dalies d ir e punktuose, ir reikalavimus, numatytus IV dalies I antraštinės dalies 3 skyriaus 1 skirsnyje (124 ir 125 straipsniuose) ir 6 skirsnyje (137–142 straipsniuose) ir IV dalies I antraštinės dalies 4 skyriuje (155 ir 156 straipsniuose);
 - ii) kitiems gyvūnams, kurie gyvena daugiausia vandens aplinkoje arba kurie paprastai yra imlūs vandens gyvūnų ligoms, atsižvelgiant į 228 straipsnio 3 dalies d ir e punktuose numatytus kriterijus ir IV dalies II antraštinės dalies 2 skyriaus 1–4 skirsniuose (191–207 straipsniuose) numatytus reikalavimus;
 - iii) genetinės medžiagos produktams, atsižvelgiant į 157 ir 158 straipsniuose numatytus bendruosius vežimo reikalavimus ir 164 bei 165 straipsniuose numatytus specialius vežimo į kitas valstybes nares reikalavimus;
 - iv) gyvūniniams produktams, atsižvelgiant į veiklos vykdytojams tenkančias bendrąsias gyvūnų sveikatos pareigas, susijusias su gyvūninių produktų gamyba, perdirbimu ir paskirstymu Sąjungoje, kaip numatyta 166 ir 222 straipsniuose;
- d) veiklos vykdytojams ir kompetentingoms institucijoms tenkančia gyvūnų sveikatos sertifikavimo pareiga ir veiklos vykdytojams tenkančia pareiga pateikti jų pačių parengtą deklaraciją; šios pareigos susijusios su:
- i) kitais gyvūnais pagal 143–151 ar 208–218 straipsniuose numatytas taisykles;
 - ii) genetinės medžiagos produktais pagal 161 ir 162 straipsniuose numatytas taisykles;
 - iii) gyvūniniais produktais pagal ►C3 167 ir 168 arba 223 ir 224 straipsniuose ◄ numatytas taisykles;
- e) veiklos vykdytojams ir kompetentingoms institucijoms tenkanti pareiga pranešti apie perkėlimą arba vežimą, atsižvelgiant į 152, 153, 154, 163, 169, 219–221 ir 225 straipsniuose numatytus reikalavimus.

*228 straipsnis***Igaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su gyvūnų sveikatos reikalavimais, taikomais kitiems gyvūnams ir genetinės medžiagos produktams bei gyvūniniams produktams iš kitų gyvūnų**

1. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl kitiems gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams ar gyvūniniams produktams taikomų konkrečių reikalavimų, kurie yra būtini siekiant sumažinti 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą į sąrašą įtrauktų ligų riziką, kaip numatyta 227 straipsnyje.

▼B

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl išsamių taisyklių, taikomų ligų kontrolės ir prevencijos priemonių, numatytų 1 dalyje, įgyvendinimui.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Priimdama 1 ir 2 dalyse numatytus deleguotuosius aktus ir įgyvendinimo aktus, Komisija tuos aktus grindžia šiais kriterijais:

- a) kitų gyvūnų rūšimis ar kategorijomis, įtrauktomis į sąrašą pagal 8 straipsnio 2 dalį kaip į sąrašą įtrauktos rūšys dėl vienos ar kelių į sąrašą įtrauktų ligų, kurioms taikomos tam tikros šiame reglamente numatytos ligų prevencijos ir kontrolės priemonės;
- b) atitinkamos į sąrašą įtrauktos ligos pobūdžiu, susijusiu su a punkte nurodytomis kitų gyvūnų rūšimis ir kategorijomis;
- c) ligų prevencijos ir kontrolės priemonių, taikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnams, susijusiems su tomis priemonėmis, įgyvendinamumu, veiksmingumu ir galimybe jomis naudotis;
- d) vyraujančia sausumos ar vandens aplinka, kurioje gyvena tie kiti gyvūnai;
- e) ligų, kuriomis užsikrečia tokie kiti gyvūnai ir kurioms paprastai gali būti imlūs sausumos gyvūnai arba vandens gyvūnai, rūšimis, neatšizvelgiant į d punkte nurodytą vyraujančią gyvenamąją aplinką.

V DALIS

ĮVEŽIMAS Į SĄJUNGĄ IR EKSPORTAS

1 SKYRIUS

Gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų įvežimas į Sąjungą iš trečiųjų šalių ir teritorijų

1 skirsnis

Įvežimo į Sąjungą reikalavimai

229 straipsnis

Į Sąjungą įvežamiems gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams taikomi reikalavimai

1. Valstybės narės leidžia į Sąjungą iš trečiųjų šalių ar teritorijų įvežti gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntas tik tuo atveju, jei tos siuntos atitinka toliau nurodytus reikalavimus, išskyrus atvejus, kai tokiems gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ar gyvūniniams produktams taikoma leidžianti nukrypti nuostata, suteikta pagal 239 straipsnio 2 dalį:

- a) nedarant poveikio 230 straipsnio 2 daliai, jos yra iš trečiosios šalies ar teritorijos, kuri pagal 230 straipsnio 1 dalį yra įtraukta į sąrašą, taikomą konkrečios rūšies ir kategorijos atitinkamiems gyvūnams arba genetinės medžiagos produktams ar gyvūniniams produktams, arba iš tos šalies ar teritorijos zonos ar laikymo vietos;

▼B

- b) jos yra iš patvirtintų ir į sąrašą įtrauktų ūkių, jei toks patvirtinimas ir įtraukimas į sąrašą yra privalomi pagal 233 straipsnį;
- c) jos atitinka 234 straipsnio 1 dalyje ir pagal 234 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytus įvežimui į Sąjungą taikomas gyvūnų sveikatos reikalavimus, jei atitinkamiems gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ar gyvūniniams produktams tokie reikalavimai yra nustatyti;
- d) prie jų yra pridėtas gyvūnų sveikatos sertifikatas ir deklaracijos bei kiti dokumentai, kai tai privaloma pagal 237 straipsnio 1 dalį ar pagal 237 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklėse.

▼M1

- 2. Už atitinkamą siuntą atsakingi veiklos vykdytojai pateikia gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntas iš trečiųjų šalių ar teritorijų oficialiai kontrolei, kaip numatyta Reglamento ►C2 (ES) 2017/625 ◄ 47 straipsnyje.

▼B

2 skirsnis

Trečiųjų šalių ir teritorijų sąrašų sudarymas*230 straipsnis***Trečiųjų šalių ir teritorijų, iš kurių į Sąjungą leidžiama įvežti gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus, sąrašai ir įgyvendinimo bei deleguotieji aktai**

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais sudaromi trečiųjų šalių ir teritorijų, iš kurių į Sąjungą turi būti leidžiama įvežti konkrečių rūšių ir kategorijų gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus, sąrašai, remdamasi šiais kriterijais:

- a) atitinkamos trečiosios šalies ar teritorijos gyvūnų sveikatos teisės aktus ir taisykles, taikomas į tą trečiąją šalį ar teritoriją iš kitų trečiųjų šalių ir teritorijų įvežamiems gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams;
- b) atitinkamos trečiosios šalies ar teritorijos kompetentingos institucijos garantijas dėl veiksmingo a punkte nurodytų gyvūnų sveikatos teisės aktų įgyvendinimo ir kontrolės;
- c) atitinkamos trečiosios šalies ar teritorijos kompetentingos institucijos organizaciją, struktūrą, išteklius ir teises galias;
- d) gyvūnų sveikatos sertifikavimo tvarką atitinkamoje trečiojoje šalyje ar teritorijoje;
- e) gyvūnų sveikatos būklę atitinkamoje trečiojoje šalyje ar teritorijoje arba jos zonose ar laikymo vietose, kiek tai susiję su:
 - i) į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis;

▼B

- ii) aspektais, susijusiais su gyvūnų ir visuomenės sveikata ar aplinkos būkle atitinkamoje trečiojoje šalyje ar teritorijoje arba jos zonoje ar laikymo vietoje, dėl kurių gali kilti rizika gyvūnų ar visuomenės sveikatai arba aplinkos būklei Sąjungoje;
- f) garantijas dėl atitikties ar lygiavertiškumo atitinkamiems Sąjungoje taikomiems gyvūnų sveikatos reikalavimams, kurias gali suteikti atitinkamos trečiosios šalies ar teritorijos kompetentinga institucija;
- g) kaip reguliariai ir greitai atitinkama trečioji šalis ar teritorija pateikia Pasaulinei gyvūnų sveikatos organizacijai (toliau – OIE) informaciją apie infekcines ar užkrečiamąsias gyvūnų ligas jos teritorijoje, visų pirma informaciją apie ligas, įtrauktas į OIE s kodeksus;
- h) atitinkamoje trečiojoje šalyje ar teritorijoje atliktos Komisijos kontrolės rezultatus;
- i) patirtį, įgytą praeityje iš atitinkamos trečiosios šalies ar teritorijos įvežant gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus, ir įvežimo į Sąjungą punkte atliktos oficialios tokių gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų kontrolės rezultatus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Kol bus patvirtinti 1 dalyje numatyti sąrašai ir jei jie nebuvo sudaryti pagal 270 straipsnio 2 dalyje nurodytus Sąjungos teisės aktus, valstybės narės nustato, iš kurių trečiųjų šalių ir teritorijų į Sąjungą galima įvežti konkrečių rūšių ir kategorijų gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ar gyvūninius produktus.

Šios dalies pirmos pastraipos tikslais valstybės narės atsižvelgia į šio straipsnio 1 dalies a–i punktuose numatytus įtraukimo į trečiųjų šalių ir teritorijų sąrašus kriterijus.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo šio straipsnio 2 dalies, kuriomis apribojama galimybė valstybėms narėms nuspręsti, iš kurių trečiųjų šalių ir teritorijų į Sąjungą galima įvežti konkrečios rūšies ir kategorijos gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ar gyvūninius produktus, jei tai būtina dėl tos konkrečios rūšies ir kategorijos gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų keliamos rizikos.

231 straipsnis

Į trečiųjų šalių ir teritorijų sąrašus įtrauktina informacija

Komisija 230 straipsnio 1 dalyje numatytuose sąrašuose nurodo šią informaciją apie kiekvieną trečiąją šalį ar teritoriją:

- a) kokių rūšių ir kategorijų gyvūnus, genetinės medžiagos produktus arba gyvūninius produktus galima įvežti į Sąjungą iš tos trečiosios šalies arba teritorijos;

▼B

- b) ar pagal a punktą nurodytus gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ar gyvūninius produktus galima įvežti į Sąjungą iš visos tos trečiosios šalies ar teritorijos, ar tik iš vienos ar kelių jos zonų ar laikymo vietų;
- c) konkrečias sąlygas ir gyvūnų sveikatos garantijas, susijusias su į sąrašą įtrauktomis ligomis.

*232 straipsnis***Įtraukimo į trečiųjų šalių ir teritorijų sąrašus sustabdymas bei išbraukimas iš jų ir įgyvendinimo aktai**

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais išbraukia šalį ar teritoriją iš 230 straipsnio 1 dalyje numatytų sąrašų arba sustabdo gyvūnų, genetinės medžiagos produktų arba gyvūninių produktų įvežimą iš trečiosios šalies ar teritorijos, arba iš jos zonos ar laikymo vietos į Sąjungą dėl bet kurios iš šių priežasčių:

- a) atitinkama trečioji šalis ar teritorija arba viena ar kelios jos zonos ar laikymo vietos nebeatitinka 230 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų, kai tai taikytina į Sąjungą įvežant tam tikros rūšies ir kategorijos gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ar gyvūninius produktus;
- b) gyvūnų sveikatos būklė atitinkamoje trečiojoje šalyje ar teritorijoje arba jos zonoje ar laikymo vietoje yra tokia, kad sustabdymas ar išbraukimas iš sąrašų yra būtinas siekiant apsaugoti gyvūnų sveikatos būklę Sąjungoje;
- c) Komisija paprašė, kad atitinkama trečioji šalis ar teritorija pateiktų naujausią informaciją apie gyvūnų sveikatos būklę ir kitus 230 straipsnio 1 dalyje nurodytus aspektus, ir ta trečioji šalis ar teritorija tokios informacijos nepateikė;
- d) atitinkama trečioji šalis ar teritorija atsisakė leisti savo teritorijoje Komisijai atlikti kontrolę Sąjungos vardu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su didele 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos patekimo į Sąjungą rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais trečioji šalis ar teritorija arba jos zona ar laikymo vieta vėl įtraukiama į 230 straipsnio 1 dalyje numatytus sąrašus, iš kurių ji buvo pašalinta, arba gali vėl leisti įvežti į Sąjungą gyvūnus, genetinės medžiagos produktus arba gyvūninius produktus iš trečiosios šalies ar teritorijos arba iš jos zonos ar laikymo vietos, iš kurios įvežimas į Sąjungą buvo sustabdytas, dėl vienos iš šių priežasčių:

- a) dėl šio straipsnio 1 dalies a ar c punktuose nurodytų priežasčių, jei atitinkama trečioji šalis ar teritorija įrodo, kad ji atitinka 230 straipsnio 1 dalyje numatytus įtraukimo į sąrašus kriterijus;

▼B

b) dėl šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų priežasčių, jei atitinkama trečioji šalis ar teritorija pateikia tinkamų garantijų, kad gyvūnų sveikatos būklės problemos, dėl kurių jai buvo taikomas sustabdymas arba išbraukimas iš sąrašo, yra išspręstos arba nebekelia grėsmės gyvūnų ar visuomenės sveikatai Sąjungoje;

c) dėl šio straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų priežasčių, jei:

- i) atitinkama trečioji šalis ar teritorija sutiko leisti savo teritorijoje Komisijai atlikti kontrolę Sąjungos vardu ir
- ii) iš tos Komisijos kontrolės rezultatų matyti, kad atitinkama trečioji šalis ar teritorija arba jos zonos ar laikymo vietos atitinka 230 straipsnio 1 dalyje numatytus įtraukimo į sąrašus kriterijus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 skirsnis

Trečiosiose šalyse ir teritorijose esančių ūkių patvirtinimas ir įtraukimas į sąrašą

233 straipsnis

Ūkių patvirtinimas ir įtraukimas į sąrašą

1. Valstybės narės leidžia į Sąjungą įvežti sausumos gyvūnus ir jų genetinės medžiagos produktus iš tam tikros rūšies ūkių, kurie Sąjungoje turi būti patvirtinti pagal 94 straipsnio 2 dalį ir laikantis pagal 94 straipsnio 3 dalį bei 95 straipsnį priimtų taisyklių, tik tuo atveju, jei atitinkamas ūkis atitinkamoje trečiojoje šalyje ar teritorijoje:

- a) atitinka tos trečiosios šalies ar teritorijos gyvūnų sveikatos reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai tos rūšies ūkiams Sąjungoje taikomoms taisyklėms;
- b) yra trečiosios šalies ar teritorijos, iš kurios tie gyvūnai ar produktai siunčiami, kompetentingos institucijos patvirtintas ir įtrauktas į sąrašą, išskyrus atvejus, kai toje trečiojoje šalyje ar teritorijoje taikomomis alternatyviomis rizikos mažinimo priemonėmis suteikiamos lygiavertės garantijos dėl gyvūnų sveikatos Sąjungoje.

2. Komisija renka iš atitinkamų trečiųjų šalių ar teritorijų kompetentingų institucijų gautus patvirtintų ūkių sąrašus, nurodytus 1 dalies b punkte.

3. Komisija valstybėms narėms pateikia iš atitinkamų trečiųjų šalių ar teritorijų gautus naujus ar atnaujintus patvirtintų ūkių sąrašus ir juos viešai paskelbia.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtinamos taisyklės, būtinos siekiant užtikrinti vienodą 1 dalies b punkto taikymą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

4 skirsnis

Tam tikrų rūšių ir kategorijų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų įvežimas į Sąjungą*234 straipsnis***Gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi į Sąjungą įvežamiems tam tikrų rūšių ir kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams**

1. Gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi iš trečiųjų šalių ar teritorijų į Sąjungą įvežamiems tam tikrų rūšių ir kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams turi:

- a) būti tokie pat griežti, kaip šiame reglamente nustatyti gyvūnų sveikatos reikalavimai ir pagal jį priimtose taisyklėse, taikomose atitinkamų rūšių ir kategorijų gyvūnų perkėlimui, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų vežimui Sąjungoje nustatyti reikalavimai, arba
- b) suteikti lygiavertes garantijas dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų tam tikrų rūšių ir kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ar gyvūniniams produktams, numatytų šio reglamento IV dalyje (84–228 straipsniuose).

2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų:

- a) iš trečiųjų šalių ar teritorijų į Sąjungą įvežamiems tam tikrų rūšių ir kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams;
- b) tų gyvūnų perkėlimui, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų vežimui Sąjungoje ir jų tvarkymui po jų įvežimo į Sąjungą, kai tai būtina siekiant sumažinti susijusią riziką.

3. Kol bus priimti deleguotieji aktai, kuriais nustatomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi konkrečios rūšies ir kategorijos gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ar gyvūniniams produktams, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje, valstybės narės gali, atlikusios susijusios rizikos įvertinimą, taikyti nacionalines taisykles, jei tos taisyklės atitinka toje dalyje nustatytus reikalavimus ir jeigu jose atsižvelgiama į 235 ir 236 straipsniuose nurodytus veiksnus.

*235 straipsnis***Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti 234 straipsnyje numatytuose deleguotuosiuose aktuose dėl gyvūnų įvežimo į Sąjungą**

234 straipsnio 2 dalyje numatytuose deleguotuosiuose aktuose nustatydama į Sąjungą įvežamiems konkrečių rūšių ar kategorijų gyvūnams taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus, Komisija atsižvelgia į šiuos veiksnus:

- a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas ir naujas ligas;

▼B

- b) sveikatos būklę Sąjungoje, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis;
- c) į sąrašą įtrauktas rūšis, kiek tai susiję su tomis 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis;
- d) atitinkamų gyvūnų amžių ir lytį;
- e) atitinkamų gyvūnų kilmę;
- f) atitinkamo ūkio ir gamybos rūšį kilmės ir paskirties vietose;
- g) numatytą paskirties vietą;
- h) numatytą atitinkamų gyvūnų paskirtį;
- i) kilmės ar tranzito trečiosiose šalyse ar teritorijose arba po atitinkamų gyvūnų įvežimo į Sąjungos teritoriją taikomas rizikos mažinimo priemonės;
- j) tų gyvūnų perkėlimui Sąjungoje taikytinus gyvūnų sveikatos reikalavimus;
- k) kitus epidemiologinius veiksnius;
- l) su tų rūšių ir kategorijų gyvūnais susijusius tarptautinius gyvūnų sveikatos srities prekybos standartus.

236 straipsnis

Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti 234 straipsnyje numatytuose deleguotuosiuose aktuose dėl genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų įvežimo į Sąjungą

234 straipsnio 2 dalyje numatytuose deleguotuosiuose aktuose nustatydama į Sąjungą įvežamiems genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams taikomas gyvūnų sveikatos reikalavimus, Komisija atsižvelgia į šiuos veiksnius:

- a) 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas ir naujas ligas;
- b) gyvūnų, iš kurių gauti genetinės medžiagos produktai ar gyvūniniai produktai, sveikatos būklę ir sveikatos būklę Sąjungoje, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis;
- c) konkrečių genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų rūšį ir pobūdį, apdorojimą, perdirbimo metodus ir kitas rizikos mažinimo priemones, taikytas kilmės, siuntos išsiuntimo ar paskirties vietose;
- d) ūkio ir gamybos rūšį kilmės ir paskirties vietose;
- e) numatytą paskirties vietą;
- f) numatytą atitinkamų genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų paskirtį;

▼B

- g) atitinkamų genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų vežimui Sąjungoje taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus;
- h) kitus epidemiologinius veiksnius;
- i) su atitinkamais genetinės medžiagos produktais ir gyvūniniais produktais susijusius tarptautinius gyvūnų sveikatos srities prekybos standartus.

5 skirsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikatai, deklaracijos ir kiti dokumentai*237 straipsnis***Gyvūnų sveikatos sertifikatai, deklaracijos ir kiti dokumentai, skirti įvežimui į Sąjungą**

1. Valstybės narės leidžia į Sąjungą įvežti gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntas tik tuo atveju, jei prie tokių siuntų pridėtas vienas arba abu iš toliau nurodytų dokumentų:

- a) kilmės trečiosios šalies ar teritorijos kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas, išskyrus atvejus, kai 4 dalies a punkte numatyta nukrypti leidžianti nuostata;
- b) deklaracijos ar kiti dokumentai, jei to reikalaujama pagal taisyklės, priimtas pagal 4 dalies b punktą.

2. Valstybės narės leidžia į Sąjungą įvežti gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntas tik tuo atveju, jei valstybinis veterinarijos gydytojas trečiojoje šalyje ar teritorijoje patikrino ir pasirašė 1 dalies a punkte nurodytą gyvūnų sveikatos sertifikatą pagal sertifikavimo reikalavimus, lygiaverčius nustatytiesiems 149 straipsnio 3 dalyje ar 216 straipsnio 3 dalyje, ir laikantis pagal 149 straipsnio 4 dalį ar 216 straipsnio 4 dalį priimtų taisyklių.

3. Valstybės narės leidžia 1 dalyje nurodytus pridedamus gyvūnų sveikatos sertifikatus pakeisti elektroniniais gyvūnų sveikatos sertifikatais, kurie išduodami, tvarkomi ir perduodami naudojantis TRACES, jei:

- a) tokiuose elektroniniuose gyvūnų sveikatos sertifikatuose pateikiama visa informacija, kurią šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate reikalaujama pateikti pagal 238 straipsnio 1 dalį ir pagal 238 straipsnio 3 dalį priimtose taisyklėse;
- b) tokiais elektroniniais gyvūnų sveikatos sertifikatais užtikrinamas atitinkamų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntų atsekamumas ir tų siuntų sąsaja su elektroniniu gyvūnų sveikatos sertifikatu.

▼B

4. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies a punkte ir 2 dalyje numatytų gyvūnų sveikatos sertifikato reikalavimų, taikomų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntoms, ir konkrečių tų siuntų gyvūnų sveikatos sertifikavimo taisyklių, taikomų sertifikuojant siuntas, kai atitinkamos siuntos kelia nereikšmingą riziką gyvūnų ar visuomenės sveikatai Sąjungoje dėl vieno ar kelių iš šių veiksnių:
 - i) atitinkamų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų rūšių ir kategorijų;
 - ii) atitinkamų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų laikymo būdų ir gamybos rūšių;
 - iii) jų numatytos paskirties;
 - iv) kilmės ar tranzito trečiosiose šalyse ar teritorijose arba po jų įvežimo į Sąjungos teritoriją taikomų alternatyvių rizikos mažinimo priemonių, kuriomis suteikiama gyvūnų ir visuomenės sveikatos Sąjungoje apsauga, kuri yra lygiavertė numatytajai šiame reglamente;
 - v) atitinkamos trečiosios šalies ar teritorijos pateiktų garantijų, kad atitiktis įvežimo į Sąjungą reikalavimams įrodoma kitomis nei gyvūnų sveikatos sertifikatas priemonėmis;
- b) taisyklių, kuriomis reikalaujama, kad prie į Sąjungą įvežamų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntų būtų pridėtos deklaracijos ar kiti dokumentai, kurių reikia įrodymui, kad atitinkami gyvūnai, genetinės medžiagos produktai ir gyvūniniai produktai atitinka įvežimui į Sąjungą taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus, nustatytus pagal 234 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse.

238 straipsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys

1. 237 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate pateikiama bent ši informacija:

- a) pavadinimas arba vardas bei pavardė ir adresas:
 - i) kilmės ūkio ar vietos;
 - ii) paskirties ūkio ar vietos;
 - iii) kai taikoma, ūkių, skirtų atitinkamų laikomų gyvūnų surinkimo operacijoms ar poilsui;
- b) atitinkamų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų aprašas;
- c) atitinkamų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų skaičius ar kiekis;
- d) kai taikoma, atitinkamų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų identifikavimas ir registravimas;

▼B

e) informacija, kurios reikia įrodymui, kad atitinkami gyvūnai, genetinės medžiagos produktai ir gyvūniniai produktai atitinka įvežimui į Sąjungą taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus, numatytus 229 straipsnyje ir 234 straipsnio 1 dalyje bei pagal 234 straipsnio 2 dalį ir 239 straipsnį priimtose taisyklėse.

2. 237 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate galima pateikti kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl:

- a) informacijos, pateiktinos 237 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate, kartu su šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija;
- b) informacijos, pateiktinos 237 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytose deklaracijose ar kituose dokumentuose;
- c) 237 straipsnio 1 dalyje nurodytų gyvūnų sveikatos sertifikatų, deklaracijų ir kitų dokumentų pavyzdžių.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Kol pagal 3 dalį priimtuose įgyvendinimo aktuose bus nustatytos taisyklės, taikomos konkrečios rūšies ir kategorijos gyvūnui, genetinės medžiagos produktui ar gyvūniniam produktui, valstybės narės gali, atlikusios susijusios rizikos įvertinimą, taikyti nacionalines taisykles, jei tos nacionalinės taisyklės atitinka 1 dalyje nustatytas sąlygas.

6 skirsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos ir papildomi reikalavimai, taikomi tam tikrų kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams

239 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos ir papildomi reikalavimai, taikomi tam tikrų kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams

1. Tam tikrų konkrečių tipų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų įvežimui gali būti netinkama taikyti taisykles, nustatytas 229 straipsnio 1 dalyje, 233 ir 237 straipsniuose, todėl Komisijai gali prireikti priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos specialios taisyklės, kuriose būtų atsižvelgta į tam tikrą riziką, galutinę paskirties vietą, galutinio naudojimo pobūdį ir kitas aplinkybes.

2. Komisija pagal 264 straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų specialių taisyklių, susijusių su nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo 229 straipsnio 1 dalyje, 233 ir 237 straipsniuose numatytų reikalavimų, ir dėl nustatymo papildomų reikalavimų, kurie taikomi į Sąjungą įvežant:

a) gyvūnus:

- i) kurie skirti cirkams, renginiams, parodoms, eksponavimui, pasirodymams ir laikyti atskirtuose ūkiuose;

▼B

- ii) kurie skirti naudoti mokslo ar diagnostikos tikslais;
 - iii) kurių galutinė paskirties vieta nėra Sąjunga;
 - iv) kurie yra Sąjungos kilmės ir yra perkelti į trečiąją šalį ar teritoriją ir iš tos trečiosios šalies ar teritorijos grąžinami atgal į Sąjungą;
 - v) kurie yra Sąjungos kilmės ir kurie vežami į kitą Sąjungos dalį per pakeliui esančią trečiąją šalį ar teritoriją;
 - vi) kurie skirti laikinai ganyti netoli Sąjungos sienų;
 - vii) kurie kelia nereikšmingą riziką gyvūnų sveikatos būklei Sąjungoje;
- b) gyvūninius produktus:
- i) kurie skirti asmeniniam naudojimui;
 - ii) kurie skirti vartoti iš trečiųjų šalių ar teritorijų atvykstančių transporto priemonių įgulai ir keleiviams;
- c) genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus:
- i) kurie skirti naudoti kaip prekybos pavyzdžiai;
 - ii) kurie skirti naudoti kaip mokslinių tyrimų ir diagnostiniai mėginiai;
 - iii) kurių galutinė paskirties vieta nėra Sąjunga;
 - iv) kurie yra Sąjungos kilmės ir yra vežami į trečiąją šalį ar teritoriją ir iš tos trečiosios šalies ar teritorijos grąžinami atgal į Sąjungą;
 - v) kurie yra Sąjungos kilmės ir yra vežami į kitą Sąjungos dalį per pakeliui esančią trečiąją šalį ar teritoriją;
 - vi) kurie kelia nereikšmingą riziką gyvūnų sveikatos būklei Sąjungoje.

Tuose deleguotuosiuose aktuose atsižvelgiama į 235 ir 236 straipsniuose nurodytus veiksnus.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės:

- a) taikomos gyvūnų sveikatos sertifikatų, deklaracijų ir kitų dokumentų, skirtų šio straipsnio 2 dalyje nurodytų kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams, pavyzdžiams;
- b) kuriose pateikiami šio straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų Kombinuotosios nomenklatūros kodai, jei tokie kodai nenumatyti pagal kitas atitinkamas Sąjungos taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 SKYRIUS

Tam tikrų kitų prekių nei gyvūnai, genetinės medžiagos produktai ir gyvūniniai produktai įvežimas į Sąjungą iš trečiųjų šalių ir teritorijų

240 straipsnis

Ligų sukėlėjai ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai, veterinarijos gydytojai, vandens gyvūnų sveikatos specialistai ir gyvūnų specialistai, įveždami ligų sukėlėjus į Sąjungą:

- a) imasi tinkamų priemonių siekdami užtikrinti, kad dėl tų ligų sukėlėjų įvežimo į Sąjungą nekiltų su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis susijusios rizikos gyvūnų ar visuomenės sveikatai Sąjungoje;
- b) imasi atitinkamų ligų kontrolės ir prevencijos priemonių siekdami užtikrinti, kad dėl tų ligų sukėlėjų įvežimo į Sąjungą nekiltų bioterorizmo rizikos.

Ši dalis taip pat taikoma visiems kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, sąmoningai įvežantiems tokius sukėlėjus į Sąjungą.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nustatomi į Sąjungą įvežamiems ligų sukėlėjams taikomi reikalavimai dėl:

- a) ligų sukėlėjų pakuotės;
- b) kitų rizikos mažinimo priemonių, kurių reikia imtis siekiant užkirsti kelią ligų sukėlėjų patekimui į aplinką ir jų plitimui.

241 straipsnis

Augalų medžiaga ir deleguotieji bei įgyvendinimo aktai

1. Valstybės narės imasi priemonių, kad būtų apribotas augalų medžiagos siuntų įvežimas į Sąjungą, jeigu trečiosiose šalyse ar teritorijose susidarė nepalanki padėtis, susijusi su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis arba naujomis ligomis, kai to reikalaujama pagal šio straipsnio 3 dalį priimtomis taisyklėmis.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių, kuriuose būtų nustatyti:

- a) konkretūs gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi augalų medžiagos, per kurią gali būti perduotos į sąrašą įtrauktos ar naujos ligos, įvežimui į Sąjungą;
- b) reikalavimai, taikomi:
 - i) gyvūnų sveikatos sertifikavimui, atsižvelgiant į 237 straipsnio 1 dalies a punktą ir 237 straipsnio 2 bei 3 dalyse numatytas taisykles, arba

▼B

- ii) deklaracijoms ar kitiems dokumentams, atsižvelgiant į 237 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas taisykles.
3. Komisija nustato 2 dalyje numatytus gyvūnų sveikatos reikalavimus remdamasi šiais kriterijais:
- a) ar į sąrašą įtraukta liga arba nauja liga, kuri gali būti perduota per augalų medžiagą, kelia didelę riziką gyvūnų ar žmonių sveikatai Sąjungoje;
 - b) tikimybe, kad rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl tam tikros į sąrašą įtrauktos ligos ar naujos ligos, gyvūnai turės tiesioginį ar netiesioginį sąlytį su 2 dalyje nurodyta augalų medžiaga;
 - c) su ta augalų medžiaga susijusių alternatyvių rizikos mažinimo priemonių, kuriomis galima pašalinti ar sumažinti a punkte nurodytą perdavimo riziką, veiksmingumu ir galimybe jomis naudotis.
4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės, kuriose pateikiami šio straipsnio 2 dalyje nurodytos augalų medžiagos Kombinuotosios nomenklatūros kodai, jei jie nenumatyti pagal kitas atitinkamas Sąjungos taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

242 straipsnis

Transporto priemonės, įranga, pakavimo medžiagos, vežimo vanduo, pašaras bei pašariniai augalai ir deleguotieji bei įgyvendinimo aktai

1. Gyvūnus ir produktus į Sąjungą įvežantys veiklos vykdytojai imasi tinkamų ir būtinų ligų prevencijos priemonių vežimo metu, kaip numatyta 125 straipsnio 1 dalyje ir 192 straipsnio 1 dalyje.
2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) konkrečių gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų į Sąjungą įvežant:
 - i) gyvūnų ir produktų vežimo transporto priemonės;
 - ii) gyvūnams ir produktams skirtą įrangą, pakavimo medžiagas arba vežimo vandenį ar pašarus ir pašarinius augalus, per kuriuos gali būti perduotos gyvūnų ligos;
 - b) reikalavimų, taikomų:
 - i) gyvūnų sveikatos sertifikavimui, atsižvelgiant į 237 straipsnio 1 dalies a punktą ir 237 straipsnio 2 bei 3 dalyse numatytas taisykles, arba
 - ii) deklaracijoms ar kitiems dokumentams, atsižvelgiant į 237 straipsnio 1 dalies b punktą numatytas taisykles.
3. Komisija nustato šio straipsnio 2 dalyje numatytus gyvūnų sveikatos reikalavimus, jei dėl vienos ar kelių 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ar naujų ligų, kurios kelia didelę riziką gyvūnų ar žmonių sveikatai Sąjungoje, susiklosto nepalanki padėtis:
 - a) kaimyninėje trečiojoje šalyje ar teritorijoje;

▼B

b) kilmės trečiojoje šalyje ar teritorijoje;

c) tranzito trečiojoje šalyje ar teritorijoje.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės, kuriose pateikiami šio straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų prekių Kombinuotosios nomenklatūros kodai, jei jie nenumatyti pagal kitas atitinkamas Sąjungos taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 SKYRIUS

Eksportas

243 straipsnis

Eksportas iš Sąjungos

1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad gyvūnų ir produktų eksportas ir reeksportas iš Sąjungos į trečiąją šalį ar teritoriją būtų vykdomas laikantis IV dalyje (84–228 straipsniuose) numatytų gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo iš vienos valstybės narės į kitą taisyklių, kartu atsižvelgiant į gyvūnų sveikatos būklę paskirties trečiojoje šalyje ar teritorijoje arba jos atitinkamoje zonoje ar laikymo vietoje, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, atitinkamus gyvūnus ir produktus importuojančios trečiosios šalies ar teritorijos kompetentingai institucijai paprašius arba, jei taip nustatyta toje trečiojoje šalyje ar teritorijoje galiojančiomis teisinėmis ir administracinėmis procedūromis, eksportas ir reeksportas iš Sąjungos gali būti vykdomi pagal galiojančias nuostatas toje trečiojoje šalyje ar teritorijoje su sąlyga, kad toks eksportas ar reeksportas nekelia pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai.

3. Jei taikomos Sąjungos ir trečiosios šalies ar teritorijos sudaryto dvišalio susitarimo nuostatos, iš Sąjungos į tą trečiąją šalį ar teritoriją eksportuojami gyvūnai ir produktai turi atitikti tas nuostatas.

VI DALIS

GYVŪNŲ AUGINTINIŲ PERKĖLIMAS Į VALSTYBĘ NARĘ IŠ KITOS VALSTYBĖS NARĖS ARBA TREČIOSIOS ŠALIES AR TERITORIJOS NEKOMERCINIAIS TIKSLAIS

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

244 straipsnis

VI dalies taikymo sritis

1. Ši dalis taikoma nekomerciniais tikslais perkeliant gyvūnus augintinius į valstybę narę iš kitos valstybės narės arba trečiosios šalies ar teritorijos.

▼B

2. Ji taikoma nedarant poveikio:

- a) Tarybos reglamentui (EB) Nr. 338/97 ⁽¹⁾;
- b) bet kurioms nacionalinėms priemonėms, kurias valstybės narės priėmė, paskelbė ir su kuriomis leido susipažinti visuomenei, kad apribotų tam tikrų rūšių arba veislių gyvūnų augintinių perkėlimą remdamosi kitais nei gyvūnų sveikatos motyvais.

*245 straipsnis***Bendrosios nuostatos**

1. Gyvūnų augintinių, atitinkančių šioje dalyje nustatytus gyvūnų sveikatos reikalavimus, perkėlimas nekomerciniais tikslais nėra draudžiamas, ribojamas ar kitaip trikdomas remiantis kitomis su gyvūnų sveikata susijusiomis priežastimis nei pagal šią dalį taikomos su gyvūnų sveikata susijusios priežastys.

2. Jeigu gyvūno augintinio perkėlimą nekomerciniais tikslais atlieka įgaliotas asmuo, jis gali būti perkeliamas tik užtikrinant ne ilgesnį kaip penkių dienų skirtumą tarp šio perkėlimo ir gyvūno augintinio savininko persikėlimo.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl reikalavimų, kuriais papildomos šio straipsnio 2 dalyje nustatytos taisyklės, susijusių su:

- a) gyvūno augintinio pervežimo nekomerciniais tikslais, kurį atlieka įgaliotas asmuo, dokumentais;
- b) leidimo taikyti nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodyto laikotarpio nukrypti leidžiančias nuostatas suteikimu.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi su išdėstymu, kalbomis ir galiojimu susiję reikalavimai, taikomi deklaracijai, kuria įgaliotas asmuo raštu įgaliojamas gyvūno augintinio savininko vardu atlikti gyvūno augintinio perkėlimą nekomerciniais tikslais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*246 straipsnis***Didžiausias gyvūnų augintinių skaičius**

1. I priedo A dalyje išvardytų rūšių gyvūnų augintinių, kurie gali būti perkeltami vieno perkėlimo nekomerciniais tikslais metu, skaičius negali būti didesnis kaip penki gyvūnai.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, I priedo A dalyje išvardytų rūšių gyvūnų augintinių skaičius gali būti didesnis kaip penki gyvūnai, jeigu įvykdytos toliau nurodytos sąlygos:

- a) atitinkamas perkėlimas nekomerciniais tikslais vykdomas siekiant dalyvauti konkurse, parodoje ar sporto renginyje arba tokio renginio treniruotėje;

⁽¹⁾ 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL L 61, 1997 3 3, p. 1).

▼B

b) gyvūno augintinio savininkas arba atitinkamas įgaliotas asmuo pateikia rašytinį įrodymą, kad gyvūnai augintiniai yra registruoti kaip a punkte nurodyto renginio dalyviai arba registruoti organizacijoje, kuri rengia tokius renginius;

c) gyvūnai augintiniai yra vyresni nei šešių mėnesių.

3. Siekiant užkirsti kelią I priedo B dalyje išvardytų rūšių gyvūnų augintinių perkėlimui komerciniais tikslais, kuris sukčiaujant pateikiamas kaip perkėlimas nekomerciniais tikslais, Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kuriomis nustatomas didžiausias tų rūšių gyvūnų augintinių, kurie vienu metu gali būti perkelti nekomerciniais tikslais, skaičius.

2 SKYRIUS

Gyvūnų augintinių perkėlimui nekomerciniais tikslais iš vienos valstybės narės į kitą taikomos sąlygos

247 straipsnis

Sąlygos, taikomos nekomerciniais tikslais perkeltiant I priedo A dalyje išvardytų rūšių gyvūnus augintinius

I priedo A dalyje išvardytų rūšių gyvūnai augintiniai perkeltami iš vienos valstybės narės į kitą tik tuo atveju, jei:

- a) jie yra individualiai identifikuojami fizinėmis identifikavimo priemonėmis laikantis taisyklių, priimtų pagal 252 straipsnio 1 dalies a punktą;
- b) jie atitinka atitinkamas prevencijos ir rizikos mažinimo priemones, priimtas pagal 252 straipsnio 1 dalies b punktą, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;
- c) prie jų pridėtas identifikavimo dokumentas, tinkamai užpildytas ir išduotas laikantis taisyklių, priimtų pagal 254 straipsnio d punktą.

248 straipsnis

Sąlygos, taikomos nekomerciniais tikslais perkeltiant I priedo B dalyje išvardytų rūšių gyvūnus augintinius

1. Jeigu Komisija pagal 252 straipsnio 1 dalies b punktą yra priėmusi deleguotąjį aktą dėl vienos iš I priedo B dalyje išvardytų gyvūnų augintinių rūšių, nekomerciniais tikslais perkeltiant tos rūšies gyvūnus augintinius iš vienos valstybės narės į kitą turi būti laikomasi šio straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų.

2. 1 dalyje nurodytų rūšių gyvūnai augintiniai gali būti perkeltami iš vienos valstybės narės į kitą tik tuo atveju, jei:

- a) jie yra individualiai identifikuojami ar apibūdinami arba jų grupės yra identifikuojamos ar apibūdinamos laikantis taisyklių, priimtų pagal 252 straipsnio 1 dalies a punktą;

▼B

b) jie atitinka atitinkamas prevencijos ir rizikos mažinimo priemonės, priimtas pagal 252 straipsnio 1 dalies b punktą, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;

c) prie jų pridėtas identifikavimo dokumentas, tinkamai užpildytas ir išduotas laikantis taisyklių, priimtų pagal 254 straipsnio d punktą.

3. Kol bus priimti 1 dalyje nurodyti atitinkami deleguotieji aktai, valstybės narės I priedo B dalyje išvardytų rūšių gyvūnų augintinių perkėlimui nekomerciniais tikslais iš kitos valstybės narės į savo teritoriją gali taikyti nacionalines taisykles, jei tokios taisyklės:

a) taikomos proporcingai visuomenės arba gyvūnų sveikatai kylančiai rizikai, susijusiai su tų rūšių gyvūnų augintinių perkėlimu nekomerciniais tikslais, ir

b) nėra griežtesnės nei tos, kurios taikomos tų rūšių gyvūnų perkėlimui pagal IV dalį.

3 SKYRIUS

Sąlygos, taikomos nekomerciniais tikslais perkeltiant gyvūnus augintinius į valstybę narę iš trečiosios šalies arba teritorijos

249 straipsnis

Sąlygos, taikomos nekomerciniais tikslais perkeltiant I priedo A dalyje išvardytų rūšių gyvūnus augintinius

1. I priedo A dalyje išvardytų rūšių gyvūnai augintiniai į valstybę narę iš trečiosios šalies arba teritorijos perkeltami tik tuo atveju, kai:

a) jie yra individualiai identifikuojami fizinėmis identifikavimo priemonėmis laikantis taisyklių, priimtų pagal 252 straipsnio 1 dalies a punktą;

b) jie atitinka atitinkamas prevencijos ir rizikos mažinimo priemonės, priimtas pagal 252 straipsnio 1 dalies b punktą, kiek tai susiję su į sąrašą įtrauktomis 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis ligomis;

c) prie jų pridėtas identifikavimo dokumentas, tinkamai užpildytas ir išduotas laikantis taisyklių, priimtų pagal 254 straipsnio d punktą.

2. I priedo A dalyje išvardytų rūšių gyvūnus augintinius iš kitų nei pagal 253 straipsnio 1 dalies d punktą į sąrašą įtrauktų trečiųjų šalių arba teritorijų į valstybę narę galima perkelti tik per tuo tikslu į sąrašą įtrauktą atvykimo punktą. Kiekviena valstybė narė parengia tų jos teritorijoje esančių atvykimo punktų sąrašą ir jį viešai paskelbia.

3. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl leidimo nukrypti nuo šio straipsnio 2 dalies suteikimo sąlygų.

▼B*250 straipsnis***Sąlygos, taikomos nekomerciniais tikslais perkelti I priedo B dalyje išvardytų rūšių gyvūnus augintinius**

1. Jeigu Komisija pagal 252 straipsnio 1 dalies b punktą yra priėmusi deleguotąjį aktą dėl vienos iš I priedo B dalyje išvardytų gyvūnų augintinių rūšių, nekomerciniais tikslais perkelti tos rūšies gyvūnus augintinius iš trečiosios šalies arba teritorijos į valstybę narę turi būti laikomasi šio straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų.

2. 1 dalyje nurodytų rūšių gyvūnai augintiniai gali būti perkelti iš trečiosios šalies arba teritorijos į valstybę narę tik tuo atveju, jei:

- a) jie yra individualiai identifikuojami ar apibūdinami arba jų grupės yra identifikuojamos ar apibūdinamos laikantis taisyklių, priimtų pagal 252 straipsnio 1 dalies a punktą;
- b) jie atitinka atitinkamas prevencijos ir rizikos mažinimo priemones, priimtas pagal 252 straipsnio 1 dalies b punktą, kiek tai susiję su 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;
- c) prie jų pridėtas identifikavimo dokumentas, tinkamai užpildytas ir išduotas laikantis taisyklių, priimtų pagal 254 straipsnio d punktą;
- d) kai jie atvyksta iš kitų nei pagal 253 straipsnio 1 dalies d punktą į sąrašą įtrauktų trečiųjų šalių arba teritorijų, jie įvežami per tuo tikslu į sąrašą įtrauktą atvykimo punktą. Kiekviena valstybė narė parengia tų jos teritorijoje esančių atvykimo punktų sąrašą ir jį viešai paskelbia.

3. Kol bus priimti 1 dalyje nurodyti atitinkami deleguotieji aktai, valstybės narės I priedo B dalyje išvardytų rūšių gyvūnų augintinių perkėlimui nekomerciniais tikslais iš trečiosios šalies arba teritorijos į savo teritoriją gali taikyti nacionalines taisykles, jei tokios taisyklės:

- a) taikomos proporcingai visuomenės arba gyvūnų sveikatai kylančiai rizikai, susijusiai su tų rūšių gyvūnų augintinių perkėlimu nekomerciniais tikslais, ir
- b) nėra griežtesnės nei tos, kurios taikomos tų rūšių gyvūnų įvežimui į Sąjungą pagal V dalį.

*251 straipsnis***Nuostata, leidžianti nukrypti nuo sąlygų, taikomų gyvūnų augintinių perkėlimui nekomerciniais tikslais tarp tam tikrų šalių ir teritorijų**

Nukrypstant nuo 249 ir 250 straipsnių, gyvūnai augintiniai gali būti toliau nekomerciniais tikslais perkelti tarp toliau išvardytų šalių ir teritorijų laikantis pagal tų šalių ir teritorijų nacionalines taisykles nustatytų sąlygų:

- a) San Marino ir Italijos;
- b) Vatikano ir Italijos;

▼B

- c) Monako ir Prancūzijos;
- d) Andoros ir Prancūzijos;
- e) Andoros ir Ispanijos;
- f) Norvegijos ir Švedijos;
- g) Farerų Salų ir Danijos;
- h) Grenlandijos ir Danijos.

*4 SKYRIUS**Identifikavimo ir prevencinės bei rizikos mažinimo priemonės**252 straipsnis***Igaliojimų, susijusių su gyvūnų augintinių identifikavimu ir prevencinėmis bei rizikos mažinimo priemonėmis, delegavimas**

1. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) išsamių konkrečioms rūšims skirtų reikalavimų dėl:

i) I priede išvardytų rūšių gyvūnų augintinių identifikavimo priemonių, numatytų 247 straipsnio a punkte, 248 straipsnio 2 dalies a punkte, 249 straipsnio 1 dalies a punkte ir 250 straipsnio 2 dalies a punkte;

ii) tų identifikavimo priemonių taikymo ir naudojimo;

b) išsamių konkrečioms rūšims skirtų reikalavimų dėl prevencinių ir rizikos mažinimo priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti, kad gyvūnai augintiniai nekeltų didelės 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos dėl I priede išvardytų rūšių gyvūnų augintinių perkėlimo, kaip numatyta 247 straipsnio b punkte, 248 straipsnio 2 dalies b punkte, 249 straipsnio 1 dalies b punkte ir 250 straipsnio 2 dalies b punkte.

2. Jei su nauja rizika susijusiais atvejais yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti, pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą priimtoms taisyklėms taikoma 265 straipsnyje numatyta procedūra.

3. Pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą priimtu deleguotuoju aktu leidžiamos konkrečioms rūšims skirtos prevencinės ir rizikos mažinimo priemonės grindžiamos tinkama, patikima ir patvirtinta mokslinė informacija ir taikomos proporcingai visuomenės arba gyvūnų sveikatai kylančiai rizikai, susijusiai su gyvūnų augintinių, kurie yra imlūs 9 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytoms į sąrašą įtrauktoms ligoms, perkėlimu nekomerciniais tikslais.

4. Į 1 dalies b punkte numatytus deleguotuosius aktus taip pat gali būti įtrauktos:

a) taisyklės dėl valstybių narių ar jų dalių suskirstymo į kategorijas pagal jų gyvūnų sveikatos būklę ir jų priežiūros bei pranešimų teikimo sistemas, susijusias su tam tikromis ligomis, kurios gali išplisti perkeltiant I priede nurodytų rūšių gyvūnus augintinius;

▼B

- b) sąlygos, kurias valstybės narės turi įvykdyti, kad galėtų toliau taikyti 1 dalies b punkte nurodytas prevencines ir rizikos mažinimo priemones;
- c) 1 dalies b punkte nurodytų prevencinių ir rizikos mažinimo priemonių taikymo ir dokumentavimo sąlygos;
- d) leidimo taikyti nuo 1 dalies b punkte nurodytų prevencinių ir rizikos mažinimo priemonių leidžiančias nukrypti nuostatas suteikimo ir prirėikus dokumentavimo tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis kriterijai;
- e) leidimo taikyti nuo 247–250 straipsniuose nurodytų sąlygų leidžiančias nukrypti nuostatas suteikimo ir dokumentavimo tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis kriterijai.

*253 straipsnis***Igyvendinimo aktai, susiję su prevencinėmis ir rizikos mažinimo priemonėmis**

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl I priedo A dalyje išvardytų rūšių gyvūnų augintinių, kuriais:

- a) nustato taisykles dėl visų dokumentų, privalomų pagal 252 straipsnio 4 dalies c ir d punktus, formos, išdėstymo ir kalbų;
- b) patvirtina valstybių narių, kurios atitinka 252 straipsnio 4 dalies d punkte nurodytas sąlygas, sąrašą ir pašalina valstybes nares iš to sąrašo, jei atsiranda su tomis sąlygomis susijusių pokyčių;
- c) patvirtina valstybių narių, kurios laikosi 252 straipsnio 4 dalies a punkte nurodytų valstybių narių ar jų dalių suskirstymo į kategorijas taisyklių, sąrašą ir pašalina valstybes nares iš to sąrašo, jei atsiranda su tomis taisyklėmis susijusių pokyčių;
- d) patvirtina trečiųjų šalių ir teritorijų, kurios atitinka 252 straipsnio 4 dalies d punkte nurodytas sąlygas, sąrašą ir pašalina trečiąsias šalis ar teritorijas iš to sąrašo, jei atsiranda su tomis sąlygomis susijusių pokyčių.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl I priedo B dalyje išvardytų rūšių gyvūnų augintinių, kuriais patvirtina trečiųjų šalių ir teritorijų, kurios atitinka 252 straipsnio 4 dalies d punkte nurodytas sąlygas, sąrašą ir pašalina trečiąsias šalis ar teritorijas iš to sąrašo, jei atsiranda su tomis sąlygomis susijusių pokyčių.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su didele rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kuriais atnaujinama šio straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nurodytus sąrašus, laikydamasi 266 straipsnyje 3 dalyje nurodytos procedūros.

▼B*5 SKYRIUS**Identifikavimo dokumentai**254 straipsnis***Įgaliojimų, susijusių su identifikavimo dokumentais, delegavimas**

Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) informacijai, kuri turi būti pateikta 247 straipsnio c punkte, 248 straipsnio 2 dalies c punkte, 249 straipsnio 1 dalies c punkte ir 250 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytuose identifikavimo dokumentuose, įrašyti skirtų laukelių;
- b) 247 straipsnio c punkte nurodytų identifikavimo dokumentų blankų platinimo;
- c) leidimo taikyti nuo identifikavimo dokumentų, numatytų 247 straipsnio c punkte ir 249 straipsnio 1 dalies c punkte, formos nukrypti leidžiančias nuostatas, suteikimo sąlygų;
- d) identifikavimo dokumentų, numatytų 247 straipsnio c punkte, 248 straipsnio 2 dalies c punkte, 249 straipsnio 1 dalies c punkte ir 250 straipsnio 2 dalies c punkte, išdavimo, užpildymo ir, kai taikoma, patvirtinimo.

*255 straipsnis***Įgyvendinimo aktai, susiję su identifikavimo dokumentais**

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas 247 straipsnio c punkte ir 249 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų identifikavimo dokumentų pavyzdys. Tame pavyzdyje turi būti atitinkami 254 straipsnio a punkte nurodyti laukeliai, taip pat reikalavimai dėl tų identifikavimo dokumentų kalbų, išdėstymo, galiojimo ar apsaugos priemonių.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais:

- a) nustatomas 248 straipsnio 2 dalies c punkte ir 250 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytų identifikavimo dokumentų pavyzdys, kuriame turi būti atitinkami 254 straipsnio a punkte nurodyti laukeliai, taip pat reikalavimai dėl tų identifikavimo dokumentų kalbų, išdėstymo, galiojimo ar apsaugos priemonių;
- b) nustatomos taisyklės, būtinos pereinant prie 247 straipsnio c punkte nurodyto identifikavimo dokumento pavyzdžio.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*6 SKYRIUS**Informavimo pareigos**256 straipsnis***Informavimo pareigos**

1. Valstybės narės pateikia visuomenei aiškią ir lengvai prieinamą informaciją apie gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus nekomerciniais tikslais perkeltant gyvūnus augintinius, įskaitant:

- a) leidimo taikyti tam tikras 252 straipsnio 4 dalies d punkte nurodytas nukrypti leidžiančias nuostatas suteikimo sąlygas;

▼B

- b) leidimo taikyti 252 straipsnio 4 dalies e punkte nurodytas nukrypti leidžiančias nuostatas suteikimo sąlygas;
 - c) 252 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodytų identifikavimo priemonių taikymo reikalavimus;
 - d) jų nacionalinėmis taisyklėmis nustatytas sąlygas, taikomas nekomerciniais tikslais perkeltiant į valstybių narių teritorijas I priedo B dalyje nurodytų rūšių gyvūnus augintinius, kaip numatyta 248 straipsnio 3 dalyje ir 250 straipsnio 3 dalyje;
 - e) jų nacionalinėmis taisyklėmis nustatytas sąlygas, taikomas nekomerciniais tikslais perkeltiant gyvūnus augintinius iš tam tikrų šalių ir teritorijų į valstybių narių teritorijas, kaip nurodyta 251 straipsnyje;
 - f) visą atitinkamą informaciją, susijusią su tam tikromis 252 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytomis prevencinėmis ir rizikos mažinimo priemonėmis.
2. Valstybės narės sukuria informacinius interneto puslapius, kuriuose pateikiama 1 dalyje nurodyta informacija, ir tų puslapių interneto adresą praneša Komisijai.
3. Komisija padeda valstybėms narėms pateikti tą informaciją visuomenei savo interneto svetainėje pateikdama:
- a) nuorodas į valstybių narių informacinius interneto puslapius;
 - b) 1 dalies a ir d punktuose nurodytą informaciją ir, tam tikrais atvejais, informaciją, su kuria visuomenė gali susipažinti, kaip nurodyta 244 straipsnio 2 dalies b punkte, papildomomis kalbomis.

VII DALIS**NEATIDĖLIOTINOS PRIEMONĖS****1 skirsnis**

Neatidėliotinos priemonės, susijusios su gyvūnų perkėlimu ir produktų vežimu Sąjungoje ir transporto priemonėmis ir kitomis medžiagomis, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiais gyvūnais ir produktais

257 straipsnis

Neatidėliotinos priemonės, kurių turi imtis valstybės narės, kurios teritorijoje pasireiškė į sąrašą įtrauktos ligos ar naujos ligos protrūkis arba pavojus, kompetentinga institucija

1. Į sąrašą įtrauktos ligos ar naujos ligos protrūkio atveju arba pasireiškus pavojui, dėl kurio gali kilti didelė rizika gyvūnų ar visuomenės sveikatai, valstybės narės, kurioje pasireiškė toks protrūkis ar pavojus, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į padėties rimtumą ir atitinkamą ligą ar pavojų ir siekdama užkirsti kelią ligai ar pavojui plisti, nedelsdama imasi vienos ar kelių iš šių neatidėliotinių priemonių:

- a) dėl į sąrašą įtrauktų ligų:
 - i) kurios nurodytos 9 straipsnio 1 dalies a punkte, taiko III dalies II antraštinės dalies 1 skyriuje (53–71 straipsniuose) nustatytas ligų kontrolės priemonės;

▼B

- ii) kurios nurodytos 9 straipsnio 1 dalies b punkte, taiko III dalies II antraštinės dalies 2 skyriaus 72–75 straipsniuose ir 77–81 straipsniuose nustatytas ligų kontrolės priemonės;
 - iii) kurios nurodytos 9 straipsnio 1 dalies c punkte, taiko III dalies II antraštinės dalies 2 skyriaus 76–78 straipsniuose ir 80–82 straipsniuose nustatytas ligų kontrolės priemonės;
- b) dėl naujų ligų ir pavojų taiko:
- i) perkėlimo ir vežimo apribojimus, taikomus gyvūnams ir produktams iš ūkių ar, tam tikrais atvejais, apribojimų taikymo zonų ar laikymo vietų, kuriose pasireiškė protrūkis ar pavojus, ir transporto priemonėms ir kitoms medžiagoms, kurios galėjo turėti sąlytį su tais gyvūnais ar produktais;
 - ii) gyvūnų karantiną ir produktų izoliavimą;
 - iii) priežiūros ir atsekamumo priemonės;
 - iv) visas reikiamas neatidėliotinas ligų kontrolės priemonės, numatytas III dalies II antraštinės dalies 1 skyriuje (53–71 straipsniuose);
- c) taiko kitas neatidėliotinas priemonės, kurias laiko tinkamomis siekiant veiksmingai ir efektyviai kontroliuoti ir užkirsti kelią ligai ar pavojui plisti.
2. 1 dalyje nurodyta kompetentinga institucija informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares:
- a) iš karto – apie 1 dalyje nurodytą protrūkį ar pasireiškusį pavojų;
 - b) nedelsdama – apie neatidėliotinas priemonės, kurių imtasi pagal 1 dalį.

*258 straipsnis***Neatidėliotinos priemonės, kurių turi imtis valstybė narė, išskyrus tą valstybę narę, kurioje pasireiškė protrūkis ar pavojus**

1. Kitos valstybės narės, išskyrus tą valstybę narę, kurioje pasireiškė 257 straipsnio 1 dalyje nurodytas protrūkis ar pavojus, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į padėties rimtumą ir atitinkamą ligą ar pavojų, imasi vienos ar kelių 257 straipsnio 1 dalyje nurodytų neatidėliotinių priemonių, jei ji nustato, kad jos teritorijoje yra gyvūnų ar produktų iš 257 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės arba transporto priemonių ar kitų medžiagų, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiais gyvūnais ir produktais.
2. Jei esama didelės rizikos, kol Komisija priims neatidėliotinas priemonės pagal 259 straipsnį, šio straipsnio 1 dalyje nurodyta kompetentinga institucija gali laikinai taikyti 257 straipsnio 1 dalyje nurodytas neatidėliotinas priemonės, atsižvelgdama į padėties rimtumą, kiek tai susiję su gyvūnais ar produktais iš ūkių ar kitų vietų ar, tam tikrais atvejais, apribojimų taikymo zonų valstybėje narėje, kurioje pasireiškė 257 straipsnio 1 dalyje nurodyta liga ar pavojus, arba su transporto priemonėmis ar kitomis medžiagomis, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiais gyvūnais.

▼B

3. 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos ligos protrūkio trečiojoje šalyje arba teritorijoje, turinčioje sieną su Sąjunga, atveju arba naujos ligos protrūkio tokioje trečiojoje šalyje arba teritorijoje atveju valstybė narė gali imtis 257 straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių, jeigu tos priemonės yra būtinos siekiant užkirsti kelią ligos išplitimui į Sąjungos teritoriją.

4. 1 dalyje nurodyta kompetentinga institucija ir 3 dalyje nurodytos valstybės narės kompetentinga institucija Komisiją ir kitas valstybes nares informuoja:

- a) iš karto – apie 1 dalyje nurodytą protrūkį ar pasireiškusį pavojų;
- b) nedelsdama – apie neatidėliotinas priemones, kurių imtasi pagal 1 ir 2 dalis.

*259 straipsnis***Komisijos neatidėliotinos priemonės**

1. Jei įvyksta protrūkis ar pasireiškia pavojus, kaip nurodyta 257 straipsnio 1 dalyje, ir valstybių narių kompetentingos institucijos imasi neatidėliotinų priemonių pagal 257 straipsnio 1 dalį ir 258 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, Komisija peržiūri padėtį bei neatidėliotinas priemones, kurių imtasi, ir įgyvendinimo aktu priima vieną ar kelias 257 straipsnio 1 dalyje numatytas neatidėliotinas priemones dėl atitinkamų gyvūnų, produktų, transporto priemonių ir kitų medžiagų, kurios galėjo turėti sąlytį su tais gyvūnais ar produktais, bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) kai Komisija nebuvo informuota apie priemones, kurių imtasi pagal 257 straipsnio 1 dalį ir 258 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis;
- b) kai Komisija mano, kad priemonės, kurių imtasi pagal 257 straipsnio 1 dalį ir 258 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, yra nepakankamos;
- c) kai Komisija mano, kad siekiant išvengti nepagrįsto gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo sutrikdymo būtina patvirtinti ar pakeisti priemones, kurių valstybių narių kompetentingos institucijos ėmėsi pagal 257 straipsnio 1 dalį ir 258 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su didele ligos ar pavojaus plitimo rizika, Komisija gali priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus pagal 266 straipsnio 3 dalį.

▼B

2 skirsnis

Neatidėliotinos priemonės, susijusios su trečiųjų šalių ir teritorijų kilmės gyvūnų ir produktų siuntomis ir transporto priemonėmis bei kitomis medžiagomis, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiomis siuntomis

260 straipsnis

Neatidėliotinos priemonės, kurių turi imtis kompetentinga institucija

Sužinojusi apie trečiosios šalies ar teritorijos kilmės gyvūnus ar produktus arba transporto priemones ar medžiagas, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiais gyvūnais ir produktais, kurie Sąjungoje gali kelti didelę riziką dėl galimos su į sąrašą įtrauktomis ligomis ar naujomis ligomis ar pavojais susijusios infekcijos ar užkrato, valstybės narės kompetentinga institucija:

- a) nedelsdama imasi vienos ar kelių iš toliau nurodytų neatidėliotinių priemonių, kurios, atsižvelgiant į padėties rimtumą, yra būtinos tai rizikai sumažinti:
 - i) atitinkamų gyvūnų ir produktų sunaikinimas;
 - ii) gyvūnų karantinas ir produktų izoliavimas;
 - iii) priežiūros ir atsekamumo priemonės;
 - iv) atitinkamais atvejais ligų kontrolės priemonės, nurodytos III dalies II antraštinės dalies 1 skyriuje (53–69 straipsniuose);
 - v) kitos neatidėliotinos priemonės, kurias ji laiko tinkamomis siekiant užkirsti kelią ligai ar pavojui plisti Sąjungoje;
- b) naudodamasi TRACES nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie riziką, susijusią su atitinkamais gyvūnais bei produktais ir apie tų gyvūnų bei produktų kilmę ir nedelsdama informuoja apie neatidėliotinas priemones, kurių imtasi pagal a punktą.

261 straipsnis

Komisijos neatidėliotinos priemonės

1. Jeigu trečiojoje šalyje ar teritorijoje pasireiškia arba paplinta į sąrašą įtraukta liga, nauja liga ar pavojus, kurie gali kelti didelę riziką, arba jei tai yra būtina dėl kitos svarbios priežasties, susijusios su gyvūnų ar visuomenės sveikata, Komisija savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu gali priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma viena ar kelios iš toliau išvardytų neatidėliotinių priemonių, atsižvelgiant į padėties rimtumą:

- a) sustabdyti gyvūnų ir produktų siuntų ir transporto priemonių ar kitų medžiagų, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiomis siuntomis, per kurias ta liga ar pavojus gali paplisti Sąjungoje, įvežimą į Sąjungą;

▼B

- b) nustatyti specialius reikalavimus, taikomus į Sąjungą įvežant gyvūnus ir produktus bei transporto priemonės ir kitas medžiagas, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiais gyvūnais ir produktais, per kuriuos ta liga ar pavojus gali paplisti Sąjungoje;
- c) imtis kitų tinkamų neatidėliotinų ligų kontrolės priemonių, kad būtų užkirstas kelias tokiai ligai ar pavojui plisti Sąjungoje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su didele rizika, Komisija, pasikonsultavusi su atitinkama valstybe nare, priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 266 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

262 straipsnis

Neatidėliotinos priemonės, kurių turi imtis valstybės narės, jei Komisija nesiima veiksmų

1. Jeigu valstybė narė paprašė Komisijos imtis neatidėliotinų priemonių pagal 261 straipsnį, tačiau Komisija to nepadarė, ta valstybė narė:

- a) kol Komisija priims neatidėliotinas priemones pagal šio straipsnio 2 dalį, gali laikinai taikyti vieną ar kelias 260 straipsnio a punkte nurodytas neatidėliotinas priemones, kiek tai susiję su 261 straipsnio 1 dalyje nurodytais trečiosios šalies ar teritorijos kilmės gyvūnais ir produktais, transporto priemonėmis ir kitomis medžiagomis, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiais gyvūnais ir produktais, atsižvelgdama į padėties rimtumą savo teritorijoje;
- b) nedelsdama informuoja Komisiją ir kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie tokias neatidėliotinas priemones ir nurodo jų priėmimo priežastį.

2. Komisija peržiūri padėtį bei neatidėliotinas priemones, kurių pagal šio straipsnio 1 dalį ėmėsi atitinkama valstybė narė, ir prireikus įgyvendinimo aktu priima vieną ar kelias 261 straipsnyje numatytas neatidėliotinas priemones.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 266 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su didele rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 266 straipsnyje 3 dalyje nurodytos procedūros.

VIII DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS PROCEDŪRINĖS NUOSTATOS

263 straipsnis

III priedo pakeitimai

Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl III priedo pakeitimų, susijusių išskirtinai su tuo, kad būtų atsižvelgta į taksonomijos pokyčius.

264 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. Ypač svarbu, kad prieš priimdama tuos deleguotuosius aktus Komisija konsultuotųsi su ekspertais, įskaitant valstybių narių ekspertus.

►C1 3. 3 straipsnio 5 dalyje, 5 straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnio 4 dalyje, 14 straipsnio 3 dalyje, 16 straipsnio 2 dalyje, 18 straipsnio 3 dalyje, 20 straipsnio 3 dalyje, 29 straipsnyje, 31 straipsnio 5 dalyje, 32 straipsnio 2 dalyje, 37 straipsnio 5 dalyje, 39 straipsnyje, 41 straipsnio 3 dalyje, 42 straipsnio 6 dalyje, 47 straipsnio 1 dalyje, 48 straipsnio 3 dalyje, 53 straipsnio 2 dalyje, 54 straipsnio 3 dalyje, 55 straipsnio 2 dalyje, 58 straipsnio 2 dalyje, 63 straipsnyje, 64 straipsnio 4 dalyje, 67 straipsnyje, 68 straipsnio 2 dalyje, 68 straipsnio 3 dalyje, 70 straipsnio 3 dalyje, 72 straipsnio 2 dalyje, 73 straipsnio 3 dalyje, 74 straipsnio 4 dalyje, 76 straipsnio 5 dalyje, 77 straipsnio 2 dalyje, 87 straipsnio 3 dalyje, 94 straipsnio 3 dalyje, 97 straipsnio 2 dalyje, 101 straipsnio 3 dalyje, 106 straipsnio 1 dalyje, 109 straipsnio 2 dalyje, 118 straipsnio 1 dalyje, 118 straipsnio 2 dalyje, 119 straipsnio 1 dalyje, 122 straipsnio 1 dalyje, 122 straipsnio 2 dalyje, 125 straipsnio 2 dalyje, 131 straipsnio 1 dalyje, 132 straipsnio 2 dalyje, 135 straipsnyje, 136 straipsnio 2 dalyje, 137 straipsnio 2 dalyje, 138 straipsnio 3 dalyje, 139 straipsnio 4 dalyje, 140 straipsnyje, 144 straipsnio 1 dalyje, 146 straipsnio 1 dalyje, 147 straipsnyje, 149 straipsnio 4 dalyje, 151 straipsnio 3 dalyje, 154 straipsnio 1 dalyje, 156 straipsnio 1 dalyje, 160 straipsnio 1 dalyje, 160 straipsnio 2 dalyje, 161 straipsnio 6 dalyje, 162 straipsnio 3 dalyje, 162 straipsnio 4 dalyje, 163 straipsnio 5 dalyje, 164 straipsnio 2 dalyje, 165 straipsnio 3 dalyje, 166 straipsnio 3 dalyje, 167 straipsnio 5 dalyje, 168 straipsnio 3 dalyje, 169 straipsnio 5 dalyje, 176 straipsnio 4 dalyje, 181 straipsnio 2 dalyje, 185 straipsnio 5 dalyje, 189 straipsnio 1 dalyje, 192 straipsnio 2 dalyje, 197 straipsnio 3 dalyje, 200 straipsnio 3 dalyje, 201 straipsnio 3 dalyje, 202 straipsnio 3 dalyje, 203 straipsnio 2 dalyje, 204 straipsnio 3 dalyje, 205 straipsnio 2 dalyje, 211 straipsnio 1 dalyje, 213 straipsnio 1 dalyje, 214 straipsnyje, 216 straipsnio 4 dalyje, 218 straipsnio 3 dalyje,

▼B

221 straipsnio 1 dalyje, 222 straipsnio 3 dalyje, 223 straipsnio 6 dalyje, 224 straipsnio 3 dalyje, 228 straipsnio 1 dalyje, 230 straipsnio 3 dalyje, 234 straipsnio 2 dalyje, 237 straipsnio 4 dalyje, 239 straipsnio 2 dalyje, 240 straipsnio 2 dalyje, 241 straipsnio 2 dalyje, 242 straipsnio 2 dalyje, 245 straipsnio 3 dalyje, 246 straipsnio 3 dalyje, 249 straipsnio 3 dalyje, 252 straipsnio 1 dalyje, 254 straipsnyje, 263 straipsnyje, 271 straipsnio 2 dalyje, 272 straipsnio 2 dalyje, 279 straipsnio 2 dalyje ir 280 straipsnio 4 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus ◀ Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2016 m. balandžio 20 d.

Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

4. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

7. Komisija numato ne trumpesnę kaip šešių mėnesių laikotarpį nuo atitinkamų 3 straipsnio 5 dalyje, 14 straipsnio 3 dalyje, 16 straipsnio 2 dalyje, 20 straipsnio 3 dalyje, 122 straipsnio 2 dalyje, 164 straipsnio 2 dalyje ir 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų pirminių deleguotųjų aktų priėmimo iki jų taikymo pradžios datos.

265 straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, jei nepareiškama 2 dalyje nurodytų prieštaravimų. Pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotąjį aktą nurodomos skubos procedūros taikymo priežastys.

▼B

2. Europos Parlamentas arba Taryba, laikydamiesi 264 straipsnio 6 dalyje nurodytos procedūros, gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Tokiu atveju Komisija, gavusi pranešimą apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.

*266 straipsnis***Komiteto procedūra**

1. Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

4. Komisija numato ne trumpesnę kaip šešių mėnesių laikotarpį nuo atitinkamų 25 straipsnio 3 dalyje, 120 straipsnyje ir 228 straipsnio 2 dalyje nurodytų pirminių įgyvendinimo aktų, kai tie įgyvendinimo aktai yra susiję su 117 straipsnio įgyvendinimu, priėmimo iki jų taikymo pradžios datos.

*267 straipsnis***Duomenų apsauga**

1. Pagal šį reglamentą valstybėse narėse vykdomam asmens duomenų tvarkymui valstybės narės taiko Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB ⁽¹⁾.

2. Komisijai tvarkant asmens duomenis pagal šį reglamentą taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾.

II ANTRAŠTINĖ DALIS**SANKCIJOS***268 straipsnis***Sankcijos**

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų pažeidus šio reglamento nuostatas, ir imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas tų taisyklių įgyvendinimas. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

▼B

Valstybės narės ne vėliau kaip 2022 m. balandžio 22 d. praneša Komisijai apie tas nuostatas ir nedelsdamos praneša apie bet kurias vėliau padarytus jų pakeitimus.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

VALSTYBIŲ NARIŲ PRIEMONĖS

*269 straipsnis***Papildomos ar griežtesnės valstybių narių priemonės**

1. Papildant kitas šio reglamento nuostatas, kuriomis valstybėms narėms sudaromos galimybės priimti nacionalines priemones, valstybės narės savo teritorijose gali taikyti papildomas ar griežtesnes priemones, nei nustatytosios šiame reglamente, susijusias su:

- a) atsakomybe dėl gyvūnų sveikatos, numatyta I dalies 3 skyriuje (10–16 straipsniuose);
 - b) 18 straipsnyje numatytu pranešimu valstybėse narėse;
 - c) II dalies 2 skyriuje (24–30 straipsniuose) numatyta priežiūra;
 - d) registravimu, patvirtinimu, duomenų saugojimu ir registrais, numatytais IV dalies I antraštinės dalies 1 skyriuje (84–107 straipsniuose) ir II antraštinės dalies 1 skyriuje (172–190 straipsniuose);
 - e) laikomų sausumos gyvūnų ir genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimais, numatytais IV dalies I antraštinės dalies 2 skyriuje (108–123 straipsniuose).
2. 1 dalyje nurodytomis nacionalinėmis priemonėmis turi būti laikomasi šiame reglamente nustatytų taisyklių ir:
- a) nekliudoma gyvūnų perkėlimui ir produktų vežimui iš vienos valstybės narės į kitą;
 - b) neprieštarujama 1 dalyje nurodytoms taisyklėms.

IX DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS*270 straipsnis***Panaikinimas**

1. Sprendimai 78/642/EEB, 89/455/EEB ir 90/678/EEB bei direktyvos 79/110/EEB, 81/6/EEB, 90/423/EEB, 92/36/EEB ir 98/99/EB panaikinami.

2. Šie teisės aktai panaikinami nuo 2021 m. balandžio 21 d.:

- Direktyva 64/432/EEB,
- Direktyva 77/391/EEB,
- Direktyva 78/52/EEB,
- Direktyva 80/1095/EEB,

▼B

- Direktyva 82/894/EEB,
- Direktyva 88/407/EEB,
- Direktyva 89/556/EEB,
- Direktyva 90/429/EEB,
- Direktyva 91/68/EEB,
- Sprendimas 91/666/EEB,
- Direktyva 92/35/EEB,
- Direktyva 92/65/EEB,
- Direktyva 92/66/EEB,
- Direktyva 92/118/EEB,
- Direktyva 92/119/EEB,
- Sprendimas 95/410/EB,
- Direktyva 2000/75/EB,
- Sprendimas 2000/258/EB,
- Direktyva 2001/89/EB,
- Direktyva 2002/60/EB,
- Direktyva 2002/99/EB,
- Direktyva 2003/85/EB,
- Reglamentas (EB) Nr. 21/2004,
- Direktyva 2004/68/EB,
- Direktyva 2005/94/EB,
- Direktyva 2006/88/EB,
- Direktyva 2008/71/EB,
- Direktyva 2009/156/EB,
- Direktyva 2009/158/EB,
- Reglamentas (ES) Nr. 576/2013.

Nuorodos į tuos panaikintus aktus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal V priede pateiktą atitikties lentelę.

271 straipsnis

Su Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 pakeitimu ir Reglamento (EB) Nr. 21/2004 bei Direktyvos 2008/71/EB panaikinimu susijusios pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Nepaisant šio reglamento 270 straipsnio 2 dalies ir 278 straipsnio, Reglamento (EB) Nr. 1760/2000, Reglamento (EB) Nr. 21/2004 ir Direktyvos 2008/71/EB 1–10 straipsniai, taip pat jais remiantis priimti aktai, vietoj atitinkamų šio reglamento straipsnių toliau taikomi iki praėjus treji metai nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos arba iki ankstesnės datos, kuri turi būti nustatyta pagal šio straipsnio 2 dalį priimtame deleguotajame akte.

▼B

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos ankstesnės datos.

Ta data yra atitinkamų taisyklių, kurios turi būti priimtose pagal šio reglamento 109 straipsnio 2 dalyje ir 119 straipsnyje numatytus deleguotuosius aktus ►**C1** ir 120 straipsnyje numatytus įgyvendinimo aktus, ◀ taikymo pradžios data.

272 straipsnis

Su direktyvų 92/66/EEB, 2000/75/EB, 2001/89/EB, 2002/60/EB, 2003/85/EB ir 2005/94/EB panaikinimu susijusios pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Nepaisant šio reglamento 270 straipsnio 2 dalies, direktyvos 92/66/EEB, 2000/75/EB, 2001/89/EB, 2002/60/EB, 2003/85/EB ir 2005/94/EB, taip pat jomis remiantis priimti aktai, vietoj atitinkamų šio reglamento straipsnių toliau taikomi iki praėjus treji metai nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos arba iki ankstesnės datos, kuri turi būti nustatyta pagal šio straipsnio 2 dalį priimtame deleguotajame akte.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos ankstesnės datos.

Ta data yra atitinkamų taisyklių, kurios turi būti priimtose pagal šio reglamento 47 straipsnyje, 48 straipsnio 3 dalyje, 53 straipsnio 2 dalyje, 54 straipsnio 3 dalyje, 55 straipsnio 2 dalyje, 58 straipsnio 2 dalyje, 63 straipsnyje, 64 straipsnio 4 dalyje, 67 straipsnyje, 68 straipsnio 2 dalyje ir 70 straipsnio 3 dalyje numatytus deleguotuosius aktus, taikymo pradžios data.

*273 straipsnis***Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 pakeitimas**

Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 9 straipsnio 3 dalies pabaigoje įrašoma ši formuluotė:

„Tos specialios priemonės apima priemones, grindžiamas Sprendimo 95/410/EB naujausios redakcijos prieš jo panaikinimą nuostatomis ir Komisijos sprendimų 2003/644/EB (*) ir 2004/235/EB (**) redakcijų tuo metu, kai buvo panaikinta Direktyva 90/539/EEB, nuostatomis.

(*) 2003 m. rugsėjo 8 d. Komisijos sprendimas 2003/644/EB, nustatantis papildomas garantijas dėl salmonelių Suomijai ir Švedijai skirtoms veislinių naminių paukščių ir vienadienių viščiukų, skirtų įleidimui į veislinių naminių paukščių pulkus ir produkcinių naminių paukščių pulkus, siuntoms (OL L 228, 2003 9 12, p. 29).

(**) 2004 m. kovo 1 d. Komisijos sprendimas 2004/235/EB, nustatantis papildomas garantijas dėl salmonelių į Suomiją ir Švediją siunčiamoms dedeklėms vištoms (OL L 72, 2004 3 11, p. 86).“.

▼B

274 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės, susijusios su tam tikrų deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų priėmimo data

Nedarant poveikio 283 straipsnyje numatyta taikymo pradžios datai, 31 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje, 32 straipsnio 2 dalyje, 39 straipsnyje, 41 straipsnio 3 dalyje, 54 straipsnio 3 dalyje, 55 straipsnio 2 dalyje, 58 straipsnio 2 dalyje, 64 straipsnio 4 dalyje, 67 straipsnyje, 68 straipsnio 2 dalyje, 74 straipsnio 4 dalyje, 77 straipsnio 2 dalyje ir 97 straipsnio 2 dalyje, ►C1 122 straipsnio 1 dalyje ir 131 straipsnio 1 dalyje, 132 straipsnio 2 dalyje, 135 straipsnyje, 137 straipsnio 2 dalyje, 146 straipsnio 1 dalyje, 149 straipsnio 4 dalyje, 154 straipsnio 1 dalyje, 162 straipsnio 3 dalyje, 163 straipsnio 5 dalyje, 166 straipsnio 3 dalyje, 169 straipsnio 5 dalyje, 181 straipsnio 2 dalyje, 185 straipsnio 5 dalyje, 213 straipsnio 1 dalyje, 216 straipsnio 4 dalyje, 221 straipsnio 1 dalyje, 222 straipsnio 3 dalyje, 224 straipsnio 3 dalyje, 234 straipsnio 2 dalyje ir 239 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus ◄ ir 8 bei 9 straipsniuose nurodytus įgyvendinimo aktus Komisija priima ne vėliau kaip 2019 m. balandžio 20 d. Laikantis 283 straipsnio, tie deleguotieji ir įgyvendinimo aktai taikomi nuo tame straipsnyje nustatytos taikymo pradžios dienos.

275 straipsnis

II priedo išankstinė peržiūra ir pakeitimai

Komisija ne vėliau kaip 2019 m. balandžio 20 d. atlieka II priede pateikto ligų sąrašo peržiūrą. Jei atlikus tą peržiūrą paaiškėtų, kad dėl šio reglamento nustatytų taisyklių taikymo reikia padaryti II priedo pakeitimų išbraukiant ligas iš joje pateikto sąrašo arba jas įrašant, tokius pakeitimus Komisija priima ne vėliau kaip šio straipsnio pirmame sakinyje nurodytą dieną.

276 straipsnis

Peržiūra

Komisija ne vėliau kaip 2019 m. balandžio 20 d. atlieka galiojančių teisės aktų dėl laikomų arklinių šeimos gyvūnų identifikavimo ir registravimo peržiūrą.

Komisija atsižvelgia į tos peržiūros rezultatus taikydama 118, 119 ir 120 straipsnius.

277 straipsnis

Su Reglamento (ES) Nr. 576/2013 dėl gyvūnų augintinių perkėlimo nekomerciniais tikslais panaikinimu susijusios pereinamojo laikotarpio priemonės

Nepaisant šio reglamento 270 straipsnio 2 dalies, iki 2026 m. balandžio 21 d. nekomerciniam gyvūnų augintinių perkėlimui vietoj šio reglamento VI dalies toliau taikomas Reglamentas (ES) Nr. 576/2013.

278 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 1–10 straipsniai išbraukiami;
- 2) 22 straipsnis pakeičiamas taip:

„22 straipsnis

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas šio reglamento nuostatų laikymasis.

Numatytos kontrolės priemonės nedaro poveikio jokioms kitoms kontrolės priemonėms, kurias Komisija gali vykdyti remdamasi Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 9 straipsniu.

Visos valstybės narės jautiena prekiaujančiam veiklos vykdytoji arba organizacijai nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, atgrasomos ir proporcingos.

2. Nepaisant 1 dalies, jeigu jautiena prekiaujantys veiklos vykdytojai ir organizacijos paženklino jautieną nesilaikydami savo pareigų, nustatytų II antraštinėje dalyje, valstybės narės atitinkamais atvejais ir laikydamosi proporcingumo principo pareikalauja pašalinti tą jautieną iš rinkos. Be 1 dalyje nurodytų sankcijų, valstybės narės gali:

- a) jeigu ta mėsa atitinka atitinkamas veterinarijos ir higienos taisykles, leisti tokią jautieną:
 - i) pateikti rinkai tinkamai ją paženklus pagal Sąjungos reikalavimus arba
 - ii) perduoti tiesiogiai perdirbimui į kitus produktus nei nurodytieji 12 straipsnio 1 punkte;
 - b) nurodyti sustabdyti arba atšaukti atitinkamų veiklos vykdytojų ir organizacijų patvirtinimą.
3. Komisijos ekspertai kartu su kompetentingomis institucijomis:
- a) tikrina, ar valstybės narės laikosi šio reglamento reikalavimų;
 - b) atlieka patikras vietoje siekdami užtikrinti, kad patikros būtų vykdomos laikantis šio reglamento.

4. Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekama patikra vietoje, Komisijos ekspertams suteikia pagalbą, kurios jiems gali prireikti atliekant savo užduotis. Prieš rengiant ir platinant galutinę ataskaitą, patikrų rezultatai aptariami su atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija. Prireikus toje ataskaitoje pateikiamos rekomendacijos valstybėms narėms dėl geresnės atitikties šiam reglamentui.“;

▼B

3) 22b straipsnis pakeičiamas taip:

„22b straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 13 straipsnio 6 dalyje, 14 straipsnio 4 dalyje ir 15a straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2016 m. balandžio 20 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali būti bet kada atšaukti 13 straipsnio 6 dalyje, 14 straipsnio 4 dalyje ir 15a straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų įgaliojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 13 straipsnio 6 dalį, 14 straipsnio 4 dalį ir 15a straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

4) 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„23 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Pagal šio reglamento 13 straipsnio 6 dalį priimtų įgyvendinimo aktų atveju Komisijai padeda Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalimi įsteigtas Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas (*).

Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

▼B

Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma.

- (*) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).
- (**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).⁴.

*279 straipsnis***Esami veiklos vykdytojai ir ūkiai**

1. Ūkiai ir veiklos vykdytojai, įregistruoti ar patvirtinti pagal Direktyvą 64/432/EEB, Direktyvą 88/407/EEB, Direktyvą 89/556/EEB, Direktyvą 90/429/EEB, Direktyvą 91/68/EEB, Direktyvą 92/65/EEB, Reglamentą (EB) Nr. 1760/2000, Reglamentą (EB) Nr. 21/2004, Direktyvą 2006/88/EB, Direktyvą 2008/71/EB, Direktyvą 2009/156/EB arba Direktyvą 2009/158/EB anksčiau nei šio reglamento taikymo pradžios dieną, laikomi įregistruotais ar patvirtintais, kaip reikalaujama, pagal šį reglamentą, todėl jiems taikomos atitinkamos šiame reglamente numatytos pareigos.

2. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kurios būtinos siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų taisyklių, galiojusių prieš šį reglamentą, visų pirma siekiant apsaugoti atitinkamų fizinių ir juridinių asmenų įgytas teises ir teisėtus lūkesčius.

*280 straipsnis***Esamos neužkrėstos valstybės narės, zonos ir laikymo vietos bei esamos valstybių narių likvidavimo ir priežiūros programos**

1. Valstybės narės ir zonos, pagal Direktyvą 64/432/EEB, Direktyvą 91/68/EEB, Direktyvą 92/65/EEB, Direktyvą 2006/88/EB, Direktyvą 2009/156/EB arba Direktyvą 2009/158/EB vienos ar daugiau atitinkamų gyvūnų rūšių atžvilgiu turinčios patvirtintą statusą, kad jos *neužkrėstos* viena ar daugiau iš 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, laikomos turinčiomis pagal šį reglamentą patvirtintą statusą, kad jos neužkrėstos atitinkama liga, todėl joms taikomos atitinkamos šiame reglamente numatytos pareigos.

2. Valstybės narės ir zonos, pagal Direktyvą 64/432/EEB, Direktyvą 91/68/EEB, Direktyvą 92/65/EEB, Direktyvą 2006/88/EB, Direktyvą 2009/156/EB arba Direktyvą 2009/158/EB vienos ar daugiau atitinkamų gyvūnų rūšių atžvilgiu turinčios patvirtintą vienos ar daugiau iš

▼B

9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programą arba priežiūros programą, laikomos turinčiomis pagal šį reglamentą patvirtintą likvidavimo programą, todėl joms taikomos atitinkamos šiame reglamente numatytos pareigos.

3. Patvirtintos laikymo vietos, pagal direktyvas 2005/94/EB ir 2006/88/EB turinčios patvirtintą statusą, kad jos neužkrėstos viena ar daugiau iš 9 straipsnio 1 dalies a, b ar c punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, laikomos turinčiomis pagal šio reglamento 37 straipsnį patvirtintą statusą, kad jos neužkrėstos atitinkama liga, todėl joms taikomos atitinkamos šiame reglamente numatytos pareigos.

4. Komisijai pagal 264 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kurios būtinos siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų taisyklių, galiojusių prieš šį reglamentą.

▼M1**▼B***282 straipsnis***Įvertinimas**

Komisija ne vėliau kaip 2026 m. balandžio 22 d. įvertina šį reglamentą ir 264 straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus ir įvertinimo rezultatus pateikia ataskaitoje Europos Parlamentui ir Tarybai.

*283 straipsnis***Įsigaliojimas ir taikymas**

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2021 m. balandžio 21 d., išskyrus 270 straipsnio 1 dalį ir 274 straipsnį, kurie taikomi nuo jo įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B*I PRIEDAS***GYVŪNŲ AUGINTINIŲ RŪŠYS****A DALIS**

Šunys (*Canis lupus familiaris*)

Katės (*Felis silvestris catus*)

Šeškai (*Mustela putorius furo*)

B DALIS

Bestuburiai (išskyrus bites, moliuskus, priklausančius *Mollusca* tipui, ir vėžiagyvius, priklausančius *Crustacea* potipiui)

Dekoratyviniai vandens gyvūnai

Varliagyviai

Ropliai

Paukščiai: paukščių rūšių, išskyrus vištas, kalakutus, perlines vištas, antis, žąsis, putpeles, balandžius, fazanus, kurapkas ir *Ratitae* genties paukščius, egzemplioriai

Žinduoliai: graužikai ir triušiai, kurie nėra skirti maisto gamybai.

▼ **M2***II PRIEDAS***GYVŪNŲ LIGŲ SĄRAŠAS**

- Galvijų maro viruso infekcija
- Rifo slėnio karštligės infekcija
- Galvijų bruceliozės (*Brucella abortus*), *B. melitensis* ir *B. suis* infekcija
- *Mycobacterium tuberculosis* komplekso (*M. bovis*, *M. caprae* ir *M. tuberculosis*) infekcija
- Pasiutligės viruso infekcija
- Mėlynojo liežuvio viruso infekcija (1–24 serologiniai tipai)
- Užsikrėtimas *Echinococcus multilocularis*
- Epizootinės hemoraginės ligos viruso infekcija
- Juodligė
- Tripanozomozė (*Trypanosoma evansi*)
- Ebolos virusinė liga
- Paratuberkuliozė
- Japoniškasis encefalitas
- Vakarų Nilo karštligė
- Ku (Q) karštligė
- Gumbelinės viruso infekcija
- *Mycoplasma mycoides* subsp. *mycoides* SC infekcija (kontaginė galvijų pleuropneumonija)
- Infekcinis galvijų rinotracheitas ir (arba) infekcinis pustulinis vulvovaginitas
- Galvijų virusinė diarėja
- Galvijų (genitalijų) kampilobakteriozė
- Trichomonozė
- Enzootinė galvijų leukozė
- Avių ir ožkų raupai
- Smulkiųjų atrajotojų maro viruso infekcija
- Kontaginė ožkų pleuropneumonija
- Avių epididimitas (*Brucella ovis*)
- Įnosių (*Burkholderia mallei*) infekcija
- Arklių virusinio arterito infekcija
- Arklių infekcinė anemija
- Kergimo liga
- Venesuelos arklių encefalomyelitas
- Kontaginis arklių metritas
- Rytų ir vakarų arklių encefalomyelitas
- Aujeskių ligos viruso infekcija
- Kiaulių reprodukcinių ir kvėpavimo sindromo viruso infekcija
- Niukaslo ligos viruso infekcija
- Paukščių mikoplazmozė (*Mycoplasma gallisepticum* ir *M. meleagridis*)

▼ M2

- *Salmonella* Pullorum, *S. Gallinarum* ir *S. arizonae* infekcija
- Mažai patogeniško paukščių gripo virusų infekcija
- Paukščių chlamidiozė
- Užsikrėtimas kenkėju *Varroa* spp. (varozė)
- Užsikrėtimas bitiniu žvilgvabaliu (*Aethina tumida*)
- Amerikinis puvinys
- Užsikrėtimas *Tropilaelaps* spp.
- Užsikrėtimas *Batrachochytrium salamandrivorans*
- Epizootinė hematopoetinė nekrozė
- Virusinė hemoraginė septicemija
- Infekcinė hematopoetinė nekrozė
- Užsikrėtimo HPR genotipu su iškrita labai polimorfinėje srityje lašišų anemijos virusu
- Koi herpeso viruso infekcija,
- *Microcytos mackini* infekcija
- *Perkinsus marinus* infekcija
- Bonamiozė
- *Bonamia exitiosa* infekcija
- Marteiliozė
- Taura sindromo viruso infekcija
- Geltongalvių viruso infekcija
- Baltmės (*vitiligo*) sindromo viruso infekcija

III PRIEDAS

KANOPINIŲ GYVŪNŲ RŪŠYS

Taksonas		
Būrys	Šeima	Gentys ir rūšys
<i>Perissodactyla</i>	<i>Equidae</i>	<i>Equus</i> spp.
	<i>Tapiridae</i>	<i>Tapirus</i> spp.
	<i>Rhinocerotidae</i>	<i>Ceratotherium</i> spp., <i>Dicerorhinus</i> spp., <i>Diceros</i> spp., <i>Rhinoceros</i> spp.
<i>Artiodactyla</i>	<i>Antilocapridae</i>	<i>Antilocapra</i> spp.
	<i>Bovidae</i>	<i>Addax</i> spp., <i>Aepyceros</i> spp., <i>Alcelaphus</i> spp., <i>Ammelaphus</i> spp., <i>Ammodorcas</i> spp., <i>Ammotragus</i> spp., <i>Antidorcas</i> spp., <i>Antilope</i> spp., <i>Arbitragus</i> spp., <i>Beatragus</i> spp., <i>Bison</i> spp., <i>Bos</i> spp. (įskaitant <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> spp., <i>Bubalus</i> spp. (įskaitant <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> spp., <i>Capra</i> spp., <i>Cephalophus</i> spp., <i>Connochaetes</i> spp., <i>Damaliscus</i> spp. (įskaitant <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> spp., <i>Eudorcas</i> spp., <i>Gazella</i> spp., <i>Hemitragus</i> spp., <i>Hippotragus</i> spp., <i>Kobus</i> spp., <i>Litocranius</i> spp., <i>Madoqua</i> spp., <i>Naemohedus</i> spp. (įskaitant <i>Nemorhaedus</i> ir <i>Capricornis</i>), <i>Nanger</i> spp., <i>Neotragus</i> spp., <i>Nilgiritragus</i> spp., <i>Oreamnos</i> spp., <i>Oreotragus</i> spp., <i>Oryx</i> spp., <i>Ourebia</i> spp., <i>Ovibos</i> spp., <i>Ovis</i> spp., <i>Pantholops</i> spp., <i>Philantomba</i> spp., <i>Pelea</i> spp., <i>Procapra</i> spp., <i>Pseudois</i> spp., <i>Pseudoryx</i> spp., <i>Raphicerus</i> spp., <i>Redunca</i> spp., <i>Rupicapra</i> spp., <i>Saiga</i> spp., <i>Sigmoceros-Alecelaphus</i> spp., <i>Strepticerus</i> spp., <i>Sylvicapra</i> spp., <i>Syncerus</i> spp., <i>Taurotragus</i> spp., <i>Tetracerus</i> spp., <i>Tragelaphus</i> spp. (įskaitant <i>Boocerus</i>).
	<i>Camelidae</i>	<i>Camelus</i> spp., <i>Lama</i> spp., <i>Vicugna</i> spp.
	<i>Cervidae</i>	<i>Alces</i> spp., <i>Axis-Hyelaphus</i> spp., <i>Blastocerus</i> spp., <i>Capreolus</i> spp., <i>Cervus</i> spp., <i>Dama</i> spp., <i>Elaphodus</i> spp., <i>Elaphurus</i> spp., <i>Hippocamelus</i> spp., <i>Hydropotes</i> spp., <i>Mazama</i> spp., <i>Megamuntiacus</i> spp., <i>Muntiacus</i> spp., <i>Odocoileus</i> spp., <i>Ozotoceros</i> spp., <i>Przewalskium</i> spp., <i>Pudu</i> spp., <i>Rangifer</i> spp., <i>Rucervus</i> spp., <i>Rusa</i> spp.
	<i>Giraffidae</i>	<i>Giraffa</i> spp., <i>Okapia</i> spp.
	<i>Hippopotamidae</i>	<i>Hexaprotodon-Choeropsis</i> spp., <i>Hippopotamus</i> spp.
	<i>Moschidae</i>	<i>Moschus</i> spp.
	<i>Suidae</i>	<i>Babyrousa</i> spp., <i>Hylochoerus</i> spp., <i>Phacochoerus</i> spp., <i>Porcula</i> spp., <i>Potamochoerus</i> spp., <i>Sus</i> spp.,
	<i>Tayassuidae</i>	<i>Catagonus</i> spp., <i>Pecari-Tayassu</i> spp.
	<i>Tragulidae</i>	<i>Hyemoschus</i> spp., <i>Tragulus-Moschiola</i> spp.
<i>Proboscidea</i>	<i>Elephantidae</i>	<i>Elephas</i> spp., <i>Loxodonta</i> spp.

IV PRIEDAS

LIGŲ PREVENCIJOS IR KONTROLĖS TAISYKLIŲ, NURODYTŲ 9 STRAIPSNIO 1 DALYJE, TAIKYMO PAGAL 5 STRAIPSNĮ Į SĄRAŠĄ ĮTRAUKTOMS LIGOMS KRITERIJAI

Šiame priede išsamiai nustatomi kriterijai, į kuriuos Komisija turi atsižvelgti nustatydamą įvairių pagal 5 straipsnį į sąrašą įtrauktų kategorijų ligoms taikytinas ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės.

Skirstant ligas į kategorijas atsižvelgiama į atitinkamos ligos pobūdį, tos ligos poveikio gyvūnų ir visuomenės sveikatai, gyvūnų gerovei ir ekonomikai mastą, taip pat į galimybę tos ligos atžvilgiu naudotis diagnostikos priemonėmis ir įvairiais šiame reglamente numatytais prevencijos ir kontrolės priemonių rinkiniais, jų įgyvendinamumą ir veiksmingumą.

1 skirsnis

Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių, nurodytų 9 straipsnio 1 dalies a punkte, taikymo kriterijai

Laikoma, kad ligos, kurioms taikomos 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės, Sąjungoje gyvūnų sveikatos, visuomenės sveikatos, ekonominėje, socialinėje ar aplinkos srityje sukelia sunkiausių padarinių. Tos ligos turi atitikti šiuos kriterijus:

a) atitinkamos ligos atvejų:

- i) Sąjungos teritorijoje nepasitaiko;
- ii) pasitaiko tik išimtiniais atvejais (nereguliarūs ligos patekimo atvejai); arba
- iii) pasitaiko tik itin nedidelėje Sąjungos teritorijos dalyje;

ir

b) atitinkama liga yra labai užkrečiama; be tiesioginio ir netiesioginio perdavimo liga taip pat gali plisti per orą, vandenį ar pernešėjus. Liga gali užsikrėsti kelių rūšių laikomi ir laukiniai gyvūnai arba vienos rūšies laikomi gyvūnai, kurių ekonomė svarba yra didelė, ir gali sukelti didelį sergamumą ir reikšmingą gaištamumą.

Be a ir b punktuose nustatytų kriterijų, tos ligos turi atitikti vieną ar kelis šių kriterijų:

- c) atitinkamos ligos zoonotinis potencialas yra toks, kad gali kilti reikšmingų padarinių visuomenės sveikatai, be kita ko, jai būdingas epideminis arba pandeminis potencialas arba ji gali kelti reikšmingą pavojų maisto saugai;
- d) atitinkama liga daro reikšmingą poveikį Sąjungos ekonomikai, dėl jos atsiranda didelių sąnaudų, kurios daugiausia sietinos su ligos tiesioginiu poveikiu gyvūnų sveikatai ir produktyvumui;
- e) atitinkama liga daro reikšmingą poveikį vienai ar kelioms iš šių sričių:
 - i) visuomenei, visų pirma darydama poveikį darbo rinkoms;
 - ii) gyvūnų gerovei, kadangi dėl ligos kančias patiria daug gyvūnų;

▼B

- iii) aplinkai dėl tiesioginio ligos poveikio ar dėl priemonių, kurių buvo imtasi jai kontroliuoti;
- iv) ilgalaikiu laikotarpiu biologinei įvairovei arba rūšių ar veislių, kurioms gresia išnykimas, apsaugai, įskaitant galimą tų rūšių ar veislių išnykimą ar ilgalaikį neigiamą poveikį joms.

2 skirsnis**Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių, nurodytų 9 straipsnio 1 dalies b punkte, taikymo kriterijai**

Ligos, kurioms taikomos 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės, turi būti kontroliuojamos visose valstybėse narėse, siekiant jas išnaikinti visoje Sąjungoje.

Tos ligos turi atitikti šiuos kriterijus:

- a) atitinkamos ligos pobūdis yra endeminis, o jos atvejų pasitaiko visoje Sąjungos teritorijoje arba jos dalyje. Tačiau ligos atvejų nepasitaiko keliose valstybėse narėse arba Sąjungos zonose; ir
- b) ligos užkrečiamumas yra nuo vidutinio iki didelio; be tiesioginio ir netiesioginio perdavimo liga taip pat gali plisti per orą, vandenį ar pernešėjus. Ji gali užsikrėsti vienos ar kelių rūšių gyvūnai ir ji gali sukelti didelį sergamumą, tačiau paprastai nedidelį gaištamumą.

Be a ir b punktuose nustatytų kriterijų, tos ligos turi atitikti vieną ar kelis šių kriterijų:

- c) atitinkamos ligos zoonotinis potencialas yra toks, kad gali kilti reikšmingų padarinių visuomenės sveikatai, be kita ko, jai būdingas epideminis potencialas arba ji gali kelti reikšmingą pavojų maisto saugai;
- d) atitinkama liga daro reikšmingą poveikį Sąjungos ekonomikai, dėl jos atsiranda didelių sąnaudų, kurios daugiausia sietinos su ligos tiesioginiu poveikiu gyvūnų sveikatai ir produktyvumui;
- e) liga daro reikšmingą poveikį vienai ar kelioms šių sričių:
 - i) visuomenei, visų pirma darydama poveikį darbo rinkoms;
 - ii) gyvūnų gerovei, kadangi dėl ligos kančias patiria daug gyvūnų;
 - iii) aplinkai dėl tiesioginio ligos poveikio ar dėl priemonių, kurių buvo imtasi jai kontroliuoti;
 - iv) ilgalaikiu laikotarpiu biologinei įvairovei arba rūšių ar veislių, kurioms gresia išnykimas, apsaugai, įskaitant galimą tų rūšių ar veislių išnykimą ar ilgalaikį neigiamą poveikį joms.

Ligai, kuriai taikomos 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos priemonės ir kuri tam tikroje Sąjungos dalyje nėra sėkmingai ir skubiai išnaikinta bei kurios pobūdis toje Sąjungos dalyje tapo endeminis, toje Sąjungos dalyje gali būti taikomos ligų prevencijos ir kontrolės priemonės, nurodytos 9 straipsnio 1 dalies b punkte.

3 skirsnis**Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių, nurodytų 9 straipsnio 1 dalies c punkte, taikymo kriterijai**

Ligos, kurių atžvilgiu taikomos ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės, nurodytos 9 straipsnio 1 dalies c punkte, yra aktualios kai kurioms valstybėms narėms ir reikia imtis priemonių, kad jos neplistų į oficialiai neužkrėstas Sąjungos dalis arba į tas Sąjungos dalis, kuriose įgyvendinamos atitinkamų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programos.

▼B

Tos ligos turi atitikti šiuos kriterijus:

- a) sausumos gyvūnų susirgimo atitinkama liga pobūdis yra endeminis, ir jos atvejų pasitaiko visoje Sąjungos teritorijoje arba jos dalyje; vandens gyvūnai ta liga neužkrėsti keliose valstybėse narėse arba Sąjungos zonose; ir
- b) i) tarp sausumos gyvūnų atitinkamos ligos užkrečiamumas yra nuo vidutinio iki didelio, daugiausia tiesioginio ir netiesioginio perdavimo būdu. Liga daugiausia užsikrečia kelių rūšių ar vienos rūšies gyvūnai, ji paprastai nesukelia didelio sergamumo bei jai būdingas nedidelis gaištamumo rodiklis arba gaištamumo visai nėra. Dažnai labiausiai pastebimas poveikis yra prarastas produktyvumas;
- ii) tarp vandens gyvūnų ligos užkrečiamumas yra nuo vidutinio iki didelio, daugiausia tiesioginio ir netiesioginio perdavimo būdu. Liga gali užsikrėsti kelių rūšių ar vienos rūšies gyvūnai ir ji gali sukelti didelį sergamumą, tačiau paprastai nedidelį gaištamumą. Dažnai labiausiai pastebimas poveikis yra prarastas produktyvumas.

Be a ir b punktuose nustatytų kriterijų, tos ligos turi atitikti vieną ar kelis šių kriterijų:

- c) atitinkamos ligos zoonotinis potencialas yra toks, kad gali kilti reikšmingų padarinių visuomenės sveikatai, arba ji gali kelti pavojų maisto saugai;
- d) atitinkama liga daro reikšmingą poveikį tam tikrų Sąjungos dalių ekonomikai, kuris daugiausia sietinas su ligos tiesioginiu poveikiu tam tikrų rūšių gyvulininkystės sistemoms;
- e) atitinkama liga daro reikšmingą poveikį vienai ar kelioms šių sričių:
 - i) visuomenei, visų pirma darydama poveikį darbo rinkoms;
 - ii) gyvūnų gerovei, kadangi dėl ligos kančias patiria daug gyvūnų;
 - iii) aplinkai dėl tiesioginio ligos poveikio ar dėl priemonių, kurių buvo imtasi jai kontroliuoti;
 - iv) ilgalaikiu laikotarpiu biologinei įvairovei arba rūšių ar veislių, kurioms gresia išnykimas, apsaugai, įskaitant galimą tų rūšių ar veislių išnykimą ar ilgalaikius neigiamus padarinius joms.

4 skirsnis

Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių, nurodytų 9 straipsnio 1 dalies d punkte, taikymo kriterijai

Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės, nurodytos 9 straipsnio 1 dalies d punkte, taikomos ligoms, kurios atitinka 1, 2 arba 3 skirsnyje nustatytus kriterijus, ir kitoms ligoms, kurios atitinka 5 skirsnyje nustatytus kriterijus, tais atvejais, kai atitinkamos ligos keliamą riziką galima veiksmingai ir proporcingai sumažinti priemonėmis, taikomomis gyvūnų perkėlimui ir produktų vežimui siekiant užkirsti kelią užsikrėtimui ta liga ir jos plitimui arba siekiant apriboti užsikrėtimą ta liga ir jos plitimą.

5 skirsnis

Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių, nurodytų 9 straipsnio 1 dalies e punkte, taikymo kriterijai

Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės, nurodytos 9 straipsnio 1 dalies e punkte, taikomos ligoms, kurios atitinka 1, 2 arba 3 skirsnyje nustatytus kriterijus, ir kitoms ligoms, tais atvejais, kai dėl priežasčių, susijusių su gyvūnų sveikata, gyvūnų gerove, žmonių sveikata, ekonomika, visuomene ar aplinka, būtina vykdyti ligos priežiūrą.

V PRIEDAS

270 STRAIPSNIO 2 DALYJE NURODYTA ATITIKTIES LENTELĖ

1. Direktyva 64/432/EEB

Direktyva 64/432/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies), 21 straipsnis, 153 straipsnio 3 dalis ir 220 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 1 dalis	124 ir 126 straipsniai
3 straipsnio 2 dalis	124 straipsnio 2 dalis, 126 straipsnio 1 dalis, 149 straipsnio 3 ir 4 dalys
4 straipsnio 1 dalis	126 straipsnio 1 dalies c punktas
4 straipsnio 2 ir 3 dalys	125 straipsnio 1 ir 2 dalys
5 straipsnio 1 dalis	143 straipsnio 1 dalis, 145 ir 146 straipsniai
5 straipsnio 2 dalis	149 straipsnio 3 ir 4 dalys
5 straipsnio 2 dalies a punktas	147 straipsnio a punktas
5 straipsnio 2 dalies b punktas	144 straipsnio 1 dalies b punktas
5 straipsnio 3 dalis	—
5 straipsnio 4 dalis	153 straipsnio 1 ir 2 dalys
5 straipsnio 5 dalis	147 straipsnio a punktas
6 straipsnis	130, 131 ir 132 straipsniai
6a straipsnis	—
7 straipsnis	126 straipsnio 1 dalies c punktas, 132 straipsnis, 134 straipsnio a punktas ir 135 straipsnis
8 straipsnis	18, 19, 20 straipsniai ir 23 straipsnio a punktas
9 straipsnis	31 straipsnio 1 dalis, 3 dalies a punktas ir 5 dalis, 32 ir 33 straipsniai, 32 straipsnio 2 dalis ir 36 straipsnis
10 straipsnis	31 straipsnio 2 dalis ir 3 dalies b punktas, 32, 33 ir 36 straipsniai
11 straipsnio 1 dalis	94 straipsnio 1 dalies a punktas, 97 ir 98 straipsniai
11 straipsnio 2 dalis	102, 106 ir 107 straipsniai
11 straipsnio 3 dalis	98 ir 99 straipsniai
11 straipsnio 4 dalis	100 straipsnis
11 straipsnio 5 ir 6 dalys	97 straipsnio 1 dalies d punktas ir 2 dalies d punktas
12 straipsnio 1 dalis	125 straipsnis

▼B

Direktyva 64/432/EEB	Šis reglamentas
12 straipsnio 2 dalis	104 ir 106 straipsniai
12 straipsnio 3 dalis	125 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
12 straipsnio 4 dalis	143 straipsnis
12 straipsnio 5 ir 6 dalys	—
13 straipsnio 1 ir 2 dalys	90, 92 straipsniai, 93 straipsnio c punktas, 94, 97, 98, 99, 102, 106 ir 107 straipsniai
13 straipsnio 3 dalis	100 straipsnis
13 straipsnio 4 dalis	—
13 straipsnio 5 ir 6 dalys	101 straipsnis
14 straipsnio 1 ir 2 dalys	—
14 straipsnio 3 dalies A ir B punktai	—
14 straipsnio 3 dalies C punktas	109 straipsnio 1 dalies a ir c punktai
14 straipsnio 4–6 dalys	—
15 straipsnio 1 dalis	268 straipsnis
15 straipsnio 2–4 dalys	—
16 straipsnis	—
17 straipsnis	—
17a straipsnis	—
18 straipsnis	109 straipsnio 1 dalies a ir c punktai
19 straipsnis	—
20 straipsnis	—

2. Direktyva 77/391/EEB

Direktyva 77/391/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnio 1 dalis	31 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	32 ir 33 straipsniai, 36 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 3 dalis	34 straipsnis
2 straipsnio 4 dalis	36 ir 41 straipsniai
3 straipsnio 1 dalis	31 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	32 ir 33 straipsniai, 36 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 3 dalis	34 straipsnis
3 straipsnio 4 dalis	36 ir 41 straipsniai
4 straipsnis	31 straipsnio 1 dalis, 32, 33, 34, 36 ir 41 straipsniai
5 straipsnis	—
6 straipsnis	—
7 straipsnis	—

▼B

Direktyva 77/391/EEB	Šis reglamentas
8 straipsnis	—
9 straipsnis	—
10 straipsnis	—
11 straipsnis	—
12 straipsnis	—
13 straipsnis	—
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—

3. Direktyva 78/52/EEB

Direktyva 78/52/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnio 1 dalis	31 straipsnio 1 dalis ir 32 straipsnis
3 straipsnio 2 dalis	—
3 straipsnio 3 dalis	—
3 straipsnio 4 dalis	31 straipsnio 1 dalis ir 32 straipsnis
4 straipsnis	32 ir 35 straipsniai, 102 straipsnio 2 ir 4 dalys ir 112 straipsnis
5 straipsnis	18, 46 ir 47 straipsniai
6 straipsnio 1 dalis	72–76 straipsniai
6 straipsnio 2 dalis	77 ir 78 straipsniai
6 straipsnio 3 dalis	79 ir 80 straipsniai
7 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
8 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
9 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
10 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
11 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
12 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
13 straipsnis	18, 46 ir 47 straipsniai
14 straipsnio 1 dalis	72–76 straipsniai
14 straipsnio 2 dalis	77 ir 78 straipsniai
14 straipsnio 3 dalis	79 ir 80 straipsniai
15 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
16 straipsnis	78 ir 80 straipsniai
17 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
18 straipsnis	79 ir 80 straipsniai

▼B

Direktyva 78/52/EEB	Šis reglamentas
19 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
20 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
21 straipsnis	—
22 straipsnis	18, 19, 20, 46 ir 47 straipsniai
23 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
24 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
25 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
26 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
27 straipsnis	124 straipsnio 1 dalis ir 126 straipsnio 1 dalies c punktas
28 straipsnis	—
29 straipsnis	—
30 straipsnis	—

4. Direktyva 80/1095/EEB

Direktyva 80/1095/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	31 straipsnio 1 dalis ir 36 straipsnis
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	31 straipsnio 1 dalis ir 35 straipsnis
3a straipsnis	31 straipsnio 1 dalis ir 35 straipsnis
4 straipsnis	32, 33 ir 35 straipsniai
4a straipsnis	32, 33 ir 35 straipsniai
5 straipsnis	—
6 straipsnis	31 straipsnio 1 dalies b punktas ir 3 dalis bei 32 straipsnis
7 straipsnis	36, 39 ir 40 straipsniai
8 straipsnis	41 ir 42 straipsniai
9 straipsnis	—
11 straipsnis	—
12 straipsnis	—
12a straipsnis	—
13 straipsnis	—

5. Direktyva 82/894/EEB

Direktyva 82/894/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	19, 21, 22 ir 23 straipsniai
4 straipsnis	19, 20, 21, 22 ir 23 straipsniai
5 straipsnis	23 straipsnis

▼B

Direktyva 82/894/EEB	Šis reglamentas
6 straipsnis	—
7 straipsnis	—
8 straipsnis	—

6. Direktyva 88/407/EEB

Direktyva 88/407/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	159 ir 160 straipsniai
4 straipsnis	160 straipsnis
5 straipsnis	94, 97, 100 ir 101 straipsniai
6 straipsnio 1 dalis	161 ir 162 straipsniai
6 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	258 straipsnis
8 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies a punktas ir 230 straipsnis
9 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies b punktas ir 233 straipsnis
10 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies c punktas, 234 ir 236 straipsniai
11 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies d punktas, 237 ir 238 straipsniai
12 straipsnis	260–262 straipsniai
15 straipsnis	257–259 straipsniai
16 straipsnis	—
17 straipsnis	—
18 straipsnis	—
20 straipsnis	—
21 straipsnis	—
22 straipsnis	—

7. Direktyva 89/556/EEB

Direktyva 89/556/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	159, 160 ir 161 straipsniai
5 straipsnio 1 dalis	94 ir 97 straipsniai
5 straipsnio 2 dalis	101 straipsnis
5 straipsnio 2a ir 3 dalys	97, 98 ir 100 straipsniai
6 straipsnis	161 ir 162 straipsniai

▼B

Direktyva 89/556/EEB	Šis reglamentas
7 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies a punktas ir 230 straipsnis
8 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies b punktas ir 233 straipsnis
9 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies c punktas, 234 ir 236 straipsniai
10 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies d punktas, 237 ir 238 straipsniai
11 straipsnis	260–262 straipsniai
14 straipsnis	257–259 straipsniai
15 straipsnis	—
16 straipsnis	—
17 straipsnis	—
18 straipsnis	—
19 straipsnis	—
20 straipsnis	—
21 straipsnis	—

8. Direktyva 90/429/EEB

Direktyva 90/429/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	159 ir 160 straipsniai
4 straipsnis	—
5 straipsnio 1 dalis	94, 97, 98 ir 100 straipsniai
5 straipsnio 2 dalis	101 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	161 ir 162 straipsniai
6 straipsnio 2 dalis	258 straipsnis
7 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies a punktas ir 230 straipsnis
8 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies b punktas ir 233 straipsnis
9 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies c punktas, 234 ir 236 straipsniai
10 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies d punktas, 237 ir 238 straipsniai
11 straipsnio 1 dalis	229 straipsnis
11 straipsnio 2 ir 3 dalys	260 straipsnis
12 straipsnis	237 straipsnis
13 straipsnis	—
14 straipsnis	—
15 straipsnis	257–262 straipsniai

▼B

Direktyva 90/429/EEB	Šis reglamentas
16 straipsnis	—
17 straipsnis	—
18 straipsnis	—
19 straipsnis	—
20 straipsnis	—
21 straipsnis	—
22 straipsnis	—

9. Direktyva 91/68/EEB

Direktyva 91/68/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies), 21 straipsnis, 153 straipsnio 3 dalis ir 220 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalys	126 straipsnio 1 dalies b punktas, 130 ir 131 straipsniai
3 straipsnio 4 dalis	139 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	124 straipsnio 2 dalies b punktas, 126 straipsnio 1 dalis, 130 ir 131 straipsniai, 149 straipsnio 3 dalis ir 4 dalies a bei b punktai
4 straipsnio 2 dalis	128 straipsnis
4 straipsnio 3 dalis	131 straipsnis
4a straipsnis	130 ir 131 straipsniai
4b straipsnio 1 ir 2 dalys	130 ir 131 straipsniai
4b straipsnio 3 dalis	126 straipsnio 2 dalis
4b straipsnio 4 dalis	133 straipsnis
4b straipsnio 5 dalis	132 straipsnis
4b straipsnio 6 dalis	124 straipsnio 1 dalis, 125 straipsnis ir 136 straipsnio 1 dalies b punktas
4c straipsnio 1 ir 2 dalys	130 ir 131 straipsniai
4c straipsnio 3 dalis	133 ir 135 straipsniai
5 straipsnis	131 straipsnis
6 straipsnis	131 straipsnis ir 145 straipsnio 1 dalies e punktas
7 straipsnio 1–3 dalys	31, 32, 33 ir 35 straipsniai
7 straipsnio 4 dalis	—
8 straipsnio 1–3 dalys	36, 39 ir 40 straipsniai
8 straipsnio 4 dalis	—
8a straipsnio 1 dalis	94 straipsnio 1 dalies a punktas, 97, 98 ir 134 straipsniai

▼B

Direktyva 91/68/EEB	Šis reglamentas
8a straipsnio 2 dalis	102 ir 106 straipsniai
8a straipsnio 3 dalis	98, 99 ir 101 straipsniai
8a straipsnio 4 dalis	100 straipsnis
8a straipsnio 5 dalis	97 straipsnio 1 dalies d punktas ir 2 dalies d punktas
8b straipsnio 1 dalis	84, 90 ir 92 straipsniai, 93 straipsnio c punktas, 94 straipsnio 1 dalies a punktas, 97, 98, 102, 105 ir 134 straipsniai
8b straipsnio 2 dalis	94 straipsnio 1 dalies a punktas, 97 ir 98 straipsniai
8b straipsnio 3 dalis	100 straipsnis
8b straipsnio 4 dalis	—
8c straipsnio 1 dalis	87 ir 125 straipsniai
8c straipsnio 2 dalis	104 straipsnis
8c straipsnio 3 dalis	125 straipsnio 1 dalies a punktas ir 126 straipsnio 1 dalies b punktas
8c straipsnio 4 ir 5 dalys	—
9 straipsnio 1–4 dalys	143, 145, 146, 147, 148, 149 ir 153 straipsniai
9 straipsnio 7 dalis	153 straipsnis
10 straipsnis	—
11 straipsnis	—
12 straipsnis	144 straipsnio b punktas
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—
17 straipsnis	—
18 straipsnis	—

10. Sprendimas 91/666/EEB

Sprendimas 91/666/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	48 straipsnio 1 ir 3 dalys
2 straipsnis	—
3 straipsnis	48 straipsnis
4 straipsnis	48, 49 ir 50 straipsniai
5 straipsnis	48 straipsnio 3 dalis ir 50 straipsnis
6 straipsnis	16 straipsnis ir 48 straipsnio 2 dalies c punktas bei 3 dalies b punktas
7 straipsnis	48 straipsnio 3 dalis ir 50 straipsnis
8 straipsnis	—

▼B

Sprendimas 91/666/EEB	Šis reglamentas
9 straipsnis	—
10 straipsnis	—
11 straipsnis	—
12 straipsnis	—

11. Direktyva 92/35/EEB

Direktyva 92/35/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	18 straipsnis
4 straipsnis	53–57 ir 59 straipsniai
5 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
6 straipsnis	60–68 straipsniai
7 straipsnio 1 dalis	57 straipsnis
7 straipsnio 2 dalis	43 straipsnio 2 dalies d punktas
8 straipsnis	64 straipsnis
9 straipsnis	65, 66 ir 67 straipsniai
10 straipsnis	65, 66 ir 67 straipsniai
11 straipsnis	67 ir 68 straipsniai
12 straipsnis	71 straipsnio 1 dalis
13 straipsnis	65 straipsnio 2 dalis
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—
16 straipsnis	—
17 straipsnis	43 ir 44 straipsniai
18 straipsnis	—
19 straipsnis	—
20 straipsnis	—
21 straipsnis	—
22 straipsnis	—

12. Direktyva 92/65/EEB

Direktyva 92/65/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	170, 171 ir 269 straipsniai
4 straipsnis	124, 126, 18, 31 ir 84 straipsniai, 93 straipsnio a punktas ir 151 straipsnis

▼B

Direktyva 92/65/EEB	Šis reglamentas
5 straipsnis	95, 97, 136, 137, 143, 144 ir 149 straipsniai
6 straipsnio A punktas	124, 126, 130, 131, 137, 140 ir 143–146 straipsniai
6 straipsnio B punktas	—
7 straipsnio A punktas	124, 126, 130, 131, 137, 140 ir 143–146 straipsniai
7 straipsnio B punktas	—
8 straipsnis	124, 126, 136 ir 143–146 straipsniai
9 straipsnis	124, 126, 136 ir 143–146 straipsniai
10 straipsnio 1–4 dalys	124, 126, 136 ir 143–146 straipsniai
10 straipsnio 5–7 dalys	—
10a straipsnis	—
11 straipsnio 1 dalis	157 straipsnis
11 straipsnio 2 ir 3 dalys	157, 159, 160 ir 143–146 straipsniai
11 straipsnio 4 dalis	97 ir 101 straipsniai
11 straipsnio 5 dalis	164 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis	—
12 straipsnio 2 dalis	257–259 straipsniai
12 straipsnio 3 dalis	84, 90, 92 straipsniai, 93 straipsnio c punktas, 102 ir 106 straipsniai
12 straipsnio 4 dalis	143–149 ir 152–154 straipsniai
12 straipsnio 5 dalis	—
12 straipsnio 6 dalis	268 straipsnis
13 straipsnio 1 dalis	136, 143–149 ir 151 straipsniai
13 straipsnio 2 dalis	95, 97 ir 98–101 straipsniai
14 straipsnis	31, 32 ir 33 straipsniai
15 straipsnis	36, 39, 40 ir 41 straipsniai
16 straipsnis	229 straipsnio 1 dalis ir 234 straipsnio 1 dalis
17 straipsnio 1 dalis	229 straipsnio 1 dalis
17 straipsnio 2 dalis	229 straipsnio 1 dalies a punktas, 230 ir 233 straipsniai
17 straipsnio 3 dalis	230, 233 ir 234 straipsniai
17 straipsnio 4 dalis	230 straipsnis
17 straipsnio 5 ir 6 dalys	—
18 straipsnio 1 dalies pirma eilutė	237 straipsnis

▼B

Direktyva 92/65/EEB	Šis reglamentas
18 straipsnio 1 dalies antra-ketvirta eilutės	—
18 straipsnio 2 dalis	234 straipsnio 3 dalis
19 straipsnis	234 ir 239 straipsniai
20 straipsnis	229 straipsnio 2 dalis ir 260–262 straipsniai
21 straipsnis	144, 146 straipsniai, 162 straipsnio 4 ir 5 dalys, 209, 211 ir 213 straipsniai
22 straipsnis	—
23 straipsnis	140 ir 205 straipsniai
24 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies d punktas, 237 straipsnis ir 239 straipsnio 2 dalis
25 straipsnis	—
26 straipsnis	—
27 straipsnis	—
28 straipsnis	—
29 straipsnis	—
30 straipsnis	—

13. Direktyva 92/66/EEB

Direktyva 92/66/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	18 straipsnis
4 straipsnis	53–56 ir 59 straipsniai
5 straipsnis	60–63 straipsniai
6 straipsnis	63 straipsnis
7 straipsnis	57 straipsnis ir 43 straipsnio 2 dalies d punktas
8 straipsnis	55 ir 56 straipsniai
9 straipsnio 1 dalis	64 straipsnis
9 straipsnio 2–7 dalys	65–68 straipsniai
10 straipsnis	65, 66 ir 67 straipsniai
11 straipsnis	67 straipsnio b punktas ir 68 straipsnio 1 dalies b punktas bei 2 dalies a punktas
12 straipsnis	54 straipsnis, 61 straipsnio 1 dalies h punktas ir 63 straipsnio c punktas
13 straipsnis	65 straipsnio 2 dalis
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—
16 straipsnis	46, 47 ir 69 straipsniai

▼B

Direktyva 92/66/EEB	Šis reglamentas
17 straipsnis	47 straipsnis
18 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies e punktas, 67 straipsnio a punktas ir 69 straipsnis
19 straipsnio 1–3 dalys	53–56 ir 59 straipsniai
19 straipsnio 4 dalis	57 ir 60–63 straipsniai
19 straipsnio 5 dalis	71 straipsnio 2 dalis
20 straipsnis	—
21 straipsnis	43 ir 44 straipsniai
22 straipsnis	—
23 straipsnis	—
24 straipsnis	—
25 straipsnis	—
26 straipsnis	—
27 straipsnis	—

14. Direktyva 92/118/EEB

Direktyva 92/118/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	166 ir 222 straipsniai, 227 straipsnio c punkto iv papunktis ir 228 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	166 ir 222 straipsniai, 227 straipsnio c punkto iv papunktis ir 228 straipsnis
4 straipsnio 2 dalis	—
5 straipsnis	166 ir 222 straipsniai
6 straipsnis	16 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalies b punktas
7 straipsnio 1 dalis	—
7 straipsnio 2 dalis	257–259 straipsniai
7 straipsnio 3 ir 4 dalys	—
7 straipsnio 5 dalis	268 straipsnis
8 straipsnis	—
9 straipsnis	229 ir 234 straipsniai
10 straipsnio 1–4 ir 6 dalys	229, 234, 237 ir 239 straipsniai
10 straipsnio 5 dalis	—
11 straipsnis	239 straipsnio 2 dalies c punkto ii papunktis
12 straipsnis	—
13 straipsnis	239 straipsnio 2 dalies c punkto i papunktis

▼B

Direktyva 92/118/EEB	Šis reglamentas
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—
16 straipsnis	239 straipsnio 2 dalies c punkto v papunktis
17 straipsnis	—
18 straipsnis	—
19 straipsnis	—
20 straipsnis	—

15. Direktyva 92/119/EB

Direktyva 92/119/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	18 straipsnis
4 straipsnis	53–57 ir 59 straipsniai
5 straipsnis	60–63 straipsniai
6 straipsnis	70 straipsnis ir 71 straipsnio 2 dalis
7 straipsnis	63 straipsnis
8 straipsnis	57 straipsnis ir 43 straipsnio 2 dalies d punktas
9 straipsnis	55 ir 57 straipsniai
10 straipsnis	64 straipsnis ir 71 straipsnio 3 dalis
11 straipsnis	65–68 straipsniai ir 71 straipsnio 2 dalis
12 straipsnis	65–68 straipsniai ir 71 straipsnio 2 dalis
13 straipsnis	67 straipsnio a punktas
14 straipsnis	65 straipsnio 2 dalis ir 71 straipsnio 1 bei 3 dalys
15 straipsnis	—
16 straipsnis	63 straipsnio b punktas, 67 straipsnio b punktas ir 68 straipsnio 1 dalies b punktas bei 2 dalies a punktas
17 straipsnis	—
18 straipsnis	—
19 straipsnis	46, 47 ir 69 straipsniai
20 straipsnis	43 ir 44 straipsniai
21 straipsnis	—
22 straipsnis	—
23 straipsnis	—
24 straipsnis	—

▼B

Direktyva 92/119/EB	Šis reglamentas
25 straipsnis	—
26 straipsnis	—
27 straipsnis	—
28 straipsnis	—

16. Sprendimas 95/410/EB

Sprendimas 95/410/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	130–132 ir 273 straipsniai
2 straipsnis	131 straipsnio 1 dalies c punktas
3 straipsnis	143, 145 ir 146 straipsniai
4 straipsnis	—
5 straipsnis	—
6 straipsnis	—

17. Direktyva 2000/75/EB

Direktyva 2000/75/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	18 straipsnis
4 straipsnio 1 ir 2 dalys	54 ir 55 straipsniai
4 straipsnio 3 dalis	53 straipsnis
4 straipsnio 4 dalis	56 straipsnis
4 straipsnio 5 dalis	70 straipsnis
4 straipsnio 6 dalis	59 straipsnis
5 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
6 straipsnis	60–64 straipsniai, 71 straipsnio 2 dalis ir 69 straipsnis
7 straipsnis	57 straipsnis
8 straipsnis	64 ir 68 straipsniai ir 71 straipsnio 3 dalis
9 straipsnis	65, 67 ir 69 straipsniai bei 71 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 1 dalis	65 ir 67 straipsniai
10 straipsnio 2 dalis	46 ir 47 straipsniai
11 straipsnis	—
12 straipsnis	71 straipsnio 3 dalis
13 straipsnis	71 straipsnio 1 dalis
14 straipsnis	65 straipsnio 2 dalis

▼B

Direktyva 2000/75/EB	Šis reglamentas
15 straipsnis	—
16 straipsnis	—
17 straipsnis	—
18 straipsnis	43 ir 44 straipsniai
19 straipsnis	—
20 straipsnis	—
21 straipsnis	—
22 straipsnis	—
23 straipsnis	—

18. Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000

Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000	Šis reglamentas
1 straipsnis	108 straipsnis
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	108 straipsnio 3 dalis ir 111 straipsnis
4 straipsnis	112 straipsnio a punktas, 118, 119 ir 120 straipsniai
4a straipsnis	118 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalies a punktas
4b straipsnis	118 straipsnio 2 dalies e punktas
4c straipsnis	118 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalies a punktas
4d straipsnis	118 straipsnio 1 dalies a punktas
5 straipsnis	109 straipsnio 1 dalies a punktas ir 118 straipsnio 1 dalies b punktas
6 straipsnis	110 straipsnio 1 dalies b punktas, 112 straipsnio b punktas ir 118 straipsnio 1 dalies c punktas
6a straipsnis	110 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 1 dalis	102, 106 ir 107 straipsniai ir 112 straipsnio d punktas
7 straipsnio 2 dalis	118 straipsnio 2 dalies a punktas
7 straipsnio 3 ir 4 dalys	102 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 5 dalis	102 straipsnio 4 dalis
7 straipsnio 6 dalis	106 straipsnis
9a straipsnis	11 straipsnis ir 13 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio a–c punktai	118, 119 ir 120 straipsniai
10 straipsnio d ir e punktai	—
10 straipsnio f punktas	270 straipsnis
11 straipsnis	—
12 straipsnis	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000	Šis reglamentas
13 straipsnis	—
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—
15a straipsnis	—
22 straipsnis	—
22a straipsnis	—
22b straipsnis	—
23 straipsnis	—
23a straipsnis	—
23b straipsnis	—
24 straipsnis	—
25 straipsnis	—

19. Direktyva 2001/89/EB

Direktyva 2001/89/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	18, 19, 20 ir 23 straipsniai
4 straipsnis	54–56 straipsniai ir 59 straipsnis
5 straipsnis	60–63 straipsniai ir 71 straipsnio 2 ir 3 dalys
6 straipsnis	63 ir 71 straipsniai
7 straipsnis	62 ir 63 straipsniai, 65 straipsnio 1 dalies b punktas ir 67 straipsnis
8 straipsnis	57 straipsnis
9 straipsnis	64 straipsnis
10 straipsnis	65–68 straipsniai
11 straipsnis	65–68 straipsniai
12 straipsnis	61 straipsnio 1 dalies f punktas, 63 straipsnio b punktas, 65 straipsnio 1 dalies f punktas, 67 straipsnio b punktas ir 68 straipsnio 1 dalies b punktas bei 2 dalies a punktas
13 straipsnis	61 straipsnio 3 dalis, 63 straipsnio d punktas ir 68 straipsnio 2 dalies a ir c punktai
14 straipsnis	62 ir 63 straipsniai
15 straipsnis	70 straipsnis
16 straipsnis	70 ir 31–35 straipsniai

▼B

Direktyva 2001/89/EB	Šis reglamentas
17 straipsnis	16 straipsnis, 17 straipsnio 2 dalis, 54 straipsnio 2 ir 3 dalys, 58 straipsnio 2 dalis, 61 straipsnio 1 dalies g ir h punktai, 63 straipsnio c punktas, 65 straipsnio 1 dalies b punktas ir 67 straipsnio c punktas
18 straipsnis	16, 46, 47, 48 ir 52 straipsniai
19 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies e punktas, 67 ir 69 straipsniai
20 straipsnis	70 straipsnis
21 straipsnis	—
22 straipsnis	43 ir 44 straipsniai
23 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas ir 44 straipsnis
24 straipsnis	—
25 straipsnis	—
26 straipsnis	—
27 straipsnis	—
28 straipsnis	—
29 straipsnis	—
30 straipsnis	—
31 straipsnis	—
32 straipsnis	—

20. Direktyva 2002/60/EB

Direktyva 2002/60/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	18, 19, 20 ir 23 straipsniai
4 straipsnis	54–56 straipsniai ir 59 straipsnis
5 straipsnis	60–63 straipsniai ir 71 straipsnio 2 ir 3 dalys
6 straipsnis	63 ir 71 straipsniai
7 straipsnis	62 ir 63 straipsniai
8 straipsnis	57 straipsnis
9 straipsnis	64 straipsnis
10 straipsnis	65–68 straipsniai
11 straipsnis	65–68 straipsniai
12 straipsnis	61 straipsnio 1 dalies f punktas, 63 straipsnio b punktas, 65 straipsnio 1 dalies f punktas, 67 straipsnio b punktas ir 68 straipsnio 1 dalies b punktas

▼B

Direktyva 2002/60/EB	Šis reglamentas
13 straipsnis	61 straipsnio 3 dalis, 63 straipsnio d punktas ir 68 straipsnio 2 dalies a ir c punktai
14 straipsnis	62 ir 63 straipsniai
15 straipsnis	70 straipsnis
16 straipsnis	70 ir 31–35 straipsniai
17 straipsnio 1 dalis	61 straipsnio 1 dalies f punktas, 63 straipsnis, 65 straipsnio 1 dalies f ir i punktai bei 67 straipsnio a ir d punktai
17 straipsnio 2 ir 3 dalys	71 straipsnio 2 ir 3 dalys
18 straipsnis	16 straipsnis, 17 straipsnio 2 dalis, 54 straipsnio 2 ir 3 dalys, 58 straipsnio 2 dalis, 61 straipsnio 1 dalies g ir h punktai, 63 straipsnio c punktas, 65 straipsnio 1 dalies b punktas ir 67 straipsnio c punktas
19 straipsnis	16, 46 ir 47 straipsniai
20 straipsnis	—
21 straipsnis	43 ir 44 straipsniai
22 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas ir 44 straipsnis
23 straipsnis	—
24 straipsnis	—
25 straipsnis	—
26 straipsnis	—
27 straipsnis	—
28 straipsnis	—
29 straipsnis	—
30 straipsnis	—

21. Direktyva 2002/99/EB

Direktyva 2002/99/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	166 ir 222 straipsniai ir 227 straipsnio c punkto iv papunktis
4 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c, d, g, h ir i punktai, 67, 166, 222 straipsniai, 227 straipsnio c punkto iv papunktis ir 228 straipsnio 1 dalis
5 straipsnis	167, 168, 223 ir 224 straipsniai bei 227 straipsnio d punkto iii papunktis
6 straipsnis	—

▼B

Direktyva 2002/99/EB	Šis reglamentas
7 straipsnis	234 straipsnio 1 ir 2 dalys
8 straipsnis	230, 231 ir 232 straipsniai
9 straipsnis	237 ir 238 straipsniai
10 straipsnis	—
11 straipsnis	—
12 straipsnis	—
13 straipsnis	—
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—
16 straipsnis	—

22. Direktyva 2003/85/EB

Direktyva 2003/85/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	18, 19, 20 ir 23 straipsniai
4 straipsnis	54–56 straipsniai
5 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies d, e punktai ir 2 dalis
6 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies f punkto i papunktis bei 2 dalis ir 56 straipsnio b punktas
7 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktis
8 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies f punktas ir 2 dalis
9 straipsnis	59 straipsnis
10 straipsnis	60, 61 ir 63 straipsniai
11 straipsnis	61 straipsnio 1 dalies f punktas, 63 straipsnio b punktas, 65 straipsnio 1 dalies f punktas, 67 straipsnio b punktas ir 68 straipsnio 1 dalies b punktas
12 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies d, h ir i punktai ir 67 straipsnis
13 straipsnis	57 straipsnis
14 straipsnis	61– 63 straipsniai
15 straipsnis	61– 63 straipsniai, 70 straipsnis ir 71 straipsnio 2 dalis
16 straipsnis	61, 62 ir 63 straipsniai
17 straipsnis	71 straipsnis
18 straipsnis	61 ir 63 straipsniai

▼B

Direktyva 2003/85/EB	Šis reglamentas
19 straipsnis	62 ir 63 straipsniai
20 straipsnis	71 straipsnis
21 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas, 64 straipsnis, 65 straipsnio 1 dalies d, h ir i punktai bei 2 dalis ir 67 straipsnis
22 straipsnis	65–67 straipsniai
23 straipsnis	65–67 straipsniai
24 straipsnis	67 straipsnis ir 71 straipsnio 1 dalis
25 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h ir i punktai bei 67 straipsnis
26 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h ir i punktai, 67 ir 166 straipsniai
27 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h ir i punktai, 67 ir 166 straipsniai
28 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir d punkto iii papunktis bei 67 straipsnis
29 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir d punkto ii papunktis bei 67 straipsnis
30 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir d punkto ii bei iii papunkčiai ir 67 straipsnis
31 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir d punkto ii papunktis bei 67 straipsnis
32 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c ir d punktai bei 67 straipsnis
33 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir d punkto ii papunktis bei 67 straipsnis
34 straipsnis	67 straipsnis, 143 straipsnio 2 dalis, 161 straipsnio 2 dalis, 167 straipsnio 1 dalies b punktas
35 straipsnis	71 straipsnio 1 ir 2 dalys
36 straipsnis	68 straipsnis
37 straipsnis	65– 67 straipsniai
38 straipsnis	65– 67 straipsniai
39 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h ir i punktai, 67 ir 166 straipsniai
40 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h ir i punktai, 67 ir 166 straipsniai
41 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir d punkto ii papunktis bei 67 straipsnis
42 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c ir d punktai bei 67 straipsnis

▼B

Direktyva 2003/85/EB	Šis reglamentas
43 straipsnis	71 straipsnio 1 dalis
44 straipsnis	68 straipsnis
45 straipsnis	64, 67 ir 71 straipsniai
46 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
47 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies h punktas ir 67 straipsnis
48 straipsnis	66 straipsnis
49 straipsnis	16, 46 ir 47 straipsniai
50 straipsnis	46,47 ir 69 straipsniai
51 straipsnis	47 ir 69 straipsniai
52 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
53 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
54 straipsnis	47, 65, 67 straipsniai ir 69 straipsnio 2 ir 3 dalys
55 straipsnis	47, 65, 67 straipsniai ir 69 straipsnio 2 bei 3 dalys
56 straipsnis	47 straipsnis, 67 straipsnio c punktas, 68 straipsnio 1 dalies c punktas ir 69 straipsnio 2 bei 3 dalys
57 straipsnis	47 straipsnis, 67 straipsnio c punktas, 68 straipsnio 1 dalies c punktas ir 69 straipsnio 2 bei 3 dalys
58 straipsnis	68 straipsnis
59 straipsnis	36, 38, 39, 40 ir 68 straipsniai
60 straipsnis	36, 38, 39, 40 ir 68 straipsniai
61 straipsnis	36, 38, 39, 40 ir 68 straipsniai
62 straipsnis	68 straipsnis
63 straipsnis	143 straipsnio 2 dalis, 161 straipsnio 2 dalis ir 167 straipsnio 1 dalies b punktas
64 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, 67 straipsnis, 69 straipsnio 3 dalis ir 131 straipsnis
65 straipsnis	16 straipsnis
66 straipsnis	—
67 straipsnis	—
68 straipsnis	—
69 straipsnis	—
70 straipsnis	16 straipsnis

▼B

Direktyva 2003/85/EB	Šis reglamentas
71 straipsnis	54 straipsnio 2 ir 3 dalys, 58 straipsnio 2 dalis, 61 straipsnio 1 dalies g ir h punktai, 63 straipsnio c punktas, 65 straipsnio 1 dalies b punktas, 67 straipsnio c punktas ir 68 straipsnio 1 dalies c punktas bei 2 dalies b punktas
72 straipsnis	43 straipsnis
73 straipsnis	45 straipsnis
74 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas
75 straipsnis	44 straipsnis
76 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas ir 44 straipsnis
77 straipsnis	44 straipsnis
78 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas
79 straipsnis	52 straipsnis
80 straipsnis	48 ir 51 straipsniai
81 straipsnis	48 straipsnio 3 dalis ir 50 straipsnis
82 straipsnis	48 straipsnio 3 dalis ir 50 straipsnis
83 straipsnis	49 straipsnis
84 straipsnis	48 straipsnio 3 dalis ir 50 straipsnis
85 straipsnis	70 ir 71 straipsniai
86 straipsnis	268 straipsnis
87 straipsnis	—
88 straipsnis	71 straipsnio 3 dalis
89 straipsnis	—
90 straipsnis	—
91 straipsnis	—
92 straipsnis	—
93 straipsnis	—
94 straipsnis	—
95 straipsnis	—

23. Reglamentas (EB) Nr. 21/2004

Reglamentas (EB) Nr. 21/2004	Šis reglamentas
1 straipsnis	108 straipsnis
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnio 1 dalis	108 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 2 dalis	111 straipsnis
4 straipsnio 1 ir 2 dalys	113 straipsnio a punktas, 118, 119 ir 120 straipsniai
4 straipsnio 3 dalis	118 straipsnio 2 dalies a punktas

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 21/2004	Šis reglamentas
4 straipsnio 4 dalis	118 straipsnio 2 dalies e punktas
4 straipsnio 5–7 dalys	118 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalies a punktas
4 straipsnio 8 dalis	111 straipsnis
4 straipsnio 9 dalis	118 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalies a punktas
5 straipsnis	102, 106, 107 ir 111 straipsniai
6 straipsnis	111 straipsnio b punktas, 113 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalis, 118 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktis, 119 straipsnis ir 120 straipsnio 2 dalies d punktas
7 straipsnis	101 straipsnis
8 straipsnio 1 dalis	109 straipsnio 1 dalies b punktas ir 118 straipsnio 1 dalies b punktas
8 straipsnio 2 dalis	113 straipsnio 1 dalies c punktas
8 straipsnio 3–5 dalys	109 straipsnis ir 118 straipsnio 1 dalies b punktas
9 straipsnis	118 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalies a punktas
10 straipsnio 1 dalis	—
10 straipsnio 2 dalis	120 straipsnio 2 dalies c punktas
11 straipsnis	11 straipsnis ir 13 straipsnio 2 dalis
12 straipsnio 1 dalis	—
12 straipsnio 2 dalis	268 straipsnis
12 straipsnio 4–7 dalys	—
13 straipsnis	—
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—
16 straipsnis	—
17 straipsnis	—

24. Direktyva 2004/68/EB

Direktyva 2004/68/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnio 1 dalis	229 straipsnio 1 dalies a punktas ir 231 straipsnis
3 straipsnio 2 dalis	232 straipsnio 1 dalis
4 straipsnis	230 straipsnio 1 dalis
5 straipsnis	230 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 231 straipsnis
6 straipsnis	234 ir 235 straipsniai

▼B

Direktyva 2004/68/EB	Šis reglamentas
7 straipsnis	229 straipsnio 2 dalis, 234 straipsnio 2 dalies a punktas, 235 straipsnis ir 238 straipsnio 1 dalies e punktas
8 straipsnis	234 straipsnis, 237 straipsnio 4 dalies a punktas ir 239 straipsnio 2 dalies a punktas
9 straipsnis	234 straipsnio 2 dalis, 235 straipsnis ir 237 straipsnio 4 dalies a punktas
10 straipsnis	234 straipsnio 2 dalis, 235 straipsnis ir 237 straipsnio 4 dalies a punktas
11 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies d punktas, 237 ir 238 straipsniai
12 straipsnis	—
13 straipsnis	—
14 straipsnis	—
16 straipsnis	—
17 straipsnis	—
18 straipsnis	—
19 straipsnis	—
20 straipsnis	—
21 straipsnis	—

25. Direktyva 2005/94/EB

Direktyva 2005/94/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	10 straipsnis
4 straipsnis	26, 28 ir 29 straipsniai
5 straipsnis	18, 19, 20 ir 23 straipsniai
6 straipsnis	57 straipsnis
7 straipsnis	54–56 straipsniai
8 straipsnis	55 straipsnio 2 dalis
9 straipsnis	59 straipsnis
10 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies e ir f punktai bei 56 straipsnis
11 straipsnis	61 ir 63 straipsniai
12 straipsnis	63 ir 71 straipsnis
13 straipsnis	61 ir 63 straipsniai
14 straipsnis	63 straipsnio a punktas
15 straipsnis	62 straipsnis ir 63 straipsnio e punktas
16 straipsnis	64 straipsnis

▼B

Direktyva 2005/94/EB	Šis reglamentas
17 straipsnis	65– 67 straipsniai
18 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies a ir b punktai, 67 straipsnis
19 straipsnis	65– 67 straipsniai
20 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktis ir 67 straipsnis
21 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c ir i punktai ir 67 straipsnis
22 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c ir i punktai ir 67 straipsnis
23 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir 67 straipsnis
24 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir 67 straipsnis
25 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir 67 straipsnis
26 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir 67 straipsnis
27 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktis ir 67 straipsnis
28 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies f punktas ir 67 straipsnio b punktas
29 straipsnis	68 straipsnis
30 straipsnis	65– 67 straipsniai
31 straipsnis	68 straipsnis
32 straipsnis	65, 67 straipsniai ir 71 straipsnio 2 bei 3 dalys
33 straipsnis	67 straipsnis ir 71 straipsnio 3 dalis
34 straipsnis	71 straipsnis
35 straipsnis	54 ir 61 straipsniai
36 straipsnis	61–63 straipsniai
37 straipsnis	61–63 straipsniai
38 straipsnis	61, 63, 65 ir 67 straipsniai
39 straipsnis	61, 63 straipsniai ir 71 straipsnio 2 dalis
40 straipsnis	61, 63 ir 71 straipsniai
41 straipsnis	61, 63 straipsniai ir 71 straipsnio 2 bei 3 dalys
42 straipsnis	62 straipsnis ir 63 straipsnio e punktas
43 straipsnis	64 straipsnis
44 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
45 straipsnis	68 straipsnis
46 straipsnis	64 straipsnio 4 dalis, 67 straipsnis ir 71 straipsnio 2 bei 3 dalys

▼B

Direktyva 2005/94/EB	Šis reglamentas
47 straipsnis	54, 55, 61, 63 ir 71 straipsniai
48 straipsnis	68 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalies a punktas
49 straipsnis	61 straipsnio 3 dalis ir 68 straipsnis
50 straipsnis	16 straipsnis, 54 straipsnio 2 dalies b ir c punktai bei 3 dalis, 58 straipsnio 2 dalis, 61 straipsnio 1 dalies g ir h punktai, 63 straipsnio c punktas, 65 straipsnio 1 dalies b punktas, 67 straipsnio c punktas, 68 straipsnio 1 dalies c punktas ir 2 dalies b punktas
51 straipsnis	—
52 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
53 straipsnis	69 straipsnis
54 straipsnis	47 straipsnis, 65 straipsnio 1 dalies e punktas, 67 ir 69 straipsniai bei 71 straipsnio 3 dalis
55 straipsnis	47 straipsnis, 65 straipsnio 1 dalies e punktas, 67 ir 69 straipsniai bei 71 straipsnio 3 dalis
56 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
57 straipsnis	47 straipsnis
58 straipsnis	48–50 straipsniai
59 straipsnis	52 straipsnis
60 straipsnis	—
61 straipsnis	268 straipsnis
62 straipsnis	43 ir 44 straipsniai
63 straipsnis	—
64 straipsnis	—
65 straipsnis	—
66 straipsnis	—
67 straipsnis	—
68 straipsnis	—
69 straipsnis	—

26. Direktyva 2006/88/EB

Direktyva 2006/88/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	2 straipsnis ir 3 straipsnio 2 dalis
3 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
4 straipsnio 1 dalis	172, 173, 176 ir 177 straipsniai
4 straipsnio 2 dalis	179 straipsnis
4 straipsnio 3 dalis	185 straipsnio 2 dalis

▼B

Direktyva 2006/88/EB	Šis reglamentas
4 straipsnio 4 dalis	172, 173, 174 ir 175 straipsniai
4 straipsnio 5 dalis	—
5 straipsnis	181 straipsnis
6 straipsnis	185 straipsnis
7 straipsnis	—
8 straipsnis	186, 187, 188 ir 189 straipsniai
9 straipsnis	181 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis, 2 ir 3 dalys
10 straipsnis	181 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis, 2 ir 3 dalys
11 straipsnis	191 ir 204 straipsniai
12 straipsnis	191 straipsnis
13 straipsnis	192 straipsnis
14 straipsnio 1 ir 2 dalys	208 ir 211 straipsniai
14 straipsnio 3 ir 4 dalys	219 ir 220 straipsniai
15 straipsnio 1 ir 2 dalys	196 ir 197 straipsniai
15 straipsnio 3 dalis	193 straipsnis
15 straipsnio 4 dalis	196, 197 ir 199 straipsniai
16 straipsnis	197 straipsnis
17 straipsnis	197 straipsnis
18 straipsnis	201 ir 202 straipsniai
19 straipsnis	201 ir 202 straipsniai
20 straipsnis	200 straipsnis
21 straipsnis	200, 203, 205 ir 226 straipsniai
22 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies a punktas
23 straipsnis	230 ir 231 straipsniai
24 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies d punktas ir 237 straipsnis
25 straipsnis	234, 237 ir 238 straipsniai
26 straipsnis	18 straipsnis
27 straipsnis	19 ir 20 straipsniai
28 straipsnis	53–55 straipsniai ir 72–74 straipsniai
29 straipsnis	57 straipsnis ir 77 straipsnio 1 dalies b punktas
30 straipsnis	59 ir 78 straipsniai
31 straipsnis	—
32 straipsnis	60, 61, 62 ir 64 straipsniai
33 straipsnis	65–67 straipsniai
34 straipsnis	61 straipsnio 1 dalies b ir c punktai ir 63 straipsnis
35 straipsnis	61 straipsnio 3 dalis ir 63 straipsnis

▼B

Direktyva 2006/88/EB	Šis reglamentas
36 straipsnis	—
37 straipsnis	68 straipsnis
38 straipsnis	77 ir 79 straipsniai bei 80 straipsnio 3 dalis
39 straipsnis	79 ir 80 straipsniai
40 straipsnis	81 straipsnis
41 straipsnis	257 straipsnio 1 dalies b ir c punktai
42 straipsnis	71 straipsnio 3 dalis
43 straipsnis	226 straipsnis
44 straipsnis	27, 28, 31 ir 32 straipsniai
45 straipsnis	33 straipsnis
46 straipsnis	31 straipsnio 2 dalis
47 straipsnis	43 ir 44 straipsniai
48 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
49 straipsnis	36 straipsnis
50 straipsnis	36 ir 37 straipsniai
51 straipsnis	38 straipsnis
52 straipsnis	41 straipsnis
53 straipsnis	42 straipsnis
54 straipsnis	—
55 straipsnis	—
56 straipsnis	—
57 straipsnio a punktas	—
57 straipsnio b punktas	54 straipsnio 2 dalies c punktas ir 3 dalis, 58 straipsnis, 61 straipsnio 1 dalies g ir h punktai, 63 straipsnio c dalis, 65 straipsnio 1 dalies b punktas ir 67 straipsnio c punktas
57 straipsnio c punktas	—
58 straipsnis	—
59 straipsnis	38 straipsnis ir 185 straipsnis (iš dalies)
60 straipsnis	268 straipsnis
61 straipsnis	—
62 straipsnis	—
63 straipsnis	—
64 straipsnis	—
65 straipsnis	—
66 straipsnis	—
67 straipsnis	—

27. Direktyva 2008/71/EB

Direktyva 2008/71/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnio 1 dalis	101 ir 111 straipsniai
3 straipsnio 2 dalis	118 straipsnio 2 dalis ir 119 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	102, 107 ir 119 straipsniai
4 straipsnio 2 dalis	102 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 1 dalis	115 straipsnio a punktas, 118 straipsnio 1 dalies a punktas bei 2 dalies a punktas ir 120 straipsnis
5 straipsnio 2 dalis	118 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalies a punktas
6 straipsnio 1 dalis	115 straipsnio a punktas, 118 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalies a punktas bei 120 straipsnis
6 straipsnio 2 dalis	—
7 straipsnis	109 straipsnio 1 dalies c punktas ir 2 dalis
8 straipsnis	118 straipsnio 2 dalies e punktas
9 straipsnis	268 straipsnis
10 straipsnis	—
11 straipsnis	—
12 straipsnis	—
13 straipsnis	—

28. Direktyva 2009/156/EB

Direktyva 2009/156/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	126 ir 139 straipsniai
4 straipsnio 1 dalis	130 straipsnis ir 149 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 2 dalis	130 ir 131 straipsniai
4 straipsnio 3 dalis	128 straipsnis
4 straipsnio 4 dalis	114, 118 ir 120 straipsniai
4 straipsnio 5 dalis	126 straipsnio 1 dalies b punktas, 130 ir 131 straipsniai
4 straipsnio 6 dalis	31–35 straipsniai
5 straipsnis	130 ir 131 straipsniai
6 straipsnis	130, 131 straipsniai ir 144 straipsnio 1 dalies b punktas

▼B

Direktyva 2009/156/EB	Šis reglamentas
7 straipsnio 1 dalis	126 straipsnio 2 dalis ir 133 straipsnis
7 straipsnio 2 dalis	131 ir 132 straipsniai
7 straipsnio 3 dalis	130, 131 ir 132 straipsniai
8 straipsnis	114 straipsnio 1 dalies c punktas, 118, 120 ir 143–146 straipsniai
9 straipsnis	257–259 straipsniai (iš dalies)
10 straipsnis	—
11 straipsnis	—
12 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	229 straipsnio 1 dalies a punktas, 230 ir 231 straipsniai
12 straipsnio 4 dalis	234 straipsnis
12 straipsnio 5 dalis	—
13 straipsnis	234 ir 235 straipsniai
14 straipsnis	234 straipsnis
15 straipsnis	234 straipsnis
16 straipsnis	234, 235 ir 237 straipsniai
17 straipsnis	234 straipsnis
18 straipsnis	—
19 straipsnio a–c punktai	234 ir 239 straipsniai
19 straipsnio d punktas	—
20 straipsnis	—
21 straipsnis	—
22 straipsnis	—
23 straipsnis	—
24 straipsnis	—

29. Direktyva 2009/158/EB

Direktyva 2009/158/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	—
4 straipsnis	—
5 straipsnis	126, 130, 131, 159 ir 160 straipsniai
6 straipsnis	124, 126 ir 159 straipsniai
7 straipsnis	101 straipsnis
8 straipsnis	159 ir 160 straipsniai
9 straipsnis	130 ir 131 straipsniai
10 straipsnis	130, 131 straipsniai ir 149 straipsnio 3 bei 4 dalys

▼B

Direktyva 2009/158/EB	Šis reglamentas
11 straipsnis	130, 131 straipsniai ir 149 straipsnio 3 bei 4 dalys
12 straipsnis	130 ir 131 straipsniai
13 straipsnis	131 ir 273 straipsniai
14 straipsnis	131 straipsnis
15 straipsnio 1 dalies a punktas	159 ir 160 straipsniai
15 straipsnio 1 dalies b–d punktai	130 ir 131 straipsniai
15 straipsnio 2 dalis	31–35 straipsniai ir 36 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 3 dalis	42 straipsnis
16 straipsnis	31–35 straipsniai
17 straipsnis	36, 39 ir 40 straipsniai
18 straipsnis	117 straipsnis, 118 straipsnio 2 dalies e punktas, 122 straipsnio 2 dalis, 124, 125 straipsniai, 126 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalis, 132 straipsnis ir 157 straipsnio 3 dalis
19 straipsnis	130 ir 131 straipsniai
20 straipsnis	143 straipsnio 1 dalies a punktas, 144, 145, 149, 161 ir 162 straipsniai
21 straipsnis	139 straipsnis ir 144 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
22 straipsnis	—
23 straipsnis	229 straipsnio 1 dalies a punktas, 230 ir 231 straipsniai
24 straipsnis	234 straipsnis
25 straipsnis	234 straipsnis
26 straipsnis	237 straipsnis
27 straipsnis	—
28 straipsnis	234, 235 ir 236 straipsniai
29 straipsnis	234, 235 ir 239 straipsniai
30 straipsnis	234 straipsnis
31 straipsnis	257–259 straipsniai
32 straipsnis	—
33 straipsnis	—
34 straipsnis	—
35 straipsnis	—
36 straipsnis	—
37 straipsnis	—
38 straipsnis	—

▼B

30. Reglamentas (ES) Nr. 576/2013

Reglamentas (ES) Nr. 576/2013	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	3 straipsnio 5 ir 6 dalys ir 244 straipsnis
3 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
4 straipsnis	245 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 1 ir 2 dalys	246 straipsnio 1 ir 2 dalys
5 straipsnio 3 dalis	—
5 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 4–6 dalys
5 straipsnio 5 dalis	246 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 6 dalis	—
6 straipsnis	247 straipsnis ir 252 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
7 straipsnis	252 straipsnio 1 dalies b punktas ir 4 dalies d punktas
8 straipsnio 1 ir 3 dalys	252 straipsnio 1 dalies b ir d punktai
8 straipsnio 2 dalis	253 straipsnio 1 dalies b punktas
9 straipsnis	248 straipsnis ir 252 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
10 straipsnis	249 straipsnis ir 252 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
11 straipsnis	252 straipsnio 1 dalies b punktas ir 4 dalies d punktas
12 straipsnis	252 straipsnio 1 dalies b punktas ir 4 dalies d punktas
13 straipsnis	252 straipsnio 4 dalies d punktas ir 253 straipsnio 1 dalies d punktas
14 straipsnis	250 straipsnis ir 252 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
15 straipsnis	252 straipsnio 4 dalis ir 253 straipsnio 1 dalies d punktas
16 straipsnis	251 straipsnis
17 straipsnis	247 straipsnio a punktas ir 252 straipsnio 1 dalies a punktas
18 straipsnis	252 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis ir 14 straipsnio 1 dalies c punkto iv papunktis ir 2 dalis
19 straipsnis	252 straipsnio 1 dalies a punktas, 2, 3 dalys ir 4 dalies a, b ir c punktai
20 straipsnis	253 straipsnio 1 dalies c punktas
21 straipsnis	254 straipsnio a punktas ir 255 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies b punktas

▼B

Reglamentas (ES) Nr. 576/2013	Šis reglamentas
22 straipsnis	254 straipsnio d punktas
23 straipsnis	254 straipsnio b punktas
24 straipsnis	254 straipsnio c punktas
25 straipsnis	254 straipsnio a punktas ir 255 straipsnio 1 dalis
26 straipsnis	254 straipsnio d punktas
27 straipsnis	254 straipsnio c punktas
28 straipsnis	254 straipsnio a punktas ir 255 straipsnio 2 dalies a punktas
29 straipsnis	254 straipsnio d punktas
30 straipsnis	254 straipsnio a punktas ir 255 straipsnio 2 dalies a punktas
31 straipsnis	254 straipsnio d punktas
32 straipsnis	252 straipsnio 4 dalies e punktas
33 straipsnis	—
34 straipsnis	—
35 straipsnis	—
36 straipsnis	257–262 straipsniai
37 straipsnis	256 straipsnis
38 straipsnis	—
39 straipsnis	—
40 straipsnis	—
41 straipsnis	—
42 straipsnis	268 straipsnis
43 straipsnis	—
44 straipsnis	—
45 straipsnis	—